

Đệ nhị bách bốn mươi một chương Tiểu Quỳnh Phong thượng thêm tân khẩu

"Sư bá tổ? Chương môn thế nào?"

Độ Tiên Môn Độ Tiên Điện trước, vừa mới trở về Độ Tiên Môn nửa canh giờ Lý Trường Thọ, Giang Lâm Nhi cùng Hữu Cầm Huyền Nhã, kiến Vong Tình thượng nhân cùng vài vị trưởng lão tự nội điện đi tới, vội vàng nghênh liểu thượng khứ.

Lý Trường Thọ thân thiết hỏi câu, Vong Tình thượng nhân bất giác cười khở vài tiếng.

Vong Tình thượng nhân nói: "Chương môn đã bế quan dưỡng thương rồi, trước đây chỉ là bị mình chấn bị thương nguyên thân, tu dưỡng trăm năm liền khả khỏi hẳn."

Mấy người nhất tề nhẹ nhàng thở ra.

Ngăn không được, cái này là thật ngăn không được!

Sự phát thời, chính là tại thiên ngoại trở về trên đường...

Lý Trường Thọ nghe chương môn Quý Vô Ưu nói lên, kia thần thông chính là tu hành 'Khiếu trung Tiên Thiên khí', liền cảm giác có điểm không ổn, liền lập tức đối Vong Tình thượng nhân truyền thanh, nói chương môn trước đây chính là bị loại này thần thông bị thương tự thân.

Ồn thỏa khởi kiến, tự nhiên là muốn cho Vong Tình thượng nhân, đi khuyên bảo chương môn buông tha cửa này bất dựa bài bản thần thông...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ bên này mới vừa đối Vong Tình thượng nhân truyền thanh nói xong, chương môn đã là đạo câu:

'Bản đạo trước lai cho các ngươi bộc lộ tài năng!'

Theo sau liền là mãnh liệt hít một hơi, lỗ mũi trước hội tụ nhất từng đợt từng đợt khói trắng, khuôn mặt nhất thời biến thành sáng lên màu tím!

'Hừ!'

Phía trước hư không cánh bị chấn khởi một chút gợn sóng!

Nhưng...

'Phốc!'

Nhất khẩu máu tươi tùy theo từ chương môn trong miệng phun tới, sọt tới mức bốn người sắc mặt đại biến, khăn trương khởi thân vọt đi lên.

Sau đó, cứ như vậy .

Tuy rằng chưởng môn không ngừng nói 'Không có việc gì, không có việc gì', 'Vấn đề nhỏ, vấn đề nhỏ', nhưng máu tươi đã là nhiễm đỏ thanh sam, xem mấy người nhìn thấy ghê người, khăn trương không thôi.

Mặt sau con đường, đều là Vong Tình thượng nhân cười mây, Giang Lâm Nhi giúp chưởng môn ổn định thương thế.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ lúc ấy ngay tại chưởng môn bên cạnh, khối này giấy đạo nhân trong cơ thể lưu lại tiên lực còn có không ít;

Lý Trường Thọ nâng chưởng môn thời, thừa dịp Vong Tình thượng nhân, Giang Lâm Nhi không bắt bẻ, vì chưởng môn đổ vào tự thân tiên lực, giúp chưởng môn ổn định khí tức cùng nguyên thần...

Trở về Độ Tiên Môn sau, Vong Tình thượng nhân vừa sợ động vài vị trưởng lão, gây sức ép nửa canh giờ, mới xác định chưởng môn cũng không lo ngại...

Một vị Thái Thượng trưởng lão thấp giọng nói: "Chưởng môn bị thương sự, còn là bất sẽ đối ngoài nói, miễn cho khiến cho môn nhân các đệ tử không cần thiết bối rối."

Mấy người đáp ứng đáp ứng, lĩnh mệnh lĩnh mệnh.

Nguyên nhân chưởng môn đã là đang bế quan chữa thương, cũng không tiện vấn an, bọn họ liền từng người trở về từng người phong đầu.

Cây nhỏ linh lúc này đã muốn không sai biệt lắm thương thế khỏi hẳn, chỉ là nguyên nhân chân linh bị hao tổn, còn tại Giang Lâm Nhi lòng bàn tay buồn ngủ, phỏng chừng còn muốn tu dưỡng một đoạn thời gian.

Phản hồi ngũ bộ châu này dọc theo đường đi, Hữu Cầm Huyền Nhã nghe Lý Trường Thọ giảng đạo, được lợi lương đa, cảm ngộ mọc thành bụi, lúc này với Lý Trường Thọ tạm thời cáo biệt, hồi mình cùng sư phụ động phủ trung tĩnh tâm thể ngộ tu hành.

Có thể nói thập phần có chí tiến thủ.

Lão quy củ, Lý Trường Thọ cười mây phi tại không cao không thấp độ cao, chạy về Tiểu Quỳnh Phong.

Tưởng tượng đến chưởng môn luyện thần thông tình hình, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là một trận dở khóc dở cười.

Độ ách chân nhân khiêu trung nhị khí diệu pháp, khó như vậy tu hành?

Căn cứ Lý Trường Thọ quan sát, tựa hồ chính là luyện hóa nhất khẩu tiên thiên chi khí, theo sau dùng cùng loại ở 'Sóng' phương thức phóng xuất ra lai...

Kia 'Hừ' hoặc là 'Cáp', chỉ là Tiên Thiên khí tức trào ra thời, tự nhiên mà vậy phát ra tiếng vang, nếu này thần thông luyện thành, kỳ thật có thể thay đổi thành 'A' hoặc là 'Oa' .

Bất quá, đấu pháp trước trước kêu thảm thiết hoặc là kinh thán, họa phong thật là quá mức quý dị.

Còn không bằng 'Hừ, cáp, hừ, cáp' vài tiếng, sau đó đại gia tụ tại đồng lửa bên cạnh nhanh nhẹn khởi vũ, xướng nhất thủ 'Là ai ~ đem người đưa đến ta bên miệng' .

Nói đùa, nói đùa.

Lý Trường Thọ hỏi Tiểu Quỳnh Phong thời, án lệ thường, dùng tiên thức mắt nhìn nhà mình Tiểu sư muội đang làm cái gì, đồng thời căn cứ Tiểu sư muội hành vi, lựa chọn bất đồng 'Khen thưởng' phần món ăn.

Lần này Linh Nga nhưng thật ra không nhường Lý Trường Thọ thất vọng, nàng đang ở phía sau núi một chỗ thủy đàm bên cạnh, cùng Tiểu sư thúc, Hùng Linh Ly cùng nhau cười đùa phác con bướm.

Lý Trường Thọ đứng ở đan trước phòng, dùng tiên thức nhìn ra ngoài một hồi.

Linh Nga cười tóc mây tán loạn, Tiểu sư thúc lại có chút hỗn độn quần áo, Hùng Linh Ly như là nhất cái mây trăm cân hài tử, sủy động nhất chỉ mười trượng vuông cự mạng, ở phía sau vui vẻ địa truy đuổi phía trước hai người.

"Quên đi, lần này trước bắt phạt người ."

Lý Trường Thọ lắc đầu, khối này giấy đạo nhân trở về đan phòng bên trong, tĩnh tâm cân nhắc ứng đối Kim Tiên kiếp phương pháp.

Xem qua lần trước tập thể độ kiếp, Linh Nga đối tu hành thái độ cũng có sở chuyển biến, tu đạo thời gian gia tăng rồi rất nhiều, mỗi lần cùng Tử Cửu, Hùng Linh Ly chơi đùa, cũng đều hội không chế tại hai cái thời thần nội.

Đối với Linh Nga này phần có chí tiến thủ, Lý Trường Thọ cũng cảm thấy vui mừng;

Tối thiểu, hấn chuẩn bị hồi lâu độ kiếp phần món ăn, sẽ không vô ích vô nơi ...

"Sư bá sự tạm thời cũng coi như định ra ."

Lý Trường Thọ vẫn chưa đa nghĩ việc này, hẳn nhớ lại mình tại địa phủ bên trong sở kiến sở văn, cảm xuất mấy trương vải vóc, đem mình cho rằng có thể làm đến công đức địa phương, tinh tế địa viết một lần.

Vu tộc, từ xưa đa cộc lốc.

Vu tộc bên trong đương nhiên là có trí giả, bất quá phổ biến phải đều bất quá thông minh.

Điểm ấy, từ Cộng Công cùng chúc dung hai đại tổ vu, đều có thể bị người âm thâm châm ngòi đến sinh tử ầu đả, cũng có thể được đến một chút xác minh...

Nhượng Vu tộc chủ sự âm u địa phủ, Phong Đô luân hồi, quản lý hỗn loạn một ít, thật cũng tại tình lý bên trong.

Lý Trường Thọ hiểu được, mình hiện tại đối địa phủ sở biết rất ít, đối u Minh Giới hiểu biết cũng có hạn.

Từ đã từng viết quá: Không có điều tra sẽ không có quyền lên tiếng.

Lý Trường Thọ hiện tại đối địa phủ cũng không dám vọng kết luận, còn là phải đợi sau này mình cần mưu hoa công đức thời, đi địa phủ trước điều tra rõ ràng, làm tốt tất cả hạng chuẩn bị công tác, lại hung hăng được lợi hẳn nhất bút công đức!

Không có biện pháp, công đức kim thân là đối mặt Thánh Nhân thời, hữu hiệu địa phòng hộ thủ đoạn chi nhất.

Sinh tử vô việc nhỏ, sinh mệnh chỉ một lần.

Được lợi công đức, tại Lý Trường Thọ mưu hoa trung, chính là sau này một đoạn thời kì lâm vào phần đầu 'Sự nghiệp' !

Công đức thứ này tương đương với Thiên Đạo tán thành, nếu bất cân nhắc nhảy ra Thiên Địa ở ngoài, kia công đức tự nhiên là càng nhiều càng tốt, trước làm hẳn nhất cái chút lòng thành, lại làm hẳn cái trọng nhị kim thân, làm mấy kiện Hậu Thiên công đức chí bảo!

Ách...

Chính tính toán địa phủ sự Lý Trường Thọ, đột nhiên ách nhiên thất tiểu.

Đời trước phạm nhân thời, trục lợi mà hướng, vi nhượng mình sống được thu thái chút, thoải mái chút, cũng là loại này hao hết tâm tư.

Đời này tu hành thời, tuy nhiều sơn trung thanh nhàn, đa tiên lộ sáng lạn, đa thần thông pháp thuật, đa thần tiên gia quyến, bản chất chính là vẫn chưa biến hóa.

Đại khái, đây là sinh linh thiên tính;

Mà mình, cũng một mạch là cái tục người đi.

"Người khác cười ta cùng chu toàn, ta cười người khác thì cốt hàn."

Ôi chào? Này cũng coi như, điệu câu ngẫu được ?

'Thi tính nghiệp lớn' bất ngờ lấy được máu chốt tính đột phá!

...

Hồi sơn tam ngày sau, dọn đi Vong Tình cư Giang Lâm Nhi, 'Lặng lẽ' đến rồi Tiểu Quỳnh Phong thượng, đối đang ở bên hồ câu cá Tử Cửu khởi xướng chính nghĩa đánh bất ngờ.

Trường hợp nhất thời thập phần hỗn loạn, không cam lòng bị trấn áp Tử Cửu ra sức phản kích, cuối cùng cùng Giang Lâm Nhi nhất tề rơi xuống nước, dẫn tới tiểu Linh Nga cùng Hùng Linh Ly xa xa đang xem cuộc chiến, cười thành nhất đoàn.

Một lát sau, Tử Cửu ôm căn bản che dấu không được tội ác, ngồi ở cây âm trung anh anh mà khóc;

Một bên Giang Lâm Nhi tâm tình đại sướng, cấu thắt lưng cười to một trận, theo sau liền kêu Linh Nga cùng Hùng Linh Ly đến đây, muốn tuyên bố một đại sự!

Nhưng Giang Lâm Nhi con mắt vừa chuyển, đầu tiên là thở dài, ngôn nói:

"Cái kia, tiểu cửu, về sau ta liền bắt với ngươi nào loạn."

Chính trang khóc Tử Cửu sừng sốt, ra vẻ mảnh mai địa xoa xoa nhãn, trong miệng nhỏ giọng nói: "Hừ, tén ngươi mới có quý!"

"Tiểu cửu, ngươi biết không?"

Giang Lâm Nhi ngửa đầu nhìn không trung, tiếng nói có chút mờ mịt thanh đạm, ngôn nói: "Nhiều như vậy niên, ta biết ngươi kỳ thật một mạch đối ta loại này mạo phạm đáy lòng có chút nén giận.

Nhưng này là, bản sư thúc biểu đạt đối với ngươi yêu thích một loại phương thức a!

Bất quá, sau này sẽ không ..."

Linh Nga nhất thời có chút không tốt địa dự cảm, vội hỏi: "Sư tổ, ngài làm sao vậy ư?"

Giang Lâm Nhi sâu kín địa thờ dài, đột nhiên lại trở nên ủ rũ , trong miệng lầm bầm nói: "Không bao giờ nữa hội ."

Liên liền người bị hại Tửu Cửu, lúc này cũng là nhịn không được nổi lên một chút hồ nghi, khởi thân đã đi tới, che áo gai áo ngắn, nhỏ giọng vẫn: "Su thúc người không sao chứ?"

Hùng Linh Ly nhỏ giọng nói: "Cảm giác loại này tình hình, như là cố sự bên trong công đạo đi..."

"Phi phi!"

Linh Nga nâng nhẹ tay đánh nhẹ Hùng Linh Ly một chút, sáng giọng: "Su thúc người chớ nói loại này điếm xấu mà nói! Su tổ đã xảy ra chuyện gì!"

Nhất thời, Tửu Cửu, Linh Nga, Hùng Linh Ly vây quanh ở Giang Lâm Nhi bên cạnh người, không ngừng thân thiết hỏi Giang Lâm Nhi đến cùng làm sao vậy.

Thật · dân phong thuần phác Tiểu Quỳnh Phong.

Giang Lâm Nhi nhấp hé miệng, nhẹ giọng vẫn: "Tiểu cửu, người chẳng lẽ không trách ta ư?"

Tửu Cửu trầm ngâm vài tiếng, nhỏ giọng nói: "Su thúc người tuy rằng luôn bắt nạt người, nhưng cũng may người cũng là nữ tử, theo ta một loại đùa giỡn cũng không có gì, ta chỉ là không có biện pháp phản kích cho nên đáy lòng có chút buồn bực.

Kỳ thật su thúc người... Đối ta cũng rất tốt ."

Giang Lâm Nhi trong ánh mắt tràn đầy cảm động, ôn nhu hỏi: "Kia, có thể cho su thúc, cuối cùng một lần lại dính dính phúc của người khí ư?"

Tửu Cửu cười khỏ nói: "Su thúc người... Đừng như vậy, ta về sau vạn nhất muốn tìm đạo lý, người để ý làm sao bây giờ..."

"Su thúc hiện tại chỉ có này nhất cái tâm nguyện, tiểu cửu..."

"Kia, người, ai nha!"

Tửu Cửu gắt gao nhắm lại hai mắt, ngang đầu uốn ngực, cắn răng nói: "Ta uống rượu đang ngủ, gì cũng không biết!"

"Được rồi!"

Giang Lâm Nhi nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, xoa xoa khóe miệng nước miếng, hai chỉ tội ác tay nhỏ bé đã là chậm rãi nâng .

Bên Linh Nga nhìn không được một tay phù ngạch, coi như mình không thấy như vậy một màn.

Đại sư thúc thật sự, bị tiểu sư tổ ăn được gấu gao ...

Chính lúc này!

"Khụ!"

Một bên truyền đến ho nhẹ tiếng, Lý Trường Thọ cười mây chậm rãi mà đến, tại xa xa liền cười nói: "Sư tổ, kia cây linh thương thế như thế nào?"

Giang Lâm Nhi động tác một chút, theo sau liền lật cái xem thường.

'Xú tiểu tử, hoại đại sư của ta!'

Bất quá, Lý Trường Thọ đã muốn đăng tràng, Giang Lâm Nhi hai chỉ vươn đi tay chỉ có thể nâng lên lai, thuận thế vỗ vỗ Tử Cửu bả vai.

Chơi nháo về chơi nháo, Giang Lâm Nhi tổng không thể nhượng Tử Cửu thật sự tại phương diện này ăn quả đắng, bị Lý Trường Thọ nhìn lại tiện nghi.

Giang Lâm Nhi giúp đỡ Tử Cửu bả vai, lời nói thâm thía địa đạo câu: "Về sau, dù sao phải làm người sư nương rồi, tổng không thể tiếp tục như vậy với người cãi nhau ầm ĩ.

Lai, tiểu cửu a, hô vài câu sư nương tới nghe một chút."

Tử Cửu: ...

Nếu không phải đánh không lại, nàng hiện tại khẳng định phác lên rồi!

Đăng Lý Trường Thọ bay qua lai, Giang Lâm Nhi tại mình trong lòng lấy ra nhất chỉ tản ra màu xanh nhạt ngọc thạch, ngọc thạch mở ra, nó nội nhất chỉ tam tắc cao người tí hon chui xuất lai, có chút khiếp nhược địa đánh giá các nơi.

Linh Nga trước mắt sáng ngời, "Này chẳng lẽ là sư..."

"Hừ!"

Giang Lâm Nhi làm cái chớ có lên tiếng thủ thế, "Này chỉ là nhất chỉ cây linh, bất muốn đa liên tưởng.

Cái kia, ta hiện tại cùng Tử Cửu nàng sư phụ cảm tình chính nồng, cũng không tốt luôn đem nàng dưỡng tại Vong Tình ở giữa, Trường Thọ, Linh Nga, bản sư tổ hôm nay giao cho các người một đại sự!

Dưỡng hảo này chỉ cây nhỏ linh, nhưng nàng an độ còn thừa thọ nguyên, tại địa phủ tra , cũng cũng chỉ có bất túc mười năm ."

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga sắc mặt trịnh trọng địa gật đầu đáp ứng.

Linh Nga lời thề son sắt địa nói: "Su tử ngài yên tâm, chúng ta định sẽ không nhượng... Cây nhỏ linh chịu một chút ủy khuất!"

"Cái này, " Giang Lâm Nhi cười nói, "Cây linh chung quy là theo chúng ta Nhân tộc bất đồng, nàng chỉ có đơn giản linh trí, đem nàng đặt ở một thân cây thượng là được..."

Giang Lâm Nhi cẩn thận công đạo vài câu, đã đem cây linh phó thác cho Lý Trường Thọ cùng Linh Nga, theo sau liền một thân thoải mái mà cười mây mà đi.

Khả năng là cảm giác này mấy người trung, Linh Nga tương đối ôn nhu một ít;

Cây nhỏ linh ôm Linh Nga ngón tay, ngồi chồm hồm tại Linh Nga lòng bàn tay, nhẹ nhàng từ từ nhắm hai mắt, không dám đối mặt cái này hoàn cảnh lạ lẫm.

Mấy khuôn mặt bàn từ bên cạnh tiếp cận lại đây, bỏ khuyết cây linh sở hữu tầm mắt.

Hùng Linh Ly nhẹ nhàng tán thưởng nói: "Oa, biểu huynh, người như thế nào có thể dài được nhỏ như vậy?"

"Cái này là linh, " Lý Trường Thọ cười nói, "Nói đúng ra, nàng kỳ thật là không có thật thể , cùng loại ở người nguyên thần hồn phách một loại."

Tửu Cửu cũng tốt kỳ hỏi câu: "Đây cây linh, với các người sư tử gì quan hệ? Sùng vật ư?"

Lý Trường Thọ xấu hổ cười, ngôn nói: "Cũng không phải sùng vật, này là một vị sư tử bạn tốt chuyển thể thân, đang đợi cây linh thọ nguyên hao hết, lại đưa nàng tiến vào luân hồi, một lần nữa đầu thai làm người."

Tửu Cửu bưng tỉnh đại ngộ, nâng con dấu trạc cây linh kia mềm thân mình.

Cây linh nhẹ nhàng mà 'Nha' một tiếng, ôm Linh Nga ngón tay hai chỉ tay nhỏ bé càng dùng sức một ít.

Hùng Linh Ly thấy thể, hai mắt bên trong sáng lên tràn đầy địa tình yêu, hai chỉ sa nôi đại nắm tay đặt ở bên miệng, đại số hiệu thẹn thùng trạng...

"Cây linh hảo đáng yêu!"

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa cười, dặn dò các nàng vài câu nên như thế nào chiếu khán này chỉ cây linh, liền phiêu nhiên nhi khứ, không có đa quản.

Nhượng Lý Trường Thọ không năng dự liệu đến là...

Một loại cây linh đều là ẩm sương mai, hấp linh khí, nhà bọn họ này chỉ mới tới cây linh, không quá vài ngày, liền học xong... Uống đại rượu, ăn thịt heo.

Lý Trường Thọ tái kiến này cây nhỏ linh thời, cái sau mặc nho nhỏ tiên váy, tại Hùng Linh Ly đầu vai ngồi;

Tiểu hé miệng, có chút hung tàn...

Như thế, xuân đi thu lai, hạ hoa đông lâm.

Son trung tu hành, lại là bảy tuổi tác nguyệt tại đầu ngón tay lơ đãng giữa lướt qua.

Độ Tiên Môn nội độ kiếp sự tăng vọt đã muốn bắt đầu, dự tính còn có thể liên tục mười năm tá hữu, Lý Trường Thọ tìm cái cơ hội ra ngoài dạo chơi một vòng, không cần thận độ qua 'Thành Tiên kiếp'.

Độ Tiên Môn môn nội đối này biểu thị ăn mừng, mà gần đây bế quan dưỡng thương khụ khụ chương môn, còn mệnh truyền công trưởng lão đem Vô Vi Kinh hạ bán bộ cho Lý Trường Thọ.

Chỉ tiếc, Lý Trường Thọ hiện tại căn bản không dám đa xem, lại nhìn, trăm đạo cảnh cũng đem vô dụng.

Thân phận của hắn, cũng chính thức từ môn nội mầm tiên, biến thành tân tấn tiên nhân, giấu ở số lượng càng nhiều 'Phổ thông môn nhân' bên trong.

Theo tứ hải loạn cục, Tây Phương tính kế, Thiên Đình quật khởi...

Lý Trường Thọ tầng này **【Độ Tiên Môn phổ thông môn nhân đệ tử】** nguy trang, phân lượng càng ngày càng nặng, tuyệt đối không thể tùy ý tháo xuống.

Đang lúc Lý Trường Thọ suy tính, Tây Phương phải lại đến làm nhất sóng sự thời gian điểm, nhất kiện cùng hắn chặt chẽ tương quan sự, chính lặng yên phát sinh.

Thiên Đình, Lãng Tiêu bảo điện.

(PS: Cảm tạ minh chủ 'Dây thừng lợi mũi nhọn tư' lại phiêu hồng đánh thưởng!

Cảm tạ các vị một mực đặt, đánh thưởng chư vị độc giả lão gia! Hôm nay cố gắng bỏ càng thêm càng ~ cầu phiêu cầu đặt!)

-----oOo-----

Đệ nhị bách bốn mươi hai chương Thiên Đình Ngọc Đế hiện trạng

Áo trắng thanh niên một tay xanh tại bạch ngọc án thượng, nâng cầm, có chút nhàm chán địa bàn làm máy chỉ Tiên Thiên linh bảo cấp bảo châu.

Thiên hạ nhiều chuyện, Thiên Đình vô sự;

Dốc sức trị vì, vô thần khả trị.

—— 《đương đại Thiên Đế giai đoạn trước cuộc sống lục》

Một lòng muốn làm cái chịu vạ linh kính ngưỡng Thiên Đế, nhưng chung quanh đứng lỵ tọa núi lớn, nhượng hẳn Thần Thánh Quang Huy, căn bản chiếu rọi không đến Thiên Địa trong ngoài.

Đều nói không bột đổ gột nên hồ, hiện tại loại này tình hình, hoàn toàn chính là xảo để khó khăn làm không thần đứng đầu...

Này Thiên Đình, nhân đến đã muốn trồng bàn đào, dưỡng dưỡng thần điều, bàn bàn Ngũ Hành bảo châu gì gì đó .

Thượng tốp dưỡng lão, tùy thời về hưu...

"Khải tấu Bệ Hạ! Đông Mộc Công ở ngoài điện cầu kiến!"

Thình lình nghe ngoài điện có người thượng tấu, áo trắng thanh niên lập tức tọa thẳng thân thể, thu hồi bảo châu, nhẹ nhàng giọng hát, cầm lấy một bên tấu biểu, mở ra nhìn bên trong đã mau 'Độc lâu lâu' văn tự...

"Tuyên."

Ngoài điện, Đông Mộc Công cúi đầu đi trên đạo đạo bạch ngọc cầu thang, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái trên đài cao tình hình, mắt trung tràn đầy vui mừng.

Ngọc Đế Bệ Hạ quả thật cần cù.

"Lão thần bái kiến Bệ Hạ!"

"Mộc Công không cần đa lễ, " áo trắng thanh niên lộ ra vài phần bình tĩnh nho nhã mỉm cười, ánh mắt từ dăng số thượng chậm rãi na khai, "Mộc Công cảnh tượng vội vàng, khả có cần gấp sự?"

Đông Mộc Công cầm xuất một phần tấu biểu, cung tiếng nói: "Bệ Hạ ngài trước sở công đạo , trăm năm nội Nam Thiêm Bộ Châu đông nam bộ thủy văn khí hậu thay đổi, lão thân đã làm tốt .

Năm được mùa chiêm tam thành, hàng năm lục thành, tai niên nửa thành, có khác nửa thành lưu không."

"Trình lên lai."

"Là, " Đông Mộc Công hướng trước đi rồi hai bước, đem tấu biểu dùng tiên lục thác cử, đưa đến Ngọc Đế lái trước.

Áo trắng thanh niên cẩn thận nhìn ra ngoài một hồi, rất nhanh liền gật gật đầu, cười nói: "Mộc Công làm việc, ta tất nhiên là yên tâm ."

Nói xong, áo trắng thanh niên đem này tấu biểu phóng ở một bên, lại nhin không được nâng tay ngáp một cái.

Đông Mộc Công vội nói: "Bệ Hạ, ngài ngày thường cũng ứng nghỉ ngơi nhiều, cũng không thể quá mức mệt nhọc, Thiên Đình còn muốn dựa ngài chống đỡ đây nhé."

Kia áo trắng thanh niên cười cười, đem đề tài khinh phiêu phiêu địa dẫn dắt rời đi, "Mộc Công, gần đây tứ hải khả an phủ?"

"Long tộc sự vẫn như cũ chưa dừng, " Đông Mộc Công trầm giọng nói, "Tứ hải sinh linh tử thương vô tính, sinh linh oán khí từng ở hạ tam trọng thiên hóa thành mây xám, quấy nhiễu một ít thiên nhân.

Long tộc loại này rung chuyển đi xuống, tứ hải thủy chung khó khăn an, chung quy là cái tai hoạ ngầm."

Áo trắng thanh niên mặt lộ vẻ suy tư, theo sau liền nhẹ giọng thở dài:

"Này cũng là ta lúc này không thể quản thúc sự, long cung sự bị sau có Thánh Nhân tính kế, chỉ có thể như Trường Canh ái khanh lời nói, thận trọng, thuận thể mà vi."

"Bệ Hạ anh danh!"

Kia áo trắng thanh niên buông trong tay tấu biểu, cười nói: "Mộc Công, Trường Canh ái khanh chính thần ý chỉ, hiện tại ngưng như thế nào ?"

Đông Mộc Công vội nói: "Lão thần tam ngày trước mới vừa đi xem qua, án Bệ Hạ ngài ý tứ, đã là lần thứ ba tăng thêm công đức lực, đồng thời tạm dừng cái khác đồng thời ngưng tụ lưỡng đạo ý chí..."

Cái này, lại cần ba năm, này đạo ý chí đại để nên hảo."

"Ba năm..."

Ngọc Đế đậy mắt mang theo một chút bất đắc dĩ, than khẽ, "Ta còn muốn đặng ba năm, mới có thể nương Trường Canh ái khanh nhập Thiên Đình giải buồn... Ân, bày mưu tính kế."

Đông Mộc Công nháy mắt mấy cái, cảm giác vừa rồi như là nghe được gì, nhưng lại bất quá xác định.

Bệ Hạ miệng biều đi?

Phải là một nhọc đến miệng đều biều ...

"Bệ Hạ, Hải Thần đạo hữu cũng ngày đêm trông mong, năng lai Bệ Hạ trước người công hiến sức lực."

"Được rồi, Mộc Công người này là thu Trường Canh ái khanh bao nhiêu chỗ tốt? Mỗi ngày đều tự cấp hấn nói loại này lời hay."

Ngọc Đế cười khẽ tiếng, "Trường Canh ái khanh đối Thiên Đình mà nói có bao nhiêu trọng yếu, ta đậy lòng tự nhiên sẽ hiểu, người loại này lời hay kỳ thật không phải dệt hoa trên gấm, mà là vẽ rắn thêm chân."

Đông Mộc Công cái trán nhất thời tằm xuất một chút mồ hôi lạnh, vội vàng cúi đầu cúi người hành lễ, hô to: "Thần biết tội."

Hấn đột nhiên nhớ tới, gần nhất cùng nhị ba mươi năm, Hải Thần quả thật có nhắc nhở hấn, không cần lại tại Bệ Hạ trước mặt nói ngọt...

Hải Thần liền này đều tìm tòi thấu ?

Đông Mộc Công đậy lòng một trận bất đắc dĩ, đồng dạng là Thiên Đình vi thần, hấn quả thật có chút xấu hổ

Cũng may, Ngọc Đế Bệ Hạ chỉ là cười khẽ nhắc nhở một câu, khiến cho Đông Mộc Công tự hành lui ra, vẫn chưa nhiều lời cái khác.

"Trường Canh..."

Áo trắng thanh niên trong miệng thì thảo , lấy nhất trương kim văn vải vóc, tại mặt trên viết xuống này hai chữ, lại ở một bên viết xuống cái khác mấy cái từ.

Người, vu, long, Thái Thanh...

"Ta cái này ái khanh, thật đúng là càng phát ra nhìn không thấu rồi, đến cùng là người ra sao cũng?"

Áo trắng thanh niên khinh lắm lắm, bàn tay tại vải vóc thượng vung lên, nó thượng chữ viết biến mất không thấy.

Tùy theo, hấn khởi thân, đã xong tại Lăng Tiêu bảo điện làm việc đúng giờ, không cần thị vệ, không mang theo thị nữ, lẻ loi một mình, giẫm lên nhất đóa màu vàng đám mây, đi ở chuyên dụng vân trên đường, hướng Thiên Đình trong mây một chỗ tiên đảo mà đi.

Nơi đó là thiên cung Dao Trì, cùng Côn Lôn sơn Dao Trì bất đồng;

Người trước là Thiên Đạo lực bảo vệ bài vị phủ đệ, cái sau cùng loại ở nghỉ phép nơi.

Nhưng đi bất quá chốc lát, áo trắng thanh niên liền đầy mặt bất đắc dĩ địa bay xuất lai...

Sư muội lại bẻ quan, chỉ là ném cái hóa thân ở bên ngoài, hấn cũng không tốt cùng sư muội hóa thân tán gẫu nhiều lắm.

Thật đương hấn cái này Ngọc Đế rất nhàm chán ư?

Khai gì nói đùa, hấn hạo thiên chính là 'Kim khuyết vô thượng chí tôn tự nhiên diệu có đi la chí thật ngọc hoàng', coi như là nhàm chán, kia cũng muốn là cao nhất tầng thứ nhàm chán, nhất cái 'Rất' chữ như thế nào năng thể hiện hấn lúc này tâm tình...

Hấn, nhàm chán cực kỳ!

Trở về mình ngọc hoàng điện, áo trắng Ngọc Đế phong bế cửa điện, nhượng mấy danh thiên tướng bên ngoài trấn thủ, như có Thiên Đình tiên thần cầu kiến hoặc là Thiên Đình xuất hiện gì gió thổi cỏ lay, liền lập tức gõ ngoài điện kim khánh.

Thế là, áo trắng Ngọc Đế trở về mình tẩm cung trung, tại kia vàng ngọc ngưng tụ thành nhuyễn tháp đầu trên tọa, lẳng lặng đợi sự tình phát sinh.

Mấy ngày sau, Thiên Đình không hề gió thổi, cũng không nửa điểm cây cỏ động...

"Ai, " Ngọc Đế nhẹ nhàng lắc đầu, nghiêng người nằm xuống, tựa hồ như vậy nhập miên.

Cùng lúc đó, Thiên Đình nào đó cái góc, nhất danh trẻ tuổi thiên tướng tại mình phủ đệ trung mở hai mắt, khoe miệng lộ ra vài phần mỉm cười, đáy lòng ám nói một tiếng:

"Tả hữu vô sự, không bằng đi tìm Trường Canh ái khanh tại phàm trần đi dạo, hẳn vừa vặn cũng biết ta khối này hóa thân."

Tùy theo, này trẻ tuổi thiên tướng đứng dậy, nắm lên ngân thương, mặc một thân ngân lóng lánh địa chiến giáp, nghĩ nghĩ, lại thay mặc trường bào, cười mây xuất phủ đệ, hướng nam Thiên môn mà đi.

Dọc theo đường đi, có tuần tra thiên binh thấy hẳn, đều là cúi đầu hành lễ, xưng hô một tiếng 'Tướng quân' ;

Đến nam Thiên môn chỗ, thủ vệ chỗ đó thiên tướng thì hội thực lạc địa tiếng la:

"Hoa đại ca, ngài này là muốn đi ra ngoài?"

"Ân, ra ngoài làm chút việc tư."

Ngọc Đế hóa thân đáp ứng một tiếng, lập tức liền chỉ điểm ngoài xông, kia mấy cái thiên tướng biến sắc, vội vàng hướng trước ngăn trở.

"Hoa đại ca, Hoa đại ca! Ngài khả có xuất hành ngọc đĩa?"

Chớ có nhượng các huynh đệ khó khăn làm, gần nhất mặt trên tra được ngay, thiên tướng vô mệnh một mình ra ngoài là không được ."

"Chính là, Hoa đại ca ngài lượng thứ lượng thứ huynh đệ mấy cái."

"Trước cũng không biết là cái kia giết nghìn đao , đem loại sự tình này báo lên rồi, vài cái huynh đệ vì thế hàng chức!"

Ngọc Đế hóa thân nhất thời cười mỉa nhĩ, nhẹ nhàng vuốt cằm, cảm xuất một mặt lệnh bài.

"Kém chút đã quên, đã tại Thông Minh Điện giành được xuất hành khiên."

Lập tức, vài vị thiên tướng nghiệm mệnh lệnh rõ ràng bài thật giả, rất nhanh liền bồi lễ vài câu, phóng hẳn xuất nam Thiên môn.

Ngọc Đế hóa thân âm thầm gật đầu, này mấy cái thiên tướng thật cũng tính làm hết phận sự thủ tục, hơi sau thêm giờ bỗng lộc...

Ân, vừa rồi cái kia nói bộc trực , hồi đầu tùy tiện tìm cái lấy cớ, khẩu hấn mấy trăm năm công đức là được.

—— hấn khôi này hóa thân, vốn là là loại này sử dụng.

Rời nam Thiên môn, chọn tuyến đường đi Nam Hải ven biển.

Này vị Bệ Hạ khỏe miệng tươi cười càng phát ra thoải mái thoải mái, tất cả người khí tức đều sung sướng rất nhiều.

Hấn đem hóa thân cảnh giới, ngự trang tại Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, tại trong hồng hoang bất tính cao thủ, nhưng cũng sẽ không tùy tiện bính xuất mấy cái tạp cá hàm cá quấy rầy.

Không bao lâu, hấn đã đến An Thủy Thành trên không.

Hấn vốn là muốn trực tiếp bay đi Hải Thần miếu trung, nhưng này vị Bệ Hạ xem hạ An Thủy Thành phố hạng phồn hoa, cũng liền thu liễm khí tức, che dấu hành tung, tự trong thành góc hạ xuống;

Một lát sau, Ngọc Đế hóa thân đi ra một chỗ ngõ tắt nhỏ, kia anh tuấn bên ngoài, cao ngất thân hình, cùng với thân thượng kia tán ra nhàn nhạt tiên quang dài y, nhất thời hấp dẫn đến rồi không ít phàm nhân nhìn chăm chú...

Hấn mặt mày mang cười, tại phố thượng bước chậm mà đi.

Nghe một chút quanh mình phàm nhân tiểu thương thét to tiếng, cảm thụ hạ chỗ đó này tràn đầy trọc khí, nhĩ tiêm vừa động, liền nghe được nhất danh phụ nhân tại góc đường quở trách nhà nàng phu quân, nhất thời giữa cũng là có chút cảm động thân...

Khu, nhân gian thật cũng là có chút thú vị a.

Đi dạo đại bán điều phố, Ngọc Đế đi ra An Thủy Thành trung tối danh kiến trúc quần —— Hải Thần đại miếu.

Hấn tại miếu trước kia hai hàng quày hàng thượng đi dạo quá, cũng không mua hương, nhưng thật ra mua nhất bả chiết phiến, ở trong tay nhẹ nhàng phe phẩy, nhiều có hứng tới địa bước vào Hải Thần miếu trung.

Nhưng mà, mới vừa đi vài bước, trước mắt liền đa hai gã người cao mã đại tráng hán.

Vu Nhân?

Này khổ người, này khí thế, cũng coi như hùng tráng, nếu là thực lực cường thịnh trở lại chút, làm đi Thiên Đình làm nghi thức thật cũng không sai.

Ngọc Đế cười nói: "Hai vị, làm sao vậy?"

"Này vị bằng hữu, có lẽ !"

Hai gã Hải Thần giáo thần sứ ôm quyền hành lễ, cả người cơ thể cơ hồ nứt vỡ thân thượng trừ mặt áo ngắn.

Bên trái thần sứ nói: "Trong miếu mặt quy củ, muốn vào môn, trước mua hương, ngài nếu không nghĩ mua, bên phải cũng có hương có thể ý cầm lấy, không thu tiền bạch.

Khả ngài nếu không tay gần đây, Hải Thần chi sợ hội không mừng ơ."

"A?"

Ngọc Đế âm thầm gật đầu, nhưng khối này hóa thân bệnh nghề nghiệp phạm vào, tiếp tục hỏi, "Như ta bắt cầm hương liền xông vào, các người lại hội xử trí như thế nào?"

Này hai gã thần sứ hai mặt nhìn nhau, liếc nhau, đã hoàn thành nhãn thần trao đổi.

'Này phải sẽ không, là thôn trường an bài lại đây khảo chúng ta đi?'

'Phải đúng rồi, an bài thượng!'

"Ôi chao hắc!"

Nhất danh thần sứ đột nhiên dẫn theo điều môn hô to một tiếng, bà Ngọc Đế hóa thân đều kinh địa thiếu chút nữa xuất thủ, nhưng Hải Thần miếu trung kia chút khách hành hương từng người tinh thần chấn động.

Này Ngọc Đế hóa thân không rõ cho nên, hấn thân chu đã là vây quanh một đám hưng phấn mà khách hành hương, nam nữ già trẻ đều có, ngay tại Hải Thần miếu trước đại môn phương, đem con đường nháy mắt tắc .

Không chỉ là bên ngoài, bên trong cũng có rất nhiều nam nữ già trẻ tụ lại đây, một đám tràn đầy chờ mong địa nhìn này hai vị thần sứ đại nhân.

"Muốn tới cái kia ư?"

"Thật chờ mong nha, hai ngày không có nghe thần sứ đại nhân khai tạng !"

Bên, có mấy danh ông từ bụng cầm tiêu tiêu cổ vôi vàng mà đến, lại có nhất người hét quát một tiếng:

"Cái nhìn bảo lặc!"

Ngọc Đế hóa thân hết sức chăm chú, tùy thời chuẩn bị xuất thủ ứng đối, lại kiến kia cái gọi là pháp bảo, đúng là mấy chỉ trúc phiến, bị người ném khởi, rơi vào trước mặt này hai gã thần sứ trong tay.

Trúc bản như vậy nhất đánh, bên tiếng nhạc hô ứng, quanh mình nhất thời vang lên một trận vỗ tay cùng trăm trò khen ngợi tiếng.

"Này vị đồng hương người mà lại đứng, chỉ ngôn toái ngữ chớ hoảng sợ trương!

Hải Thần không phải tùy tiện kêu, thần linh che chở ta đồng hương!

Bầu trời có vị minh Thiên Đế, Hải Thần liền về hấn binh nọ.

Thiên Đế hạ chỉ hộ phạm trần, Hải Thần toàn hải trừ yêu bần rợn.

Phía tây giết lật lãng giao, phía nam làm thệt nháo hải mãng;

Phương Bắc trừ bỏ tam khuông tôm, phía đông lại thanh cá chép vương.

Cá chép vương, thật yêu vương, nhất cái đánh rất kinh Long Vương!

..."

Giàu có tiết tấu cảm địa đả kích tiếng nhạc trung, một đoạn 《Hải Thần khuyên》 tại hai cái thần sứ trong miệng, người một câu ta một câu địa xông ra.

Hai người miệng phun rõ ràng, phối hợp ăn ý, phối hợp thành thạo...

Này tại Hải Thần giáo trung, đã muốn là nhất cái thập phần thành thực biểu diễn hình thức.

Mà Ngọc Đế Bệ Hạ hóa thân, từ ban đầu mờ mịt, đến hơi sau mộng uy bức, lại đến sau đó buồn cười, cường nhân ý cười, nhin không được hí mắt cười...

Thậm chí, Ngọc Đế hóa thân liền liền nhất danh tóc trắng xoá, mặt mũi hiền lành lão giả đến đám người bên ngoài, cũng không từng phát hiện...

Lý Trường Thọ lần này, là thật? Chạy tới được.

Vốn đang ở mình dưới đất mật thất trung vẽ phác thảo địa phủ đại khái bản kế hoạch hấn, đột nhiên có chút tâm huyết dâng trào, liền bấm ngón tay suy tính.

Này đây tính bất cần gấp, lập tức phát giác, là có 'Khách quý lâm môn' .

Thần niệm trước hết đến liền là này chỗ chủ miếu, cũng vừa hảo thấy được Ngọc Đế hóa thân, bị nhà mình hai cái thần sứ ngăn lại, muốn cho Ngọc Đế cảm hương lại đây bái hấn cái này Hải Thần.

Này...

Mấy cái mệnh a, làm việc này? !

Bất quá ra ngoài hẳn dự kiến là, Ngọc Đế tựa hồ vẫn chưa tức giận, mộng chốc lát, tạm tha có hứng tới địa xem nổi lên Hải Thần giáo văn nghệ hội diễn.

Lý Trường Thọ âm thầm may mắn.

Hoàn hảo, thập nhiều năm trước mình liền đổi mới này chút 'Truyền giáo ca' nội dung, đều bỏ thêm một câu 'Hải Thần phụng Thiên Đế ý chỉ hạ phạm' .

Hôm nay nhưng thật ra thật sự dùng tới .

Một khúc xướng bài, quanh mình đã là vây chặt như nêm cối, mà Lý Trường Thọ tránh ở đám người ở ngoài, thừa dịp cái này không đương, truyền thanh đối kia hai cái thần sứ đạo câu.

Cái sau tinh thần chấn động, lập tức cao giọng hô:

"Hôm nay liền xướng đến này! Đại gia trước tan tan!"

"Này vị gia ngài bên trong thỉnh, lần này chúng ta phá cái lệ, ngài bắt cầm hương cũng có thể tiến!"

"A?" Ngọc Đế hóa thân thoáng nhú mày, lạnh nhạt đạo, "Quy củ chính là quy củ, vô quy củ khó thành phạm vi, như thế nào năng đơn giản phá được?"

Này hương, hôm nay ta hoa nhật thiên còn cầm định rồi."

Tránh ở đám người ở ngoài Lý Trường Thọ hóa thân, nghe vậy hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa an vị địa thượng.

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Gió mát tiểu linh' mạnh mẽ ủng hộ!)

-----oO-----

Đệ nhị bách bốn mươi ba chương ta nhất cái Ngọc Đế bằng hữu (bổ càn)

Hoa nhật, nhật thiên?

Bệ Hạ có gì ?...

Khụ, đứng đắn điêm, nhật thiên liền là cái hạo chữ, Hồng Hoang cũng không nhiều như vậy nghĩa rộng hàm nghĩa!

Vấn đề là, này Ngọc Đế Bệ Hạ như thế nào, còn cùng hấn Hải Thần miếu quy củ giang thượng ?

Xem Ngọc Đế hóa thân, thật sự đi một bên quầy hàng thượng, lấy nhất chỉ dài hương, Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, lập tức có quyết đoán.

Việc này cũng không khó giải quyết.

Người ngoài quần dần dần tan, Ngọc Đế hóa thân tay trái cầm hương, tay phải bung chiết phiến, tại kia hai gã thần sứ chú mục trung, phiêu nhiên đi vào, một bức dương dương tự đắc bộ dáng.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ nhạy cảm địa bắt đến rồi, Ngọc Đế thân thượng nhất cái mâu chột từ ——

Quy củ.

Ngọc Đế đi rồi hai bước, liền gặp được Lý Trường Thọ lão thần tiên giầy dai đạo nhân, bắt giác nở nụ cười hai tiếng, đối Lý Trường Thọ chấp tay hành lễ, ngôn nói: "Mặt tướng phụng mệnh, trước tới thăm."

Mặt tướng hai chữ, liền biểu lộ Ngọc Đế khối này hóa thân, không nghĩ vì người bên ngoài sở biết.

Vốn là phải làm đạo vái chào hành lễ Lý Trường Thọ nghe vậy, nhất thời dừng động tác, sửa làm thoáng khom người, quăng xuống tay trung phát trần, ngôn nói:

"Tướng quân một đường vất vả, thỉnh đi theo ta đi."

Lập tức, Lý Trường Thọ làm cái thỉnh thủ thế, Ngọc Đế hóa thân mỉm cười gật đầu, đi theo Lý Trường Thọ bên cạnh, nhiều quá chủ điện, hướng hậu viện mà đi.

Đi ngang qua chủ điện ngoài một chỗ góc thời, Ngọc Đế hướng tới Hải Thần miếu chủ điện nhìn liếc mắt một cái, gặp được kia lớn nhỏ hai tòa thần tượng, cũng nhìn thấy thần tượng tả hữu lập điều long kim trụ, cùng với điện nội các nơi màu đỏu bích họa.

Nội dung có thể nói là tương đương phong phú.

Ngọc Đế hóa thân thuận miệng hỏi:

"Yêu... Trường Canh, vì sao thần tượng sau đó muốn dùng bạch tường làm đáy? Không rơi chút bức họa, hoặc là treo chút sa nọ?"

Lý Trường Thọ cười truyền thanh nói: "Tiểu thần đã được Bệ Hạ long ân, có thể dĩ sắc phong chính thần, tất nhiên là muốn tại trong thần miếu lưu lại chủ vị, sau này dùng để treo Bệ Hạ chi thần tượng, dĩ chính Thiên Đình sở thuộc."

Ngọc Đế hóa thân đầu mi nhất khiêu, thoáng gạt đầu, truyền thanh nói: "Trường Canh ái khanh có tâm ."

Lý Trường Thọ nói: "Ồ thiên quy ở tình lý, đều ứng như thế."

Bệ Hạ, còn thỉnh hậu đường nghỉ tạm.

Ngài này đột nhiên giá lâm chỗ đó, tiểu thần bản lĩnh thấp kém, quả thật phát hiện không đến, cũng không có thể làm nửa điểm chuẩn bị."

"Hung sở chí, tùy ý đi lại, không cần khẩn trương."

Ngọc Đế cười khẽ ứng câu, cầm trong tay hương, "Kia vật ấy..."

"Bệ Hạ nhưng chớ có chiết sát tiểu thần, " Lý Trường Thọ nhất thời một trận cười khô, "Trừ Thiên Đạo cùng Tử Tiêu Cung trung lão gia, ai còn năng chịu Bệ Hạ nhất trụ mùi thơm ngát?"

Bệ Hạ, cái kia...

Tiểu thần năm đó cấp Hải Thần miếu quy chế củi thời, chỉ là nhượng cầm hương đi vào, mà phi đi vào dăng hương."

"Ha ha ha ha!"

Ngọc Đế hóa thân bất giác cười to, "Vốn định vì ngươi xuất cái khảo đề, ngươi chính là loại này đơn giản đáp rồi, không thú vị, không thú vị lắm đấy nhé."

Trong tiếng cười, Ngọc Đế đem này căn hương đưa cho Lý Trường Thọ, Lý Trường Thọ do dự một cái chớp mắt, còn là bỗng lại đây.

"Hôm nay không có ngoại nhân, không cần quá mức câu nệ, " Ngọc Đế hóa thân vỗ vỗ Lý Trường Thọ cánh tay, "Chạy, mang ta tại ngươi này Hải Thần miếu hảo hảo đi dạo."

Lý Trường Thọ đáp ứng tiếng, đáy lòng bất giác bắt đầu suy tư, Ngọc Đế bệ hạ tới chỗ đó đến cùng là bởi vì chuyện gì.

Ồn một tay, coi như Ngọc Đế Bệ Hạ là tới vấn trách nhiệm mình làm việc bất lợi, hơi sau cẩn thận ứng đối là được.

Bất quá nói trở về, Long tộc thượng thiên sự nhượng hấn Lý Trường Thọ đi mưu tính, cho tới bây giờ hiệu quả đều coi như không sai;

Này nếu là còn muốn bị vấn tội, kia hấn rõ ràng, cũng không cần không nên thượng Thiên Đình chạy gì 'Hòa ái dễ gần lão thần tiên' lộ tuyến, trực tiếp đi lẫn vào Đâu Suất Cung vi mục tiêu quên đi.

Làm thần tiên, cũng là muốn giảng lương tâm !

Cửu sư thúc quả thực chính là lương tâm giới truyền kỳ!

Ách, cái này chỉ là mình giả thiết, xem Ngọc Đế như vậy tử, đại khái dẫn không phải tới hỏi tội.

Hơi sau phải là Ngọc Đế mở miệng cố gắng đốc xúc hấn vài câu, nói cho mình, ta một mực nhìn người...

Lý Trường Thọ mang theo Ngọc Đế hóa thân, tại Hải Thần miếu hậu viện trung đi dạo nửa vòng, lại tại trước điện nhìn vài lần nói liền không dứt khách hành hương, lúc này mới đi hậu đường bên trong ngồi ngay ngắn.

Nhập Hải Thần sau điện đường thời, tu vi cao thâm chút khách nhân, trước tiên đều sẽ phẩm gia phó sơn thủy đồ, Ngọc Đế cũng không ngoại lệ.

"Trường Canh, này phúc họa làm..."

"Là Vân Tiêu tiên tử tặng cho, " Lý Trường Thọ cười nói, "Tiểu thần cũng không biết phải đem vật ấy cung ở nơi nào, liền treo tại chỗ này."

"Tê, thông thiên sư huynh bút tích thực, quả nhiên là khó tìm bảo vật!"

Ngọc Đế hóa thân hai mắt một trận tỏa ánh sáng, Lý Trường Thọ ở bên mỉm cười đứng yên cũng không tiếp thoại.

Này nếu hoán làm thị phi Thánh Nhân họa làm, đâu sợ giá trị cao tới đâu, lại giá trị tài, kia Lý Trường Thọ cũng sẽ không chút do dự, trực tiếp hiến cho Ngọc Đế;

Nhưng này là Thánh Nhân văn chương, Vân Tiêu tiên tử tặng cho, chuyển tặng nhân quả quả thực quá lớn...

Ngọc Đế hóa thân nhìn Lý Trường Thọ giấy đạo nhân hóa thân, mắt trung thương thức ý càng tăng vài phần.

"Trường Canh a, người giao hữu quả thật rộng lớn.

Đồn đại trung, Tam Tiêu tiên tử thần thông quảng đại, bản lĩnh cao cường, nhất là dĩ Vân Tiêu Hồn Nguyên Kim Đẩu, có thể nói hung binh bảo sát."

"Cái này, tiểu thần hiểu biết đảo không phải rất nhiều, chỉ là cùng Tam Tiêu tiên bối nguyên nhân một ít việc nhỏ mà có sở cùng xuất hiện."

Lý Trường Thọ cười sai mở lời đề, "Bệ Hạ, ngài xin mời ngồi."

Nói xong, Lý Trường Thọ lập tức đem mình chủ vị thượng ghé dựa lấy đi, thay đổi cái ngọc chất bảo y.

Ngọc Đế thật cũng không nói thêm cái gì, rất tự nhiên nhập tọa.

"Trường Canh cũng ngồi đi, ta vốn là là khách, này đều có chút 喧 tân đoạt chủ ."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, cũng bất già mồm cãi láo, lập tức ngồi ở bên.

Tuy rằng về sau muốn tại Ngọc Đế dưới tay cống hiến, có quân thần quan hệ, nhưng cũng không cần khúm núm, thần tiên cũng là phải có thần tiên khí khái, hưởng chi, mình sau lưng chính là Nhân Giáo hai vị đại lão;

Nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, Ngọc Đế cũng là Thiên Đạo sở phong chính thân vị, phụ trách thống lĩnh chư thiên chính thân thôi.

Hai người trước sau ngồi xuống, thoáng có chút tẻ ngắt.

Lý Trường Thọ mặc dù đoán không ra Ngọc Đế là tới làm cái gì , nhưng tổng không thể nhượng bầu không khí xấu hổ đi xuống, rất nhanh liền chủ động mở miệng, hội báo mình sở làm có quan hệ Long tộc bố trí, cùng với trước mặt sở gặp phải phiền toái cùng gian nan khổ cực.

Ngọc Đế hóa thân cẩn thận nghe xong nửa canh giờ, rõ ràng phát hiện...

Sự tình xa so với hẳn suy nghĩ muốn phức tạp rất nhiều.

Ngọc Đế thở dài: "Chưa từng nghĩ, Trường Canh ngươi có thể coi là kẻ nhiều như vậy đại sự việc nhỏ, nguyên bản ta... Ta còn tưởng rằng bất quá là tùy cơ ứng biến."

Lý Trường Thọ cười nói: "Kỳ thật, này cũng là lập tức ứng biến."

Chỉ là, chúng ta trước đem sở hữu chuẩn bị đều làm tốt, đợi đối phương ra chiêu, tự có thể thấy được chiêu phá chiêu."

"Trường Canh lời nói thật là hữu lý, " Ngọc Đế nghiêm mặt nói: "Ngươi nhất người cuối cùng tâm lực, quả thật thập phần không tầm thường, đâu sợ việc này cuối cùng không thể công thành, cũng đương nhớ Trường Canh ngươi một phần đại công."

Lý Trường Thọ nói: "Như sự bất thành, đương có tội trách nhiệm, nào dám lĩnh công?"

Bệ Hạ mà lại yên tâm, thiên mệnh tại Thiên Đình, tại ngài thân thượng, tiểu thần loại này chỉ là thuận thể mà vi."

"Thiện, có Trường Canh người mưu hoa việc này, ta tâm an rồi!"

Ngọc Đế này tiếng cảm khái nhưng thật ra do tâm mà phát, tùy theo lại nói:

"Trường Canh a, cùng người chính thần vị ý chỉ, lại có ba năm đã đem hạ xuống.

Ta đã phong người làm tứ hải Hải Thần, kiêm Thiên Đình đốc quân Nguyên soái chức, đứng hàng Đông Mộc Công sau đó, người xem coi thể nào?"

Lý Trường Thọ vội vàng khởi thân, làm cái đạo vái chào, "Tiểu thần công lao chưa lập, không dám được như thể dày thưởng!"

"Đúng là nguyên nhân người công lao còn chưa hiển, cho nên chỉ có thể cấp người loại này bài vị, chức quan, " Ngọc Đế cười nói, "Thiên Đạo bài vị tổng cộng chia làm lục giai, này bất quá là đệ tứ giai.

Đội Long tộc thượng thiên sự thành, người liền khả trực tiếp cùng Mộc Công một loại, nhập đệ nhị giai vị, như thế mới có thể phục chúng."

Lý Trường Thọ lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Cảm tình, đốc quân Nguyên soái cũng không phải gì 'Đại quan', dọa hấn nhảy dựng.

Cấp hấn vị trí càng cao, về sau muốn mưu hoa sự cũng lại càng đa; hấn tuy rằng bất lại, nhưng cũng không phải gì công tác cuồng, không có việc gì cũng sẽ không cho mình tìm sống làm.

Huống chi...

【bồng giết】, cũng vì ỏn đạo to lớn ky!

"Bệ Hạ, tiểu thần cả gan, có không thỉnh ngài giảng một chút này Thiên Đình bài vị, " Lý Trường Thọ sắc mặt ngưng trọng, "Thần cũng tốt sau này có cái chuẩn bị, miễn cho va chạm đâu nào vị."

"Ha ha ha, " Ngọc Đế cũng là nhất lạc, "Trường Canh người thật đúng là cẩn thận chặt chẽ.

Cũng được, hôm nay nhân lai vô sự, ta liền cùng ngươi hảo hảo nói nói này Thiên Đình bài vị."

Lập tức, Ngọc Đế tự mình làm nổi lên giải thích viên, đem đại bán xuất từ hấn tay này bộ bài vị đặt ra, hoàn chỉnh địa nói xuất lai.

Ngọc Đế phân chia Thiên Đình bài vị phương thức, thoáng có chút... Đơn giản.

Bài vị cùng chức quan có sở bất đồng, bài vị lục giai, Đạo Tổ Tam Thanh siêu nhiên Thiên Địa ở ngoài, bất kể nhập trong đó.

Đệ nhất giai liền là Ngọc Đế, Vương Mẫu, Lão Quân.

Đệ nhị giai là Đông Mộc Công loại này nam tiên đứng đầu, tương đối điển hình còn có tứ ngự loại này thực quyền biên giới đại thần tiên, chẳng qua lúc này tứ ngự vị đều là ghé trống.

Đệ tam giai, thật quân, thiên vương hậu tố đều tính, tất cả bộ chủ thần vị cũng tại này nhóm.

Đệ tứ giai vì các vị tinh quân, tất cả bộ chính thần, phụ trách giám sát chu thiên vận chuyển, duy trì Thiên Đạo ổn định;

Thiên Đình sắc phong, lĩnh quân siêu mười vạn Nguyên soái, cũng coi như nhập này giai bài vị bên trong.

Thứ năm giai, thứ sáu giai liền tương đối tạp rồi, chủ yếu là nhị, tam giai chính thần 'Phụ thần'.

Ngoài ra còn có Thiên Đình tiên lại, tán tiên, bất nhập phẩm giai.

—— tất cả bộ, chủ yếu là chi lôi, hỏa, đấu, ôn, đậu, thái tuế, tài đẳng bát bộ;

Tinh quân, phần lớn là chỉ hai mươi bát tinh tú.

Bài vị cùng thực lực vô trực tiếp quan, chỉ là đại biểu tại Thiên Đình bài vị hệ thống trung vị trí, quyết định từng người có thể được đến dải ngọ, cùng với Thiên Đạo công đức khen thưởng nhiều ít...

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm tính toán, phát hiện Ngọc Đế phân chia này lục giai bài vị, kỳ thật có thể càng cẩn thận địa phân chia vì cửu giai, mười hai giai.

Bất quá, từ Ngọc Đế giảng thuật này bộ hệ thống thời, trong lời nói sở biểu lộ ra nhàn nhạt tự hào cảm...

Ân, đây là tối hoàn mỹ bài vị hệ thống !

Không tạt xấu!

Minh thượng thiên, khởi bước chính là đệ tứ giai bài vị, thật cũng là Lý Trường Thọ không nghĩ tới .

—— chủ yếu còn là bởi vì, hiện tại Thiên Đình chính thần vị phần lớn ghé trống, Ngọc Đế tùy tay liền quăng địa vị cao.

Lý Trường Thọ một bên cùng Ngọc Đế đàm luận việc này, một bên liền dưới đáy lòng suy tư, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, phát hiện mấu chốt chỗ.

Lúc này Ngọc Đế sở làm lục giai bài vị cấu tạo, sở đối ứng phần đông bài vị, chẳng lẽ chính là sau này Phong Thần bảng trung, sở muốn bỏ khuyết kia chút ghé trống?

Kia, mình nếu là ảnh hưởng Ngọc Đế lúc này tư tưởng, tăng thêm, giảm bớt, điều chỉnh các loại bài vị, chẳng lẽ không phải có thể trực tiếp ảnh hưởng đến Phong Thần đại kiếp nạn?

Lý Trường Thọ đáy lòng mới vừa toát ra loại này có chút điên cuồng ý tưởng, liền bả này ý tưởng trực tiếp nhân chết ở đáy lòng.

Thuận tiện đào hãm hại, mai kín rồi, không quên đọa thượng hai chân...

Không có việc gì hạt tính kể gì!

Phong Thần đó là lượng kiếp, sao có thể là mình nhất cái nhỏ nhỏ Độ Tiên Môn phổ thông Nguyên Tiên cảnh đệ tứ năng tham dự !

Cùng Ngọc Đế hàn huyên một trận về bài vị sự, Lý Trường Thọ liền phát hiện...

Ngọc Đế hứng thú nói chuyện dần dần dày.

Lúc này bên ngoài đúng là đèn rục rờ mới lên, Ngọc Đế cười nói:

"Trường Canh, ngươi ta không bằng đi bên ngoài đi một chút nhìn xem? Đây thế tục, ta thật cũng là tới rất ít."

"Bệ Hạ đã có hào hứng, tiểu thần tự nhiên phụng bồi, có hay không muốn tiểu thần đi trước an bài hạ?"

"Không cần, an bài gì?"

Ngọc Đế khoát tay, "Còn là nguyên nước nguyên vị tuyệt đối có hương vị."

Lý Trường Thọ cười cười, tại Ngọc Đế bên cạnh đi theo, rời hậu đường, hướng tới Hải Thần miếu cửa sau mà đi.

Ngọc Đế đến cùng là tới làm cái gì ?

Phải là có cái khác thâm ý, khả mình thử vài lần, luôn không rõ cho nên.

Dù sao, tổng không có khả năng là nhàn rồi nhàm chán, tìm đến mình nói chuyện phiếm giải buồn.

Vừa muốn xuất môn, Ngọc Đế hóa thân thoáng nhú mào, nhìn về phía hậu viện nơi nào đó góc; nơi đó có một đạo bóng đen nhanh chóng che dấu ở trong bóng đêm, lặng yên không một tiếng động địa biến mất không thấy.

"Trường Canh, người nơi này tựa hồ bất quá sống yên ổn."

"Nhượng Bệ Hạ chê cười, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo, "Có người ở nhìn chăm chăm tiểu thần này Hải Thần miếu, loại này đã phi một ngày, tiểu thần sớm thành thói quen ."

"A?"

Ngọc Đế hóa thân đầu mi càng nhăn càng sâu, truyền thanh hỏi: "Khả cần nhân thủ tương trợ?"

"Tạ ơn Bệ Hạ quái niệm, tiểu thần nơi này cũng không đại sự, " Lý Trường Thọ cười nói, "Tiểu thần tại chỗ đó đều là hóa thân, bọn họ một mạch cũng chỉ là điều tra."

"Người không nói, ta còn kém chút đã quên, " Ngọc Đế hóa thân cười khẽ tiếng, "Đi thôi, tối nay xuất này phiến môn, người ta liền chớ có truyền thanh ."

Ta hô người Trường Canh huynh, người gọi ta một tiếng nhật thiên huynh, hôm nay ngay tại này phạm trần hảo hảo đi một chút nhìn xem."

Lý Trường Thọ: ...

Bệ Hạ ngài có thể hay không hoán cái danh? Ngài này hai chữ, quả thật có chút khó có thể mở miệng.

Bất quá, này cũng là mình ý tưởng quá phức tạp...

Lý Trường Thọ theo lời mà đi, trong miệng nhật thiên huynh, nhật thiên huynh hô cái không ngừng, nhượng Ngọc Đế tâm tình càng là khoan khoái.

Cũng không biết có hay không thật sự đúng dịp rồi, còn là phòng lậu thiên phùng suốt đêm vũ.

Lý Trường Thọ chính cùng Ngọc Đế tại phố thượng tản bộ, nhìn một cái nhân gian phong cảnh, đi dạo nhất đi dạo nhân gian chợ đêm.

Ngọc Đế tựa hồ đối mỗi việc vật đều hào hứng bùng bùng, nhất là đối vỏ bọc đường, mút quả, mặt bài bản này chút vật nhỏ, biểu lộ ra nồng hậu hào hứng, bất quá nhưng không đi ném thử.

Lý Trường Thọ tự nhiên chỉ là ở bên bồi chơi, bồi đi dạo, bồi nói chuyện phiếm, lẳng lẳng đặng Ngọc Đế mở miệng nói ra chân thật mục đích kia một khắc.

Chính lúc này, nhất sợi quen thuộc vẫn tiếng chui vào Lý Trường Thọ trong tai.

Ngọc Đế hóa thân ánh mắt đảo qua trời cao, tùy tay chân chân ông tay áo, nhất mặt đạm kim sắc tiên quang tại hấn lòng bàn tay biến mất không thấy, hạ một cái chớp mắt trụ ra hiện tại không trung, trạc phá nhất chỉ huyết văn.

"Trường Canh, người nơi này quả thật bất an sinh, lòng ta lý lo lằng lằng."

Lý Trường Thọ: Cấp làm cái Đâu Suất Cung vào bàn khoán, hấn khẳng định trước tiên liền dọn đi qua!

Khụ, nói đùa, nói đùa.

-----oO-----

Đệ nhị bách bốn mươi bốn chương sắp thượng thiên!

Ngọc Đế Bệ Hạ, đến cùng là tới làm cái gì ?

Nhìn theo Ngọc Đế hóa thân cười mây trắng thiên, Lý Trường Thọ đáy lòng nghi hoặc một tầng lại một tầng.

Này hai ngày, hấn đều cùng Ngọc Đế phạm chút gì?

Đi dạo phố, nói chuyện phiếm, nói chuyện trời đất, du sơn, chơi nước, giục ngựa chạy chồm.

Hấn, Độ Tiên Môn tân tấn Nguyên Tiên cảnh tiểu đệ tử, Long tộc cầu thả đầu quân sư, Nam Hải Hải Thần, Nhân Giáo tiểu pháp sư, làm hai ngày nam bồi chơi?

Này...

Khó khăn bất thành, mình thượng thiên nhậm chức trước, Thiên Đình đối mình chung cực khảo hạch, chính là có hay không năng bồi Ngọc Đế du sơn ngoạn thủy?

Đầu năm nay, mê hoặc hành vi quả thật nhiều lắm...

"Ba năm sau."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, bắt đầu tính tế tính toán việc này.

Này là Ngọc Đế lần này 'Tuần tra', cấp xuất duy nhất nhất cái có giá trị tin tức .

Ba năm sau ý chỉ sẽ hạ đạt, này so với chính mình sở dự liệu , muốn trước thời hạn không ít.

Trước không phải nói kia ý chỉ cần nhất hai trăm niên mới có thể ngưng tụ thành ư? Chớ không phải là cấp hẳn mở Thiên Đạo hạ năm gia tốc thông đạo, trước thời hạn an bài thượng ?

Bất quá, vào lúc này nhượng Thiên Đình chính thức tham gia Long tộc sự, nhưng thật ra không sai lẽ điếm.

Mình hơn mười năm trước liền làm tốt một chút tiểu kế hoạch, cũng có thể trước thời hạn phá vỡ công dụng ...

Lý Trường Thọ đợi một trận, một mạch ăn náu tại xa xa muối thật cẩn thận địa bay tới, rơi vào Lý Trường Thọ đầu vai.

"Đại nhân, vừa rồi vị kia công đức hóa thân, là..."

"Có một số việc, có chút người, bất muốn hỏi nhiều, năng nhượng người có biết thời, thì sẽ nhượng người có biết."

Lý Trường Thọ ôn vừa nói , Văn Tịnh đạo nhân nhất thời có đáp án.

Văn Tịnh đạo nhân lập tức nói: "Là thuộc hạ lắm miệng, đại nhân, Tây Hải long cung sắp chọn phái đi ba mươi sáu danh long tử long nữ bá nhập tam giáo đạo thừa, một nửa muốn bá nhập tổng cộng lục nhà Nhân Giáo đạo thừa.

Còn đây là Tây Phương Giáo tính kế, là nhất cái tên là Kim Thiên, cùng thuộc hạ không sai biệt lắm cân cước hung linh sở đề.

Này tốp long tử long nữ sẽ bị Tây Phương khống chế, tìm đúng cơ hội chọc giận tam giáo đạo thừa, do đó nhượng Long tộc lâm vào tứ cổ vô thân thái độ thế."

"Ân, " Lý Trường Thọ chậm rãi gạt đầu, ngôn nói: "Phiền toái người ."

"Này là thuộc hạ có thể làm sự, thuộc hạ cáo lui."

Huyết văn hóa thành nhất sợi huyết sắc vân vụ, dần dần tiêu tán.

Lý Trường Thọ lại bổ sung nhất khẩu Tam Muội Chân Viêm, đem này vân vụ hoàn toàn cháy tắt, bắt lưu nửa điểm dấu vết.

Văn Tịnh đạo nhân tựa hồ thay đổi rất nhiều?

Như thế nào khả năng dễ dàng như vậy.

Chính cái gọi là, giang sơn dễ đổi, Văn Tịnh đạo nhân lúc này bất quá là tại mình trước mặt, biểu hiện ra mình muốn cho nàng biểu hiện ra bộ dáng.

Loại này hung ác linh, Lý Trường Thọ là tuyệt không hội tin tưởng, nàng bị mình quán thâm một chút thành công học, liền biến thành lương thiện hạng người.

Lại tại Hải Thần miếu các nơi kiểm tra rồi một trận, khối này giấy đạo nhân lặng yên trở về dưới đất giấy đạo nhân tiểu viện trung, tại Tương Tư Bảo Thụ bên cạnh ngồi xuống.

Linh Sơn dưới chân, muỗi động trung;

Ngồi xếp bằng tại giường thượng Văn Tịnh đạo nhân, chậm rãi mở cặp kia hẹp dài phượng nhãn, đáy mắt mang theo vài phần nghi hoặc.

Vừa mới nếu nàng suy tính đúng vậy, cái kia cơ hồ hoàn toàn là công đức cấu thành hóa thân, chắc là Đạo Tổ đồng tử, cùng Thánh Nhân cùng thể hệ Ngọc Đế hạ thiên hóa thân...

Ngọc Đế, Nhân Giáo, Hải Thần...

Lần đầu tiên tiếp xúc Nam Hải Hải Thần thời, Hải Thần cấp nàng họa kia chút binh, hiện đến nay đã là thiết thực triển lộ ở tại nàng trước mặt.

Đại giáo tranh, loạn cục khó khăn không, Văn Tịnh đạo nhân dần dần có chút xem không hiểu đến nay cục diện .

"Hừ!"

Bản nữ vương đại nhân trước hết đi theo người hỗn chút niên đầu, lại xem hậu sự như thế nào.

Bất quá, người này trước đây nói kia chút thoại, thật cũng man có đạo lý.

Bản ta theo đuổi...

'Ta, nhiều như vậy niên, đến cùng tại theo đuổi gì ?'

Văn Tịnh đạo nhân hai mắt, dần dần biến trống rỗng, mê mang, nòng chậm rãi từ ngòi xếp bằng biến thành chéch năm, lại dần dần đem thân mình cuộn mình ...

Này động phủ có chút trống trải, chỉ có một chút tí tách tiếng nước, nhẹ nhàng quanh quẩn.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ lúc ấy chỉ là cảm mấy cái vấn đề nhỏ, nếu là cảm xuất tam đại chung cực vấn đề 'Ta là ai, ta từ đâu nào lai, ta đi hướng nơi nào' ...

Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

...

Ngọc Đế hóa thân rời An Thủy Thành, tất cả thần đều là nguyên khí tràn đầy, đầy lòng thoải mái vô cùng.

'Cùng Trường Canh ái khanh tuần tra phạm tục sự, nhưng lại cũng là loại này thú vị.'

Ngọc Đế cười khẽ tiếng, vẫn chưa sót ruột trở về Thiên Đình, mà là cười mây hướng tới phía đông bắc hướng mà đi, dùng tiên thức nhìn chăm chú vào phía dưới phạm nhân cuộc sống.

'Cẩn thận cân nhắc, Trường Canh ái khanh mỗi câu, tựa hồ đều năng vừa vặn tại điểm quan trọng(giọt) thượng, bất lộ lời nói sắc bén, rồi lại nhượng người hiểu ra vô cùng, diệu a, diệu.'

Trường Canh ái khanh từ đâu nào luyện liền , loại này vi người xử thế đạo?

Nếu là có thể, nhượng Thiên Đình tiên thần đều học, chính hẳn một Ngọc Đế làm , khẳng định sẽ không buồn tẻ lại chán nản.

Này một đường đi qua hồng trần, Ngọc Đế đột có sở cảm, thấy được nhất điều tu hành đạo.

Này điều đạo lúc này còn có chút mơ hồ, vẫn chưa hiện lộ ra chân chính tâm hơi, Ngọc Đế cũng chỉ là có sở cảm ngộ, mà không thể xác thực địa cảm.

"Hồng trần thế tục, chẳng lẽ còn có ta cơ duyên tại?"

Ngọc Đế hóa thân nhú mày, nhưng cũng không đa nghĩ, cười mây hướng tới trời cao mà đi.

Ngọc Đế tự nhiên hiểu được, tự thân có Thiên Đạo áp chế, tuyệt đối không thể bước vào Thánh Nhân cảnh; mà mình lại có Thiên Đạo bảo hộ, Thánh Nhân hạ không người khả thương tổn.

Cùng nó tồn tâm tư tại tu hành thượng, không bằng toàn thân tâm đầu tư đến Tam Giới quản lý.

Này một đường, hành tung mờ mịt, vân vụ lặt sinh.

Nguyên nhân Ngọc Đế hóa thân trở về Thiên Đình thời, đã là tại đông thắng Thần Châu cùng Nam Thiệm Bộ Châu chỗ giao giới, đi tự nhiên chính là Đông Thiên Môn.

Thuận tiện, còn có thể khảo hạch hạ Đông Thiên Môn thủ vệ thiên tướng.

Đội Ngọc Đế hóa thân bay đến Đông Thiên Môn phụ cận, nhin không được nhẹ nhàng nhú mày.

Đường đường Thiên Đình đông ngoài cửa lớn, như thế nào...

Còn nằm nhất cái?

Đông Thiên Môn trước, nhất đạo thân ảnh nằm ở vân trên đường, như là tại hô hô ngủ nhiều, mấy danh thủ vệ thiên tướng chau mày, đám kia thiên binh cũng là một trận căn rặng.

Mà ở Thiên môn cách đó không xa, mấy danh lão giả ngồi xỏm tại nhất đóa mây trắng sau đó, một đám che mình khuôn mặt, hiển nhiên là không mặt mũi gặp người đã muốn.

Nằm ở kia thanh niên đạo giả Thiên Tiên cảnh tu vi, ẩn náu tại xa xa kia chút lão giả trung, có nhất người còn là Kim Tiên cảnh cao thủ.

'Này là loại nào trận trượng?'

Ngọc Đế hóa thân nhú mày hướng trước, đến kia Đông Thiên Môn trước;

Địa thượng nằm kia thanh niên Thiên Tiên, còn mở mắt thấy Ngọc Đế hóa thân liếc mắt một cái.

"Hoa đại ca, này là từ bên ngoài vừa trở về?"

Có thiên tướng tại trước đánh kêu, miễn cưỡng cười cười.

"Không sai, đi ra ngoài làm điểm việc tư, " Ngọc Đế hóa thân hỏi, "Đây là có chuyện gì?"

"Này, đừng nói nữa!"

Nhất danh thiên tướng thở dài, "Bên ngoài người này còn là cái si tình chùng, bởi vì coi trọng chúng ta Thiên Đình Dao Trì trung một vị tiên tử, liền không nên lại đây gia nhập Thiên Đình."

Huynh đệ mấy cái bắt nhượng hấn vào, hấn còn liền ở trong này nằm xuống, đùa giỡn nổi lên vô lại!"

Ngọc Đế hóa thân cũng là nhất lạc, "Hấn coi trọng là vị ấy tiên tử?"

Nhất thiên tướng hướng trước truyền thanh nói: "Là Vương Mẫu nương nương lái trước cầm đèn tiên tử, trước đây trăm năm, chỉ có này vị tiên tử ra vào quá Đông Thiên Môn."

Ngọc Đế thoáng gật đầu, lại nói: "Kia vì sao bắt đưa hấn đuổi đi?"

"Cái này, " nhất thiên tướng cười khở nói, "Vạn năm trước Thông Minh Điện liền có lệnh truyền xuống, như phải có người nghĩ nhập Thiên Đình vi binh tướng, đã đem người này mang đi binh các chịu thăm."

Án quy củ, là muốn phóng hấn vào .

Khả hấn động cơ bất thuận, lai lịch không rõ, loại này tình huống, chúng ta cũng cảm không chính xác, không biết là phải đuổi hay là nên phóng."

Ngọc Đế hóa thân nghĩ nghĩ, cười nói:

"Việc này cũng không khó giải quyết, có thể trước dẫn hấn đi binh các chịu thăm, nhượng hấn nhập cái thiên binh thiên tướng nhóm, rồi sau đó hấn nhất định phải tuân thủ thiên quy giới luật của trời."

Nếu dám mạo phạm Dao Trì tiên tử, trực tiếp loạn sét đánh rơi tu vi, biếm hạ phạm giữa bắt là được?"

Nghe nói lời ấy, địa thượng nằm Biện Trang run run hạ, mở nhãn trừng mắt Ngọc Đế hóa thân.

"Ngươi, ngươi này người sao được như thế ác độc?"

Kia mấy danh thiên tướng chính là trước mắt sáng ngời, từng người cười đi hướng tiến đến, ôn tiếng vẫn Biện Trang có nghĩ là gia nhập Thiên Đình danh sách...

Ngọc Đế hóa thân thấy thế thoáng lắc đầu, phiêu nhiên đi vào.

Vừa rồi kia thoại, bắt quá là dọa một cái bên ngoài này người thôi.

Chỉ là một lòng ái mộ, đến đây tìm nơi nương tựa Thiên Đình, lại tại Đông Thiên Môn trước không đi, cũng tội bất đến tận đây, nhưng hấn chịu chút da thịt nổi khổ còn chưa tính.

Thiên Đình tuy rằng thiếu binh thiếu tướng, nhưng cũng không thiếu loại này, vừa thấy chính là nhà ai Hồng Hoang thế lực nuông chiều đệ tử.

Bất quá nói trở về...

Vừa rồi mấy danh thiên tướng tra đều bắt tra hấn thân phận, lệnh bài, liền trực tiếp phóng hấn đi vào.

Chắc, mỗi người tất cả khẩu ba trăm niên công đức bồng lộc.

...

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất.

"Ba năm, nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn đấy nhé."

Lý Trường Thọ nói thềm một câu, tại cổ tay áo trung bảo nang tìm kiếm một trận, lấy ra nhất loa vải vóc.

Trước Tiểu Quỳnh Phong tương đối cùng khổ, có điểm tài nguyên cũng đều đầu tư đến tu hành cùng con bài chưa lật thượng, cho nên rất nhiều thời điểm, đều là dùng tương đối giá rẻ da thú, thẻ tre, lấy ra viết vật.

Mà thừa hành 'Cùng gì không thể cùng hài tử', 'Sự muội nếu bất phú dưỡng dễ dàng bị người bắt cóc' lý niệm, Lý Trường Thọ nhưng thật ra không nhượng Linh Nga từng có nửa phần tiết kiệm.

Hiện tại Tiểu Quỳnh Phong cũng coi như miễn cưỡng 'Hồng Hoang thường thường bậc trung' trình độ, vải vóc cùng ngọc phù cũng đều năng dùng tới .

Dọn xuất nhất loa vải vóc sau, Lý Trường Thọ lại dọn xuất một khác loa, như thế lặp lại mấy lần, đem này chút vải vóc dựa theo đánh số theo thứ tự trên mặt đất mở ra...

Nhất thời, nhất trương rậm rạp địa tư duy đạo đồ thị hình chiếu, xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ trước mặt.

Này, chính là về điểm này tiểu kế hoạch bộ phận nội dung .

Mượn 'Thiên Đình hàng chỉ, Hải Thần thượng thiên' làm sự, là Lý Trường Thọ trước đây liền đã định hạ sách lược, một mục đẳng Ngọc Đế ý chỉ.

Này cũng là 【Long tộc thượng thiên】 sự trung, tương đối trọng yếu một bước.

Hắn cần mời Long tộc đến đây xem lễ, nhưng Long tộc nhìn đến thượng Thiên Đình sau đó chỗ tốt, công đức lực phải mắt thường có thể thấy được, đối Long tộc có sở xúc động.

Lại cần chú ý, việc này có thể hay không bại lộ tự thân sở tại, dù sao bài vị không có khả năng cấp giấy đạo nhân, tất nhiên là Thiên Đạo hàng tại mình bản thể thân thượng.

Hắn cũng là lần đầu tiên làm chính thần, không có gì kinh nghiệm.

Trừ này ở ngoài, Lý Trường Thọ còn muốn cân nhắc càng nhiều một ít...

Chiến lược tăng thứ cần mình giống trống khua chiêng, diễu võ dương oai, nhưng chiến thuật mật, còn là nếu có thể ôn thì ôn, ôn trung cầu lợi.

Muốn thừa dịp lần này cơ hội, tiến thêm một bước tuyên dương Thiên Đình uy nghi, tăng lên Thiên Đình tại Hồng Hoang trung tồn tại cảm.

Mà mình nếu là bố trí, an bài hảo rồi, cũng có thể từ các nơi dựa thế, tiếp tục thêm dày Nam Hải Hải Thần cân cước.

Hơi sau muốn thỉnh người, cũng không cần nhiều lắm, phân lượng đủ là được .

Hắn sơ nghĩ xem lễ danh sách trung, cần có Đông Mộc Công đại biểu Thiên Đình.

Cũng phải có cũng đủ đa thiên binh thiên tướng, gia tăng Thiên Đình uy thế, cấp người một loại 'Thiên Đình bất tri bất giác liền đã phát dục ' cảm giác.

Long tộc phương diện, Ngao Át phải ở đây, Ngao Át năng thỉnh động Long tộc cao thủ càng nhiều càng tốt, nhưng muốn phòng bị có Tây Phương Giáo xếp vào gian tế quấy rối.

Tam giáo phương diện, mình nhưng thật ra có thể thỉnh Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, như Kim Quang Thánh Mẫu, tại Tiệt Giáo trung địa vị không cao không thấp, cùng mình cũng có một ít cùng xuất hiện, chính là rất không sai chọn người.

Mà Xiển Giáo phương diện, chỉ cần thỉnh nhất cái Hoàng Long chân nhân như vậy đủ rồi, còn có thể nhân cơ hội đi Hoàng Long chân nhân cùng Long tộc quan hệ.

Tượng Triệu đại gia, Vân Tiêu tiên tử, cùng với nhà mình Đại Pháp Sư loại này cao thủ, bất quá thích hợp tại loại này trường hợp lộ diện, chỉ bằng Nam Hải Hải Thần phân lượng, đồng thời không đáng loại này cao thủ đến đây xem lễ.

Mọi việc tốt quá hoá lớp thôi.

Lý Trường Thọ rất nhanh liền bàn ngòi dưới đất, nhìn chăm chú vào trước mặt này chút vải vóc, ngón tay nhẹ nhàng nhất câu, nhất chi bút lông chấm chút mực nước, phiêu ở tại trước mặt hắn, bắt đầu viết viết họa họa.

"Lại suy luận một lần, việc này cũng không thể xuất gì sai lầm..."

Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất trung bận rộn nửa năm, xác định kế hoạch của chính mình không có quá lớn bại lộ sau đó, mà bắt đầu toàn bộ phương vị thực hành.

Đầu tiên, là cùng Thiên Đình xác định hàng chỉ thời gian.

Lý Trường Thọ chủ động cùng Đông Mộc Công liên lạc một lần, thượng một phần về việc này tấu biểu, được đến hồi phục, là Ngọc Đế nhượng hắn buông tay lại làm, không cần câu thúc.

Lúc này ý chỉ đại khái còn có hai năm linh ngũ cái nguyệt ngưng hảo, Lý Trường Thọ ôn thỏa khởi kiến, lại về phía sau chậm lại nửa năm, là Thiên Đình hàng chỉ ngày.

Vì sao chậm lại...

Vạn nhất ý chỉ hạ năm đến 90% chín, đột nhiên kẹt làm sao bây giờ?

Đời trước cũng không ít gặp được loại sự tình này!

Theo sau, Lý Trường Thọ tìm lai Ngao Át, đối Ngao Át kể lại nói việc này.

Nam Hải Hải Thần như được chính thần vị, Ngao Át thân là Nhị Giáo Chủ, Đại hộ pháp, tự động đạt được phụ thần chức, tuy rằng chỉ là thứ sáu giai, nhưng cũng có thuần túy Thiên Đạo công đức, chịu Thiên Đạo 'Rất nhỏ' bảo hộ.

Này đối Long tộc, phải sẽ có nhất định đả kích.

Mà Lý Trường Thọ hết lần này đến lần khác dặn dò Ngao Át, việc này phải cẩn thận lại cẩn thận, không thể trước thời hạn bại lộ đi ra ngoài, miễn cho cấp Tây Phương Giáo mưu hoa quấy rối thời cơ.

Điểm ấy, cũng rất khảo nghiệm Ngao Át trọn mắt nói nói đối bản lĩnh .

Long tộc bên này ôn định đại cục, Lý Trường Thọ liền thân dùng giấy đạo nhân, đi Hoàng Long chân nhân động phủ —— nhị tiên sơn Ma Cô Động, mời Hoàng Long chân nhân tại kia một ngày đến đây xem lễ.

Hoàng Long chân nhân tất nhiên là nhất khẩu đáp ứng.

Mà Kim Quang Thánh Mẫu bên kia, có thể cho Ngao Át đi thỉnh, nhưng thật ra không cần hắn tự mình đi một chuyến.

Đáng tiếc, Nhân Giáo ít người, đầu sỏ Thánh Nhân lão gia ký danh đệ tử đều bắt đa, Lý Trường Thọ cũng tìm không được thích hợp mời chọn người.

Tổng không thể hô nhà mình khai sơn tổ sư độ ách chân nhân đi?

Nam Hải Hải Thần cũng bắt nhận biết này vị đại lão, không hề nguyên do thỉnh người lại đây.

"Có Hoàng Long chân nhân chống đỡ sân bãi, không sai biệt lắm đã là đủ rồi đi."

Lý Trường Thọ khẽ thở dài tiếng, bắt đầu Khẩn La Mật Cổ mà chuẩn bị công tác.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ sờ không biết là...

Đâu Suất Cung trung phong , lại 喧hiều một lần.

-----oOo-----

Đệ nhị bách bốn mươi lăm chương không hổ là người

Sao hồi sự?

Đâu Suất Cung hậu viện cây hạ, chính nhắm mắt dưỡng thân, trong mộng tiềm tu Huyền Đô Đại Pháp Sư, chậm rãi mở hai mắt, đáy mắt toát ra một chút bất đắc dĩ.

Lại bị lão sư an bài thượng .

Huyền Đô Đại Pháp Sư cẩn thận suy tính, rất nhanh liền làm hiểu được đã xảy ra chuyện gì.

"Khó được, lần này không cần xuất thủ đấu pháp, chỉ là đi giúp Trường Thọ trấn cái sân bãi."

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười khẽ tiếng, lại nhắm lại hai mắt.

Việc này còn là tại ba năm sau đó, nhưng thật ra không cần sót ruột đi qua, ngủ tiếp... Khụ, lại tu hành một trận đi.

Mấy tháng sau đó;

Kim Ngao Đảo.

Ngao Át cười mây rời mình cùng Khương Tư Nhi tu hành động phủ, dọc theo Kim Ngao Đảo bên ngoài bay nửa vòng, rơi vào một chỗ rừng hoa đào bên cạnh.

Hắn hướng trước phương làm cái đạo vái chào, theo sau liền ngẩng đầu ưỡn ngực, thiếu niên khuôn mặt thượng mang theo vài phần ý cười, hô:

"Ngao Át cầu kiến kim quang sư thúc!"

"Di?"

Rừng hoa đào trung hoa đào chuyển, lưỡng đạo bóng hình xinh đẹp tự nội lai.

Này là hai gã thiếu nữ, nhất danh thân đậm hoàng váy ngắn, nhất danh thân chày hồng váy dài, người trước thân hình thiên hương ở xinh xắn lạnh lợi, khuôn mặt động lòng người, ý cười uyển chuyển, cái sau da thịt lừ đừ sương ngạo tuyết, váy dài áo như ngọn lửa một loại, sẵn được nằng đáng người càng hiển tiêm tú.

Ngao Át đẩy lòng nhớ lại hạ, nhận ra cái sau là ai, vội nói: "Ngao Át bái kiến kim quang sư thúc, kiên quá Hỏa Linh sư tỷ."

Hỏa Linh Thánh Mẫu nhẹ giọng vấn: "Này là?"

Kim Quang Thánh Mẫu cười nói: "Này là mây đen tiên đệ tử, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Át."

"Thất lễ rồi, " Hỏa Linh Thánh Mẫu mỉm cười gật đầu, đối Ngao Át làm cái đạo vái chào.

Ngao Át lại hoàn lễ, cấp bậc lễ nghĩa thượng tự nhiên không thể có gì sai lầm.

Kim Quang Thánh Mẫu hỏi: "Ngao Át có gì chuyện quan trọng? Người khả chưa bao giờ đã tới ta bên này."

"Là loại này, " Ngao Át cười nói, "Hai năm sau giữa mùa hạ đầu tháng chín, Nam Hải Hải Thần giáo phải làm nhất tràng Hải Thần đại điển, đệ tử cũng là Hải Thần giáo hưởng hương khói người.

Nhà của ta Giáo Chủ ca ca nghĩ thỉnh Tiệt Giáo tiên nhân tiến đến xem lễ, vốn là muốn thỉnh Triệu Công Minh sư thúc, nhưng loại này Hải Thần giáo việc nhỏ, làm phiền Triệu Công Minh sư thúc, không khỏi chuyện bé xé ra to.

Vì vậy, Giáo Chủ đề cho ta tới thỉnh kim quang sư thúc, xem ngài có hay không có thời gian trôi qua một chuyến."

Kim Quang Thánh Mẫu cười nói: "Chỉ là loại này? Ta đây đáp ứng liền là.

Đúng rồi, Hỏa Linh tỷ tỷ, người khả muốn cùng nhau đi?

Kia Hải Thần cũng không phải là nhân vật bình thường, lần này vừa vặn cùng người dẫn tiến, hẳn là Nhân Giáo người trong, cùng chúng ta Tiệt Giáo vài vị đại đệ tử giao hảo, tự thân kiến thức phi phạm, nói chuyện cũng rất êm tai lý!"

Kia Hỏa Linh Thánh Mẫu dịu dàng cười, ôn nhu nói: "Tả hữu vô sự, ta liền bồi sư thúc chạy này một chuyến đi."

"Bảo ta muội muội! Sư thúc đều hô già rồi rất nhiều!"

"Hảo hảo hảo, muội muội."

Một bên Ngao Át nháy mắt mấy cái, cũng biết này hai vị quan hệ không sai, tất cả luận tất cả .

Xác định hai vị Thánh Mẫu sẽ đi, Ngao Át lại nói kể lại ngày cùng địa chỉ, liền cáo từ cười mây rời khỏi...

Ngao Át tự nhiên sẽ hiểu, Hỏa Linh Thánh Mẫu nhập môn so với sớm, càng là Tiệt Giáo thủ đồ Đa Bảo đạo nhân thân truyền đệ tử, lý nên xem như Tiệt Giáo tam đại Đại sư tử.

Nào đó ý nghĩa đi lên nói, Thánh Nhân thân truyền đồ tôn, so Kim Quang Thánh Mẫu loại này nhị đại phi thân truyền đệ tử phân lượng, còn muốn quá nặng một ít.

Đa một vị Thánh Mẫu tiến đến xem lễ, việc này muốn lập tức thông tri Giáo Chủ ca ca...

Ngao Át cười mây trở về mình tại Kim Ngao Đảo động phủ, kiến mình phu nhân Khương Tư Nhi còn tại ngủ say, cũng ngay tại giường ngồi xuống, bắt đầu cùng Giáo Chủ thân niệm trao đổi...

Một lát sau.

"Hỏa Linh Thánh Mẫu?"

Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tự giác vấn đề bất đại.

Tiệt Giáo này chút Thánh Mẫu bên trong, Hỏa Linh Thánh Mẫu cùng Kim Quang Thánh Mẫu bài danh tự nhiên là dựa sau một ít, nhất cái hoặc là hai cái đến đây, đều không có quá lớn ảnh hưởng.

Tiệt Giáo tân khách đã xác định, Long tộc bên kia mấy ngày trước đây cũng cho hỏi âm, Hoàng Long chân nhân là mình thông tri ...

'Xem lễ đoàn' cũng coi như thân thể to lớn định ra .

Vi giảm bớt đưa tới Tây Phương quấy rối khả năng, Lý Trường Thọ cùng Ngao Ất đối ngoại công bố , chính là 'Hải Thần giáo đại điển', mà phi 【 Hải Thần sắc phong đại điển 】 .

Nương cái này có, Hải Thần giáo cũng khả quang minh chính đại địa, tại An Thủy Thành nam, Nam Hải bên bờ xây dựng rầm rộ, kiến tạo nhất cái thật lớn hội trường...

Đến lúc đó sẽ có phần đông phạm nhân hội tụ ở này, chứng kiến này nhất trọng yếu thời khắc.

Đến nay Hải Thần giáo đã có chính thức miếu thờ hai vạn dư tọa, tín chúng vô tính, năng ảnh hưởng đến Nam Thiệm Bộ Châu tây nam bộ đại khu vực.

Lý Trường Thọ nhất cái mệnh lệnh, sở năng điều động nhân lực, vật lực, tuyệt không dung khinh thường.

Lý Trường Thọ lần này, đồng thời không có phát động mình giáo chúng lai làm cu li, mà là dùng Hải Thần giáo dự trữ tài vật, cam kết đại lượng phạm tục công tượng.

Dĩ lợi sử dụng, này chút công tượng cũng là nhiệt tình mười phần, công trình tiến triển thập phần nhanh chóng.

Này mới vừa nửa năm công phu, đại điển hội trường đã là sơ cái hình thức ban đầu.

Hải Thần sách giáo khoa thân hương khói 'Thu vào' thập phần khả quan, bỏ đi duy trì Hải Thần chỉ bảo thường vận chuyển, cấp chúng thân sử, ông từ ban cho, đại bộ phận tài vật đều bị Lý Trường Thọ an bài người, tán cho Hải Thần giáo trong phạm vi cùng khổ phạm nhân.

Hắn không cần này phần 'Tài' chống đỡ mình tu hành, như thế cũng có thể kết thúc nhất bộ phận hương khói công đức nhân quả...

Hùng trại thân sử đại bộ phận đều chạy đến An Thủy Thành, từng người bận rộn Hải Thần công đạo hạ nhiệm vụ.

Long tộc thường trú Hải Thần giáo chân long hộ pháp cũng không nhàn rỗi, bọn họ phụ trách khơi thông thủy lộ, làm chút thủy lợi phương tiện, mà lại bảo đảm này ba năm An Thủy Thành mưa thuận gió hoà...

Như thế, thiên thời, địa lợi, nhân hòa đủ.

Trận này đại điển, liên loại này Khẩn La Mật Cổ, mà lại đầu vào đây địa trú bị .

Lý Trường Thọ mình càng là không nhàn rỗi.

Bỏ đi đúng hạn cấp Linh Nga giảng đạo, ngẫu nhiên vì Hữu Cầm Huyền Nhã giải thích nghi hoặc, thường thường khiến một chút Tiểu sư thúc ở ngoài, hẳn tạm dừng luyện đan, luyện chế trận cơ, toàn diện chuẩn bị chiến tranh sắc phong đại điển!

Trở thành Thiên Đình chính thần, là hẳn tiên sinh bên trong tương đối máu chốt một bước.

Nhảy ra sau này Phong Thần đại kiếp nạn, kiếm được càng nhiều Thiên Đạo công đức, cách Đâu Suất Cung càng gần, được Thiên Đạo lão gia bảo hộ.

Hơn nữa...

Hẳn trở thành Thiên Đình chính thần sau đó, cũng liền biến tướng thành Thiên Đạo chính là thủ hạ, kia Kim Tiên kiếp thời điểm Thiên Đạo cấp hẳn phóng lướt nước, chẳng phải cũng hợp tình hợp lý?

Nói đùa, nói đùa.

Thiên Đạo chí công vô tư, cũng không phải gì đó sinh linh, cũng phi đơn giản Thiên Địa ý chí, không có gì của sau có thể đi.

Muốn thành Kim Tiên, còn là cần nhờ tự thân cố gắng;

Muốn trích trường sinh đạo quả, vẫn như cũ là muốn trải qua đau khổ.

Lý Trường Thọ đối này sớm có cũng đủ tâm lý kiến thiết.

...

Khoảng cách Hải Thần đại điển còn có hai tháng thời, Nam Hải bên bờ đều như là ăn tết một loại.

Như từ không trung quan sát, năng nhìn thấy rất nhiều phạm nhân hành tẩu tại trên đường, tự phát tiến đến An Thủy Thành nam, vì Hải Thần dâng một phần hương khói.

Đại điển hội trường, chuẩn bị thỏa đáng;

Một tòa đài cao sừng sững ở Nam Hải bờ biển, nhất tầng lớn thổ địa bị hoạch làm thượng bách cái khu vực, các nơi đều trang bị thêm lan can, ngăn trở vật, phòng ngừa phạm nhân nhiều lắm sinh ra giẫm lên đạp sự kiện.

Thiên Đình phương diện, chuẩn bị thỏa đáng;

Đông Mộc Công lúc này đã muốn giành được kia phần ý chí, mang theo mấy vạn thiên binh ngay tại nam Thiên môn phụ cận đợi chờ, chỉ chờ tháng năm sơ chín buổi trưa, lóe sáng đăng tràng.

Lần này, thiên binh xuất tràng phương thức, chủ yếu ý nghĩ chính là 'Khốc huyệt', vì thế Lý Trường Thọ còn thiết kế mấy bộ bất đồng quang hiệu chiến trận...

Mặt khác còn có Nguyệt Lão cầm đầu Thiên Đình chúc mừng đoàn, một đám lão thần tiên hội hạ phàm chúc mừng.

Long tộc bên này, chuẩn bị đại khái ổn thỏa;

Tứ hải long cung xem lễ đoàn đã là chuẩn bị tề, do tứ hải long cung bốn vị thái tử dẫn đầu, hội tụ trường lão long tộc, hộ pháp đẳng ba trăm cao thủ, cùng với mấy ngàn tiên giao binh là nghi thức.

Trừ tứ hải Long Vương ở ngoài, chúng long tất cả đều không biết, lần này Hải Thần đại diện hội phát sinh chuyện gì.

Mà lần này, cũng chủ yếu là biểu diễn cho bọn hắn xem.

Cái khác xem lễ tân khách, cũng cơ bản không có gì vấn đề.

Vì sao nói 'Cơ bản' ?

Lý Trường Thọ đối điểm ấy, cũng có chút bất đắc dĩ.

Đương nhật Ngao Ất đi thỉnh Kim Quang Thánh Mẫu thời, Hỏa Linh Thánh Mẫu cũng ở bên, thuận tiện liền cùng nhau thỉnh .

Khả, mặt sau không biết là Kim Quang Thánh Mẫu chủ động thỉnh người bên ngoài, còn là Hỏa Linh Thánh Mẫu đối ai nói việc này, Tiệt Giáo bên kia, dự tính sẽ có mười mấy tên tiên nhân cùng nhau lai tiếp cận não nhiệt.

Lý Trường Thọ thật đúng là xem nhẹ rồi, hai vị 'Thánh Mẫu' tại Tiệt Giáo kêu gọi lực.

Nhất là đối nam tiên lực ảnh hưởng!

Về lần này đại diện phòng vệ công tác, Lý Trường Thọ cũng là tìm không ít tâm tư.

Giấy đạo nhân quân đoàn đã trước thời hạn vào chỗ, từng người mang theo đại lượng tiên đậu.

Hùng trại thần sứ cũng hợp thành hai cái đặc thù tuần tra đội, cùng ngày phụ trách duy trì quanh thân trật tự, bọn họ còn dưới sự chỉ điểm của Lý Trường Thọ, làm cái 'Ngụy · đều thiên thần sát tiểu trận', đơn thuần là vi dọa người.

Chính là trước Lý Trường Thọ sở tư tưởng , 【 ta lai tạo thành đầu 】 đấy.

Lần này đại diện năng chuẩn bị , Lý Trường Thọ đều đã chuẩn bị .

Nhưng lúc này, Lý Trường Thọ đáy lòng, có hai kiện sự vẫn như cũ cảm không chừng chủ ý.

Thứ nhất, muốn hay không thỉnh địa phủ người đến đây xem lễ, nương lần này cơ hội, nhượng địa phủ cảm thụ hạ mệnh mông cuộn cuộn thiên uy.

Thứ hai, mình chân thân, muốn hay không đi qua nhận phong thưởng.

Đệ một vấn đề nhưng thật ra không khó giải quyết.

Mình trước đây tại địa phủ Ngưu Đầu bên kia chôn xuống phục bút, chỉ cần một phong mời hàm, nhất danh giấy đạo nhân, có thể đại khái dẫn mời đến địa phủ tân khách.

Lý Trường Thọ sở dĩ do dự, là không nghĩ nhượng vốn cũng đã có chút tao loạn Long tộc sự, càng thêm hỗn loạn.

Nghĩ trước nghĩ sau, cẩn thận cân nhắc, Lý Trường Thọ còn là quyết định, đi thỉnh địa phủ người đến đây xem lễ.

Dù sao tại Nam Hải Hải Thần giáo bồi cảnh trung, 'Vu' cũng là không trọng yếu tạo thành bộ phận, nhượng địa phủ người hiện thân, có thể cho Long tộc đa vài phần liên tưởng.

Thuận đường, còn có thể mở ra vót địa phủ công đức đại môn.

Nhưng người thứ hai vấn đề, quan hệ đến mình thân gia tính mệnh, Lý Trường Thọ đã là rối rắm hai năm, thủy chung không thể đặt lễ đính hôn quyết tâm.

Bản thể xuất đi xem đi, không có Đại Pháp Sư che chở, không có kia chỉ tiêu tháp che phủ ...

Không hề cảm giác an toàn!

Khả Lý Trường Thọ đã có dự cảm, Thiên Đình bài vị đánh xuống thời, mình bản thể tất nhiên sẽ bị Thiên Đạo tập trung.

Đến lúc đó, cực dễ bại lộ cân cước!

Hơn nữa Thiên Đình phong thưởng, mình đi dùng hóa thân tiếp, không khỏi sẽ cho người một loại khinh mạn Thiên Đình cảm giác, này cùng lần này đại diện bản ý lại tương vi phạm.

Huống chi, Ngọc Đế lại là một vị, năng dùng mình hóa thân ám trạc trạc giám sát chúng thiên tướng tồn tại...

Nói không chừng liền cấp hấn nhớ tiểu sách vở thượng !

Bản thể không đi, quả thật không ổn;

Xuất môn một chuyên, lại có phong hiểm.

Lý Trường Thọ không ngừng suy tư giải quyết đạo, thời gian ngày một tại đầu ngón tay xẹt qua.

Cuối cùng, tại đại điển sắp mời dự họp trước nửa tháng, hấn cắn răng một cái, nhất dạm chân, cuối cùng quyết định, nhượng bản thể tự mình đi tiếp cái này bài vị!

Vi Thiên Đình quật khởi, vi Tam Giới thương sinh linh, hấn lần này, thực có thể nói...

Cam mạo kỳ hiểm!

Ân, Lý Trường Thọ mình đều thiếu chút nữa bị mình cảm động đến .

Từ nguyên bản tư duy hình thức trung nhảy ra, hoán nhất cái ý nghĩ, Lý Trường Thọ trước mắt sáng tỏ thông suốt, nhất điều coi như không sai kể sách hiện lên trong lòng đầu.

【 dĩ thật loạn giả dối! 】

Nhượng mình bản thể, ra vẻ mình giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ lập tức tay bắt đầu bố trí, khởi động mình **【 bản thể 】** hệ giấy đạo nhân góp lại làm —— bản thể nhất số hiệu!

Chỉ thấy, Lý Trường Thọ nâng tay tại bàn sách thượng đảo qua, mặt bàn đa một khối hai thước dài giấy đạo nhân.

Này người giấy có nửa thước dày, nó trên có khắc họa rậm rạp địa cấm chế, phù văn, nó nội bắt đầu khởi động mệnh mônng Thiên Tiên tiên lục.

Tại này giấy đạo nhân sau lưng, có nhất chỉ nho nhỏ 'Cửa sổ' ;

Lý Trường Thọ hai tay cầu làm pháp quyết, cửa sổ chậm rãi mở ra, nó nội là nhất cái bị cấm chế bao bọc ánh sáng lỗ nhỏ.

Thi triển biến hóa thuật, hóa thành nhất chỉ phi trùng, rơi vào này cửa sổ bên trong;

Theo sau 'Phụ khoảng cách' thao tác này chỉ giấy đạo nhân đứng dậy, hóa thành Nam Hải Hải Thần cố định lão thần tiên bộ dáng...

Bản thể tránh ở hóa thân trung, chân chân giả giả loạn tiên tùng.

Tùy theo, giấy đạo nhân khôi phục thành người giấy, Lý Trường Thọ bản thể lại từ người giấy sau lưng bay xuất lai, khôi phục thật hình.

Hắn trước thi triển co rút lại cốt pháp thuật, nhượng mình thân hình hóa thành 'Nam Hải Hải Thần giấy đạo nhân' một loại lớn nhỏ, lại cấp mình mặc vào một thân màu trắng khoan tay áo trường bào.

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ ngồi ở bàn sách sau, lấy ra một mặt gương đồng, bắt đầu tinh tế địa vi mình... Dịch dung hoá trang.

Pháp thuật có thể bị người nhìn thấu, loại này 'Vật lý' dịch dung chính là không sợ...

Bản thể cuối cùng bày biện ra hiệu quả, liền là này lão thần tiên da 'Trẻ tuổi' thời bộ dạng.

Theo sau, Lý Trường Thọ lại cấp mình đội nhất chi bán mặt giáp, thi triển thủ thuật che mắt, lúc này mới dùng biến hóa thuật hóa thành tiêu trùng, toàn trở về giấy đạo nhân trong cơ thể.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ khôi này mang theo bản thể giấy đạo nhân, tự dưới đất rời khỏi Tiểu Quỳnh Phong;

Ai cũng không kinh động, lặng yên hỗn xuất Độ Tiên Môn hộ sơn đại trận, hướng Nam Hải tiến đến...

Hải Thần sắc phong đại điển bắt đầu đêm trước, Lý Trường Thọ bản thể, đã bí mật đến Nam Hải Hải Thần giáo hậu đường, tránh ở giấy đạo nhân trong cơ thể, canh giữ ở thông thiên Giáo Chủ họa làm nên hạ.

Tiên thức đảo qua, đại điển nơi nhen nhóm mây trăm đồng lửa trại, không đếm được bao nhiêu phạm nhân tại chỗ đó vừa múa vừa hát.

Còn có mấy người thời thần, khắp nơi tân khách sẽ từ bốn phương tám hướng mà đến...

'Ai, loại này trọng yếu thời khắc, mình bên người nhưng thật ra thiếu cái năng chia sẻ tâm tình bạn tốt.'

Lý Trường Thọ đáy lòng khe khẽ thở dài, thật cũng không biết là này có gì không tốt.

Trước chịu được một chút tịch mịch đi, sau này đều có bó lớn tuế nguyệt tiêu...

"Hảo người cái Hải Thần!"

Không hề dấu hiệu , một tiếng tràn đầy u oán cười mắng tiếng, tại hậu đường ở ngoài truyền đến.

Lý Trường Thọ ngẩn ra, còn chưa kịp đứng lên;

Một vị súc chòm râu khô ngô nam nhân trực tiếp nhảy vào hậu đường, hấp tấp địa đi hướng đến đây, uy phong bát diện địa chống nạnh ngẩng đầu, cười mắng:

"Nói!

Hải Thần người có phải hay không bắt bả ta Triệu Công Minh đương bằng hữu! Thịnh nhiều như vậy ta Tiết Giáo tiên nhân đến đây xem lễ, nhưng cô đơn lậu ta!

Tin hay không, hôm nay ta nằm người này Hải Thần trong miếu, liền không đứng dậy !"

Bái tài thân mặt xe tuyền!

Hạ, trung.

(tấu chương hết)

-----oO-----

Đệ nhị bách bốn mươi sáu chương trước kia thôi qua ngu, hôm nay. . .

'Ta sai lầm rồi, thật sự sai lầm rồi.'

Lý Trường Thọ nhìn trước mắt này vị đại gia, đáy lòng một trận dờ khóc dờ cười.

Đã sớm nghĩ đến Triệu Công Minh đại gia hội khắc phục hết thủy khó khăn đến đây tiếp cận não nhiệt, nhưng vẫn như cũ ôm kia phần may mắn chi tâm, cảm thấy mình không mời, Triệu đại gia khả năng cũng kiêng dè da mặt, do đó...

Thậm chí, Lý Trường Thọ cũng hơi chút tính kế một chút.

Tại hơn mười người Tiết Giáo tiên nhân nói muốn tới tiếp cận não nhiệt thời, Lý Trường Thọ đã nghĩ đến, tin tức có khả năng hội rơi vào tay Triệu đại gia trong tai, cố ý không mời, cũng là nghĩ cấp hai người 'Lão thiết tình' hàng hạ nhiệt độ.

Không nghĩ tới, Triệu đại gia bả này phần giao tình, xem đúng là như thế nặng, trực tiếp bất thỉnh từ trước đến nay!

"Đại gia, khụ, tiền bối ngài tọa."

Lý Trường Thọ thở dài: "Này cũng không phải là cô đơn lậu tiền bối ngài, chủ yếu là này cũng không phải gì đó đại sự, tiền bối thân là Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử, văn bối há có thể bởi vì này loại lễ mừng sự, liền làm phiền tiền bối ngài hiện thân?"

Như thế, kia không phải khinh mạn tiền bối?"

"A?" Triệu Công Minh nháy mắt mấy cái, vờ về chòm râu cười hỏi câu, "Là, như vậy cái đạo lý?"

"Tự nhiên là , " Lý Trường Thọ cười nói, "Đối văn bối mà nói, tiền bối phân lượng tương đương nặng!"

Triệu Công Minh cười lắc đầu, "Ngươi này há mồm a, quả nhiên là có tu hành !"

Hoàn hảo không bị nói thành là khai quá quang ...

Nói xong, Triệu Công Minh đã bị Lý Trường Thọ thỉnh , ngồi ở bên ghế bành thượng.

Lập tức có tráng hán từ bên cạnh đã chạy tới phụng trà, này cũng coi như bọn họ Hải Thần giáo đặc sắc.

"Lão đệ, ngươi này lễ mừng là làm thậm ?"

Triệu Công Minh bung chén trà hỏi câu, tiên thức đảo qua Nam Hải ven biển, thấy được kia hội tụ đám người, "Loại này lễ mừng còn muốn thỉnh tam giáo tiên nhân đến đây xem lễ, sợ là không đơn giản ơ."

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng có chút cảnh giác...

Triệu đại gia hôm nay, như thế nào có chút khác thường?

Điểm này đều năng nghĩ đến, không giống như là võ tài thần tính tình a.

Lý Trường Thọ cười nói: "Cái này còn thỉnh văn bối bán cái cái nút, hôm nay quả thật là có chút sự, cùng văn bối một mực mưu hoa sự có quan hệ, cho nên muốn thỉnh tam giáo tiên nhân đến đây xem lễ, mượn này gia tăng việc này phân lượng, đối Long tộc ảnh hưởng thâm một ít."

Giọng nói vừa chuyển, Lý Trường Thọ cười khổ lắc đầu.

"Tiền bối ngài gần nhất, sợ là muốn dọa đến Long tộc ."

"Ách, cái này..."

Triệu Công Minh nhất thời có chút rối rắm, nhỏ giọng nói: "Muốn bắt ta lại trộm trở về?"

"Nào có hiện thân còn chạy đạo lý?" Lý Trường Thọ vợ nói, "Có tiền bồi hôm nay tại này, lòng ta đầy nhưng thật ra an ổn rất nhiều, cũng không sợ có bọn đạo chích đến đây làm hại."

Triệu Công Minh nghe vậy thẳng thắn thất lung can, "Yên tâm, hôm nay ta xem ai dám đến đập người sân bãi!"

Nhưng lời nói vừa chuyển, Triệu Công Minh nghiêm mặt nói: "Lão đệ, người nhất khẩu nhất cái tiền bồi hô, này không khỏi có vẻ quá xa lạ!"

"Tiền bồi, cái này... Cũng được, vấn bồi đã có da mặt dày, hô một tiếng triệu lão ca."

"Ha ha ha ha!"

Triệu Công Minh nhất thời vỗ tay cười to, "Hải Thần lão đệ! Này tam giáo tiên nhân, tuyệt đối đúng ta khẩu vị liền là lão đệ người!"

Lý Trường Thọ:...

Nói thêm gì đi nữa, có phải hay không muốn lôi kéo hấn kết nghĩa kim lan ?

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ tới am hiểu mấy việc chi nhất, liền là chuyển hướng đề tài.

Hấn hỏi Triệu Công Minh tình hình gần đây, vấn có hay không có Tây Phương cao thủ khó xử, lại đem đề tài dẫn tới thư pháp phía trên.

Triệu Công Minh nhất thời đến rồi hào hứng, cùng Lý Trường Thọ ước định một lần thư pháp sự, hai người cái khởi cái bàn, phô khai vải vóc, một lá thư rậm rộ, một lá thư mây bay nước chảy lưu loát sinh động.

Nhất thời, Hải Thần miếu hậu đường trung vang lên sung sướng tiếng cười, thật cũng là thật sự có vài phần vong niên tri kỷ hương vị.

Triệu Công Minh đột nhiên cười nói: "Hoàng long sư huynh thể nhưng cũng đến rồi?"

Hấn vừa dứt lời, màn đêm trung xẹt qua nhất chùm màu vàng đất lưu quang, một đạo cao gầy thân ảnh đã là rơi vào trước cửa, thân đậm hoàng trường bào, đầu chùm đạo trâm, tuy có lão thái cũng không hiển nếp nhăn, coi như là già vẫn tráng kiện.

Lý Trường Thọ cười nói: "Có quan hệ Long tộc sự, tự nhiên là phải biết hội hoàng long tiền bối một tiếng."

"Không sai, người loại này cân nhắc cũng thỏa đáng, " Triệu Công Minh cười trở về câu, hướng trước ra nghênh đón, nhưng thật ra so Lý Trường Thọ còn tượng chủ nhân nhà.

Lý Trường Thọ âm thầm nhẹ nhàng thở ra, hoàn hảo Triệu đại gia không nằm xuống chất vấn mình 'Người thỉnh hấn vì sao không thỉnh ta, người có phải hay không xem thường ta Triệu mỗ nào đó!' ...

Kia hình ảnh, ngấm lại tự lệnh thọ đầu đại.

Hoàng Long chân nhân vừa đến, này hậu đường bên trong nhất thời càng náo nhiệt

Nhưng mà chỉ là sau một lúc lâu, nhất đóa mây trắng tự phía đông nam hướng mà đến, nó thượng tràn đầy ô áp áp đám người, tan vỡ lại có lục bảy mươi người!

Trước nhất phương sáu vị tiên nhân, Lý Trường Thọ chỉ nhận biết trong đó ba vị, một vị là tần hết tần thiên quân, một vị là lần trước đã tới Kim Quang Thánh Mẫu, còn có một vị là tại long cung kiến quá , Thập Thiên Quân bạch lễ, ban ngày quân.

Còn có một vị nữ tiên, dáng người tiêm tú thon thả, thân cháy hồng váy dài, như sở liệu không sai, phải chính là Ngao Ất nhắc tới quá Hòa Linh Thánh Mẫu...

Tiết Giáo chúng tiên đương thật như vậy nhàn ư?

Còn là Kim Ngao Đảo phong tục, chính là 'Cọ com nhất hô bá ứng, tính tiên thứ bát tòng mệnh' ?

Lý Trường Thọ khoe miệng thoáng run rẩy hạ, lập tức lộ ra chân thành tha thiết tươi cười, hướng trước đi ra hai bước, cười mây ra ngoài nghênh đón.

Triệu Công Minh thanh thanh giọng hát, cũng cất bước đến hậu đường trước khoanh tay mà đứng, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt ý cười.

Hoàng Long chân nhân nhất thấy vậy trạng, lược làm suy tư, xoay người đi hậu đường góc, cầm xuất một mặt ngọc phù, đối ngọc phù thấp giọng nói vài câu gì.

Lý Trường Thọ một mạch chú ý bên này, nhưng cũng chỉ là ần ần nghe được...

"Ân, sư đệ người đa hô lai mấy cái, Tiết Giáo bên này không ít... Ân, đúng, không thể yếu đi chúng ta Ngọc Hư Cung uy nghi... Hảo, hảo, mau chóng..."

Lý Trường Thọ: ...

Cái này đều muốn so?

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội còn chưa tính, kia dù sao cũng là tam giáo việc trọng đại, Xiển Tiệt song phương không ai nhường ai, đều muốn áp đối phương một đầu, đó là tình lý bên trong.

Hôm nay là hẳn nhất cái hương khói thần giáo làm lễ mừng, hai bên lai đại sóng tiên nhân, thích hợp ư?

—— khụ, nơi này sóng là lượng tử.

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, việc đã đến nước này, chỉ có thể vội vàng kêu các vị Tiệt Giáo tiên nhân rơi vào Hải Thần miếu trung.

Nhất kiến Triệu Công Minh, Tiệt Giáo các tiên nhân tinh thần chấn động, vội vàng hướng trước chào, trường hợp nhất thời náo nhiệt phi phạm.

Lý Trường Thọ còn cố ý quan sát hạ Kim Quang Thánh Mẫu, phát hiện này vị la, khụ, này vị thiếu nữ tâm manh tiên, xem Triệu đại gia hai mắt đều là loại kia sáng ngời.

Chẳng qua, này vị Kim Quang Thánh Mẫu vẫn chưa đa biểu thị gì, chỉ là giòn tan hô tiếng Triệu sư huynh, liền đi theo mình đại ca tần hết đi một bên nhập tọa.

Lý Trường Thọ ra ngoài kêu một tiếng, lập tức có một đám đại hán đưa đến tọa ý, đưa tới hương trà.

Tuy rằng chúng Tiệt Giáo tiên nhân đều không biết hôm nay là chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn đến Lý Trường Thọ sau đó, đều là một câu 'Chúc mừng', 'Chúc mừng'.

Lý Trường Thọ rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể hồi vài câu 'Cùng vui', 'Cùng vui'.

Không bao lâu, một thân hùng áo khoác gia Hùng trại thôn trường, Hải Thần giáo đại trưởng lão, vội vàng mà đến, thấp giọng nói:

"Đại nhân, vừa rồi lão tam dùng truyền tin ngọc phù bẩm báo, nói hàng rào lý đi một đội binh mã, cả người âm khí dày đặc, cầm đầu còn có mấy người, cảm giác theo chúng ta hàng rào có chút nguồn gốc cường nhân."

"Có bao nhiêu cường?"

"Hùng Lão Tam nói, cảm giác rất cường."

Lý Trường Thọ thoáng nhắm mắt, ần náu tại Hùng trại hạ giấy đạo nhân, đã là dùng tiên thức thấy được kia nhất biểu nhân mã.

Trước hết nhất người, Lý Trường Thọ thật cũng nhận được, chính là cõi khấn trùm đầu địa phủ Ngưu Đầu thôi.

"Đó là địa phủ người tới, các người tổ tiên nhất chi, " Lý Trường Thọ cười nói, "Bọn họ quả nhiên đi các người hàng rào, án ta trước dặn dò , nhượng lão tam cho bọn hấn chỉ con đường, mau chóng mang đến An Thủy Thành trung.

Lại có hai cái thời thần mặt trời mọc, đại điển liền muốn bắt đầu ."

"Ai, hảo, ta cái này đi!"

Lão thôn trưởng đáp ứng một tiếng, lập tức liền muốn tiến đến truyền tin, Lý Trường Thọ lại đưa hấn hộ trụ.

Lý Trường Thọ thoáng cân nhắc, ngôn nói: "Hôm nay tới khách quý có chút đa, đại điển còn là muốn náo nhiệt chút tương đối hảo, trước xóa kia chút ca múa đều an bài thượng, từ mặt trời mọc hàng măn đến chính ngọ."

"Là!"

Này hấn hùng tinh một loại lão thôn trưởng vội vàng mà đi, Lý Trường Thọ nhưng thật ra bắt được thanh nhàn, tiếp tục kêu tân khách.

Lần này cùng long cung Ngao Át đại hôn thời bất đồng, nơi này là hấn sân nhà, như thế nào cũng không có thể khinh mạn này chút 'Khách quý' .

Tuy rằng rất nhiều đều là bất tỉnh từ trước đến nay... Nói.

Một lúc lâu sau, lại có một đám hai mươi dư danh Xiển Giáo tiên nhân, tự tây bắc phương hướng cười mây mà đến.

Này một đường chắc là nhanh như điện chớp, nhượng vài vị tu vi hơi thấp Ngọc Hư Cung Thiên Tiên cảnh môn nhân, tóc dài đều bị thổi có chút hỗn độn.

Cầm đầu hai người, Lý Trường Thọ thật cũng quen thuộc, một vị là phúc đức Kim Tiên Vân Trung Tử, một vị là mười hai Kim Tiên trung hàng đệ nhị xích tinh tử, đều là Xiển Giáo bàn tay to tử.

Lý Trường Thọ còn chưa cười mây bay lên lai, Triệu Công Minh đã là mang theo vài vị Tiệt Giáo tiên nhân đi lên nghênh đón.

Đại gia âm thâm phân cao thấp về âm thâm phân cao thấp, mặt ngoài còn là muốn hòa khí, hưởng ứng câu kia 'Tam giáo một nhà thân' .

Hải Thần giáo hậu đường không sai biệt lắm đã là tọa đây người;

Hai giáo tiên nhân từng người hàn huyên ân cần thăm hỏi, theo sau liền phân biệt rõ ràng địa từng người nhập tọa.

Lý Trường Thọ đều cảm giác, mình hiện tại đã muốn hoàn toàn trần không được sân bãi ...

Nhưng hẳn tổng không thể hiện tại đi thỉnh Đại Pháp Sư lại đây đi?

Cục diện không chế không được mới đi thỉnh Đại Pháp Sư, kia chẳng phải là mình làm việc bất lợi...

Chính như này nghĩ, nhất sợi truyền thanh đột nhiên chui vào Lý Trường Thọ đáy lòng.

"Trường Thọ, ngươi bản thể đi nơi nào?"

Ta tại Độ Tiên Môn trung tìm hai vòng, vì sao cũng không năng tìm được?"

Lý Trường Thọ tinh thần chấn động!

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đi ra!

Thân nhân đến rồi!

Lý Trường Thọ vội vàng chỉ chỉ mình ngực, ánh mắt hướng tới khắp nơi quan vọng, cũng không biết nên như thế nào hồi phục.

"Không hổ là ngươi! Ha ha ha! Thế nhưng giấu ở hóa thân bên trong! Không thể tưởng được, quả thật không thể tưởng được!"

Chợt nghe Đại Pháp Sư một trận truyền thanh cười to, lại tại trong tiếng cười vấn: "Ta xem ngươi mời tới không ít Đạo Môn cao thủ, hôm nay còn cần ta hiện thân? Cần liền gạt đầu."

Lý Trường Thọ nhất thời nặng nề mà gạt đầu.

Một tiếng cười khẽ tại Hải Thần giáo hậu đường truyền khai, nguyên bản tràn đầy tiếng hoan hô tiếu ngữ hậu đường, nháy mắt im lặng ;

Triệu Công Minh bấm ngón tay suy tính, trước hết nhất cái đứng lên, vui vẻ nói: "Huyền Đô sư huynh đến !"

Triệu Công Minh vừa dứt lời, Hải Thần hậu viện trung đột nhiên xuất hiện một chút vân vụ, này vân vụ sinh ra nhàn nhạt Thái Cực hư ảnh, một đạo thân áo dài thân ảnh cất bước mà ra.

Coi hấn thân hình thon dài, rối tung tóc dài, nhìn hấn khuôn mặt vô kỳ, tế phẩm hiểu ra vô cùng, lại thành tự tại thần vận, khó được tiêu dao chân ý!

"Các vị sư đệ sư muội, biệt lai vô dạng phủ?"

Đạo Môn đại sư huynh vừa hiện thân, ở đây đều là sư đệ sư muội.

"Huyền Đô sư huynh!"

"Là Huyền Đô Đại Pháp Sư sư huynh!"

"Sư huynh sao được cũng đến rồi?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư lộ ra thanh nhã cười khẽ, cùng Lý Trường Thọ một mình ở chung thời loại kia, như là thay đổi cái người, trở nên càng nhỏ nhã, càng hiền hoà.

Lý Trường Thọ xem Huyền Đô Đại Pháp Sư muốn mở miệng, lập tức truyền thanh đạo câu: "Đại Pháp Sư, đệ tử Nam Hải Hải Thần dùng tên giả vi Trường Canh."

Đại Pháp Sư cười nói: "Đã là Trường Canh chuyện quan trọng, ta tất nhiên là muốn tới được."

Cũng muốn đa tạ các vị sư đệ sư muội đến đây xem lễ, như có chiêu đãi không chu toàn chỗ, còn thỉnh nhiều hơn tha thứ.

Ta Nhân Giáo vốn là ít người không thịnh hành, sau này Trường Canh bên ngoài hành tẩu, mong rằng các vị chiêu cố nhiều hơn."

Trường Canh?

Chúng tiên trước là có chút nghi hoặc, theo sau liền kiến Lý Trường Thọ hướng trước hành lễ, nhất thời bùng tỉnh đại ngộ.

Hải Thần cân cước, như vậy ngạnh?

Huyền Đô Đại Pháp Sư dùng từ liền thập phần chú trọng, kia một câu 'Như có chiêu đãi không chu toàn', chính là trực tiếp bỏ qua hấn là 'Chủ nhân nhà' thân phận.

Này Hải Thần giáo, chính là Nhân Giáo sở lập!

Này Nam Hải Hải Thần Trường Canh đạo nhân, tất nhiên cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư quan hệ phi thiên, nói không chừng chính là Thái Thanh Thánh Nhân lão gia coi trọng Nhân Giáo hậu bối!

Nháy mắt, vốn là tới đây địa tiếp cận náo nhiệt Tiệt Giáo, Xiển Giáo tiên nhân, nhất thời nổi lên kết giao chi tâm.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cho Lý Trường Thọ nhất cái ý vị thâm trường nhãn thần, tựa hồ đang hỏi 'Thế nào' .

Lý Trường Thọ cấp Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất cái cảm kích lại cảm khái nhãn thần, giống như đang nói 'Ngài giỏi quá' .

Trước kia thôi qua ngu, hôm nay, đều viên thượng !

Lý Trường Thọ hiện tại nghĩ , chính là hôm nay sự, nên như thế nào mới có thể nhượng Tây Phương Giáo rõ ràng hiểu được địa biết, tốt nhất các loại chi tiết đều muốn cho đối phương nhìn đến...

Lập tức, Lý Trường Thọ thỉnh Đại Pháp Sư ngồi vào chủ tọa, liền tự mình đi an bài hơi sau muốn dùng đến 'Đăng vân đài' .

Cái gọi là đăng vân đài, cũng là Lý Trường Thọ trước đây chuẩn bị tiên nhân xem lễ đài.

Đó là nhất đoàn mây trắng, nó nội có giá gỗ chống đỡ, khắc sinh vân phù, nhẹ nhàng phù; vì bất xuất ô long sự kiện, còn có hơn mười tầng gia cố thủ đoạn.

Lý Trường Thọ trước đây chuẩn bị hai chỉ đăng vân đài, còn có tứ chỉ hậu bị, nghĩ như thế nào cũng đủ dùng .

Nhưng hần nhìn đến Hoàng Long chân nhân cùng Triệu Công Minh lại cảm xuất truyền tin ngọc phù bắt đầu đệ nhị sóng diêu người, Lý Trường Thọ đáy lòng bất đắc dĩ cười, mở ra mấy cỗ giấy đạo nhân, bắt đầu chế tạo gấp gáp tân đăng vân đài.

Lý Trường Thọ dàn xếp hảo việc này vừa muốn hồi phòng bồi tại Đại Pháp Sư bên cạnh, thỉnh linh nghe chân trời truyền đến từng trận rỗng ngậm, một tiếng trong trẻo địa tiếng gọi âm ỉ tự thiên ngoại mà đến.

"Giáo Chủ ca ca!"

Long cung đệ nhất sóng tân khách dĩ nhiên đến !

Nhưng mà, Ngao Ất bị kích động rơi vào hậu viện trung, dẫn theo trường bào vạt áo, thiếu niên khuôn mặt thượng tràn ngập hưng phấn, nhất cái đi giới liền nhảy lại đây!

"Ta lai... Ôi chao?"

Tâm mắt dư quang bắt đến này cả sảnh đường tân khách, Ngao Ất tươi cười cứng đờ, hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa liền ghé vào Lý Trường Thọ trước mặt.

-----oOo-----

Đệ nhị bách bốn mươi bảy chương Hồng Hoang giải trí tân hình thức

Cái, gì tình huống?

Ngao Ất bị Lý Trường Thọ nhất bả đỡ lấy thời điểm, chính con rồng đều là mộng .

Hậu đường ở giữa ngòi , bất đúng là từng tại Nam Hải hiện quá thân Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Bên trái Triệu Công Minh, phía bên phải xích tinh tử, Hoàng Long chân nhân, tận hết thiên quân, bạch lễ thiên quân... Tam giáo đều có đại năng tại chỗ đó!

Lui tới không cần người, tương mang theo đều là cao bằng!

Mặc dù tam giáo cao thủ tới cũng không nhiều, nghiêm khắc ý nghĩa thượng Thánh Nhân đệ tử cũng liền tứ ngũ cái, nhưng này mấy người phân lượng, quả thật quá nặng chút!

Nhất thời giữa, Ngao Ất nhưng lại cảm giác, mình không xứng làm nhà mình Giáo Chủ ca ca đệ đệ, hấn cái này long cung Nhị Thái Tử, Tiết Giáo tiểu Chân Tiên, quả thật có chút...

Cấp lão ca mắt mặt !

Nhưng mà, Ngao Ất lại nghe được một tiếng hơi trách cứ tiếng nói:

"Ất huynh, ngươi như thế nào mới đến?"

Ngao Ất ngẩng đầu nhìn Lý Trường Thọ giấy đạo nhân hóa thân, vừa định nói chuyện, phải Lý Trường Thọ truyền thanh.

"Bình tĩnh chút, hướng trước chào, sau đó thỉnh vài vị trưởng lão long tộc đến đây uống trà."

Ngao Ất vội vàng gật đầu, trước hướng trước bái kiến Triệu Công Minh, lại đối Đại Pháp Sư hành lễ, lại chuyển quá thân đối khúc, Xiển Giáo vài vị đại năng hành lễ ân cần thăm hỏi.

Này đỉnh đầu góc thanh tú thiếu niên tả hữu thờ dài, trong miệng sư thúc, sư bá hô cái không ngừng, nhượng người nhìn...

Đã nghĩ tắc mấy cái tiền li xì đi qua.

Tần hết thiên quân cười nói: "Đây là ta Kim Ngao Đảo thượng tu hành khách, mây đen đại tiên đệ tử, cũng là Đông Hải long cung Nhị Thái Tử, Ngao Át."

Nhất thời, Xiển Giáo tiên nhân khoa Ngao Át biết cấp bậc lễ nghĩa, thảo người hi, Tiệt Giáo tiên nhân tán Ngao Át bộ dáng tuấn, căn cơ ổn, bả Ngao Át cũng khoe được có chút ngưng ngưng.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nói: "Ngao Át, hướng trước lai."

"Là, " Ngao Át vội vàng hướng trước, chấp đệ tử lễ.

Đại Pháp Sư tại trong tay áo cầm xuất nhất chỉ bình ngọc, đặt vào Ngao Át trong tay, cười nói: "Biết người Long tộc bảo vật không thiếu, này là Lão Quân luyện chế cổ bản tăng tu linh đan, cũng coi như cái hiếm lạ vật.

Người là Trường Canh Nhị Giáo Chủ, Hải Thần giáo hộ pháp, tu vi sự nhưng chớ có khinh mạn ."

Ngao Át nhân đề nặng đáy lòng kích động, tạ ơn quá Đại Pháp Sư ban cho.

Lý Trường Thọ ở bên gửi lai một đạo sâu kín ánh mắt, Đại Pháp Sư hí mắt cười khê, thuần đương không phát hiện.

Hai bên tiên nhân đều phi vụng về người, đầu sợ không biết Hải Thần giáo nội tình giả, nhìn thấy Ngao Át, Long tộc, hiểu biết đến Ngao Át cùng Hải Thần giáo quan hệ, phần lớn đã là hiểu được, vì sao Hải Thần Trường Canh đạo nhân, hội thỉnh tam giáo tiên nhân đến đây xem lễ.

Phải là muốn chân chân động kiêu ngạo Long tộc.

Không bao lâu, Ngao Át mời đến vài vị trưởng lão long tộc, nhập hậu đường góc nghỉ tạm.

Này vài vị trưởng lão long tộc nhưng thật ra rất bình tĩnh, dù sao đều là kiến quá sóng to gió lớn, cùng tam giáo tiên nhân không hề trao đổi, vẫn duy trì Long tộc rụt rè cùng ngạo khí.

Tại đệ nhị sóng Xiển Tiệt hai giáo 'Điều người' tới rồi trước, tân khách cũng không sai biệt lắm tề .

Lý Trường Thọ cầu đứng giờ thần, tại phương đông nổi lên mặt trời thời, đem lục tọa đăng vân đài dặt đến Hải Thần miếu trên không.

Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng lên, cười nói: "Các vị thỉnh, nhìn xem Trường Canh chuẩn bị gì đi."

Hai giáo tiên nhân nhất tề khởi thân, đi theo Huyền Đô Đại Pháp Sư phía sau, phiêu nhiên xuất chỗ đó, tại đặng vân trên đài nhập tọa.

Huyền Đô Đại Pháp Sư, Triệu Công Minh, xích tinh tử, Hoàng Long chân nhân, Thập Thiên Quân mấy người, Hỏa Linh Thánh Mẫu, Lý Trường Thọ một mình an bài ở tại một tòa đặng vân trên đài.

Cái khác chúng tiên, án đạo thừa phân biệt nhập tọa, Long tộc vài vị trưởng lão cũng một mình chiếm một chỗ đặng vân đài.

Tuy rằng so với Long tộc đại hội, đại hôn phô trương, Hải Thần giáo làm cho...

Quả thật dễ thấy keo kiệt chút.

Nhưng lục chi đặng vân đài bay ra An Thủy Thành thời, phía dưới kia người ta tập nập thịnh cảnh, cũng rất đồ sộ.

Giờ phút này lục đóa mây trắng bay tới, nó thượng tiên quang lượn lờ, bóng người xước xước, phía dưới phàm nhân tất cả đều hô to Hải Thần, tiên nhân, tiếng gầm như sơn hô sóng thần!

Rất nhanh, lục đóa mây trắng dừng ổn, ngay tại kia tọa đài cao trước, ở vào Lý Trường Thọ suy tính xuất tốt nhất 'Xem xét' vị.

Lại không bao lâu, Long tộc mấy trăm cao thủ tới rồi, ngay tại đặng vân đài bên cười mây mà ngồi, phần lớn tò mò đánh giá Huyền Đô Đại Pháp Sư, Triệu Công Minh đặng Đạo Môn cao thủ...

Nghĩ không phục, lại không dám không phục.

Lý Trường Thọ khiến cho chỗ ngồi này đài cao cao mười trượng, dùng thổ thạch xây mà thành, nó thượng có nhất tứ phương ngôi cao, dài rộng hai mươi trượng, ba mặt có lên đài khoan duyên cầu thang.

Đài cao nam chéch dựng thẳng một mặt thật lớn gương đồng, nó trên có khắc họa phức tạp pháp trận, không biết là gì tác dụng.

Hải Thần giáo này là... Chính đâu nào xuất?

Hai giáo tiên nhân đều có chút không rõ cho nên, Long tộc cũng là lược cảm tâm kỳ.

"Dài... Canh?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư kêu một tiếng, đang ở đài cao sau chéch, đổi mấy danh nữ nhạc sĩ công đạo sự tình Lý Trường Thọ, vội vàng cười mây bay đi lên.

"Đệ tử tại."

"Này là chuẩn bị làm cái gì?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nói: "Ngươi là muốn tại chỗ đó giảng đạo, còn là đối phạm nhân tuyên dương ngươi Hải Thần giáo giáo lí?"

Lý Trường Thọ vội nói: "Đại Pháp Sư, đệ tử nào dám tại như vậy rất cao người trước mặt giảng đạo nói kinh, Hải Thần giáo giáo lí cũng chỉ là vi khởi xướng phạm nhân hướng thiện mà đi."

Hôm nay có nhất cái cộc việc vui, cho nên đệ tử riêng chuẩn bị một ít vũ kịch, cấp tất cả vị tiên bối, đạo hữu giải giải buồn, cùng Hải Thần giáo tín chúng nhóm đồng thưởng."

Đại Pháp Sư nhất thời đến rồi hào hứng, "Ngươi còn hiểu này chút?"

"Lược hiểu một ít," Lý Trường Thọ cười nói, "Đệ tử cái này đi xuống chuẩn bị."

Đại Pháp Sư nói: "Đi bận rộn chính là, chỗ đó ta giúp ngươi chiêu đãi."

Hai bên đang vân trên đài các tiên nhân vội vàng ra tiếng, đều nói không cần lo lắng, bọn họ tự tiện là được.

Nhượng Đại Pháp Sư bung trà đưa nước?

Quản chi là Tử Tiêu Cung mới có thể có chiêu đãi quy cách!

Lý Trường Thọ phi đi xuống tiếp tục bận rộn, hấn thân là 'Hiện trường đạo diễn', còn là muốn hiện trường chỉ đạo...

Rất nhanh liền có mười mấy tên đại hán, khiêng đại cổ, đàn cổ, tỳ bà đẳng nhạc khí, tại đài cao nam chéch hai cái góc dọn xong.

Theo sát mà, này quần tráng hán đứng ở đài cao ở giữa, hai đám tại trước ngực giao nhau, dọn xong tạo hình.

Tuy rằng mặt ngoài rất bình tĩnh, nhưng trên thực tế, Lý Trường Thọ truyền thanh một mạch không dừng...

"Chú ý biểu tình, đợi lát nữa nhất định phải cười, cười, nghĩ một ít vui vẻ sự!"

"Mặt sau cùng góc cái kia, vị trí trật, hướng bên trái đứng tam tấc!"

"Nhất định phải nhớ được, tượng trước diễn luyện như vậy, dùng sức muốn vừa phải, nhất định phải vừa phải, các người là tại khiêu vũ, không phải tại cùng cách vách thôn đánh nhau!"

Lại có nhất vài tên nhạc sĩ thượng đài cao, lộ vẻ chút phàm nhân nam nữ, ngồi ở góc các nơi nhạc khí bên cạnh.

Lúc này, Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần.

Kia mặt đại gương đồng dần dần xuất hiện ánh sáng, nó thượng cầm chế, phù lục đều mở ra, ở nơi nào đám người trên không, ngưng xuất một chỗ chỗ hình chiếu.

Sắc trời dần.

Bốn mươi chín danh tráng hán lập trận thế, hai bên nhạc sĩ đoàn tay đã nhún tại huyền thượng, hoặc là bung lên tiêu địch.

Đương đông thiên xuất hiện nhất mặt màu vàng, thái dương tinh xuất phát từ Đông Hải, nhất chùm kim quang chiếu rọi tại trên đài cao!

Lý Trường Thọ vỗ vỗ Ngao Át bả vai, Ngao Át hít sâu một hơi, thân hình thẳng tắp nhảy lên, rơi vào đài cao chếch phía sau ở giữa vị trí, giơ lên rảnh tay trung dùi trống, dùng sức nhất đập.

Đùng!

Bốn mươi chín danh thân màu đỏ áo ngắn tráng hán, chinh tề địa dậm chân, huy quyền, tuy là phàm nhân, đã có một cỗ bông bột mà ra giống đực lực lượng!

Trước hết nhất danh tráng hán hướng trước bước ra nửa bước, trong miệng la lên:

"Ai hắc! Ai hắc ai hắc! Nha —— "

Kèn Xô-na tiếng khởi, cầm huyền hợp tấu, hơn mười tráng hán đi theo nhịp trống bắt đầu tề vũ, động tác đều nhịp, không ngừng biến ảo hàng ngũ.

Phía dưới biển người nhất thời truyền đến từng trận trầm trở khen ngợi tiếng, vân thượng các tiên nhân cũng là trước mắt sáng ngời.

Vào lúc này Hồng Hoang, nói lên vũ nhạc, cấp người cố hữu ấn tượng liền là một đám xinh đẹp nữ tử nhanh nhẹn khởi vũ, xông ra ôn nhu, nhỏ nhắn mềm mại, xem là nhất cái mông lung ý cảnh.

Lý Trường Thọ làm này chút thời, cũng là nổi lên chút ác thú vị, cái này mở màn khúc (gấp) liền là 《người lao động là đẹp nhất》 đoạn ngắn cải biên mà thành.

Nguyên bản này chút 'Tiết mục' đều bị hấn trừ đi, cảm thấy không có gì tất yếu;

Sao liêu hôm nay đến rồi nhiều như vậy tam giáo tiên nhân, vì chiêu đãi hảo này chút tiên nhân, Lý Trường Thọ càng làm này chút tiết mục bỏ thêm trở về...

Một khúc dừng múa, mười mấy tên tráng hán hồng học thờ hỗn hển, mang theo chân thành nhiệt tình mỉm cười.

Phía dưới phàm nhân hoan hô tái khởi, vân thượng tiên người cảm khái ngạc nhiên.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thờ ra, hiệu quả coi như không sai...

Ngao Át dừng lại chuy cổ, xoay người nhảy, thân hình hóa thành nhất điều thanh long, dĩ đài cao vi Khởi Điểm, quay chung quanh to như vậy hội trường bay một vòng, hóa thành hình người rơi vào trên đài cao.

Phía dưới nhất thời vang lên từng đợt "Đại hộ pháp", "Đại hộ pháp" hò hét tiếng.

Ngao Át hướng trước chấp tay thờ dài, thân ảnh bị đưa lên đến biển người trên không, cất cao giọng nói:

"Bên kia bằng hữu, các ngươi khỏe!

Trên núi hải lý bằng hữu, các ngươi khỏe!"

Vô số tiếng triều thổi quét mà đến, hội tụ thành liên tiếp "Hảo" chữ.

Ngao Át nâng dưới tay áp, tiếng hoan hô nhanh chóng im lặng đi xuống, lại nghe này vị Long tộc Nhị Thái Tử, rõ ràng địa cao giọng la lên:

"Hải Thần giáo phùng đại hỷ sự!

Tiên bằng tập hợp tín chúng tụ!

Các vị hội tụ nhất đường, chúc mừng Hải Thần đại điển, Hải Thần cũng tại hải trung nhìn chăm chú, phái ta đến đây cùng các vị đồng lạc chúc mừng!

Đại gia chớ có chật chội, chớ có tranh cãi âm ỉ, như có đói khát khát nước, đều khả tại từng người khu vực tìm được trước đây chuẩn bị tốt cơm canh, nước sạch, như có tranh đoạt giả, nháo sự giả, Hải Thần liền hội thi dĩ khiển trách!

Khả nghe rõ rồi chứ?"

Phía dưới này không đếm được phàm nhân nhất tề hô to.

"Hảo!"

Ngao Át cười ứng tiếng, nhìn lên liếc mắt một cái lòng bàn tay viết văn tự, cao giọng nói:

"Kế tiếp, là chúng ta Hải Thần giáo Hùng trại thần sứ, cùng An Thủy Thành thành chủ phủ binh vệ nhóm, tập nhất tràng tuồng —— 《Nhân tộc chìm nổi》 !

Này là Nhân tộc tổ tiên một đường phấn đấu tới quỹ tích, cũng ký thác Nhân tộc tổ tiên đối đương đại Nhân tộc mong được!"

Báo hết mặc, Ngao Át nhảy xuống đài cao, thật dài thư khẩu khí, đối mình Giáo Chủ ca ca lộ ra vui vẻ tươi cười.

Lý Trường Thọ nâng lên hữu quyền, "Đinh" một tiếng, điềm cái tán.

Lúc này, lại có mười bảy tám mặc da thú váy ngắn, đầu đội vòng cỏ trắng hán xông lên đài cao, từng người trong miệng 'Ác ác ác' kêu.

Này biểu thị Nhân tộc mới vừa bị Nữ Oa đại thần tạo hóa, tại đại địa thượng tinh tinh mê mê, dựa thu thập, đi sẵn mà sống thời trạng hưởng.

Phối nhạc, biên vũ cũng là có sẵn —— 《cách vách Thái Sơn》 thôi.

Nhất thời giữa, phía trên tiên nhân, tiên long, phía dưới phàm nhân, đều là tiếng cười từng trận.

Nhưng thật ra Đại Pháp Sư xem thập phần cảm khái, mắt trung mang theo vài phần xa xôi nhớ lại...

Này chút, đều là hấn năm đó kia tập huynh đệ bọn tử muội cuộc sống tình hình a...

Ai, Trường Thọ cũng là có tâm .

Này bộ tổ vũ mặt sau còn có 《đánh lửa》, 《băng hỏa hành khúc》, 《Thái Cực》, 《diệt thế hồng thủy》, 《Tam Hoàng Ngũ Đế》 đẳng thập chín đoạn vũ đạo, đều là căn cứ Nhân tộc từ thượng cổ mà đến sở trải qua phần đông đại sự cải biên mà thành.

Người trước mặt tộc sơ lập tức, chủ yếu dĩ khôi hài là việc chính, người trung gian tộc nhiều tai nạn thời, giai điệu liền trở nên thâm trầm, trào dâng, người ngoài tộc quật khởi, tiếng nhạc nhất thời trở nên huy hoàng bàng bạc...

Không bao lâu, Đại Pháp Sư đã đem Lý Trường Thọ kêu đi qua.

Triệu Công Minh cùng Hoàng Long chân nhân đẳng tam giáo tiên nhân vây quanh lại đây, hào hứng bùng bùng hỏi Lý Trường Thọ, này chút điềm quan trọng(giọt) là như thế nào nghĩ ra được , xem đích mưu thật thú vị.

Lý Trường Thọ tổng không thể trực tiếp nói, này chút là từ đời trước sao chép tới;

Liên nói mình hóa thân du lịch phạm trần bên trong, hỗn hợp phạm tục Nhân tộc phân đông biểu diễn hình thức, làm xuất tới loại này kể chuyện xưa vũ kịch, cũng không phải mình sáng chế.

Nếu đại lão nhóm có hứng thú, hẳn còn có thể làm điếm ca kịch.

Chúng tiên nhất thời tán khẩu không dứt.

Đoạn thứ nhất tổ vũ đến một phần ba chỗ, nam bắc đều có hai đóa tiên vân bay tới, Xiển Giáo Quảng Thành Tử, ngọc đỉnh chân nhân, Tiệt Giáo Quy Linh Thánh Mẫu, vô đương Thánh Mẫu, từng người mang theo hơn trăm luyện khí sĩ tới rồi 'Tiếp cận nào nhiệt' .

Này tự nhiên xem ở tại Huyền Đô Đại Pháp Sư mặt mũi thượng.

Huyền Đô mang theo Lý Trường Thọ tả hữu nghênh đón, từng người an bài chúng tiên nhập tọa.

Long tộc vị trí, lại bị chen được hơi chút xa xôi chút...

Lại quá chốc lát, nhất đóa màu xám đám mây tự phía tây bay tới;

Phía trước đứng vài tên cơ thể trắng hán, mặt sau đi theo thượng bách khôi ngô thân hình, chính là địa phủ nhất hành vừa mới tới rồi.

Bọn họ nhìn đến có mấy danh Vu Nhân tại trên đài cao biểu diễn chiến vũ, nhất thời chau mày.

Câu Hồn sứ giả Nguru Đầu nhú mày nói: "Ta Vu tộc sau đó, sao được lên đài khiêu vũ!"

Một bên có vị địa phủ tướng quân trạc trạc Nguru Đầu cánh tay, cầm đối trên đài cao phương tăng lớn bóng người nâng nâng.

Nguru Đầu tập trung nhìn vào, nhất thời nhận ra trong đó mấy người, vừa cẩn thận cảm thụ này chút cao thủ che dấu khởi đạo vận, bắt giác một trận cười mỉa.

"Nhảy không sai thôi, cấp chúng ta tranh sĩ diện!"

Một đám Vu tộc xuất thân địa phủ âm kém nhất thời buồn cười.

Lý Trường Thọ bay tới nghênh đón, tự báo Nam Hải Hải Thần gia môn, đồng thời nhắc tới 'Bạn tốt Độ Tiên Môn Lý Trường Thọ' .

Ngưu Đầu đẳng vu cũng là thập phần khách khí, không ngừng khen ngợi Hải Thần, cảm kích Hải Thần giáo chiếu cố Vu Nhân bộ tộc.

Này cũng coi như cùng đất phủ chính thức thành lập giao tình bắt đầu.

Vu tộc hi hoan đứng ở đại địa phía trên, Lý Trường Thọ cũng trước thời hạn vì bọn họ dự để lại vị trí, địa phủ nhất hành đến nơi, cũng không đưa tới gì chú ý.

Nam Hải bên bờ, tiếng nhạc trầm dậm;

Hải Thần đại diễn, hoan hô tiểu ngữ.

Đội 《biên người chìm nổi》 tổ vũ kết thúc, đại diễn không khí đã là bị đẩy ra cao trào.

Cũng có Tiệt Giáo tiên, Xiên Giáo tiên tìm Lý Trường Thọ hỏi han, nên như thế nào mới có thể tập loại này tổ vũ, Lý Trường Thọ nhất thời giữa cũng nói không nên lời cái nguyên do lai, chỉ là nói lễ mừng sau đó sẽ cùng các vị trò chuyện với nhau.

Tổ vũ sau đó, hai đại hán nhảy thượng đài cao, cầm lấy khoái bản, đập nổi lên chiêng trống, bắt đầu biểu diễn Hải Thần giáo truyền thống khúc (gấp) mắt, 《tán Hải Thần》.

Hạ nhất tràng tổ vũ 《Hải Thần cùng long cùng hải》 đã bắt đầu chuẩn bị, đáng giá nhắc tới là, trận này tổ vũ trung, còn có 【bên trái cùng nhau họa cái long】, 【nếu ta đánh bắt cá người còn yêu ta ư】 đẳng vũ đạo nội dung...

Từ sáng sớm đến buổi sáng, Nam Hải bên bờ náo nhiệt phi phàm, Hải Thần đại diễn cũng coi như hoàn toàn mới nhất cả.

Mà lúc này, tại nam Thiên môn chỗ, bị thế gian tiếng ồn ào kinh động chúng tiên nhà, chúng tiên tướng cũng chỉ có thể nại lòng hiếu kỳ, lẳng lặng chờ đợi buổi trưa đến nơi.

-----oO-----

Đệ nhị bách bốn mươi tám chương phong! Thương! Chính thần vị!

"Nam Hải bên kia, như thế nào loại này náo nhiệt?"

Nam Thiên môn trước, thay đổi một thân mới tinh y bào Đông Mộc Công, bung kia trương lông lánh thất thải quang mang ý chỉ, mỉm cười nói câu.

Đông Mộc Công phía sau, là mấy danh đạo vận thâm thúy, khí tức ngưng thực Kim Tiên cảnh thiên tướng, từng người trả lời hai câu.

Này vài vị Kim Tiên cảnh thiên tướng phía sau, còn lại là nhất hàng hàng y giáp tiên minh thiên binh thiên tướng.

Thiên binh đa mang dùng súng, thiên tướng đa bội kiếm, thuần một sắc ngân bạch chiến giáp, biểu tình vẫn duy trì trang nghiêm trang nghiêm.

Này chắc là lần đầu tiên, Thiên Đình như thế giống trống khua chiêng, hạ phạm ban bố một đạo Ngọc Đế Bệ Hạ ý chỉ.

Này mấy vạn thiên binh thiên tướng đều trải qua nghiêm khắc sàng chọn, từ tu vi đến diện mạo đều có nhất định yêu cầu; thiên tướng càng là Mộc Công tự mình chọn lựa xuất , tư lịch giáo lão, làm việc bền chắc người.

Chúng thiên binh thiên tướng lúc này cũng đã được tin tức, lần này là Ngọc Đế Bệ Hạ sắc phong vị kia Hải Thần vi Thiên Đình chính thần...

Này vị Hải Thần là người ra sao cũng?

Này hơn mười niên, Thiên Đình nội nhưng thật ra truyền lưu không ít, có quan hệ Nam Hải Hải Thần đồn đại.

Có người nói hẳn là Nhân Giáo Thánh Nhân lão gia tiểu đệ tử, bị Thánh Nhân lão gia lựa chọn, phụ tá Ngọc Đế Bệ Hạ, hành chính hợp Tam Giới to lớn nghiệp;

Cũng có người nói, hẳn là Ngọc Đế Bệ Hạ tri kỷ, là Ngọc Đế cực kỳ tín nhiệm mưu thần...

Nhưng hôm nay loại này trận trượng, không ít thiên tướng còn là cảm thấy, bao nhiêu có chút chuyện bé xé ra to.

Một thân hi bào Nguyệt Lão cười mây tự phía sau bay tới, đối Đông Mộc Công hành lễ sau đó, nhíu mày vấn: "Mộc Công, chúng ta này chút đi chúc mừng , còn cần chuẩn bị chút gì ư?"

"Cái này, Bệ Hạ vẫn chưa công đạo, " Đông Mộc Công trầm ngâm vài tiếng, "Đến lúc đó, Nguyệt Lão cùng các vị cùng nhau hướng trước chúc mừng là được."

"Không cần chuẩn bị gì hạ lễ?"

"Tất nhiên là không cần, " Đông Mộc Công cười nói, "Đợi Hải Thần đạo hữu vào Thiên Đình, lại đi động lễ vật cũng không muộn, hôm nay liền không cần ."

"Không sai, Mộc Công nói có lý, " Nguyệt Lão cũng chấp tay, cáo lui mà đi.

Đông Mộc Công quên đi hạ thời thần, mắt nhìn kim ô tinh phương vị, ngôn nói:
"Tất cả bộ thiên binh chuẩn bị!"

Nam Thiên môn lí lí ngoài ngoài, mấy vạn thiên binh cùng kêu lên trả lời:

"Nhạ!"

"Ân, " Đông Mộc Công gật gật đầu, "Lại có một thời thần tự ra phát!"

Chúng thiên binh thiên tướng nhắc tới kia khẩu khí nhất thời tiết , cũng là có chút vô lực phi nhỏ...

Mộc Công rõ ràng có chút khấn trương .

Không có biện pháp, người bên ngoài không biết này đạo ý chỉ phân lượng, Đông Mộc Công thường bạn Ngọc Đế bên cạnh người, chính là biết đến nhất thanh nhị sở.

Này vị Hải Thần tất chính là nay Hậu Thiên đình trọng thần, chỉ đợi Long tộc sự hạ màn, Hải Thần thần giai sợ là hội cùng hấn cái này Đông Mộc Công ngang hàng.

Hơn nữa, này vị Hải Thần muốn bối cảnh có bối cảnh, muốn mưu lược có mưu lược, lại thâm sâu am vi thần, vi người đạo, Ngọc Đế Bệ Hạ đối hấn khen không dứt miệng, lại hết lần này tới lần khác không có bao nhiêu kiêng kị.

Thật là...

Thần so thần phải biếm, hóa so hóa phải ném.

Mở ra này đạo ẩn chứa bảy màu lưu quang ý chỉ, Đông Mộc Công tinh tế đọc mặt trên nội dung, sợ hơi sau mình niệm sai lầm rồi một chữ, dùng sai lầm rồi một chỗ ngữ khí.

Tiên nhân bề quan đều là án niên thời trước, đối với đại bộ phận thiên binh thiên tướng mà nói, nhất cái thời thần, hốt hoảng cũng đã vượt qua.

Nhưng Đông Mộc Công nhưng cảm thấy, này nhất cái thời thần, kim ô chạy không khỏi quá chậm chút, chậm hấn đều có chút đạo tâm dày vò...

Cuối cùng...

"Xuất phát!"

Đông Mộc Công một tiếng quát nhẹ, chúng thiên binh thiên tướng tinh thần đại chấn, cưỡi mây, xuất phát, tự nam Thiên môn chỗ hành vân con đường, hướng Nam Thiệm Bộ Châu thẳng tắp rơi đi!

Chính lúc này, Nam Hải bên bờ.

Đã là cảm ứng được một chút khác thường Đạo Môn, Long tộc các cao thủ, đem lực chú ý từ ca múa biểu diễn trung phân một ít xuất lai, gửi hướng về phía trời cao.

Nơi đó, một tầng tầng mây trắng áp chế, nó thượng đứng nhất vài tên cao ngất thân ảnh.

"Thiên binh thiên tướng?"

"Mấy ngày này binh tới làm cái gì? Chớ không phải là, cũng lai chúc mừng?"

"Nói, hôm nay Hải Thần giáo vì sao phải làm này lễ mừng?"

Một chút nghị luận tiếng trung, phía dưới trên đài cao ca múa đột nhiên ngừng, Ngao Át lại nhảy đến trên đài cao, trong tay giơ lên một mặt khắc long thủ ngọc bài, cao giọng nói:

"Long tộc binh tướng ở đâu!"

Chúng Long tộc cao thủ cùng kêu lên đồng ý: "Mặt tướng (thần) tại!"

Ngao Át tóc dài phát phới, hăng hái, khó được chủ động toát ra một chút uy nghiêm.

"Hải Thần giáo chân long hộ pháp, điềm khởi một ngàn tiên giao binh, tiến đến nghênh đón Thiên Đình chúng thiên binh!"

"Là!"

Lập tức, chợt nghe rỗng ngâm từng trận, hơn mười đạo Long tộc thân ảnh lao ra vân vụ, tại không trung hóa thành chân long thân hình, dẫn dắt nghìn điều giao long phá không mà khởi!

Ánh mặt trời chiếu rọi trung, các màu long lân rạng rỡ sinh huy, nghìn long thẳng thiên cảnh làm sao đồ sộ!

Không ít phạm nhân kích động không thôi, tuy rằng không biết cụ thể phải kích động cái gì.

Ngao Át thanh tú khuôn mặt thượng tràn đầy trang nghiêm, lại cao tiếng hô:

"Thình —— Hải Thần thần tượng!"

"Hắc! Hắc! Hắc ơ hắc!"

To rõ ký hiệu tiếng tại đài cao bên vang lên, thập tám gã Hải Thần giáo thần sứ, tay vịn, kiên khiêng một tòa ba trượng cao bạch ngọc thần tượng, tự bên lên đài, đem thần tượng sắp đặt ở tại đài cao ở giữa.

Đài cao bên cạnh cấm chế lặng yên mở ra, đạo đạo tiên quang hoàn nhiên tại này thần tượng các nơi.

Đài cao phía dưới, Hải Thần giáo chúng tín chúng nhất tề quỳ lạy.

Ngao Át lại hô to: "Thỉnh —— Hải Thần!"

Thỉnh Hải Thần?

Chúng phàm nhân ban sơ còn có chút lảng, mà tam giáo chúng tiên cùng Long tộc những cao thủ, theo bản năng bắt đầu tìm Lý Trường Thọ thân ảnh, lại đột nhiên phát hiện, Lý Trường Thọ không biết khi nào đã biến mất không thấy.

Chính lúc này!

Nam Hải trong nước biển bay ra nhất chùm hào quang, tại không trung quẹo cái loan, chiếu rọi ở tại kia gương đồng phía trên!

Gương đồng trước Hải Thần thần tượng tại nhanh chóng hòa tan, đảo mắt đã bị vân vụ bao bọc.

Đội vân vụ tiêu tán, một đạo do màu lam ánh sáng biên chế mà thành thân ảnh, lẳng lặng đứng ở kia.

Loại này tình hình, bị đồng bộ truyền lại đến tràng nội các nơi.

Phàm nhân tất cả đều hô to Hải Thần, tiên nhân phần lớn một câu 'Hội chơi' .

Đại Pháp Sư thấy thế cũng là cười mỉ nhĩ, Triệu Công Minh phù râu mà cười, Hoàng Long chân nhân nhưng thật ra mặt lộ vẻ suy tư.

Cái khác vài vị như Quảng Thành Tử, xích tinh tử, ngọc đỉnh chân nhân, Quy Linh Thánh Mẫu, vô đương Thánh Mẫu, tất cả đều cười mà không nói.

Bọn họ đều là kiến thức rộng rãi người, tự nhiên biết, này chỉ là vì gia tăng phàm nhân tín ngưỡng, dùng một chút thủ đoạn.

Mặc dù xảo diệu, nhưng xung bất thượng lợi hại.

Thình lình nghe kia 'Quang người' mở miệng nói:

"Ta hóa thân ở đâu?"

Đài cao sau chéch, Lý Trường Thọ một khối lão thần tiên bộ dáng giầy đạo nhân bay lên, rơi vào 'Quang người' phía sau, rồi sau đó bùng phát trần, cất bước cùng này quang người tương dung.

Nháy mắt, trên đài cao xuất hiện một tầng tầng làn sóng, xa xa gần gần nhộn nhạo mở ra.

Đội hào quang biến mất, nước gợn tiêu tán, một cỗ luồng tinh thuần linh khí theo gió thổi tán.

Này chút linh khí, phạm nhân văn nhất khẩu cường thân khư bệnh, văn hai khẩu cố nguyên bổ hư, văn tam khẩu...

Khụ, lại nói chính sự.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ giầy đạo nhân hóa thân, cùng Ngao Át sóng vai mà đứng, tiếp nhận hội tụ mà đến hương khói công đức lực.

Lý Trường Thọ lo lắng đi làm loại này 'Ảo thuật', chẳng qua là vi nhượng Hải Thần giáo tín chúng sẽ không 'Ảo tưởng tan biến'.

Nếu, thường xuyên thường lui tới lão thần tiên giầy đạo nhân, trực tiếp đứng ra nói mình chính là Hải Thần, phạm nhân nhóm liên tính sẽ tin, nhưng khẳng định hội chiết tôn hại nhất bộ phận đối Hải Thần khát khao.

Loại này gây sức ép một phen, lại là Nam Hải khởi tiên quang, lại là cách dùng thuật cấu thành nhất cái hư ảnh, lại chỉ ra loại này lão thần tiên bộ dáng chỉ là Hải Thần hóa thân...

Trực tiếp gia tăng rồi Hải Thần cái này khái niệm độ dày, nhượng tín chúng cũng có lực ngưng tụ.

—— hương khói công đức, chính là loại này ngưng tụ mà đến.

Ngao Át làm cái đạo vái chào, về phía sau lui hai bước.

Lý Trường Thọ ngồi xếp bằng nhẹ nhàng mà ngồi, thân hình chậm rãi dâng lên mười trượng, khẩu tụng Hải Thần giáo giáo lí, khuyển giới Hải Thần giáo tín chúng, ứng cần lao làm giàu, tôn lão yêu ầu...

Không bao lâu, nhất từng đợt từng đợt hương khói công đức tụ này chút phạm nhân đỉnh đầu ngưng tụ thành, hóa thành đây trời màu vàng quang huy, hướng Lý Trường Thọ hội tụ mà đi.

Nguyên bản còn có chút cười nhạo chi tâm tam giáo tiên nhân, cảm nhận được này chút thật thật nhất thiết công đức lực, xem Lý Trường Thọ nhãn thần đều thay đổi.

Không ít có ý phát triển hương khói thần giáo tiên, cũng biểu thị hôm nay quả thật học được ...

Đương Lý Trường Thọ nói xong Hải Thần giáo lí, chân trời nhất thời vang lên nổ vang trống trận tiếng động, nhất vài đóa mây trắng tự chân trời bay tới, nó thượng đứng đầy ngân giáp thiên binh thiên tướng.

Rồng ngâm từng trận, nghìn long tự xa xa bay múa, đã hoàn thành Tiếp Dẫn thiên binh sự.

Lúc này, đại bộ phận Long tộc cao thủ, tam giáo tiên nhân, đều còn chưa năng phản ứng, này đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Giờ phút này, nhất mặt Thiên Đạo lực ngưng tụ tại Nam Hải phía trên, nhất chùm màu vàng cột sáng tự Thiên Đình nam Thiên môn bắn ra, xuyên qua trùng trùng Càn Khôn, chiếu vào Lý Trường Thọ thân thượng.

Lý Trường Thọ thân hình tại không trung đứng lên, mắt trung toát ra một chút thần quang, cất cao giọng nói:

"Hôm nay, liền là ta được Thiên Đạo tán thành, thành chính thần bài vị thời."

Hắn ngôn ngữ hạ xuống, nhất đóa mây trắng thượng, thiên binh thiên tướng tránh ra thông lộ, nhất đạo thân ảnh đập kim quang mà đến, y khuyết phiêu phiêu, tóc dài phát phất, tay bồng bảy màu vải vóc, tất nhiên là Đông Mộc Công.

Đông Mộc Công tiên thức xuống phía dưới đảo qua, cũng là nhin không được tay run lên hạ.

Này, đây là cái gì trận trượng?

Cấp Thiên Đình trợ uy, còn là cấp Thiên Đình ra oai phủ đầu? Tam giáo như thế nào đến rồi nhiều như vậy đại nhân vật!

Đông Mộc Công giọng lên cao trong tay ý chỉ, vững chắc một chút tâm tình, hô:

"Nam Hải Hải Thần ở đâu?"

Phía dưới Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, rồi sau đó tại kim quang trung ngẩng đầu mà đứng, "Tiểu thần tại!"

"Ngọc Đế có chỉ! Hải Thần nghe phong!"

Đông Mộc Công chậm rãi triển khai trong tay quyền trục, cao giọng đọc:

"Nay, Nam Hải bên bờ có Hải Thần, tụ lại tín chúng, lập hương khói thần giáo, dạy vạn dân, bảo hộ phạm tục, trăm yêu trừ ma, một có công lao!

Thiên Đình Ngọc Đế Bộ Hạ cảm Hải Thần làm việc thiện cử, niệm vạn dân tâm sở hệ, khai này trường hợp đặc biệt!

Phụng hạo thiên kim khuyết vô thượng chí tôn tự nhiên diệu có di la chí thật ngọc hoàng khiến!

Phong!

Nam Hải Hải Thần lý Trường Canh vi huyền thượng không sát mê tứ hải đại thần!

Hưởng tứ hải sinh linh tế, bố giáo tứ hải bên bờ, chuẩn nhập Thiên Đình Lăng Tiêu điện tiên gia nhóm, có Thông Minh Điện nghị sự quyền, quản lý tứ hải đấu, ôn, binh, họa sự!

Đại thiên tuần tứ hải!"

Phía dưới Lý Trường Thọ làm đạo vái chào, trong miệng hô: "Trường Canh lĩnh mệnh!"

Hắn tiếng nói vừa dứt, Đông Mộc Công trong tay ý chỉ hóa thành từng đạo bảy màu lưu quang, bí mật mang theo nồng đậm Thiên Đạo lực, hướng Lý Trường Thọ bay vụt mà đến, lập tức chìm vào Lý Trường Thọ ngực.

Chỉ một thoáng, một cỗ Thiên Đạo lực bao bọc ở Lý Trường Thọ, kia đạo kim quang nhanh chóng kiểm chế, cùng kia chút bảy màu lưu quang hội tụ, cùng nhau chui vào Lý Trường Thọ hóa thân nội, lập tức đi tìm hắn bản thể.

Quả nhiên là loại này!

Không kịp may mắn, Lý Trường Thọ bản thể, đã bị công đức sở bao phủ!

Vạn hạnh, cũng chỉ là đánh xuống công đức, đồng thời không có gì cảm ngộ các loại mạnh mẽ cấp hắn tăng lên cảnh giới.

Tu vi cảnh giới là Lý Trường Thọ con bài chưa lật chi nhất, này con bài chưa lật cũng không phải uy hiếp, mà là mê hoặc.

Nếu là hắn vào lúc này độ Kim Tiên kiếp, mà lại may mắn độ qua đi, kia chẳng khác nào trực tiếp nói cho người bên ngoài, hắn chỉ là mới vừa tu thành Kim Tiên, như vậy ngược lại càng nguy hiểm một ít.

Chỉ có nhượng nghĩ nhằm vào mình người, đoán không ra mình chân thật thực lực, mới có thể nhượng đối phương có càng nhiều cố kỵ.

Kia luồng ý chỉ hóa thành Thiên Đạo lực, tại Lý Trường Thọ nguyên thân chỗ, ngưng xuất nhất bả bảy màu lưu quang dài xoa...

Lý Trường Thọ nguyên thân cầm dài xoa, Nam Hải phía trên phong vân biến hóa, mặt biển nhấc lên từng trận ba đào.

Nguyên thân lập tức buông ra dài xoa, Nam Hải nhanh chóng lại khôi phục bình tĩnh...

Này bài vị không chỉ là ý tứ ý tứ?

Minh hiện tại, ra vẻ thật sự năng ảnh hưởng đến tứ hải các nơi?

Trời cao trung, Đông Mộc Công lại hít vào một hơi, cao giọng nói: "Ngọc Đế Bệ Hạ có thưởng!"

Lý Trường Thọ cũng không dám lại đi đụng kia dài xoa, lẳng lặng nghe thưởng.

Ngọc Đế ban thưởng hạ tam dạng bảo vật, đệ nhất dạng vi 《tứ hải thủy văn bảo lục》, ghi lại tứ hải tường tận tin tức;

Đệ nhị dạng vi 'Triều phục', chính là nhất kiện công đức linh bảo, phòng hộ năng lực một loại, nhưng trọng điểm là mặc rất xuất sắc khí;

Đệ tam dạng bảo vật là nhất bả bảo kiếm, là Hậu Thiên công đức linh bảo, nó trên có khắc có 'Hải Thần' danh, khả bằng này bảo kiếm điều động Thiên Đình binh mã.

Có thiên tướng đang cầm tam dạng bảo vật hạ xuống, Lý Trường Thọ tiếp nhận sau đó, đáy lòng cũng là có chút cảm khái.

Ngọc Đế cũng coi như đạt đến một trình độ nào đó rồi, cấp bài vị, cấp công đức, cấp quyền lại cấp binh.

Loại này phong phú ồ ạt đồ vật, cũng không biết tam giáo tiên nhân có hay không hội đối Thiên Đình có nhất bả bỏ hướng tới.

Tiên thức đảo qua, phát hiện tam giáo tiên nhân biểu tình phần lớn đều là tò mò, cộng thêm cảm giác rất thú vị...

Ngược lại là chúng Long tộc sắc mặt có chút phức tạp, hoặc nhiều hoặc ít đều có chút hâm mộ.

Mà hôm nay kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng, lúc này mới mới vừa vừa mới bắt đầu.

Lý Trường Thọ tay cầm Hải Thần kiếm, khẽ quát một tiếng: "Nhị Giáo Chủ Ngao Át ở đâu?"

Một tiếng rống ngâm, Ngao Át tự bên hóa thành thanh long bay tới, bàn khởi long khu, huyền phù ở Lý Trường Thọ trước mặt.

Lý Trường Thọ nói: "Nay ta làm Hải Thần, ngươi cho ta tứ hải thủy quân Đại thống lĩnh, đương có Thiên Đình chi thần vị!"

Nói xong, Lý Trường Thọ trường kiếm trước chỉ, vừa định phân tự thân một phần bài vị công đức đi ra ngoài;

Nhưng hắn còn chưa kịp động thủ, lại là nhất đạo kim quang tự nam Thiên môn bay vụt mà đến, rơi vào Ngao Át thân thượng, đem Ngao Át long khu bao bọc vào.

Lý Trường Thọ: ...

Ân, tinh lược .

Này kim quang so trước bao phủ Lý Trường Thọ kim quang muốn phai nhạt rất nhiều, sở ẩn chứa công đức lực tự nhiên cũng tự ít đi rất nhiều.

Ngao Át thân chu vờn quanh Thiên Đạo lực, cả người các nơi long lân rạng rỡ sinh huy!

Đột nhiên giữa, nhất mặt đỏ như máu sát khí, tự Ngao Át cái trán bay ra, ngưng tụ thành nhất điều tối đen hư ảnh, lại bị Thiên Đạo lực trực tiếp hướng tới!

Đó là...

Long tộc nghiệp chương!

Ngao Át lấy được Thiên Đạo bài vị, đâu sợ chỉ là thấp nhất giai, phụ thuộc ở Hải Thần bài vị, lại bị tẩy rớt sinh ra trước liền mang thượng nghiệp chương!

Đột nhiên giữa, Ngao Át cả người các nơi trào ra từng đạo sáng chói thanh quang, công đức lực ẩn cùng Ngao Át trong cơ thể, Ngao Át lại bị nồng đậm thanh quang bao bọc.

Huyết mạch lực, lại vô hạn chế!

Long Vương huyết mạch, từ đó bay lên!

Thanh long phóng lên cao, xô vào một mảnh mây đen bên trong, mây đen trong ngoài lói quang đại tác, nhưng Ngao Át khí tức, nhưng tại vững bước giờ lên.

Lý Trường Thọ thấy thế, lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

Nhưng này mấy trăm Long tộc cao thủ, giờ phút này đại bán đều là mặt lộ vẻ khiếp sợ, hiển nhiên là có thật lớn xúc động;

Không ít lão long hai mắt rung rung, nhìn nhau không nói gì.

Hiệu quả, thật bất ngờ không sai.

Long tộc đường ra, Lý Trường Thọ hôm nay, đã muốn xảy ra bọn họ trước mặt, như thế nào tuyền, cũng chỉ có thể xem bọn hắn .

Kia chỉ dài xoa...

Lần này, Lý Trường Thọ vẫn duy trì vững vàng tâm tình, nguyên thần tay nhỏ bé nắm ở tại dài xoa thượng, đáy lòng đa nhiều hiểu ra.

Này bảo vật chính là mình bài vị biến thành, bằng nó khả nhắc lên tứ hải ba đào, khả ước thúc tứ hải đại đa số linh trí không cao sinh linh.

Minh sau này nếu là tại tứ hải trong phạm vi cùng người đấu pháp, còn khả mượn loại này 'Thần lực' ;

Hơn nữa...

Thứ này tra xét hiệu quả tựa hồ thập phần không sai.

Lý Trường Thọ tâm niệm hơi hơi vừa động, giờ phút này Nam Hải phạm vi ngàn dặm tình hình, tất cả đều rơi vào hắn đáy lòng, mà hắn cũng thấy được, tại cái này trong phạm vi, ẩn náu tại mặt biển trên không mấy đạo thân ảnh.

Tây nam phương hướng có tam danh lão đạo, trong đó hai người là lần trước Đông Hải bị Triệu đại gia chạm qua .

Tây Phương Giáo người thấy được việc này?

Vậy quả thật không thể tốt hơn !

Mà ở phía đông nam hướng, cũng ngay tại hơn mười dặm ở ngoài, cách chỗ đó thập phần gần bờ biển, nhất đóa vân vụ bên trong, kia đạo bóng hình xinh đẹp lẳng lẳng mà đứng, nhìn chăm chú vào nơi này...

Nàng... Khi nào tới?

Tựa hồ đã nhận ra Lý Trường Thọ tại bằng thần lực nhìn trộm, vân vụ trung tiên tử cười khẽ tiếng, nhưng thật ra hiển lộ ra tăm hơi, cười mây hướng đặng vân dài mà đến.

-----oOo-----

Đệ nhị bách bốn mươi chín chương chiết hiện được chưa?

Này vị đến rồi chỗ đó nhưng không muốn hiện thân tiên tử, tự nhiên chính là Vân Tiêu.

Cũng chỉ có nàng loại này cao thủ, mới có thể tại hơn mười dặm khoảng cách, tránh thoát Huyền Đô Đại Pháp Sư, Triệu Công Minh chờ người tra xét.

—— hiển nhiên, người bên ngoài cũng không biết Vân Tiêu tiên tử trốn ở chỗ này.

Lý Trường Thọ mượn Thiên Đạo 'Thần khí' bất ngờ phát hiện tiên tử phương tung, cái sau lập sinh cảm ứng, liền không lại ẩn náu, thoải mái địa bay về phía đằng vân đài chỗ.

Nàng chỉ là không muốn hiện thân, cũng không phải không thể hiện thân.

Không trung, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn vài lần, từ cái này góc độ cự ly xa xem tiên tử, nhưng thật ra càng cảm thấy...

"Chúc mừng Hải Thần đấy nhé!"

Một tiếng cười to, thân hi bào Nguyệt Lão xuất hiện tại vân đoạn, mang theo rất nhiều Thiên Đình văn thần võ tướng hướng trước, đối Lý Trường Thọ không ngừng chấp tay.

Lý Trường Thọ thu hồi trông về phía xa ánh mắt, xoay người cùng Thiên Đình chúng tiên nhà chấp tay làm đạo vái chào, thực lạc địa hàn huyền .

Là Thiên Đình Ngọc Đế, tôi kị chuyện gì?

Tất nhiên là dưới tay tiên thần kết bè kết cánh, mất quyền lực thần quyền.

Lý Trường Thọ đối này sớm có chuẩn bị, cùng các tiên thần hàn huyền về hàn huyền, nhưng thủy chung vẫn duy trì một chút khoảng cách, vừa không đắc tội với người, cũng không cùng Nguyệt Lão lão thiết ở ngoài thần tiên giao hảo.

Đội chúng tiên nhà chúc mừng qua đi, Đông Mộc Công lại cười mây mà đến, cười nói:

"Hải Thần, ngươi mà lại xử lý thế gian sự vụ, ba năm nội cần được đến Thông Minh Điện trung báo cáo công tác nghe tuyên."

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, "Hôm nay có thể được Bộ Hạ ban thưởng hạ chính thần vị, cũng nhiều lại Mộc Công mấy năm nay không ngừng dẫn."

"Hải Thần khách khí rồi, " Đông Mộc Công cười nói, "Sau này ngươi ta đồng điện vi thần, vì Bộ Hạ hiệu lực, như ta có cử chỉ không lo chỗ, còn thỉnh Hải Thần nhiều hơn nhắc nhở."

"Mộc Công nói quá lời."

Này một đôi thiết giả lão thần tiên nhìn nhau cười, chính là ăn ý không giảm.

Nên làm đều đã làm, Đông Mộc Công cùng Thiên Đình chúng tiên nhà cáo từ mà đi, trời cao xuất hiện đạo đạo kim quang, Tiếp Dẫn thiên binh thiên tướng trở về nam Thiên môn.

Từ đầu đến cuối, Thiên Đình chúng tiên thần đều bị Thiên Đạo lực bao bọc, chịu Thiên Đạo bảo hộ, điểm ấy coi như là Thiên Đình nhất đại 'Ưu thế' ...

Chẳng qua, Lý Trường Thọ cẩn thận quan sát một trận tam giáo chúng tiên vi biểu tình, phát hiện bọn họ từ đầu đến cuối đều không có gì xúc động.

Tu tiên vốn là vi tiêu dao, không cần thiên quy chùm tự thân?

Tam giáo tiên nhân đều đã tại Thánh Nhân che chở hạ, đối Thiên Đình tự nhiên không có gì hứng thú.

Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác hiện ra, Phong Thần đại kiếp nạn mặt ngoài nguyên nhân gây ra, tự nhiên chính là 'Tam giáo đệ tử không coi ai ra gì, bất tôn Thiên Đế khiến', có Thiên Đế đi Từ Tiêu Cung khóc lóc kể lể, Đạo Tổ chiêu Tam Thanh Thánh Nhân ký tên Phong Thần bảng.

Tượng 'Đế tân đề thi nhục Nữ Oa, Nữ Oa giận dữ khiến tam yêu', kia đều là y kiếp vận mà sinh sự tình, lượng kiếp trước đó sớm đã bắt đầu vận chuyển...

Tam giáo tiên nhân chướng mắt Thiên Đình, tự nhiên cũng có tam giáo tiên nhân đề khí.

Trái lại kia chút Long tộc cao thủ, một đám vẻ mặt kích động, không ít lão long lệ nóng doanh tròn, nhìn chăm chú vào tại mây đen sấm chớp mưa bão trung quay cuồng ... Tiểu thanh long.

Lý Trường Thọ hôm nay cũng coi như tương đối giáo trình khí, không trực tiếp đi xuống tiếp đãi khách quý, mà là tại không trung lẳng lặng đứng, chờ đợi Ngao Át hoàn thành lộ xác.

Phía dưới không đếm được phàm nhân đang không ngừng quỳ lạy, lễ bái, còn có người nghĩ đến Hải Thần muốn lên thiên rời khỏi bọn họ rồi, thương đến bát thập tuổi lão ầu, hạ đến mười sáu bảy tuổi hoa quý thiếu nữ, đều là khóc rống lưu nước mắt, vạn phần không muốn.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ đối Hùng trại thần sứ truyền thanh nhắc nhở vài câu, chúng thần sứ cảm xuất Lý Trường Thọ trước đây biên vài đoạn về thuận miệng, bắt đầu hiện trường thông dụng Thiên Đình tiêu tri thức...

Hải Thần chỉ là được Thiên Đế phong thưởng, sau này hội một mạch bảo hộ tứ hải bên bờ, chiếu cố đánh ngư mà sống ngư dân.

Thuận tiện cũng tuyên bố, Hải Thần giáo thần miếu, sau này đều sẽ treo Thiên Đế bức họa;

Thiên Đế chính là thần tiên rõ ràng hợp lý, quản sở hữu thần tiên...

Hải Thần đại diện thượng tiếng khóc rất nhanh biến mất không thấy, vạn dân vui mừng, ca ngợi Thiên Đế tiếng la không dứt bên tai.

Đội Ngao Át lao ra mây đen, nghìn trượng dài long khu bay thẳng phía chân trời, lại tại trời cao đối Lý Trường Thọ đáp xuống, thu nhỏ lại thân hình, hóa thành hơn mười trượng dài ngắn, chủ động rơi vào Lý Trường Thọ lòng bàn chân.

Thanh long phát ra một tiếng hùng hậu la lên: "Giáo Chủ ca ca!"

Lý Trường Thọ thoáng lắc đầu biểu thị cự tuyệt, nhưng thanh long cố chấp về phía hạ thăm dò, đem Lý Trường Thọ lập tức đỉnh lên đỉnh đầu;

Theo sau, thanh long chở Lý Trường Thọ, tại phía chân trời bay múa ngao du, lại đưa tới nghìn long tương tùy, tại Nam Hải phía trên bay múa hồi lâu.

Đáng tiếc Lý Trường Thọ lúc này là mặc trường bào, đồng thời không có uy vũ áo giáp, mũ giáp, trong tay cũng không có kim lóng lánh địa cương xoa.

Bằng không, phối một đoạn 【bông tuyết phiêu phiêu ~ gió Bắc rền vang ~】, liền tuyệt ...

Lúc này Ngao Át cảnh giới, đã là tương đương với Nhân tộc luyện khí sĩ Thiên Tiên cảnh trung kỳ.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ có chút cảm khái, loại này dựa huyết mạch tăng lên thực lực chủng tộc, hoàn toàn chính là bất giảng đạo lý.

Nhân tộc tu hành muốn coi trọng tìm hiểu đại đạo, mà Long tộc chỉ cần lỗ tự thân huyết mạch là đủ rồi...

Hâm mộ bắt lai, hâm mộ bắt lai.

Tại Nam Hải trên không bay một trận, Lý Trường Thọ nhảy đến vân thượng, Ngao Ất long thân các nơi lóng lánh kim quang, hóa thành hình người, nhảy tới Lý Trường Thọ bên cạnh người, có chút ngượng ngùng địa nhếch miệng cười...

Lý Trường Thọ nhíu mày nói: "Người như thế nào nhân thân thời, còn là không có gì biến hóa?"

Ngao Ất cúi đầu nhìn mình thiếu niên thân hình, cũng là một trận rối rắm, thấp giọng nói: "Khả năng, là còn trẻ thời lần đó ác mộng còn chưa thối lui duyên có..."

"Ách, " Lý Trường Thọ nâng tay vỗ vỗ Ngao Ất bả vai, "Bất muốn quá để ý này chút, như vậy thân hình cũng không sai.

Ân... Ít nhất nhìn hiển trẻ tuổi."

Ngao Ất cái trán treo vài đạo hắc tuyến, một trận dở khóc dở cười.

Năm đó kia chút mặt lạnh lão đạo, đến nay chính là một mạch tra không đến tung tích, nhượng Ngao Ất muốn tìm hỏi sấm bói đều bắn tên không đích.

Bọn họ phía sau đi theo nhất điều điều chân long, giao long, lúc này trước một bước hướng tới Hải Thần đại điện bay đi, từng người hóa thành hình người, xếp thành hàng canh giữ ở Nam Hải bên bờ.

Lý Trường Thọ cười mây, mang theo Ngao Ất hướng đại điện bay đi.

"Giáo Chủ ca ca, có Thiên Đình bài vị, chúng ta kế tiếp nên làm cái gì?"

"Gì đều không cần đa làm, chờ người phụ vương bọn họ thương nghị xuất kết quả đi."

"Phụ vương bọn họ cần phải sẽ có sở quyết đoán ."

Lý Trường Thọ nói: "Đại khái nửa năm sau, ta sẽ đi Thiên Đình báo danh, đến lúc đó người khả muốn cùng nhau đi qua?"

Ngao Ất nặng nề mà gật đầu, ngôn nói: "Ca ca người tùy thời hô ta chính là!"

"Người sau này trên vai trọng trách hội càng ngày càng nặng, " Lý Trường Thọ đạo, "Như có gì phiền lòng buồn bực, hoặc là cảm không chính xác sự, khả tùy thời tìm ta thương nghị, chớ có đi vào ngõ cụt, toàn long giác chiêm."

"Ai, " Ngao Ất cười đáp ứng một tiếng.

Này thiếu niên tươi cười là như thế trong suốt, nhưng Lý Trường Thọ nhìn đều có chút...

Ngượng ngùng.

...

Hải Thần đại điển còn tại tiếp tục;

Nhưng chủ đồ ăn đã qua, kế tiếp chính là Hải Thần giáo nội bộ chúc mừng hoạt động.

Lý Trường Thọ thỉnh tam giáo tiên nhân đồng hội Hải Thần miếu trung uống trà, lại nhưng Ngao Át chiêu đãi Long tộc, địa phủ tân khách tiếp tục quan khán lễ mừng.

Đại Pháp Sư cũng cầm xuất 'Chủ nhà' khí độ, mời Quảng Thành Tử, Quy Linh Thánh Mẫu, Triệu Công Minh, xích tinh tử, vô đương Thánh Mẫu đẳng Thánh Nhân thân truyền đệ tử, cùng nhau vi ở đây Đạo Môn đệ tử giảng đạo luận pháp.

Đây chính là thiên đại chuyện tốt, nhưng Xiển Tiệt hai giáo tiên nhân đều cảm thấy việc này không giả.

Như Quảng Thành Tử loại này cao nhân, đối này cũng là cảm thấy chờ mong, dù sao bọn họ chỉ biết Huyền Đô Đại Pháp Sư sâu không lường được, lại không biết Đạo Môn đại sư huynh đạo hạnh đến cùng sâu đậm...

Cùng nhau luận đạo, hoặc nhiều hoặc ít năng tham minh một ít.

Thế là, Hải Thần miếu hậu đường nhất thời thành giảng đạo sở tại, Đại Pháp Sư nhẹ phẩy ống tay áo, tại Hải Thần miếu quanh mình bố trí một tầng kết giới.

Lý Trường Thọ nhưng trước thời hạn trốn, không tiếp cận cái này náo nhiệt.

Tuy rằng rất muốn nghe Đại Pháp Sư giảng đạo, nhưng hiện tại hấn trạng huống, độ kiếp đã là tên đã trên đây, chỉ kém mấy run run, nếu là bởi vì thính đạo mà trước thời hạn run run vài cái, sự tình liền trở nên không thể không .

Lúc này độ kiếp xác xuất thành công còn có thể nhắc lại, còn có một ít thủ đoạn có thể dùng tới;

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ không nghĩ mình đưa tại kia một chút khiếm khuyết bách phân chi nhất...

Nam nhân, phải học được không chế mình.

Lý Trường Thọ vừa ly khai Hải Thần miếu, nhất sợi truyền âm liền vào trong tai.

"Vì sao không đi nghe vài vị sư huynh sư tỷ giảng đạo?"

Quay đầu nhìn lại, đã thấy Vân Tiêu tiên tử đứng ở vân đóa, thân trắng thuần váy dài, vẫn khởi đơn giản tóc mây, thanh lịch không rơi phạm tục, thanh mâu chiếu rọi mặt mày.

Lý Trường Thọ cười khỏ nói:

"Đại điển thượng chưa hạ màn, ta cái này Hải Thần liền tránh ở chỗ đó bắt xuất, quả thực xin lỗi nhiều như vậy tới rồi dâng hương tín chúng.

Ta thật cũng rất muốn đi nghe."

Vân Tiêu tiên tử nghe Lý Trường Thọ một chút oán giận lời nói, khoe miệng lộ ra một chút cười khẽ.

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, Vân Tiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, nghiêng người, xem như bán bị này thi lễ.

Lý Trường Thọ hỏi: "Tiên tử khả có chuyện quan trọng?"

"Vẫn chưa, trước đây có chút không yên lòng đại ca, liền đi theo hấn đến rồi chỗ đó."

Vân Tiêu ôn nhu nói: "Đại ca hấn nguyên nhân không được đến đạo hữu mời, tâm trung buồn khổ, hôm qua đi Tam Tiên Đảo thượng tìm ta cùng Tam muội Tứ muội oán giận.

Ta lường trước, đạo hữu tổ chức hương khói thần giáo lễ mừng, có lẽ là có chính sự phải làm, chắc là cân nhắc qua sau mới quyết định bất thỉnh đại ca.

Nhưng xem đại ca buồn bực khẩn, liền nhượng hấn chủ động tới tìm người chất vấn."

Lý Trường Thọ: ...

Trách không được!

Hấn đã nói Triệu đại gia phải hội kiêng dè da mặt, theo lý sẽ không bất thỉnh từ trước đến nay, không nghĩ tới...

Lý Trường Thọ thở dài: "Tiên tử, có không tại Nam Hải đi một chút? Việc này ta cũng nên hảo hảo giải thích."

"Thiện, " Vân Tiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, cười mây cùng Lý Trường Thọ sóng vai mà đi, khoảng cách ba thước cự.

Xử lý cùng Triệu Công Minh, Vân Tiêu quan hệ, quả thật cũng thập phần khó giải quyết.

Vừa không năng tương ác, cũng không có thể thân cận quá, miễn cho sẽ bị nhân quả liên lụy, ước hẹn cấp trên hận Thánh Nhân.

Lập tức, Lý Trường Thọ đơn giản giải thích vài câu, mình hôm nay bắt quá là điên nhất vở kịch cấp Long tộc xem, cấp Long tộc chỉ nhất điều thượng thiên con đường, không cần thỉnh Triệu Công Minh tiên bối đến đây... Vân vân.

Vân Tiêu sau khi nghe xong lược làm suy tư, khẽ thở dài tiếng, ôn nhu nói:

"Đạo hữu cần nhắc nhưng thật ra không sai, loại này trường hợp bản không cần đại ca hiện thân.

Cũng là Vân Tiêu lỗ mãng rồi, nhượng đại ca lại đây, thế cho nên rước lấy hai giáo cao nhân, vừa sợ động Huyền Đô sư huynh."

Lý Trường Thọ đáy lòng thâm khen vài tiếng, vội nói: "Tiên tử không cần tự trách, việc này từ kết quả lai xem là vô cùng tốt, nhân tiện còn cho ta thêm dây cân cước, nhượng Tây Phương tính kế ta thời đa vài phần bản khoãn."

Vân Tiêu nhẹ giọng vấn: "Đạo hữu vì sao như thế kiêng kị Tây Phương?"

Có Đại sư bá đứng ở đạo hữu phía sau, Tây Phương liền là nhất giáo song thánh, cũng ứng sẽ không khó xử đạo hữu mới đúng."

Lý Trường Thọ đáy lòng vừa động, quyết định nhân cơ hội nói với Vân Tiêu điểm gì;

Hắn hai tay đối không trung bé ôm quyền;

Vân Tiêu lập tức hiểu ý, bàn tay trắng nõn kinh hoàng, tại Lý Trường Thọ thân chu làm một tầng vân vụ, lại nhẹ nhàng trát hạ nhãn, ý bảo hắn có thể nói thoải mái.

"Ta có vài câu vọng ngôn, tiên tử thuận đương việc vui vừa nghe."

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Tiên tử cảm thấy, Thánh Nhân lão gia ở đâu chủng tình hình hạ, hội trực tiếp xuất thủ, dĩ Thánh Nhân pháp lực cùng người đấu pháp?"

Vân Tiêu mặt lộ vẻ suy tư, còn chưa tới kịp trả lời, Lý Trường Thọ lại nói:

"Kia, Thánh Nhân lão gia lại sẽ ở loại nào tình hình hạ, hội trực tiếp đối thượng chưa thành thánh người xuất thủ?"

Đồng dạng còn có một vấn đề, Thánh Nhân lão gia ở đâu loại tình hình hạ, hội đối cái khác Thánh Nhân đệ tử xuất thủ?

Theo ta, không nên dĩ Thánh Nhân che chở mà tự kiềm chế không việc gì, chưa thành thánh, cuối cùng con kiến thối, phải phòng, cần phòng, vạn không thể đại ý, càng không thể tình thế cấp bách thất thủ."

Vân Tiêu bắt giác lâm vào trầm tư.

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài, cũng không biết mình này phiên thoại năng đối Vân Tiêu tiên tử sinh ra loại nào ảnh hưởng, có thể phủ tại sau này Phong Thần đại kiếp nạn trung, nhượng nòng đa vài phần khắc chế...

Vân Tiêu rời khỏi thời, đối Lý Trường Thọ đạo tiếng tạ ơn, dường như có sở lĩnh ngộ, lại tựa hồ còn tại suy tư.

Nàng vốn là tới chỗ đó nhìn xem, không đi luận đạo liền là muốn mau ly khai, chẳng qua cùng Lý Trường Thọ tại Nam Hải trên không tan một đoạn vân, hàn huyền một trận thiên.

Nhìn theo Vân Tiêu tiên tử bóng lưng tiệt đi xa dần, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng không hiểu có chút thoải mái sung sướng.

Hắn lại nghiệm chứng hạ, nguyên thần bên kia Tiểu Kim xoa tra xét năng lực, phát hiện thứ này tra xét cũng là hữu hạn.

Lúc này chỉ là đuổi theo ra một vạn tứ nghìn dặm, đã không thấy tăm hơi tiên tử bóng lưng...

'Phải là theo bản thân thực lực có quan hệ đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, hơi sau còn muốn phí thời gian, khai phá xuất 'Thần lực' công dụng.

Ánh mắt chuyển tới Hải Thần đại điện phụ cận, Lý Trường Thọ chính là nhìn không được khoe miệng run rẩy vài cái.

Long tộc lần này, động tác là thật sự mau.

Nhất rương rương bảo vật đã muốn vận lại đây, lần này thậm chí còn mang đến mấy trăm danh mỹ ngáy thị nữ, là ăn mừng Hải Thần thượng thiên 'Lễ vật' .

Này như thế nào năng minh đưa!

Khụ, đưa cái này hẳn khẳng định sẽ không thu!

Lý Trường Thọ quả thật nghĩ tới đi hỏi một câu, này chút thị nữ chiết hiện đổi thành trận cơ bảo tài được chưa...

Lúc này, này mấy trăm danh thị nữ không chỉ là nương Lý Trường Thọ phạm sâu, cũng nương lúc này còn không có gì tồn tại cảm địa phủ người tới phạm vào khó khăn.

Ngưu Đầu đang theo mấy cái Vu tộc cao thủ ngồi xôm tại góc trung, nhìn bờ biển bầu trời Long tộc tặng lễ đại đội, một trận rối rắm.

"Long tộc này chút lão tiểu tử động tác thật mau a, chúng ta bên này vừa mới bắt đầu nghiên cứu như thế nào nịnh bợ Hải Thần, bọn họ đã muốn tặng lễ lại đây."

"Nguyên soái, này sao làm, chúng ta địa phủ cùng đỉnh đương loạn hưởng, đưa bảo vật khẳng định đưa không được.

Nữ chiến vu một đám lại trắng cùng búa dường như, này cũng đưa không ra tay a."

Ngưu Đầu cắn răng một cái, thấp giọng nói: "Không phải là đưa đặc sản ư?"

Hừ! Bọn họ hải lý mặt đa hải tộc mỹ nữ, chúng ta địa phủ sẽ không xinh đẹp nữ quý ư?

Đi, phái người trao mấy trăm cái không thể luân hồi nữ hung quý lại đây!"

Cái khác mấy danh Vu tộc cao thủ nhất thời trước mắt sáng ngời.

-----oOo-----

Đệ đồ ngọc thập chương người giáo truyền thống nghệ năng

Đại Pháp Sư cùng hai giáo vài vị Thánh Nhân đệ tử, giảng đạo hai nhật một đêm, liền tản mát chỗ đó kết giới, từng người tán đi.

Năng nhìn ra, Xiển Tiệt hai giáo các tiên nhân 'Thỉnh đạo' thể nghiệm tương đương không sai, hai bên Thánh Nhân đệ tử đối Huyền Đô Đại Pháp Sư, tựa hồ càng kính trọng vài phần.

Chính cái gọi là, đạo vô trước sau, cao giả vi cha.

Khụ, học vô trước sau, đạt giả vi sư!

Đại Pháp Sư thoát thai ở Thái Thanh đại đạo tự nhiên tùy tâm đạo, huyền diệu dị thường, khó có thể ngôn dụ.

Chỉ cần chỉ là một câu 'Tùy tâm ở phạm vi nội, phương khả được tự tại viên mãn', liền nhượng Quảng Thành Tử loại này cảnh giới cao thâm Thánh Nhân đệ tử, lâm vào thật lâu sau trầm tư...

Đại Pháp Sư đồng thời không có trực tiếp trở về Đâu Suất Cung trung.

Hắn chỉ là nói nhượng Lý Trường Thọ xử lý hết đại diện sự, tái hiện thân tương kiến, theo sau phải đi không biết nơi nào.

Tạm không đề cập tới tam giáo sự...

Long long nhóm lần này là thật sự kích động .

Đương Ngao Át thân thượng Long tộc nghiệp chướng tiêu tán một cái chớp mắt, trầm hàng tại vô tận vực sâu trung Long tộc, như là bắt được nhất căn rom rạ, thấy được nhất sợi ánh sáng...

Bọn họ cùng ngày sẽ đưa lai phần đông lễ vật, vài vị ở đây long tử xếp hàng hướng trước, cùng Hải Thần hỗn nhìn quen mắt.

Hải Thần trưởng hạ, như thế nào năng chỉ có một Đại thống lĩnh?

Kia thế nào cũng muốn có mấy người Phó thống lĩnh, tiểu tướng quân, tiểu đội trưởng các loại đi?

Có Ngao Át thành công lên bờ là tấm gương, Long tộc tình cảm quần chúng kích động, quả nhiên là muốn ôm ỏn Nam Hải Hải Thần bấp ùi!

Đối với Long tộc mà nói, Nam Hải Hải Thần, bắt, phải đem Nam Hải hai chữ xóa.

Đối với Long tộc mà nói, Hải Thần đã không chỉ là hợp tác đồng bọn đơn giản như vậy.

Vì thế, Long tộc lập tức chuẩn bị rất nhiều bảo vật, nhanh chóng an bài đến vị, mà kia mấy trăm danh trực tiếp từ Nam Hải long cung trực tiếp mang xuất tới, vừa mới chọn lựa xuất tới hải tộc mỹ nữ, chính là chúng lễ vật chi nhất!

Long tộc tặng lễ phương thức cũng là có một phong cách riêng.

Bọn họ biết Lý Trường Thọ thân là Nhân Giáo nhân vật trọng yếu, Thiên Đình trọng yếu thần tử, vì thanh danh da mặt, khẳng định không thể trực tiếp thu mấy trăm cái mỹ nữ.

Cho nên bọn họ trực tiếp đưa Lý Trường Thọ một tòa...

Hải! Cảnh! Phủ! Đê!

Phủ đệ ở vào Nam Hải bên bờ một tòa tiên đảo thượng, tứ phía bị nước bao quanh, chính thể do thủy tinh, châu báu sở tạo ra;

Phủ đệ do một tòa chủ điện, tứ tọa thiên điện, điện nội màn che nhuễn nọ, hoa trì ôn tuyền, minh châu đặng châu... Phàm là Lý Trường Thọ năng nghĩ đến Hồng Hoang xa xỉ phẩm, nó nội cái gì cần có đều có, cực kỳ xa hoa!

Mà kia mấy trăm danh hải tộc mỹ nữ, bất quá là này phủ đệ trang bị thị nữ, còn là có thể ngàn năm hoán một đám cái loại này!

Lý Trường Thọ: ...

Quả nhiên, còn là Tiểu Quỳnh Phong cùng chữ, hạn chế hẳn tại hưởng lạc phương diện theo đuổi.

Động phủ làm lớn như vậy, loại này hào hoa, có gì ý nghĩa?

Hắn cùng sư muội, sư phụ cũng trụ bất quá lai, xa không bằng bên hồ mấy chi nhà cỏ tới thoải mái tự tại.

Nếu bà này chút sang quý đồ vật đều đổi thành bảo tài, luyện chế thành tuyệt phẩm phòng hộ đại trận, đầu sớ bên trong cấp hẳn bản cái thổ kháng... Lý Trường Thọ nói không chừng liền xin vui lòng nhận cho .

Đương nhiên, phủ đệ tốt nhất còn có khả đại khả tiểu nhân công năng, thời khắc máu chốt năng thu hồi lai bỏ chạy...

Lý Trường Thọ uyển chuyển cự tuyệt này phần tạ ơn lễ, đem bảo tài các loại đều giữ lại.

Chiết hiện chỉ là nói đùa ngữ;

Hắn hiện tại đã là Thiên Đình chính thần, đại thiên tuần tra tứ hải, bao nhiêu cũng phải chú ý hạ mình hình tượng.

Nhưng lễ vật không đưa đến vị, Long tộc luôn đáy lòng không nỡ, Ngao Át cũng bị mời đến biện hộ cho, muốn cho Lý Trường Thọ đa thu chút chỗ tốt...

Cuối cùng, Lý Trường Thọ chỉ có thể đồng ý, mình hơi sau sẽ ở tứ hải bên trong lựa chọn nhất địa, kiến tạo mình Hải Thần động phủ, đến lúc đó hội cùng long cung trước thời hạn chào hỏi.

Long tộc này mới yên lòng.

Nhưng mà, một ba vị bình, một ba lại khởi.

— sóng ở trong này, là danh từ ý.

Hải Thần đại diện sắp hạ màn trước đêm khuya, Lý Trường Thọ nhìn Hải Thần miếu hậu viện trung, bay, nằm, đứng nhất chỉ chỉ mỹ mạo nữ hung hồn, thiếu chút nữa nhất khẩu lão huyết văng lên đi ra ngoài.

Long tộc làm sự còn tại tình lý bên trong, này địa phủ đi theo làm cái gì loạn?

Có phải hay không có người ở bên ngoài truyền hán Hải Thần háo sắc danh?

Mấy cái Vu tộc xuất thân địa phủ cao thủ xoa xoa bàn tay to, ở trước mặt hán một trận 'Hắc hắc hắc' cười không ngừng.

Này chút hung hồn, bọn họ cũng là tại địa phủ kia không đếm được, không thể chuyển thế hung hồn trung, tinh khiêu tế tuyền;

Một đám đều là xinh đẹp như hoa, tóc dài chấn mặt, ống tay áo phát phới, tràn đầy dị chủng phong tình!

Đương nhiên, trọng điểm còn là xông ra khuôn mặt xinh đẹp, dáng người trước đột sau kiều...

Lý Trường Thọ cười khở nói: "Các vị, này là làm chi?"

Cởi khăn trùm đầu Nguu Đầu xoa xoa bàn tay to: "Hải Thần đại nhân, lần đầu gặp mặt, chúng ta địa phủ cũng không có gì năng cầm cho ra tay đặc sản.

Người xem, này chút... Còn biết không?"

"Các vị chính là có sở cầu?"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Đại đức hậu thổ tạo hóa lục đạo luân hồi, việc này tại ta ban sơ tu hành thời, Gia sư liền không ngừng đề cập.

Như địa phủ gặp nạn chỗ, còn thỉnh cứ việc đối ta nói rõ, chỉ cần đủ khả năng, ta định cân nhắc mà vi."

Nhất Vu tộc cao thủ nhịn không được nhỏ giọng nói thầm:

"Cái kia, 'Chỉ cần đủ khả năng' mặt sau, bình thường bắt đầu là 'Toàn lực ứng phó' ư?"

Này người vừa dứt lời, một bên liền bay tới nhất chỉ sa nôi đại nắm tay, ở giữa người này bụng;

Nói chuyện người kia trương thô ráp đại gương mặt tử, nháy mắt thành màu đỏ tím sắc, lại bị nhất chỉ bàn tay to từ sau che miệng lại, nửa tiếng kêu thảm thiết đều phát không được, bị túm đến mấy người phía sau.

Cái khác mấy vu vôi vàng bồi cười.

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói:

"Ta làm việc luôn luôn thực sự cầu thị, như làm bất thành mà lung tung đồng ý, chẳng phải là không công cấp người bên ngoài mong được?"

Kia quả nhiên là không khôn ngoan cử.

Cùng nó không khẩu nói, chẳng bằng trước hết nghe vấn đề, cẩn thận cân nhắc mình có không làm được, như thế mới xem như đối các vị phụ trách."

Này vài vị Vu tộc cao thủ nghe vậy ngẩn ra, theo sau chính là bưng tỉnh đại ngộ, xem Lý Trường Thọ ánh mắt đều là tràn đầy kính nể.

Vu tộc, Hồng Hoang lịch sử thượng, chia đều lừa dối kháng tính thấp nhất bộ tộc.

Mất đi khăn trùm đầu liền mặc được linh hồn Ngưu Đầu, nhin không được đối Lý Trường Thọ giờ ngón tay cái lên, cười nói:

"Hải Thần đại nhân quả nhiên không giống bình thường, chúng ta kỳ thật cũng không thỉnh cầu gì, chính là xem Long tộc đưa mỹ nữ, chúng ta cũng muốn đi theo biểu thị biểu thị."

Ngôn ngữ một chút, Ngưu Đầu đôi mắt đỏ lên, môi run rẩy, buồn bã nói:

"Hải Thần đại nhân, chúng ta địa phủ người hầu ... Khô a."

"A?"

Lý Trường Thọ nhíu mày nhíu chặt, vôi hỏi: "Địa phủ cũng là Thiên Đạo sở lập âm ty, theo lý thuyết cũng nên hưởng Thiên Đạo công đức, chính là xuất gì biến cố?"

"Nguyên lai ngài biết việc này, " Ngưu Đầu nhất thời thay đổi cái sắc mặt, xấu hổ cười, "Ta sẽ theo liền oán giận oán giận, kỳ thật địa phủ người hầu, còn quá đi."

Lý Trường Thọ: ...

"Hải Thần đại nhân, là loại này."

Ngưu Đầu bên cạnh, nhất danh thoát nhìn coi như cơ trí trung niên nam nhân, chủ động mở miệng nói:

"Chúng ta là muốn thỉnh Hải Thần đại nhân, giúp chúng ta xuất cái chủ ý."

Chúng ta xuống đất phủ thời từng đời Thiên Đạo lập thế, tuyệt không đi làm dự Vu Yêu đại chiến sự, Vu Yêu luân hồi chân linh, công bình mà chống đỡ.

Vì thế, chúng ta đi theo hậu thổ nương nương xuống đất phủ này nhất mạch, cùng cái khác Vu tộc cũng rất nhanh nháo lật."

Ngưu Đầu nói tiếp: "Sau lại Vu Yêu đại chiến hạ màn, chúng ta Vu tộc cùng Yêu tộc đều là thua nhà, Yêu tộc có Thánh Nhân nương nương che phủ, cho bọn hấn để lại nhất điều đường sống, nhưng chúng ta Vu tộc..."

Ai, đi Bắc Câu Lô Châu lạnh khủng khiếp nơi gian nan giãy dụa, nhìn như là so với bọn hấn Yêu tộc hảo rất nhiều, kỳ thật cũng đều không sai biệt lắm."

Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu.

Lại nghe Ngưu Đầu mắng: "Hơn nữa, cũng không biết là ai miệng như vậy thiếu, cấp bắc châu Vu tộc xuất cái sự chủ ý!"

Còn muốn dĩ Vu Nhân lấy Nhân tộc mà đại, không nên đi ủng hộ cái kia Xi Vưu!

Kết quả, Hiên Viên hoàng đế đại thắng Xi Vưu, Vu tộc gốc gác cũng là thiếu chút nữa bị bồi hết, hiện tại bắc châu Vu tộc tình cảnh, sợ là càng thêm gian nan!"

Lý Trường Thọ thanh thanh giọng hát, ngôn nói: "Ta cũng là Nhân tộc xuất thân."

"Ách, Hải Thần ngài không phải hải lý a? Cái này có chút..."

"Ai nha, lão xấu hổ ..."

"Ha ha ha, " Lý Trường Thọ lãng nở nụ cười vài tiếng, đáy lòng đã là có so đo.

Rất rõ ràng, muốn tại địa phủ lao công đức, mình muốn trước giúp bắc châu Vu tộc giải quyết ra đời tồn nan đề.

Năm đó Vu tộc cùng Nhân tộc vốn là là minh hữu, cộng đồng chống lại Yêu tộc, sau lại cũng quả thật là nguyên nhân Xi Vưu chiến Hiên Viên sự, mới nhượng Vu tộc cùng Nhân tộc hoàn toàn nháo bài.

Tại cái này sự thượng, mình không thể không cân nhắc Nhân tộc ích lợi, này là căn bản nguyên tắc, không thể quên nhưng.

Ồn một tay, không thể tùy tiện đáp ứng.

Lý Trường Thọ nói: "Nhu vậy, ta trăm năm nội sẽ đi Bắc Câu Lô Châu nhất hành, mặc dù không thể giúp Vu tộc bỏ lệnh cấm, không thể dẫn bọn hấn rời khỏi Bắc Câu Lô Châu, nhưng cũng khả thử giúp bọn hấn cái thiện ra đời tồn hoàn cảnh."

"Đương, quả thật?"

"Tự nhiên."

Này mấy danh Vu tộc cao thủ nhất thời nhếch miệng bật cười, trong miệng không ngừng nói cảm kích lời nói.

Ngưu Đầu bọn họ mấy cái trước khi đi, còn cố ý giả ngu, không đi thu kia ngũ bách nữ hung hồn, bị Lý Trường Thọ trực tiếp ngăn cản trở về.

Hung hồn không thể đầu thai chuyển thế, phần lớn là tâm có oán hận khó khăn bình;

Loại này hung hồn, sẽ ở địa phủ du đãng, dần dần hao hết tự thân linh lực, quy về chân linh trạng thái, lại gửi lực đạo luân hồi bên trong.

Lý Trường Thọ cũng coi như làm kiện chuyện tốt, đương Ngưu Đầu chờ người mặt, niệm tụng Đạo Môn độ người kinh, hướng sinh chú, đem này chút hung hồn oán khí hóa giải.

Đương này chút hung hồn hóa thành bình thường hồn phách, một đám quỳ sát tại Lý Trường Thọ trước mặt, Lý Trường Thọ gật gật đầu, chịu các nàng cúi đầu, cũng coi như kết thúc nhân quả.

Này quả thật là nhắc tay lao thôi, bất quá là hao phí một chút tiên lực, hơn nữa không dính bất luận nhân quả.

—— nguyên nhân Thiên Đạo hạn chế, địa phủ âm kém cũng không thể dùng loại này chú pháp.

Tiến đi địa phủ nhất hành, Lý Trường Thọ cũng là cảm giác có điểm tiêu mệt.

Hấn còn chưa kịp đi Hải Thần đại điển nghi lễ bé mạc nhìn xem, nhất sợi văn tiếng lọt vào tai, Văn Tịnh đạo nhân liền như cần lao tiểu ong mật, lại đây truyền tin...

Lần này, một nửa là chúc, một nửa là truyền tin.

Căn cứ Văn Tịnh đạo nhân theo như lời, Tây Phương Giáo vài vị Thánh Nhân đệ tử, gặp được Hải Thần được Thiên Đình ban cho bài vị, cũng vì Ngao Ất dụng thần vị tẩy đi nghiệp chướng, đã là hiểu được Thiên Đình muốn phân Long tộc một ly canh.

Giờ phút này Tây Phương Giáo đã là thay đổi sách lược, quyết định muốn cùng Thiên Đình 'Phân long' mà thực.

Lý Trường Thọ nghe được tin tức này, nhưng thật ra thật sự đau đầu...

Hắn lo lắng nhất trạng huống còn là đã xảy ra.

Tây Phương Giáo không cam lòng bị đương thương sử, đúng lúc điều chỉnh đại phương hướng sách lược, lựa chọn hơi sau chậm rãi cùng Thiên Đình, Nhân Giáo đánh cờ, phân cách Long tộc này bàn đồ ăn...

Như thế, đã nhượng Tây Phương Giáo giai đoạn trước đầu tư không đến mức vốn gốc vô về, lại tránh được miễn cùng Nhân Giáo chống đỡ, Đạo Tổ sở che phủ Thiên Đình trực tiếp nháo lật.

Chỉ có thể nói, đại giáo không cần mới.

Bất quá cũng không phương, Lý Trường Thọ nhiều như vậy niên tâm lực không phải không công lãng phí, đối phương loại này sách lược, cũng tại hắn dự liệu bên trong.

Chính là hơi sau áp lực hội lớn hơn nữa, phe mình cũng muốn làm xuất một ít điều chỉnh...

Nói xong chính sự, Văn Tịnh đạo nhân còn bổ sung một câu:

"Chúc mừng đại nhân, chính thức làm kia tứ hải chi thần, từ đó được Thiên Đạo bảo hộ, quả nhiên là nhượng thuộc hạ hâm mộ khẩn."

Lý Trường Thọ khinh phiêu phiêu địa chuyển hướng đề tài: "Văn Tịnh, người lúc này hay không còn nghĩ tái kiến Đại Pháp Sư một mặt?"

Văn Tịnh đạo nhân 'Ông' tiếng nhất thời run rẩy hạ, "Kỳ thật... Có thấy hay không cũng không sờ..."

"Kia quên đi."

"Đừng! Chớ có quên đi!"

Lý Trường Thọ nghe vậy nhất thời lộ ra vài phần mỉm cười, Văn Tịnh đạo nhân bản thể khí nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng chỉ là nũng nịu địa nói một câu:

"Đại nhân ngài chớ có khiến thuộc hạ rồi, thuộc hạ này liền chạy tới..."

"Ai, người bản thể không tầm thường vọng động, để tránh khiến cho người bên ngoài chú ý, này sợi thần thông hơi sau ngay tại chỗ đó dừng lại, Đại Pháp Sư thì sẽ tới tìm ta, như thế người có thể thấy được đến."

Lý Trường Thọ lời nói thâm thía địa nói: "Đổi đãi người sau này thoát ly Tây Phương, ta thì sẽ vì người chính thức dẫn tiến."

"Đa tạ đại nhân!"

Kia Linh Sơn dưới chân động phủ trung, Văn Tịnh đạo nhân nhất thời ngồi dậy lại, hô hấp đều có chút dồn dập, biểu tình có chút khát vọng, nhưng chỉ là nại tính tình tiếp tục chờ đợi.

Nói, Đại Pháp Sư đi ra ngoài ban ngày, làm gì đi?

Lý Trường Thọ đáy lòng có điểm buồn bực, bất quá Đại Pháp Sư thần long kiến thủ bất kiến vĩ, mình đoán mò cũng định không có gì kết quả.

Nhìn mình trên vai này chỉ huyết văn, Lý Trường Thọ đáy lòng nhất thời chà chà cười, đây chính là Thánh Nhân lão gia khâm điểm ước hội.

Bất quá Đại Pháp Sư cùng Văn Tịnh đạo nhân khẳng định không có kết quả gì là được, hai giả cũng không tránh khỏi quá bất đáp .

...

Đông Hải ở chỗ sâu trong, Tam Tiên Đảo, một chỗ chòi nghỉ mát trung.

Hai gã thiếu nữ lén lút địa tránh ở xa xa, làm ra nghiêng tai lắng nghe trang, Quỳnh Tiêu trong tay còn cầm nhất chỉ ốc biển trạng pháp bảo.

Chòi nghỉ mát nội, Huyền Đô Đại Pháp Sư một mạch hí mắt cười, trong miệng không ngừng nói tam giáo chuyện cũ.

Vân Tiêu ở bên lắng lắng nghe, chính là không biết này vị Đạo Môn đại sư huynh đột nhiên đến thăm, bởi vì chuyện gì.

"Huyền Đô sư huynh, " Vân Tiêu nhẹ giọng đạo, "Ngài quý nhân sự bận rộn, nếu là có nói cái gì ngữ nói thẳng liền là."

"Cái này, ha ha, khụ, " Huyền Đô Đại Pháp Sư nâng tay ho khan hai tiếng, "Vân Tiêu sư muội, người tự viễn cổ tu hành mà đến, không biết, có hay không có động lỗi đi nhỏ lữ niệm?"

Vân Tiêu nghe vậy bất giác cười khẽ, ngôn nói: "Bên kia chính nghe lén người ta nói chuyện hai vị tiểu muội, bất chính là ta đạo lữ?"

"Ta theo như lời đạo lữ, cũng không phải này đạo lữ, mà là bi đạo lữ, " Huyền Đô Đại Pháp Sư nghiêm mặt nói, "Vi huynh tu tự nhiên đạo pháp, cũng coi như mình tự nhiên tình nghĩa.

Vân Tiêu sư muội đã sinh mà vi nữ tử thân, liền cũng có này đạo lữ cơ hội."

Vân Tiêu sắc mặt chính là không hề biến hóa, vẫn như cũ là loại kia dịu dàng, lại giống như cự người nghìn dặm ở ngoài.

Nàng nhẹ giọng nói: "Ta tất nhiên là chưa từng có đạo lữ, cũng không từng động loại này tâm tư.

Sư huynh chẳng lẽ hôm nay lại, là muốn tìm hiểu việc này?"

Đại Pháp Sư cười nói: "Cũng không có thể nói tìm hiểu, chỉ là hỏi thăm một phen, không có là tốt rồi, không có là tốt rồi.

Còn có, sư muội chớ nên hiểu lầm, việc này cũng không phải là ta hỏi thăm ."

Nói trung, Đại Pháp Sư tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ họa trục, "Sư muội thỉnh xem, này họa người trong khả nhận được?"

"Họa người trong?"

Vân Tiêu có chút không rõ cho nên, đem họa trục tiếp nhận, chậm rãi mở ra, đã thấy nó nội họa nhất anh tuấn nam tử, mày kiếm mắt sáng, mặt mày mang cười.

Hơn nữa này cũng không phải họa làm, mà là đem đáy lòng hình ảnh thác ẩn thần thông kết quả.

"Mặc dù không nhận biết, nhưng nhìn luôn luôn chút quen thuộc, như là ở nơi nào kiến quá."

"Các người đã nhiều ngày quả thật vừa mới kiến quá."

"Này là..."

Vân Tiêu trước mắt sáng ngời, chính là nhin không được che miệng cười khẽ, một mạch có chút lãnh đạm khuôn mặt, đa vài phần sinh động biểu tình.

"Đúng là hắn? Mỗi ngày ra về loại kia lão thái, quả nhiên là như hắn theo như lời, sợ mình nguyên bản bộ dạng bại lộ rồi, nhượng người thấy hắn làm việc bất bèn chắc .

Này cũng chênh lệch quá lớn rồi chút."

Ôi chao?

Huyền Đô Đại Pháp Sư tâm thần vừa động, nhưng thật ra nhạy cảm địa đã nhận ra Vân Tiêu kia không hề bận tâm tâm tình, xuất hiện một chút biến hóa.

Chẳng lẽ, thật sự hấp dẫn?

—————
(PS: Lập tức đi ra rạng sáng chính là hai tháng phần ròi, đại gia còn có nguyệt phiêu không gửi liền ném ra oa ~

) Rạng sáng còn có thêm càn, cầu đầu tháng giữ gốc nguyệt phiêu, cầu đề cử phiêu!

-----oOo-----

Đệ đồ ngọc mười một chương là người tốt

Không nhượng Văn Tĩnh đạo nhân đợi lâu, Đại Pháp Sư liền phiêu nhiên mà quay về.

Khó được là, hôm nay Đại Pháp Sư, vẫn chưa cấp mình chủ động đánh thượng bắt đầu thi đấu khác, hình dáng bại lộ ở tại Lý Trường Thọ... Đầu vai muối nhãn trung.

Bất quá Đại Pháp Sư chung quy là Đại Pháp Sư, đâu sợ Văn Tĩnh đạo nhân trước đây cực lực che dấu, mà lại Đại Pháp Sư chưa từng đề phòng Lý Trường Thọ, cũng lập tức đã nhận ra Văn Tĩnh đạo nhân tồn tại...

"Nàng như thế nào cũng ở chỗ này?"

"Là trước đây vội tới đệ tử truyền tin, " Lý Trường Thọ vội nói, "Đệ tử cái này nhượng nàng trở về."

Nói xong, lòng bàn tay trào ra nhất khẩu Tam Muội Chân Viêm, đem này chỉ huyết văn lập tức thiêu hủy.

Nào đó động phủ trung, thân hồng quần lụa mỏng hung nhân, đã là nhảy tới một bên bảo trì trung, tại kia một trận phịch bọ nước...

Đáng tiếc không ai năng nhìn thấy.

Lại nói Hải Thần miếu trung, Đại Pháp Sư cười hỏi Lý Trường Thọ, lúc này hãn bản thể có hay không phải về Đệ Tiên Môn trung 'Trốn' ;

Lý Trường Thọ thoáng có chút ngưng ngưng, chính là nặng nề mà gật đầu đáp ứng.

Phải tất!

Lại thời lo lắng đề phòng, trở về có Đại Pháp Sư thân đưa, Lý Trường Thọ đáy lòng nhất thời tràn đầy hạnh phúc cảm.

Mặt tướng Trường Thọ, nguyên vi Nhân Giáo... Ân, hữu hạn độ địa sai nhiệt huyết!

Đại Pháp Sư lần này đồng thời không có thi triển Càn Khôn đạo pháp, mà là cười mây mang theo Lý Trường Thọ tại trong trời đêm không mau không chậm phi hành, tựa hồ là có chút tâm sự bộ dáng.

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng tại nói thầm, Đại Pháp Sư chẳng lẽ là đoán được Thánh Nhân lão gia cùng mình an bài hẳn thân cận sự?

Sau đó, muốn cho hẳn cái này tiêu đệ tử lưng nổi?

Cái này... Hẳn khả tiêu thụ bất khởi, kia chính là đại danh đình đình văn đạo nhân!

"Trường Thọ a, có chuyện ta còn là cần đối với ngươi nhắc nhở một chút."

Đến rồi!

Lý Trường Thọ thầm nghĩ muốn gặp, vội vàng làm cái đạo vái chào, nói: "Đệ tử nghe."

"Không cần như vậy câu nệ, " Đại Pháp Sư cười nói, "Nhân Giáo bên trong, ngươi tối năng thay lão sư phân ưu, ngươi ta lại nhất thân cận."

Ân, là loại này, trước đây ta đi một chuyến Tam Tiên Đảo."

Lý Trường Thọ: ...

Này kịch bản giống như cùng mình suy nghĩ, có điểm nam viên bắc triết.

"Ngài đi Tam Tiên Đảo... Làm cái gì?"

Đại Pháp Sư nâng tay vỗ vỗ Lý Trường Thọ khôi này giầy đạo nhân đầu vai, "Tự nhiên là vi ngươi chạy này một chuyến, ta đều cấp ngươi tìm hiểu rõ ràng rồi, Vân Tiêu sư muội chưa bao giờ động quá tình niệm.

Tuy nói này cũng đại biểu cho, đối với ngươi cũng tạm thời không ý tứ này, nhưng cũng sẽ không có người bên ngoài cùng ngươi tranh đoạt !"

Tranh... Đoạt?

Lý Trường Thọ nhin không được còn sai lệch phía dưới, cái trán chậm rãi toát ra mấy cái dấu chấm hỏi.

Này là, gì cùng gì?

Lý Trường Thọ nhất thời đỡ khóc đỡ cười, vợ nói: "Đại Pháp Sư ngài chớ không phải là nghĩ đến, đệ tử đối Vân Tiêu tiên bối có không an phận nghĩ?"

"A?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất thời cười mỉa, nhãn trung giống như ảnh ngược ngôi sao, cười nói:

"Người hỏi một câu bản tâm, có vô tự biết.

Ta tại giảng đạo thời chính là gặp được, người cùng Vân Tiêu sư muội tại Nam Hải ngao du, nhất cái nhãn trung mang cười, nhất cái mi giác ngưng thần, này chính là lừa bắt được người ."

Lý Trường Thọ bất giác một trận nhú mày, cúi đầu khụ tiếng, cười khổ nói:

"Muốn nói hảo cảm, tự nhiên là có, khả Đại Pháp Sư, đệ tử có hảo cảm người cũng không chỉ nhất cái, đối Vân Tiêu tiên bối tuyệt không dám có loại này vọng tưởng."

Trọng điểm là, này sau lưng liên lụy nhân quả quá lớn.

Lý Trường Thọ kiến Đại Pháp Sư cười mà không nói, lại vợ nói: "Đại Pháp Sư, đệ tử cảm thấy, nam nữ sự phải là phân giai đoạn ."

"A? Như thế nào phân giai đoạn?"

Đại Pháp Sư nhất thời đến rồi hào hứng.

Lý Trường Thọ nói: "Trước có hảo cảm, lại là tâm động, như cho nhau hấp dẫn, điều kiện thích hợp, tự khả thành giai ngẫu."

Đại Pháp Sư lại hỏi: "Hảo cảm hai chữ làm giải thích thế nào?"

"Đệ tử cả gan nói một ít ý nghĩ của chính mình, " Lý Trường Thọ đạo, "Cái gọi là hảo cảm, chính là cảm thấy người này không sai, có thể là bên ngoài dẫn phát, cũng có thể là nó tính cách ảnh hưởng.

Đệ tử đối Vân Tiêu tiên bối này phần hảo cảm, liền là xuất phát từ cái sau, Vân Tiêu tiên bối khí chất cũng rất hấp dẫn người.

Chính là, tượng Độ Tiên Môn trung, đệ tử đối một vị sư thúc liền có một chút hảo cảm, đối mình sư muội cũng có hảo cảm, này vẫn chưa liên lụy đến tình yêu nam nữ."

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng thoáng nhíu mày, hỏi: "Người đã có hảo cảm, vì sao cùng các nàng chưa liên lụy đến tình yêu nam nữ?"

"Nhất là đệ tử một lòng tu đạo, nhị là cảm thấy thời cơ không đúng, tam là tại nhân duyên sự thượng, đệ tử phải thận trọng đối đãi."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói:

"Đạo lữ nhân quả liên lụy quá lớn, cùng một người kết thành đạo lữ, liền muốn chịu đựng người này mang đến sở hữu nhân quả."

Hơn nữa, Đại Pháp Sư ngài từng dạy đệ tử, mọi việc vô thành thối, liền khả vô định tính."

Đại Pháp Sư một trận trầm ngâm, "Người loại này sợ nhân quả mà vi phạm tâm ý, ở tu hành ngược lại vô ích."

Lý Trường Thọ cân nhắc một hồi, cười nói:

"Đệ tử cảm thấy, hảo cảm kỳ thật cũng là có thể tích lũy."

Như hảo cảm tích lũy đến trình độ nhất định, đủ để cho đệ tử không để ý nhân quả cũng muốn cùng dáng vẻ thủ, kia liền là tâm động.

Như đệ tử tâm đều động rồi, cũng sẽ không vi phạm bản tâm, áp lực tâm tình, bằng không liền cùng ngài dạy tương vi bồi dưỡng."

"Thiện," Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa ý địa gật gật đầu, "Kỳ thật người chỉ cần nói cho ta biết một câu, người đối Vân Tiêu sư muội có vô hảo cảm là được, không cần giải thích nhiều như vậy."

Như thế nào, còn mắt mặt mặt?"

"Khả Đại Pháp Sư, hảo cảm cũng không cùng cấp ở động tâm..."

Đại Pháp Sư lại nói: "Vân Tiêu sư muội cũng hiểu được người tính tình không sai."

"Này?"

"Còn nói người là người tốt."

"Khụ!" Lý Trường Thọ cúi đầu ho khan hai tiếng, lại là một trận dở khóc dở cười.

Này tính chuyện gì?

Mạnh mẽ ghép thành đôi, cực kỳ trí mạng!

Lại nghe Đại Pháp Sư nói: "Năng nhìn ra, Vân Tiêu sư muội đối với người cũng không chán ghét, thậm chí còn có vài phần thương thức, này đã muốn rất khó được.

Nhưng tượng Vân Tiêu sư muội loại này, một lòng ngưỡng mộ đại đạo sinh linh, đối loại sự tình này căn bản sẽ không phân tâm, muốn đả động nàng, người có nhất điều chậm chậm khúc chiết con đường phải đi.

Bất quá, người đã nói mình còn chưa động tâm, ta đây liền bắt đa quản việc này .

Thuận theo tự nhiên, mà lại xem hậu sự đi."

Tùy theo, Đại Pháp Sư lại lời nói thăm thía địa nói:

"Nếu là chuyện này, năng giúp ta đều sẽ giúp người;

Nếu là người có thể cho chúng ta Nhân Giáo tăng thêm nhất vị cao thủ trợ lực, kia cũng là tuyệt hảo chuyện tốt."

Lý Trường Thọ: ...

Như thế nào cảm giác, mình như là bị dùng mỹ nam kế, đi lấy Tiệt Giáo góc tường một loại?

Hoàn hảo, Đại Pháp Sư vẫn chưa lại nói thêm việc này, Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng Lý Trường Thọ tiếp tục nói chuyện phiếm vài câu, sẽ đưa hắn trở về Độ Tiên Môn phụ cận.

Hải Thần đại diện tiến nhập nhân viên sơ tán giai đoạn, Lý Trường Thọ trước đây liền đã an bài hảo tất cả hạng công tác, cũng có giấy đạo nhân ở bên khẩn cấp, đảo cũng sẽ không xuất gì sai lầm.

Tới gần Độ Tiên Môn thời, Đại Pháp Sư lại nói:

"Lúc này người đã là Thiên Đình chính thần, được Thiên Đạo bảo hộ, hưởng Thiên Đình công đức, đạo tâm tâm tình khả bởi vậy có sở di động?"

"Đa tạ Đại Pháp Sư quái niệm, đệ tử cần phải không ngại."

Lý Trường Thọ cười nói: "Thành Hải Thần vị bất quá là Nam Hải Hải Thần lý Trường Canh, cùng này Độ Tiên Môn trung Nguyên Tiên cảnh đệ tử Lý Trường Thọ, lại có có quan hệ gì đâu?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư nháy mắt mấy cái, theo sau liền là vỗ tay cười to, trong miệng liên tục xưng 'Diệu' .

Tùy theo, Đại Pháp Sư chấp hai tay sau lưng, một bước bước ra, thân hình đảo mắt biến mất không thấy.

Lý Trường Thọ hơi chút nhẹ nhàng thở ra, lập tức hướng tới phía dưới núi rừng rơi đi, kiểm tra rồi thân thượng trắc cảm thạch, lại tại sơn môn ngoài đi vòng quanh đến vài vòng.

Đợi thiên tướng tảng sáng, Lý Trường Thọ mới thi triển thổ độn đến Độ Tiên Môn sơn môn trước, kêu gọi Linh Nga xuất lai lĩnh hấn vào.

...

Ra ngoài thời, Lý Trường Thọ dùng mình trước đây tại Độ Tiên Môn địa mạch trung, âm thâm lưu lại tiểu địa mạch chuyển dịch trận.

Kia chuyển dịch trận là đơn hướng, cũng vô pháp nghịch hướng toàn trở về;

Muốn bắt xuất động tĩnh tiến vào hộ sơn đại trận, Lý Trường Thọ còn thiếu mấy thứ phá trận linh bảo.

Chốc lát, Linh Nga cười mây tự Tiểu Quỳnh Phong đi Phá Thiên Phong, lĩnh ra ngoài ngọc đĩa, lại vội vàng đuổi tới sơn môn chỗ.

Kia thủ vệ cụ ông... Khụ, lão tiên nhân còn lo lắng địa dận dò một phen:

"Người loại này nữ đệ tử xuất môn đương phải cẩn thận vi thượng, vốn là tu vi không cao, chớ có kẻ xấu tính kế."

Linh Nga vội vàng gật đầu trả lời, nói mình chỉ là tại phụ cận tản bộ đi một chút, tìm kiếm mấy thứ thảo dược, trở về học tập luyện chế đan dược.

Bay ra sơn môn, Linh Nga cười mây hướng sư huynh theo như lời núi rừng tiến đến.

Lý Trường Thọ sớm tại chỗ đó đợi chờ, kiến sư muội tự lâm sao thượng cười mây mà đến thân ảnh, cũng bất giác có chút xuất thần.

Linh Nga là được giấy đạo nhân đưa tin liền vội vàng bay ra tới, chưa nửa phần trang dung, nhưng này trương mặt cười tinh xảo động lòng người, trắng nõn da thịt chọc người triu mến...

Khó nhất được liền là nàng tự thân kia tươi mát linh động cảm giác, tại sáng sớm ánh nắng làm nổi bật trung, cơ hồ tràn đầy xuất lai...

Linh Nga thân thượng thiên lục váy dài, phối hợp kia được khảm mấy khối hoàng ngọc chùm thắt lưng, lại đem nàng tốt đẹp chính là dáng người triển lộ đại bán.

Tiêm mỹ đã trọn khoa, khó được ngọc không tỳ vết.

Lý Trường Thọ đầy lòng thờ dài, còn là nhìn lớn lên sư muội dựa bài bản mà lại an ổn.

Ách, mình bị Đại Pháp Sư mang , nhưng lại bắt đầu nghĩ này chút có không !

Bất quá nói trở về, mình đối sư muội, có phải hay không cũng nên hoán cái thái độ, chớ có nhượng nàng nghi tâm nghi quý, chuyên tâm tu hành?

"Ân?"

Linh Nga đột nhiên tại mười trượng ở ngoài dừng lại thân hình, thật dài địa lông mi vụt sáng vụt sáng, nhất thời phát hiện gì.

Có vấn đề!

Khăng định có vấn đề!

"Hừ hừ, sư huynh, ngươi lại tại khảo ta đúng hay không?"

Linh Nga khước miệng nhất phiết, có chút bất mãn địa khẽ hừ một tiếng:

"Khăng định là thả cái người giấy tại kia, ta đi qua ở giữa cạm bẫy !

Thật là, nhà người nghe được người nói chuyện liền vội vàng chạy đến rồi, tốc độ chưa kịp quản lý!"

Lý Trường Thọ: ...

Hắn liền lẳng lẳng địa nhìn;

Nhìn Linh Nga thả ra hai chỉ người giấy, hướng tới mình khối này mang theo bản thể giấy đạo nhân tiếp cận lại đây, một chút tham mình quanh mình lá rụng bụi cỏ, còn thật cẩn thận địa trạc mình hai má hai hạ...

Quên đi, tiếp tục giáo đi, kếm xa cái này.

Lý Trường Thọ lắc đầu, giấy đạo nhân lập tức hóa thành người giấy bộ dáng, bản thể từ người giấy sau lưng chui xuất lai, hóa thành nhất chỉ tiểu trùng.

"Mang ta đi trở về."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng vấn: "Sư huynh ngươi chừng nào thì đi ra ngoài ?"

"Người đoán, " Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, "Không đoán Ôn Tự Kinh sao chép ba trăm lần, đã đoán sai Ôn Tự Kinh sao chép ngũ bách lần."

Linh Nga: ...

Đột nhiên nghĩ bả thôi sư huynh ném bên ngoài!

...

Hải Thần giáo đại diện qua đi, Lý Trường Thọ trên vai áp lực đột nhiên tiêu thất đại bán.

Loại cảm giác này thập phần rõ ràng.

Kia chút nguyên bản một mạch tra xét Nam Hải thần giáo Tây Phương Giáo người, hoàn toàn không còn rồi tâm hơi;

Một mạch lo lắng Long tộc đối Thiên Đình có sở kháng cự, hiện tại phát hiện Long tộc hiện tại đối Thiên Đình tràn đầy hướng tới, thậm chí muốn không tiếc hết thảy giá phải trả, giúp một đám long tử làm một ít cấp thấp bài vị, trợ bọn họ thoát khỏi nghiệp chướng...

Mà chịu hẳn ảnh hưởng, Tây Phương Giáo điều chỉnh tuần long sách lược, cũng bắt đầu phóng hoãn đối Long tộc tạo áp lực, tứ hải thế cục bắt đầu lỏng...

Kế tiếp, phải sẽ có Tây Phương Giáo người tìm tới môn lai, cùng mình tiến hành một lần hữu hảo trao đổi.

Lý Trường Thọ đến lúc đó thì sẽ cố ý tị mà không thấy, cự tuyệt cùng Tây Phương Giáo có bất luận câu thông.

Bằng không, đôi phương rất khả năng dùng việc này làm vấn đề, nhượng Long tộc cảm thấy, Thiên Đình cùng Tây Phương Giáo diễn nhất tràng tuồng...

Loại này tính kế, Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ không mắc mưu.

Trở về sơn trung sau, Lý Trường Thọ cùng sư phụ sư muội tụ một lần, đối sư phụ nói một ít có quan hệ Thiên Đình sự, đồng thời độc xúc sư muội khắc khổ tu hành,

Linh Nga lần này nhưng thật ra có chút rõ ràng địa đáp ứng, đương trường tuyên bố bế quan ba năm, nhượng Lý Trường Thọ thiếu chút nữa nghiệm minh năng chính bản thân...

Linh Nga năng thống khoái mà bế quan, nhưng thật ra cùng Tử Cửu Tiểu sư thúc có quan hệ.

Từ Cửu thường trú phòng cờ bạc, gần nhất Hữu Cầm Huyền Nhã cũng thường xuyên lai Tiểu Quỳnh Phong thượng chơi đùa, như Từ Cửu sư thúc cảm thấy buồn rười, liền khả tạo nên Hữu Cầm Huyền Nhã, Hùng Linh Ly cùng nhau Đấu Đại Thần, bắt chước tiên sinh, Tam Giới giết vân vân.

Hơn nữa, gần nhất Tiểu Quỳnh Phong phòng cờ bạc thường trú hội viên, lại đa một vị cùng hung cực ác Giang Lâm Nhi...

Vương Phú Quý, khu, Vong Tinh thượng nhân bế quan tu hành tìm hiểu Kim Tiên đạo, Giang Lâm Nhi lo lắng nhà mình đạo lữ tu hành sự, không dám trường kỳ bế quan, lại muốn đa chú ý hạ cây nhỏ linh trạng hưởng, cũng sẽ thường lai Tiểu Quỳnh Phong chơi đùa.

Như thế, Linh Nga thật cũng không cần lo lắng Tiểu sư thúc hội buồn muốn chết, có thể chuyên tâm tu đạo một đoạn thời gian...

Linh Nga đến nay tu hành , có thể nói động lực mười phần.

Môn nội gần đây có không ít nữ đệ tử thành tiên, từ khí chất đến da thịt trạng thái đều có chất biến hóa!

Cũng bởi vậy, Linh Nga cũng kiên định sớm ngày thành tiên tín niệm!

Lý Trường Thọ như biết, mình không ngừng 'Khuyên học', còn không bằng cái này lý do hữu dụng, không biết nên chính là hạng cảm tưởng.

Phỏng chừng hội đánh một chút đi, điều lên cái loại này.

Lý Trường Thọ này nửa năm trừ mưu hoa bố cục, cũng tại cố gắng làm một chuyện nhỏ ——

Nghiên cứu thần lực.

Hắn đã muốn phát hiện, mình tiên thức bao phủ nơi, đều có thể thi triển ra Thiên Đạo giao cho thần lực.

Đương nhiên, ở trên đất bằng hắn cái này Hải Thần chính là cái không có nước cá, bính đáp bất khởi.

Nhưng nếu là giấy đạo nhân tại biển rộng thượng, mình có thể bằng giấy đạo nhân tràn đi tiên thức, cao nhất phát huy xuất ngũ thành thần lực công hiệu.

Hải Thần thần lực có thể làm sự, bao gồm mà lại bất cực hạn ở:

Khởi xướng sóng thần, dẫn đường bày cá, trợ giúp hải trung sinh linh sinh sản, đề cao hải trung ấu tử trừ hàng dẫn...

Trước mắt giai đoạn lai xem, cũng không trọng dụng.

Mà lần này Hải Thần giáo đại điển, với Hải Thần sách giáo khoa thân sinh ra thật lớn ảnh hưởng, Hải Thần giáo lại nghênh đón một đoạn thần miếu bùng nổ kỳ.

Hải Thần cùng Thiên Đế uy danh, nhanh chóng tại Nam Thiêm Bộ Châu tây nam quảng đại khu vực tuyên dương mở ra.

Lần này, đã không lại cực hạn ở ven biển nơi.

Bất quá Lý Trường Thọ trước thời hạn liền làm hảo phát triển quy hoạch, hẳn có thể cùng kia chút dã thần tranh công đức, nhưng không thể đoạt Đạo Môn hương khói.

Nháy mắt đi ra nửa năm kỳ;

Lý Trường Thọ dụng thần niệm thông tri Ngao Át một tiếng, nhượng Ngao Át đi An Thủy Thành Hải Thần miếu trung cùng mình giấy đạo nhân chạm mặt.

Là thời điểm, chính thức đi Thiên Đình đi dạo nhất đi dạo, đi Thông Minh Điện trúng thăm cái đến, đi Lăng Tiêu bảo điện đánh cái kẹt, chính thức trở thành Thiên Đình tạo thành bộ phận !

Đương nhiên, lần này đi , còn là bản thể... Dấy giấy đạo nhân .

...

'Vân Tiêu sư muội, chúng ta không bằng đánh cuộc?'

Tam Tiên Đảo thượng, một chỗ hẻo lánh lâm nhai trong lầu các, kia đạo tại bộ đoàn thượng lẳng lẳng ngồi xuống địa bóng hình xinh đẹp, chậm rãi mở một đôi con mắt sáng.

"Ai, này Huyền Đô sư huynh, không duyên có dùng loại này sự nhiều lòng ta cảnh."

Vân Tiêu bàn tay mềm vừa lật, lòng bàn tay đa kia chỉ họa trục, mở ra lẳng lẳng nhìn, theo sau liền thoáng lắc đầu.

"Đa nghĩ ngược lại hội rơi vào tâm tình loạn chương, loại này cũng ở giữa Huyền Đô sư huynh tính kế."

Chẳng bằng đem việc này tùy nhiệm mặc kệ, do tâm mà định, cũng không cần băn khoăn gì.

Cần biết bản tâm bản tính, được minh tạo hóa đạo sinh."

Khinh nam vài tiếng, Vân Tiêu nâng nhẹ tay khinh một chút, này họa trục bay đến phòng trung góc, tự hành treo ở tại một chỗ màu xanh màn che sau.

Theo sau, này vị Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử khước miệng lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, nhắm mắt ngưng thần, nhanh chóng đắm chìm ở đại đạo bên trong, quanh mình vòn quanh xuất một chút tối nghĩa đạo vận...

-----oOo-----

Đệ đồ ngọc mười hai chương cũng liền phổ thông quyền thần đãi ngộ 【cầu phiếu!】

An Thủy Thành, Hải Thần miếu hậu viện.

Một thân thiên nước biếc tinh giáp, đầu đội thiên nước biếc tinh khôi Ngao Ất tinh thần bùng bùng phấn chấn, đứng ở nhà mình Giáo Chủ ca ca lão thần tiên da hóa thân trước mặt, bị kích động hỏi câu:

"Giáo Chủ ca ca, chúng ta đi Thiên Đình muốn chuẩn bị gì ư?"

"Trước đem người mũ thay đổi."

"Ách, " Ngao Ất nháy mắt mấy cái, tháo xuống trên đầu phi sí quan, có chút chột dạ hỏi câu, "Ca ca, làm sao vậy ư? Đây còn là tư tư cho ta chọn lựa ."

Lý Trường Thọ lắc đầu, ngôn nói: "Thiên binh thiên tướng đều là hỉ hoan mặc ngân, kim sắc thái, người muốn hợp quần."

Ngao Ất trước mắt sáng ngời, liền nói mình suy nghĩ không chu toàn, chạy tới một bên phòng trung, thay đổi thân ngân lông lánh địa khóa tử giáp xuất lai.

Vi cái này tiểu lão đệ hậu viện hài hòa, Lý Trường Thọ cũng là thao nát tâm.

Lý Trường Thọ mắt nhìn mình này giầy đạo nhân hình tượng...

Đầu bạc chùm đạo cô, khoan bào hiển gầy gò.

Tay đoạn tịnh phát trần, chân đạp vải dệt thủ công hài.

Ân, loại này là có thể rồi, kia thân triều phục mặc vào về sau, quả nhiên là... Quá buồn tao .

Lại nghe Ngao Ất ở bên nhỏ giọng nói: "Giáo Chủ ca ca, mẫu hậu nhượng ta mang thượng một ít cấp Thiên Đình tiên thần lễ gặp mặt, cái này, phải như thế nào đưa?"

"Lễ gặp mặt? Đều là chút gì?"

Ngao Át vội nói: "Đều là chút không nên thân vật, cùng tu đạo không quan hệ, tượng là cái gì Nam Hải trần châu, Bắc Hải đêm minh, Đông Hải san hô, Tây Hải huyền tinh..."

Mẫu hậu nói, loại này cũng bất tính hồi lộ tiên thân, cũng không phải là tu đạo sử dụng bảo vật.

Nhưng này Thiên Đình tiên thân phần đông, đệ cũng bất thức thực khinh thực nặng..."

"Kia không sao, " Lý Trường Thọ cười nói, "Như vậy, người xem ta thủ thế, nếu là ta giờ ngón tay cái lên, người thì cầm một phần lễ gặp mặt xuất lai.

Nếu là ta hai căn ngón tay dựng thẳng lên lai, người thì cầm một phần lễ trọng, hoặc là song phần lễ gặp mặt."

"Hảo!" Ngao Át lập tức đáp ứng tiếng.

Lập tức, ca hai người cũng bắt đầu chậm trễ, Lý Trường Thọ quăng hạ phát trần, làm nhất đóa mây trắng.

Ngao Át vấn: "Ca ca, không bằng ta dùng long thân năm người?"

"Chớ có loại này, " nào đó không nghĩ trở thành long kỵ sĩ Nhân Giáo đệ tử nghiêm mặt nói, "Tại Thiên Đình làm việc, là tối trọng yếu liền là điệu thấp, chúng ta đồ là Thiên Đình công đức, cũng không phải vì tại Thiên Đình nổi danh lập vạn."

Ngao Át mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, thành thành thật thật đi theo nhà mình Giáo Chủ ca ca bên cạnh.

Mây trắng phiêu khởi, hai người chậm rãi thẳng thiên mà đi.

Này một đường nhưng thật ra gió êm sóng lặng, bay đến không trung ước có trăm dặm cao, một cỗ kịch liệt gió mạnh tự bốn phương tám hướng thổi tới, như đao nhận một loại cắt vào này một con rồng nhất người giấy.

Ngao Át lập tức thả ra tiên lực làm cái bình chướng, này gió mạnh tự nhiên động bất được hấn loại này Thiên Tiên cảnh.

Lại bay lên hơn mười dặm, một tầng mắt thường có thể thấy được thiên hỏa, xuất hiện ở phía trên, bọn họ tùy ý xông đi qua.

Gió mạnh, thiên hỏa, chủ yếu là ngăn cản tiên nhân hạ sinh linh bay đến Hồng Hoang trời cao.

Xông qua thiên hỏa mang, đỉnh đầu không trung nhất thời trở nên rất cao, nguyên bản xanh thắm cũng biến thiên trở thành nhạt rất nhiều, phía trên bay mây trắng vài đóa, nhất điều điều vân con đường giầu ở mây trắng giữa.

Lý Trường Thọ cũng là lần đầu tiên thượng thiên, không có gì kinh nghiệm, chỉ có thể bằng cảm giác mang Ngao Át rơi vào vân trên đường, hướng Nam Thiêm Bộ Châu ở giữa vị trí bay đi.

Bay bất quá chốc lát, một tòa to lớn bạch ngọc Thiên môn xuất hiện ở tại hai người trong tầm mắt.

Coi này Thiên môn:

Nhất thể giống như bạch ngọc thành, điều long câu phượng thủ thanh minh.

Tru tà bảo kiếm nhẹ nhàng treo, lên lớp giảng bài nam thiên trấn gian nhinh.

Lý Trường Thọ không hiểu có chút tiểu kích động...

Minh hiện tại, so thập bát tuổi năm ấy định tốt tiên sinh quy hoạch, sớm hơn, cũng càng thoải mái, đến chỗ đó, nhảy ra Phong Thần cái này hổ to, lại sẽ không làm cái loại này tối thảm Phong Thần vật hi sinh!

—— tối thảm, chỉ bị giết còn lên không được Phong Thần bằng cái loại này.

Lý Trường Thọ bụng phát trần, mang theo Ngao Át, cười mây chậm rãi hướng trước.

Thủ vệ thiên tướng thấy, đầu tiên là mặt lộ vẻ nghi hoặc, theo sau liền nghĩ tới gì, cẩn thận phân biệt vài lần, lập tức đối các nơi truyền thanh.

"Đều đã khởi tinh thân, vị kia Hải Thần lai Thiên Đình!"

Nhất thời, canh giữ ở Thiên môn trước thiên binh nhất tề chấn tác tinh thân, ngày đó đem vôi vàng bóp nát Đông Mộc Công lưu lại ngọc phù, cùng vài vị thiên tướng cùng nhau hướng trước chủ động nghênh đón.

"Xin hỏi, ngài chính là huyền thượng không sát mễ tứ hải đại thần?"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, thập phần ... Hiền lành.

Mấy danh thiên tướng nhất thời sắc mặt vui vẻ, nhất nhân đạo: "Có không triển lộ thần lực? Chúng ta cũng muốn làm cái nghiệm chứng mới là."

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, nhất mặt kim quang tại hấn thân chu mạnh xuất hiện, tất cả người đều nhiều hơn vài phần thần thánh cảm giác.

Chúng thiên tướng lập tức ôm quyền hành lễ, Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào hoàn lễ, cười nói: "Nhu thế khả nghiệm minh chính bản thân?"

"Tự nhiên, Hải Thần thỉnh!"

"Thiện, " Lý Trường Thọ tượng khuông tượng dạng địa đạo câu, mang Ngao Át liền loại này vào nam Thiên môn.

Ngâm, Lý Trường Thọ chính là thoáng lắc đầu.

Chỉ là nghiệm minh thần lực liền phóng mình quá rồi, không khỏi quá bất thận trọng, đã vô kê lại đề ra nghi vấn, lại vô soát người kiểm tra, càng là bất giác này là hóa thân còn là con rồi...

Hồi đầu còn là muốn cùng Ngọc Đế Bệ Hạ đề nhắc tới việc này;

Bằng không về sau mình mang sư muội sư phụ thượng Thiên Đình lai, hoàn toàn không có gì cảm giác an toàn.

"Ca ca, " Ngao Át truyền thanh vấn, "Mấy ngày này đem không cần tặng lễ ư?"

"Chạy thời điểm rồi nói sau, bất cấp."

Lý Trường Thọ vừa dứt lời, phía trước vân trên đường hiện lên một đạo thanh quang, hiện ra nhất danh đôn hậu lão giả;

Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời, đối Ngao Át âm thầm vươn ... Nhất cái bàn tay.

Ngao Át nháy mắt mấy cái, ngũ căn ngón tay? Ngũ phần lễ gặp mặt?

Lập tức, Ngao Át vội vàng tại mình trữ vật pháp bảo trung dọn đông làm tây, mà Lý Trường Thọ cười mây hướng trước, đã là hô câu: "Làm phiền Mộc Công tự mình đến đây dẫn dắt!"

"Ha ha ha!" Đông Mộc Công tâm tình đại sướng, "Hải Thần, khả tính trông mong người lên đây!"

Mau, mau, theo ta đi bái kiến Bệ Hạ!"

Lý Trường Thọ nhất thời gật đầu đáp ứng một tiếng, theo lý thuyết, hẳn phải đi trước Thông Minh Điện trung, nhưng Đông Mộc Công nêu bất án nước chảy, kia hẳn nghe là được.

"Mộc Công, này là ta kia thủy quân thống lĩnh, Ngao Át.

Ngao Ất, mau hướng trước bái kiến, này là Thiên Đình Đông Mộc Công, Bộ Hạ tối tín nhiệm người!"

Ngao Ất vội vàng hướng trước, cung kính địa làm cái đạo vái chào, trong miệng hô 'Mộc Công', lại tại trong lòng... Kéo xuất ngũ chỉ kim lóng lánh đại bảo rương.

Mỗi chỉ bảo rương bán trọng dài, ba thước cao, khoan, suốt nhất tề xếp hạng Đông Mộc Công trước mặt, tự hành mở ra thùng cái...

Nó nội bảo quang lóe ra, lặc lư được người hoa cả mắt, Hùng Linh Ly lớn bằng nắm tay tiểu nhân đêm minh bảo châu, tuyệt phẩm mỹ chạm ngọc mài mà thành ngọc bàn, cây long nhãn lớn nhỏ, không hề tì vết đại trân châu...

Lý Trường Thọ: ...

Lão đệ, ngươi là lai Thiên Đình phô bày giàu sang ư?

Cái này ngươi trong miệng không nên thân vật? Có thể hay không làm bách rương thành dụng cụ vật, chiết hiện cấp hấn đưa đi Hải Thần miếu!

Ngao Ất định tiếng nói: "Này là văn bối, ân, này là mặt tướng một chút tạ ơn lễ, còn thỉnh Đông Mộc Công đại nhân nhận lấy!"

"Này..."

Đông Mộc Công nháy mắt mấy cái, có chút chột dạ địa nhìn nhìn bốn phía, lại mang theo vài phần nghi hoặc địa nhìn về phía Lý Trường Thọ, muốn biết này có phải hay không Long tộc sự trọng yếu mất xích.

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là một trận bất đắc dĩ.

Hấn nhưng thật ra biết Long tộc tâm nhiệt, không nghĩ tới...

"Mộc Công, này cũng là Ngao Ất một phần tâm ý, đều là chút bày phụ tùng, còn thỉnh Mộc Công nhận lấy đi."

"Ai, này bất hợp quy củ, như nhượng người thấy, kia thật sự là!"

"Mộc Công chờ chút, " Lý Trường Thọ đối Ngao Ất truyền thanh đạo câu, Ngao Ất lập tức cúi đầu đáp ứng một tiếng, xoay người hóa thành một đạo hồng quang, rơi vào nam Thiên môn chỗ.

Đình đình lại là mấy chỉ đại bảo rương tổng xuất đi, đập tại kia mấy danh thiên tướng trước mặt.

"Ngao Ất một phần tâm ý, còn thỉnh chư vị sau này chiếu cố nhiều hơn!"

Tùy theo, Ngao Ất xoay người bay trở về, hoàn toàn bắt cấp thiên tướng nhóm cự tuyệt cơ hội.

Đông Mộc Công lúc này đã hiểu được rồi, này đại khái chính là 'Long cung chủ động tặng lễ vi thượng thiên phò con đường' mắt xích, đáy lòng đối trước mắt này vị Hải Thần kính nể càng tăng vài phần.

"Kia, ta liền thu?" Đông Mộc Công thật cẩn thận hỏi câu.

Lý Trường Thọ mỉm cười trừng mắt nhìn, Đông Mộc Công làm cười nói hai câu lần sau không được viện dẫn lễ này nữa...

Kế tiếp, bay đi Lăng Tiêu bảo điện này một đường, chỉ cần gặp được thiên tướng, Ngao Ất liền đi lên đưa nhất rương không nên thân trang sức phẩm.

Trống trải thiên cung trung, vang lên "Ôi chào, này như thế nào không biết xấu hổ", "Khách khí khách khí", "Chỉ là một ít lễ gặp mặt", "Lần sau không được viện dẫn lễ này nữa, lần sau không được viện dẫn lễ này nữa" ...

Nhất thời giữa, từ nam Thiên môn đến Lăng Tiêu bảo điện vân trên đường, tràn ngập vui sung sướng khí tức.

Nhanh đến Lăng Tiêu bảo điện, Lý Trường Thọ lại là trước mắt sáng ngời, thấy được Ngọc Đế hóa thân cùng mấy danh thiên tướng kết bạn 'Đi ngang qua'.

Lý Trường Thọ đều không cần đối Ngao Ất nháy mắt, cái sau liền đã là chạy đi lên, tại trừ vật pháp bảo trung dọn xuất mấy rương bảo rương, trong miệng nói :

"Một chút lễ gặp mặt, kính thỉnh xin vui lòng nhận cho, về sau chiếu cố nhiều hơn!"

Ngọc Đế hóa thân cũng là có chút buồn bực địa đối Lý Trường Thọ trừng mắt nhìn, Lý Trường Thọ cười gật gật đầu.

Tùy theo, vốn là đến xem ai dám quang minh chính đại thu lễ Ngọc Đế hóa thân, nhất thời hiểu được điềm gì.

'Trường Canh ái khanh cử động ứng có thâm ý, Long tộc tổng xuất lễ vật, liền cảm thấy cùng Thiên Đình quan hệ thân cận chút... Nhưng thật ra, ta trước đây vẫn chưa cân nhắc đến loại này.

Hơn nữa đưa đều là chút bày đặt trang sức vật, Long tộc cũng là có tâm.'

Thế là, này Ngọc Đế hóa thân khẽ cười nói câu: "Lần này liền quên đi, thiên có thiên quy, lần sau không được viện dẫn lễ này nữa."

"Ai!" Ngao Át cười gật gật đầu, đôi này vị không biết tên người qua đường giáp ôm quyền chấp tay, cười chạy về Lý Trường Thọ phía sau.

Ngọc Đế hóa thân âm thầm gật đầu, nhưng thật ra nhất điều không sai tiểu long.

Lại quá lưỡng trọng thiên, bay qua cửa trùng ngọc môn, huyền phù ở một mảnh sao trời hạ Lăng Tiêu bảo điện rõ ràng đang nhìn, nó nội bách tiên hội tụ, điện hôm trước bình như tổ.

Bước trên điện trước kia chín bách chín mươi chín cấp bạch ngọc giai, Ngao Át không hiểu có chút khẩn trương .

Lý Trường Thọ truyền thanh cô vũ hấn vài câu, theo sau tay trái khẽ nâng trường bào vạt áo, tay phải bụng trắng nõn phát trần, nhặt cấp mà lên.

Này đúng là:

Bản tự sơn trung tiêu dao khách, Lăng Tiêu điện nội báii đế quân.

Đứng hàng chu thiên xung chính đạo, trường sinh đang nhìn tị Phong Thần!

...

Sau nửa canh giờ;

Bay đi Thông Minh Điện vân trên đường, Lý Trường Thọ đối Ngao Át truyền thanh nói:

"Cảm giác thế nào?"

"Thiên Đế Bệ Hạ đúng là như thế... Trẻ trung khoẻ mạnh, " Ngao Át truyền thanh trở về câu, "Hơn nữa Thiên Đế năng loại này quan tâm Long tộc, cũng nhượng át đáy lòng vạn phần cảm khái."

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Mọi việc không thể chỉ nhìn biểu tượng, Ngao Át người muốn học hội phân tích một việc nguyên nhân bên trong.

Thiên Đế đối Long tộc loại này thân thiết, kỳ thật là coi thương Long tộc tại Hồng Hoang trung lực ảnh hưởng, nếu là Long tộc có thể vào Thiên Đình biên chế, lúc này khởi bước không lâu Thiên Đình, chắc chắn thanh danh đại chấn.

Đây là Thiên Đình tương trợ Long tộc động cơ."

Ngao Át nghe vậy như có chút suy nghĩ, truyền thanh trả lời: "Ca ca nói này chút, Ngao Át là biết đến, nhưng này tổng so với kia chút không chiếm được ta Long tộc nguyện trung thành liền âm thầm xuất thủ gia hại người, cường đầu chỉ vạn bội."

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Lần này Lăng Tiêu bảo điện trung bá kiến Ngọc Đé, Lý Trường Thọ cũng không được gì quá lớn chỗ tốt, cũng phải nhất chỉ có thể tùy thời điều động mười vạn thiên binh hổ phù, lại được một mặt có thể tại thiên cung các nơi tùy ý hành tẩu lệnh bài, đặc biệt cho phép bất báo mà vào Lăng Tiêu điện...

Hoàn toàn chính là phổ thông quyền thần đãi ngộ.

Đi Thông Minh Điện trung, vài vị Thông Minh Điện giá trị thủ tiên quan cũng là có chút cung kính, nhanh chóng làm tốt tất cả hạng sự vụ.

Vào tiên tịch, lĩnh lệnh bài, tuyền phủ đệ, còn lĩnh đến tam nghìn thiên binh là nhóm đầu tiên Hải Thần thủy quân.

Lý Trường Thọ nhân cơ hội hiểu biết hạ Thiên Đình đến nay các phương diện biên chế tình huống, phát hiện Thiên Đình không chỉ là chính thần vị khiếm khuyết, các nơi phải có phòng giữ lực lượng cũng có thật lớn lỗ hổng.

Tất cả Thiên Đình phải có đóng ở thiên binh, là tại ba trăm vạn dư, đến nay các nơi thêm , nhưng chỉ có trăm vạn.

Cửu trùng thiên mỗi một tầng đều thập phần rộng lớn, hạ tam trọng thiên còn là 'Thiên nhân' sở trụ nơi. —— đối ứng lực đạo luân hồi trung Thiên Nhân Đạo.

Thiên nhân nhóm thọ nguyên đều là ngàn năm khởi, tu tiên tư chất tốt hơn, là thiên binh trọng yếu nguồn mộ lính.

Từ Thiên Đình đến địa phủ, Lý Trường Thọ năng nhìn đến nhất điều rõ ràng mạch lạc, này có lẽ là Đạo Tổ Hồng Quân hợp Thiên Đạo sau đó, xây dựng xuất Tam Giới thần quyền hệ thống.

Nhưng thiên nhân sinh dục dẫn nhưng luôn đề bất đi lên, Thiên Đình cũng chịu giới hạn trong này, thiên binh hoàn toàn không đủ dùng.

Thiên Đình muốn quật khởi, phải đa quân tề hạ.

Bất quá, này chút Lý Trường Thọ cũng chỉ là ngẫm lại, cũng không hội chủ động đi nói.

Trừ phi là Thánh Nhân lão gia cấp nhiệm vụ, hoặc là mình cần mượn này được lợi công đức, không duyên có cấp mình gia tăng nhân quả sự, Lý Trường Thọ tuyệt đối làm... Bất... Xuất...

Ân?

Đáy lòng đột có hiểu ra, Thái Thanh đại đạo sinh ra một tia nhiễu loạn, Lý Trường Thọ đáy lòng ngưng tụ thành một chữ nhân.

【lai】

"Này là!"

Lý Trường Thọ tinh thần chấn động, một bên Ngao Át nhất thời có chút buồn bực.

Lập tức, Lý Trường Thọ không dám khinh mạn, hỏi rõ Đâu Suất Cung ở nơi nào, liền mang theo Ngao Át hướng Đâu Suất Cung bay đi.

Ngao Át vội hỏi: "Kia không phải Thánh Nhân lão gia hóa thân đạo tràng ư?"

"Ân, " Lý Trường Thọ đạo, "Bất muốn hỏi nhiều, bất muốn đa xem, cũng bất muốn đa nghe."

"Là, " Ngao Át như lâm đại địch một loại, chinh con rồng đều căng thẳng .

Nhưng mà, bọn họ còn chưa bay đến Đâu Suất Cung, ngay tại vân trên đường thấy được cách đó không xa có một mảnh tràn đầy ... Đâu miêu điền.

Quả thật là đậu miêu điền, này là Lý Trường Thọ hiến cho Thiên Đình ma sửa xuất bản lần đầu tung ra đậu thành binh thần thông, cùng với tốt đẹp tạp giao tiên đậu sau đó, Thiên Đình mở xuất chủng đậu khu vực.

Lúc này Thiên Đình trống trải lắm, này phiến tiên đậu miêu, cũng coi như cấp Thiên Đình tăng vài phần lực ý.

Này chút đều không phải trọng điểm;

Trọng điểm là, tại đậu miêu điền trung khiêng cái cuộc, đầu đầy mồ hôi nóng, cũng chính nhìn về phía nơi này , tên kia thanh niên thiên tướng...

Ngao Át nhất kiến liền thượng đầu, thanh tú khuôn mặt nhất thời đỏ lên, theo bản năng đã bắt xuất mình bảo kiếm, thương một tiếng rút kiếm ra khỏi vỏ!

-----oO-----

Đệ đồ góc mười ba chương trị liệu mê man duy nhất biện pháp

Biện Trang?

Lý Trường Thọ cũng là có điểm mộng, nhìn kỹ hai mắt, cảm thụ hạ đối phương khí tức đạo vận, mới phát hiện mình đồng thời không có nhìn lầm.

Người này không phải Thiên Nhai Các ít ông chủ ư?

Như thế nào tại này... Chúng đậu đậu?

"Ngao Át."

Lý Trường Thọ truyền thanh nhắc nhở một câu, đối phong cảnh có điểm cấp trên Ngao Át nhất thời tỉnh ngộ lại đây, lập tức thu hồi trong tay trường kiếm, khẽ nhíu mày.

"Giáo Chủ ca ca, người này như thế nào tại Thiên Đình?"

"Ta cũng không biết, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo, "Đi trước Đâu Suất Cung trung bái kiến Lão Quân, tiếp qua tới hỏi hấn việc này."

Ngao Át gật đầu trả lời, cùng Lý Trường Thọ tiếp tục chạy tới Đâu Suất Cung trung, sắc mặt cũng dần dần bình tĩnh .

Đâu Suất Cung trước, nhất danh đồng tử sớm chờ đợi, nói Lão Quân nhượng Trường Canh đi vào.

Ngao Át cũng biết Lý Trường Thọ vốn là muốn dẫn hấn cùng nhau đi bái kiến Thánh Nhân hóa thân, nhưng Thánh Nhân hóa thân rõ ràng không muốn thấy hấn, vội nói: "Ca ca mau chút đi vào đi, ta bên ngoài chờ."

Vô hấn, cơ duyên chưa tới thôi.

Lý Trường Thọ tiến Đâu Suất Cung trước, còn cố ý truyền thanh dặn dò Ngao Át, nhượng hấn bắt muốn loạn chạy, ngay tại chỗ đó đợi chờ, Ngao Át cũng trịnh trọng địa đáp ứng ...

Lập tức, Lý Trường Thọ bung phát trần, đi theo kia đồng tử phía sau, đi vào kia phiến chỉ mở ra nhất điều khe hở đại môn.

Bước vào Đâu Suất Cung, Lý Trường Thọ nhưng thật ra hơi chút có chút bất ngờ.

Hấn đáy lòng suy nghĩ Đâu Suất Cung, chắc là có huyền diệu trận pháp, các nơi bay thành tinh linh đan, địa thượng chạy Tiên Thiên linh căn hóa thành đạo đồng...

Nhưng đến nơi này, chỉ thấy một tòa đại viện, một tòa miển cường được cho là đại điện đại số hiệu lầu các, mấy khóa bán yên bất yên Thiên Đình thông thường linh thụ...

Lý Trường Thọ cẩn thận cảm ứng, lại đã nhận ra nhất sợi tối nghĩa khó hiểu đạo vận, hình như có giống như vô, tràn ngập tất cả Đâu Suất Cung.

Thánh Nhân... Hóa thân đạo vận!

Bốn bỏ năm lên, này cũng chính là Thánh Nhân đạo vận!

Lý Trường Thọ đẩy lòng một trận than nhẹ, không hiểu liền đối phía trước trong điện còn chưa nhìn thấy tồn tại, nổi lên nồng đậm kính ý.

Chính lúc này, phía trước truyền đến ho khan tiếng, một đạo quen thuộc thân ảnh đẩy ra cửa điện, đối Lý Trường Thọ mỉm cười khiêu mi.

Đại Pháp Sư!

Ách, còn là mang theo vài phần buồn ngủ, nhện không được ngáp một cái Đại Pháp Sư...

Đại Pháp Sư mở miệng trêu chọc: "Tiểu Ngân a, Lão Quân cho ngươi đi tiếp Nhân Giáo đệ tử, tân tân Hải Thần, ngươi như thế nào lĩnh hồi tới một người người giấy?"

Người giấy?

Kia đồng tử tò mò địa đánh giá Lý Trường Thọ, Lý Trường Thọ cũng theo bản năng mắt nhìn thân thể của chính mình, phát hiện giấy đạo nhân cũng không khác thường.

Tùy theo, Lý Trường Thọ hiểu được lại đây, này là Huyền Đô Đại Pháp Sư tại che chờ mình, trước một bước trêu chọc vài câu, nhưng Lão Quân sẽ không vì thế sự không mừng.

Nói trở về...

Tiểu Ngân? Cái kia cục lốc ngân giác Đại vương? Ta gọi là ngươi một tiếng ngươi dám đáp ứng ư?

Lý Trường Thọ mắt nhìn cái này khả năng bắt quá thông minh đồng tử, ôn hòa cười, liền vội vàng hướng trước đối Đại Pháp Sư hành lễ.

"Đệ tử bản thể nghĩ chuyên chú ở tu hành sự, sớm ngày kết Kim Tiên đạo, cố dĩ hóa thân thượng thiên trợ Ngọc Đế Bệ Hạ.

Cái này, Đại Pháp Sư ngài trước đây cũng đồng ý không phải..."

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất thời cười mỉa, "Vào đi, Lão Quân đã đợi ngươi nửa ngày."

Lý Trường Thọ đối Đại Pháp Sư phát đi nhãn thần trao đổi thỉnh cầu, lại bị Đại Pháp Sư nhất cái nháy mắt động tác chặt dứt, tặng lại cho Lý Trường Thọ nhất cái an tâm địa tươi cười.

Tóm lại, vào sau đó không nói hai lời trước đập đầu, Thánh Nhân nói gì đều là đối với !

Ân, ôn thỏa khởi kiến, mình cũng phải ôm có một phần hoài nghi chi tâm, đầy đủ cân nhắc đến Đại Pháp Sư ác làm mình, chỗ đó khả năng là giả Thiên Đình, này có khả năng là mình tu hành thời lâm đi vào giấc mộng ma... Vân vân khả năng.

Đa cúi chào, tóm lại không có chỗ xấu.

Đại Pháp Sư xoay người vào cửa điện, Lý Trường Thọ tại sau cúi đầu đuối kịp;

Vào sau đó, liếc mắt một cái liền thấy được kia tôn thập phần thấy được tử kim lò bát quái, này bếp lò khá đại, cơ hồ chiếm cứ nửa đại điện.

Đầu tiên mắt xem này bếp lò, Lý Trường Thọ đáy lòng toát ra chính là 'Xinh đẹp' hai chữ, này lò bát quái ngoại hình như thể mê người, mỗi một đoạn đường cong đều không bàn mà hợp ý nhau đại đạo;

Đệ nhị nhãn không kịp nhìn kỹ, Lý Trường Thọ lực chú ý, đã chuyển tới lò bát quái ngay trước tọa kia vị lão giả...

Nên như thế nào hình dung này lão giả?

Sơ vừa thấy thường thường vô kỳ, lại vừa thấy mặt mũi hiền lành, đệ tam xem già vẫn tráng kiện, đệ tứ xem đạo cảnh vô cực, nhưng nhắm mắt sau đó, đáy lòng nhưng lại không có nửa phần ấn tượng, về Lão Quân hình tượng, lưu đều lưu không được...

"Đệ tử Lý Trường Thọ, bái kiến Lão Quân!

Hôm nay đệ tử dĩ giấy đạo nhân đến đây, thỉnh Lão Quân thứ tội!"

Lão Quân tựa hồ nở nụ cười, lại tựa hồ vẫn chưa cười.

"Tọa."

Lý Trường Thọ như là nghe lầm một loại, sững sốt khoảnh khắc, mới khởi thân hướng tới phía trước trống rỗng xuất hiện bờ đoàn tọa đi.

Lão Quân lại nói: "Hôm nay truyền cho ngươi đan đạo tam phần."

"Đa tạ Lão Quân!"

"Ân, " Thái Thượng Lão Quân chậm rãi vuốt cằm, lại nhìn về phía đại điện nơi cửa sau, vừa muốn cất bước trốn nào đó vị Đại Pháp Sư, "Trở về."

"Ai, đệ tử đến rồi, " Đại Pháp Sư đáp ứng một tiếng, yên lặng địa đã đi tới, cố gắng lộ ra vài phần bình thản mỉm cười, "Lão Quân, đệ tử không mừng luyện đan."

Lại có nhất chỉ bồ đoàn xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ tả phía trước, Đại Pháp Sư tuy rằng ngoài miệng nói không thích, nhưng cũng chỉ có thể thành thành thật thật ngồi ngay ngắn nó thượng.

Chỗ ngồi này vị vị trí, cũng là thâm ý sâu sắc.

Nhưng Lý Trường Thọ tự biết năng ngồi ở chỗ đó, đã là được Lão Quân tán thành!

Lão Quân hai mắt vi tĩnh, "Tĩnh."

Đại Pháp Sư thân thể tọa được càng thẳng chút, tựa hồ nghĩ tại Lý Trường Thọ trước mặt, tiếp tục duy trì chút... Đạo Môn đại sư huynh uy nghiêm.

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm nói thầm, Đại Pháp Sư như thế nào như là, có chút sợ nghe Lão Quân giảng đạo...

Hôm nay Lão Quân muốn truyền thụ mình luyện đan đạo, đây bất sẽ khiến cho mình Kim Tiên kiếp; hơn nữa Lão Quân muốn truyền đạo, mình tuyệt đối không thể cự tuyệt, Kim Tiên kiếp trước thời hạn cũng là không thể nê hà.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ liền hiểu được, vì sao Đại Pháp Sư muốn trộm luôn người...

Lão Quân giảng đạo đồng thời không mở miệng, chỉ là lẳng lặng ngồi ở kia, lòng bàn tay xuất hiện nhất đóa chậm rãi xoay tròn thanh liên, này thanh liên bay ra hai cánh hoa cánh hoa, một mảnh biến mất không thấy, một mảnh ẩn vào Đại Pháp Sư cái trán.

Đại Pháp Sư cả người run hai hạ, trực tiếp ngã đầu ngất đi.

Này?

Lý Trường Thọ còn chưa kịp nháy mắt, đáy lòng nổi lên vài phần hiểu ra, Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất góc bình hoa trung tàng bản thể mở hai mắt, một mảnh đóa hoa, che lấp hẳn tất cả tầm nhìn, rơi vào hẳn cái trán.

Bình một tiếng, bình hoa phá vỡ!

Lý Trường Thọ thân mình ghé vào mật thất góc, thân chu bị nhất từng đợt từng đợt đạo vận bao bọc...

Mà ở Lý Trường Thọ đây lòng, toát ra đại lượng, bất, rộng lượng luyện đan thuật!

Này đã không phải thể hồ nghi thức xối nước lên đầu, này tất cả chính là mạnh mẽ
bả biển rộng lý nước, nhét vào nhỏ cá đường!

Con cá này đường lại vẫn bình yên vô sự, bắt đầu bị động tiếp nhận !

"Thánh Nhân thủ đoạn, quả thật vô cùng huyền..."

Lý Trường Thọ không kịp nghĩ nhiều, tâm thần đã bị hoàn toàn kéo vào đan đạo
bên trong.

Bị nước bao phủ, không biết làm sao.

Này nhất yêm, chính là ba năm mà qua...

...

"Linh Nga nha, người sư huynh này vài năm như thế nào một mạch không lộ diện...
Mau tìm tòi bài nha Linh Nga."

Tiểu Quỳnh Phong phòng cờ bạc trung, Tử Cửu đánh ngáp hỏi câu.

Linh Nga cười nói: "Ta trước một mực bế quan, cũng không biết việc này .

Hì hì, nhị đồng ư? Ta đung!

Ta sư huynh cần phải cũng là đang bế quan tu hành đi, sư thúc ngài có phải hay
không không rượu uống rồi? Ta nơi này cũng không có ."

"Hừ, bản sư thúc sẽ không mình sư huynh ư?"

Tử Cửu nhìn không được lật cái xem thường, theo sau nhưng táp táp cái miệng
nhỏ nhắn, "Chính là ngũ sư huynh nhường quán bar, so tiểu Trường Thọ nhường rượu,
thiếu một chút hương vị... Huyền Nhã, tới phiên người."

"Ân..."

Hữu Cẩm Huyền Nhã cầm trong tay ngọc thạch, đối lập này mặt ngọc thạch cùng
cái khác ngọc thạch thượng đồ án.

Gần nhất mới vừa tiếp xúc này hạng nhất Tiểu Quỳnh Phong mới phát bảo lưu hạng
mục nang, đánh còn không phải rất thuận tay.

Nàng nhỏ giọng nói: "Ta muốn bắt người đánh cái này, sau đó đánh ra cái này khắc
tứ chỉ cao nhồng ngọc thạch..."

Lại nói tiếp, ta có lẽ lâu không Trường Thọ sư huynh rồi, đáy lòng đảo cũng có chút tưởng niệm."

"Dục?" Tửu Cửu nhất thời cười mỉa, nhìn xem Hữu Cầm Huyền Nhã, lại nhìn xem Linh Nga, đột nhiên phát hiện hai người đều thập phần bình tĩnh.

Này quả dưa ăn, không hề lạc thú đáng nói.

Hùng Linh Ly bàn tay to bốc lên mới vừa bị Hữu Cầm Huyền Nhã đánh ra đi ngọc thạch, "Àn, ngũ đồng."

Tửu Cửu khẽ quát một tiếng: "Xem ta chuẩn Thiên Tiên tay!"

Nói xong, nàng tại kia xây trường thành phương điều trang ngọc thạch đồng trung, cầm đi tới bên cạnh nhất khối, rồi sau đó trước mắt sáng ngời, tội ác chấn động, quán đảo trước mặt ngọc bài, hung phấn mà hô một tiếng:

"Tự tìm tòi! Thuần một sắc! Nhanh lên, linh thạch linh thạch!"

Linh Nga cùng Hùng Linh Ly nhất thời oán giận vài tiếng, Hữu Cầm Huyền Nhã chính là dịu dàng cười, ba người từng người cầm mấy miếng linh thạch xuất lai, đưa cho Tửu Cửu.

Tửu Cửu nhất thời cười cười run rẩy hết cả người, nhãn trung một mảnh sáng trông suốt...

Nhất tràng trong hồng hoang tước bài tiểu thắng, tiếp tục hạ nhất giai đoạn hành trình.

Nửa ngày sau, bốn người đi linh thú vòng trung, tuyển hai chỉ thoát nhìn có chút muốn ăn không phần chán, bệnh kén ăn chán đời linh thú, căn cứ thành toàn chúng nó tâm tình, đem chúng nó mang đi bên hồ thưởng thức phong cảnh...

Sau đó cái khởi đốt nướng cái, chuẩn bị đẹp quá rượu và thức ăn hào, bắt đầu tối nay đối quán rượu ca, nhân sinh bao nhiêu.

"Sư huynh lần này, cũng quả thật đã lâu đều chưa lộ diện ."

Linh Nga mắt nhìn cổ tay áo bảo nang trung giấy đạo nhân, có chút lo lắng địa nói thâm câu.

Loại này tình hình quả thật là rất khác thường, mình đều đã muốn xuất quan nửa năm đã rồi, sư huynh còn chưa lại đây răn dạy...

Tửu Cửu nhỏ giọng vấn: "Phải sẽ không, là tu hành xảy ra chuyện gì đi?"

"Không có khả năng , " Linh Nga vội nói, "Su huynh tu hành bất đồ mau, bất tham công, mỗi một bước đều là làm đâu chắc đấy, tuyệt đối bất sẽ xuất hiện gì vấn đề."

Hữu Cầm Huyền Nhã hỏi: "Trường Thọ sư huynh khả có bế quan thạch lưu lại?"

"Cái này..."

Linh Nga lắc đầu, mặt mày giữa bất tự giác toát ra một chút lo lắng.

Cái gọi là bế quan thạch là nhất loại pháp khí, có thể cảm ứng luyện khí sĩ bế quan tu hành thời trạng thái, nếu là tẩu hỏa nhập ma hoặc là gặp được nguy hiểm, khả cập thời nhắc nhở sư bằng thân hữu cứu trợ.

Có một số việc liền là không đề cập tới hoàn hảo, nhắc tới mà bắt đầu dùng không được loạn nghĩ, theo sau liền lâm vào nào đó cái vòng lẩn quẩn...

Rất nhanh, Tử Cửu, Hữu Cầm Huyền Nhã, Linh Nga đều bắt đầu lo lắng .

Nhất là Linh Nga nói câu kia: "Su huynh mỗi lần bế quan, đều sẽ trước thời hạn cho ta biết một tiếng, lần này nhưng không có..."

Ba vị Tiểu Quỳnh Phong ăn hóa đoàn bí mật chuyên gia, đã là ngồi không yên.

Cũng liền Hùng Linh Ly biết mình biểu huynh là không gì làm không được Hải Thần, lúc này đồng thời không có gì lo lắng cảm giác.

"Không được, cái này thật mau chân đến xem!" Tử Cửu đạo, "Không rên một tiếng liền bế quan, vạn nhất đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ?"

Hữu Cầm Huyền Nhã ngâm khẽ vài tiếng, thấp giọng nói: "Nhu chúng ta quấy rầy sư huynh, kia chẳng phải là phá hủy sư huynh tu hành?"

Tử Cửu tiêu vung tay lên: "Cùng lắm thì ngươi cùng Linh Nga lấy thân báo đáp xem như bồi tội thôi!"

"Su thúc!" Linh Nga khuôn mặt đỏ lên, nhưng tùy theo lại tràn đầy ưu phiền sắc.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhưng thật ra rất bình tĩnh địa nhếch miệng, ngôn nói: "Su thúc, chớ có khai loại này nói đùa thoại, có nhục Trường Thọ sư huynh thanh danh."

Linh Nga nói: "Loại này, ta đi đan phòng phụ cận chạy nhất chạy, như sư huynh không có đang bế quan, thì sẽ cho ta mở ra đan phòng bên ngoài trận pháp."

"Chạy, chạy, Linh Ly tại này nướng, chúng ta tam cái đi qua."

Tửu Cửu kêu một tiếng, mang theo Linh Nga, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nhau bay về phía đan phòng bên ngoài trận pháp biên giới.

Đến chỗ đó, năng cảm nhận được phía trước trong rừng linh lực lưu động, ba người lẳng lẳng đợi một trận...

Hữu Cầm Huyền Nhã bất giác vẫn: "Có hay không tiến vào trận pháp thông lộ?"

Linh Nga cùng Tửu Cửu nhất tề lắc đầu, ba người lo lắng dũ nòng.

Tửu Cửu hô to một tiếng: "Tiểu Trường Thọ —— "

Này tiếng gọi âm ỉ chìm vào trận pháp bên trong, nửa điềm tiếng vang đều chưa.

Chính lúc này, nào đó cái vẫn như cũ bị đại lượng tin tức tràn ngập tâm thần, sắp hoàn thành lần này chịu đạo Nhân Giáo đệ tử, nhất sợi tâm thần bị này tiếng la lên nhiễu loạn.

'Tiểu sư thúc... Linh Nga... Huyền...'

Lý Trường Thọ tuy rằng còn là không thể từ 'Dạy học trình tự' trung thoát ly, nhưng cũng năng phân một chút tâm thần, miễn cưỡng nâng tay kết cái dấu tay, mở ra sư muội chuyên dụng vào trận thông lộ...

"Linh Nga, Huyền Nhã?"

Nơi này trận pháp có phải hay không mở ra ?"

Tửu Cửu chỉ chỉ phía trước trong rừng, tò mò hỏi câu.

Linh Nga lấy ra nhất khối ngọc thạch, nhìn ngọc thạch thượng lóe ra màu xanh biếc ánh sáng nhạt, nhẹ nhàng nhẹ nhàng thờ ra, "Sư huynh không có việc gì, chúng ta còn muốn vào ư?"

"Đương nhiên! Đều đến nơi đây ! Đi xem hẳn tại làm cái gì!"

Lập tức, Tửu Cửu một tay túm nhất cái, lôi kéo hai người vọt vào trong rừng.

Mới vừa mở ra trận pháp thông lộ Lý Trường Thọ, giờ phút này lại mất đi đối ngoại giới cảm giác...

Hoàn hảo, bản thể chính ghé vào dưới đất mật thất trung, đan phòng trung chỉ là nằm một khối giấy đạo nhân.

Tửu Cửu ba người nhìn đến tình hình liền là loại này...

Đan phòng các nơi mông một tầng tinh tế tro bụi, Lý Trường Thọ nằm ở đan lô trước, khuôn mặt rất an tường, lẳng lẳng địa bẻ hai mắt, cũng bất như thế nào thờ...

"Su huynh!"

Linh Nga nhin không được thanh âm có chút phát run, vội vàng vọt đi lên;

Nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã tu vi hơi cường, lúc này dưới chân một chút, đã là xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ bên cạnh người, ngồi chồm hõm, nâng tay, nhất căn tiêm chỉ khoát lên Lý Trường Thọ cổ tay, nhắm mắt cảm thụ.

"Tiên lực vận chuyển như thường, nguyên thần lực vững vàng, " Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng nói , "Tựa hồ cũng không lo ngại."

"Hắn không có việc gì như thế nào hội nằm xuống?"

Tửu Cửu nhíu mày tiếp cận lại đây, ngồi chồm hõm tại Lý Trường Thọ đỉnh đầu, ngón tay điểm ở tại Lý Trường Thọ cái trán, cẩn thận cảm ứng .

Linh Nga nhưng thật ra nhớ tới gì, cũng ngồi chồm hõm một khác cách, tay nhỏ bé nhẹ nhàng chỉ chóa hạ mình sư huynh ngón tay.

Này xúc cảm... Ngạnh ngạnh ...

Cẩn thận thể hội, quả nhiên là sư huynh giáy đạo nhân.

"Căn cứ bản sư thúc chẩn đoán bệnh, " Tửu Cửu nghiêm trang địa đạo câu, "Này chắc là tâm lực tiêu tụy ngũ đi qua rồi, trước đây khả năng luyện đan quá mệt mỏi .

Có đôi khi , luyện khí sĩ luyện đan, luyện khí quá mệt mỏi, quả thật là hội lâm vào loại này thâm tàng thứ ngũ say, đại gia không cần lo lắng...

Một loại , gặp được loại này tình hình, chỉ cần một vị nữ luyện khí sĩ dĩ khẩu nhọt gáy phương pháp, độ nhất khẩu âm nhu khí tức, như thế có thể lập tức tỉnh lại.

Các người hai cái đều là hần sư muội, ai tới?"

"Thiệt giả?"

"Việc này..."

Linh Nga nhìn về phía Hữu Cầm Huyền Nhã, cái sau nhưng cũng chính nhìn về phía nàng, hai người ánh mắt giao hội, đột nhiên có nhất sợi điện quang hỏa thạch xẹt qua.

Bên cạnh Tửu Cửu nhất thời che miệng cười trộm.

"Ta đến đi."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng nói, ánh mắt có chút kiên định, nội tâm không hề dao động.

Linh Nga chính là thoáng nhú mày, nghĩ nhắc nhở này là sư huynh hóa thân, lại sợ bại lộ sư huynh bí mật...

Hơn nữa, trong lòng lại có chút không thoải mái...

Linh Nga kiên trì nói: "Sư tỷ, còn là để cho ta tới đi, ta từ nhỏ bị sư huynh nuôi lớn, cùng sư huynh tương đối thân cận một ít, sư huynh cũng sẽ không phản cảm việc này."

Tửu Cửu ở bên nhanh chóng đưa đến một ghế, trao nhất bả linh hạt dưa, tiến vào xem diễn kịch trạng thái, cặp kia mắt to...

Kẻ trộm sáng lên!

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhấp hạ môi, tựa hồ còn muốn tiếp tục mở miệng;

Linh Nga đáy lòng thở dài, sợ sư huynh hóa thân sự bại lộ, chỉ có thể kiên trì kiên trì, hai người ánh mắt đụng vào, chính là ai đều bất nhượng...

Đột nhiên giữa, năm Lý Trường Thọ phát ra nhẹ nhàng kêu rên tiếng, nâng tay vịn cái trán, mở hai mắt, nhãn trung lộ vẻ chút mờ mịt sắc thái, khàn khàn tiếng nói nói:

"Các ngươi đừng làm sự, ta hiện tại chính đau đầu..."

Lý Trường Thọ chậm rãi ngồi xuống, Linh Nga cùng Hữu Cầm vội vàng nâng;

Hắn phía sau Tửu Cửu nháy mắt thu hồi hạt dưa băng ghế, tràn đầy nhu thuận địa ngồi chồm hổm tại kia, nhãn trung tràn đầy đối sư điệt thân thể lo lắng.

"Sư huynh ngươi không có việc gì?"

"Trường Thọ sư huynh, khả có nơi đó không thoải mái ư?"

"Ân, không có việc gì..." Lý Trường Thọ nhu nhu mi tâm, "Linh Nga ngươi lần trước bế quan đến bây giờ, đã muốn đã bao lâu?"

"Sư huynh, ta đã muốn bế quan ba năm, hiện tại đã xuất quan nửa năm."

Ba năm...

Thánh Nhân lão gia cho một mảnh hoa sen cánh hoa, chính là suốt ba năm! ?

Lý Trường Thọ vừa định phỉ nhổ, nhanh chóng khôi phục mấy chỗ giấy đạo nhân hóa thân tiên thức, đột nhiên tinh thần chấn động, mạnh hít vào một hơi, hiềm thấy lộ ra vài phần háo sắc.

"Này như thế nào còn đánh lên rồi!"

Nói xong lập tức nhắm mắt, tâm thần lập tức trở về Đâu Suất Cung trung kia cái giấy đạo nhân, lưu lại đại trung tiêu tiên nữ hai mặt nhìn nhau.

-----oOo-----

Đệ đồ ngọc mười bốn chương Nhân Giáo lục tiểu kiệt

Nhà mình Thánh Nhân lão gia này truyền đạo phương thức, quả thực...

Quá bá đạo .

Nhưng bá đạo bên trong, lại mang theo một tia tế nhị.

—— Lão Quân truyền cho mình , đều là rất thuần túy luyện đan cảm ngộ, không có nửa điểm tăng lên mình đạo cảnh đôi câu vài lời, kia chút Thánh Nhân đạo vận cũng không đối mình sinh ra bất luận ấn tượng.

Chẳng lẽ Lão Quân cũng hiểu được, mình hiện tại độ Kim Tiên kiếp còn không ổn, cho nên nhượng mình đã làm chuẩn bị?

Phải đúng rồi!

Hồi đầu còn là muốn tái thẩm tra một bên, tốt nhất, mình năng đối Kim Tiên kiếp có càng trực tiếp hiểu biết...

Lý Trường Thọ đậy lòng mau tốc xẹt qua này chút ý niệm trong đầu, Đâu Suất Cung giấy đạo nhân mở nhãn, vẫn chưa tái kiến Lão Quân bóng dáng.

Hắn chính là không dám chậm trễ, vội vàng khởi thân, hướng ngoài điện vội vàng mà đi.

Bên ngoài đã xảy ra chuyện...

Đâu Suất Cung ngoài, long bất ngâm hồ bất khiếu, Thiên Tiên cảnh nhất người, một con rồng, tại Đâu Suất Cung trước đại môn 'Nữ đánh' thành nhất đoàn.

Quả thật là nữ đánh, Ngao Át giờ phút này chính khóa ngồi ở Biện Trang thân thượng, đối Biện Trang kia anh tuấn tiêu sái khuôn mặt chính là một trận mãnh liệt chuy, cái sau đã là mặt mũi bâm đập.

Mà Biện Trang nổi giận gầm lên một tiếng, mạnh một cước đem Ngao Át đoán phi, nổi giận đùng đùng địa hô to:

"Người đánh ta mặt! Này huynh đệ không được làm!"

Nói xong mãnh liệt phác mà lên, nhấn trụ Ngao Át, trả thù tính địa huy quyền thống kích nó mặt bộ.

Này, phải chết muốn sống?

Thánh Nhân trước cửa tung ra gì hoan? !

Vân vân, huynh đệ?

Lý Trường Thọ thoáng có chút tỉnh tỉnh nhiên, còn tưởng rằng mình là bị Thánh Nhân lão gia nghi thức xối nước lên đầu quán trí lực thất thường;

Nhưng cẩn thận nhìn lên, này hai vị này quả thật đều chưa dùng bao nhiêu tiên lực, giống như chỉ là tại say khướt, phát tiết đáy lòng cảm xúc...

Bên có mấy chỉ chén rượu, cách đó không xa còn có nhất bả cất thành hai đoạn một cuộc, xa hơn chỗ còn có nhất chỉ bị vén phi thấp bàn, mấy chỉ bị đánh nát vò rượu...

Mà bọn họ đánh nhau nơi, bị một cỗ quen thuộc đạo vận bao phủ; phải là Đại Pháp Sư xuất thủ, đem này nhất người một con rồng đánh nhau tình hình che lấp.

Lý Trường Thọ: ...

Này ba năm đa, đến cùng đã xảy ra gì?

Nhất cái trước còn muốn đối một cái khác hô đánh hô giết, nhất cái từng yêu thượng một cái khác nữ trang bộ dáng, hiện tại cũng đã xưng huynh gọi đệ, còn đang tiến hành nhất tràng huynh đệ giữa vật lộn...

Lý Trường Thọ cảm giác mình đầu đều nhanh tạc.

Bình tĩnh, bình tĩnh, trên đời này hoang đường sự luôn năng vượt quá mình tưởng tượng.

Lý Trường Thọ bước nhanh đi tới, thừa dịp này ngăn ngại lỗ hồng, nhanh chóng hoàn thành một loạt tự kiểm công tác.

Bản thể ngồi xuống tiếp tục tiêu hóa lưu lại Thánh Nhân đan đạo;

Lần này tại Đâu Suất Cung được đến chỗ tốt cực đa, Lão Quân cấp mình đan đạo chiếu sáng nhất điều đường đi, có thể trực tiếp đến đan đạo chung điếm cái loại này.

Lục chuyển linh đan tại triệu hoán, cứu chuyển kim đan không phải mộng!

Mà Lý Trường Thọ tâm thần phân làm bốn cổ, quan sát tứ hải Long tộc tình hình, kiểm tra An Thủy Thành Hải Thần miếu giấy đạo nhân khổ cập hậu đường, tra xét Tiểu Quỳnh Phong tình hình cùng với môn nội các nơi trạng huống;

Thuận tiện còn phân chút tâm thần, sửa sang lại hạ mình khối này lão thần tiên giấy dai đạo nhân kiểu tóc...

Hoàn hảo, các nơi đều tính an ổn, ba năm đồng thời không có gì tình thế hỗn loạn.

Đương nhiên này chỉ là đơn giản quan sát một lần, ổn thỏa khởi kiến, hơi sau còn muốn tinh tế tra xét, sửa sang lại này ba năm thiếu thất tình báo...

Tạm thời thu thần, đuổi tới Đâu Suất Cung đại môn chỗ.

Lý Trường Thọ kiến Lão Quân hai cái đồng tử, giờ phút này đang ngồi ở một bên trên tường lác lác chân răng, hai người còn nhiều có hứng tới địa nói thầm :

"Bọn họ hai cái đánh hảo khó coi a."

"Chúng ta muốn hay không đi giúp hỗ trợ? Ta giúp Biện Trang, người giúp Ngao Át?"

"Hành nha, ta đây giúp Ngao Át ngăn lại người bắt thì tốt rồi! Xem quyền!"

"Hắc, bát quái nẫu chảy kim đốt sài chương!"

Chợt nghe vài tiếng quát nhẹ, hai cái đồng tử tại trên tường lật đến hậu viện, nhanh chóng... Nữ đánh thành nhất đoàn.

Quả nhiên là bị làm phép đồng tử, nhìn không phải rất thông minh bộ dáng...

Lý Trường Thọ không đa đi xem hai đồng tử đùa giỡn, bước nhanh xuất cửa cung, đột nhiên nhìn thấy Đại Pháp Sư liền đứng ở cửa cung trước, dù bận vẫn ung dung địa nhìn bên kia hồ ấu Ngao Át cùng Biện Trang.

Trước đây Lý Trường Thọ tiên thức, hoàn toàn không bắt đến Đại Pháp Sư tồn tại.

Lơ dang giữa, phương hiện cảnh giới.

"Tinh? Đoạt được như thế nào?"

Đại Pháp Sư cười hỏi câu.

Lý Trường Thọ thở dài: "Lão Quân đan đạo bác đại tinh thâm, đệ tử còn cần tinh tế cân nhắc, tất nhiên là chung thân hưởng thụ."

"Ai, Lão Quân là lão sư hóa thân, cùng lão sư nhất cá tính tử, " Đại Pháp Sư cười khổ nói, "Mọi việc năng đơn giản, tuyệt không phức tạp, lúc ấy liền là ta cũng mê man nửa ngày, nhưng thật ra khó khăn vì người."

"Thánh Nhân lão gia đạo cảnh, đệ tử không dám âm thầm nghiên ngẫm, nhưng này đại khái chính là đại đạo chí giản chi lý đi..."

"Ha ha ha, " Đại Pháp Sư cũng là nhin không được cười ra tiếng lai.

Cái kia thiếu chút nữa thốt ra 'Lại' chữ, Đại Pháp Sư cũng là không dám nhiều lời.

Đại Pháp Sư cảm đối bên kia nâng nâng, "Này hai người sao lại thế này?"

"Đệ tử cũng bất quá hiểu được, " Lý Trường Thọ định tiếng đạo, "Đệ tử cái này ngăn lại bọn họ, tại Đâu Suất Cung trước loại này đùa giỡn, quả thật không ra thể thống gì!"

"Ai, nhượng bọn họ đánh một trận chính là, " Đại Pháp Sư vừa cười mỉa, "Nhu thể phần khích 【âu đả】, cũng là hồi lâu chưa thấy qua."

Yên tâm, Lão Quân ra ngoài tu hành rồi, Đâu Suất Cung trung hiện tại hai ta định đoạt."

Lý Trường Thọ: ...

Vậy đánh đi, nếu Đại Pháp Sư muốn nhìn.

"Đại Pháp Sư, đệ tử trước dùng hóa thân nhìn một cái Long tộc tình hình, này ba năm không quản, đừng xuất gì vấn đề."

"Thiện, " Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu, mắt trung mang theo vài phần tán thưởng.

Lý Trường Thọ bắt đầu chuyển dịch tâm thần, tại các nơi tiến hành toàn bộ phương vị hàng tra.

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung, đã chỉ còn Lý Trường Thọ giấy đạo nhân;

Kia tam cái vừa rồi còn muốn đối hấn giấy đạo nhân làm một ít phi lễ sự chuẩn tiên nữ cùng tiểu tiên nữ, đã là trở về bên hồ tiếp tục nướng 【nuôi trong nhà】 linh thú.

Xem các nàng hoan lạc hoà thuận vui vẻ nói giỡn bộ dáng, giống như vừa rồi vô sự phát sinh...

Sau nửa canh giờ;

Biện Trang cùng Ngao Át cũng là đánh mệt mỏi, từng người mặt mũi bầm dập địa nằm ở vãn thượng, hồng học địa thờ hồn hèn.

Đại Pháp Sư xem đủ rồi náo nhiệt, chuyển đi cung trung, giáo huấn kia đối chính làm âm ĩ vàng bạc đồng tử;

Lý Trường Thọ hắc nghiêm mặt, lưỡng đạo tiên lực hóa thành xiềng xích, đem Ngao Át cùng Biện Trang trực tiếp trói , túm đến Đâu Suất Cung trước cửa.

"Các ngươi hai cái, cũng biết chỗ đó ra sao chỗ?"

Đều trợn mắt nhìn xem!"

Chợt nghe Lý Trường Thọ một tiếng quát nhẹ, nhất người nhất Long Sĩ Đầu nhìn về phía đại môn phía trên dựng thẳng biển, 'Đâu Suất Cung' tam cái chữ to kim lóng lánh, nhượng bọn họ nhất tề rùng mình một cái, men say biến mất đại bán.

"Hừ!"

Lý Trường Thọ nhú mày tản mắt hai người thân thượng xiềng xích, "Ngao Át, ngươi vì sao như thế thất một tác vương?"

"Giáo, Giáo Chủ ca ca..."

Ngao Át vội vàng đứng dậy, mắt trung mang theo tự trách cùng hối hận, rồi lại tức giận bất bình địa nhìn một bên Biện Trang, mắng:

"Người này vô liêm sỉ đến cực điểm!"

Trước một khắc còn nói hỉ hoan Kha Nhạc Nhi cô nương! Giờ khắc này liền tâm mộ kia Dao Trì trung tiên tử!

Ta, ta, ta quả thật tốt hảo giáo huấn hấn một chút!"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Này không phải chuyện tốt ư? Ngươi này gì cấp?"

"Ân?" Ngao Át đầu tiên là nháy mắt mấy cái, theo sau liền đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội nói: "Vớ, này quả thật không liên quan ta sự."

Một bên Biện Trang ngửa đầu thờ dài, mặc dù mặt mũi bầm dập nhân đều không mở ra được, nhưng vẫn như cũ thâm tình khoản khoản địa nói :

"Kha Nhạc Nhi cô nương định trước chỉ là của ta nhất tràng mộng đẹp thôi.

Ta cùng với nàng gặp mà bỏ qua, tại mờ mịt biển người bên trong, chúng ta chưa từng cho nhau có được, nhưng vẫn như cũ khắc cốt minh tâm.

Ta là mang theo Kha Nhạc Nhi cô nương đối ta mong ước, mới quyết định tìm ngưỡng mộ trong lòng nữ tử, này có sai ư? Này không thể ư?"

"Có thể, có thể, " Lý Trường Thọ cười ửng hai tiếng, hướng trước đem Biện Trang nâng , hàm cười hỏi, "Không biết hữu tại Thiên Đình, hiện tại nhiệm loại nào tiên chức a?"

Biện Trang tại mình trên mặt nhất mặt, nhất thời khôi phục ngày thường anh tuấn bộ dáng, nhìn Đâu Suất Cung bảng hiệu run run hạ, nhỏ giọng nói:

"Cũng không dám nói nhiệm gì tiên chức, chỉ là tại Thiên Đình chủng một loại tiên đậu;

Trước chút thời gian vừa tới Thiên Đình, lĩnh cái Thiên Đình chủng đậu tiểu Nguyên soái chức vị.

Đạo hữu ngươi là..."

Ngao Át ở bên hừ một tiếng, "Đây là ta trước đây theo như lời huynh trưởng, huyền thượng không sút mẻ tứ hải đại thần! Trước đây ngay tại Đâu Suất Cung trung thánh đạo!"

Biện Trang tinh thần chấn động, vội vàng ôm quyền hành lễ, "Mặt tướng kiến quá lớn thần!"

"Không cần đa lễ, " Lý Trường Thọ ôn tiếng cười, nhìn xem Ngao Át, lại nhìn xem Biện Trang, cười nói: "Các ngươi hai cái, chẳng lẽ là không hòa thuận?"

Biện Trang xấu hổ cười, Ngao Át chính là bữu môi giác, bắt đầu đơn giản nói lên bọn họ hai người như thế nào quen biết.

Biện Trang ngay tại Đâu Suất Cung cách đó không xa chủng đậu, nơi này linh khí đầy đủ, có Đâu Suất Cung trung bay tới linh dược dược hương, xem như Thiên Đình tốt nhất một mảnh... Đậu điền.

Ngao Át tại chỗ đó đợi lại đằng, thủy chung không thấy thọ bóng dáng, đáy lòng có chút án không chịu nổi, tại một năm rưỡi trước, đi tìm Biện Trang dò xét tham khẩu phong.

Biện Trang chùng đầu nhàm chán, Ngao Át đặng huynh tịch tịch, Ngao Át muốn biết này Biện Trang đến cùng có phải hay không Thiên Đình thi tính kế, cố nài tính tình kết bạn với Biện Trang, nghĩ bộ xuất điểm thoai lai.

Thường xuyên qua lại, bọn họ liền thực lạc ;

Uống qua vài lần rượu sau đó, cũng liền dẫn cho thoả đáng hữu.

Mà hôm nay uống rượu thời, hai người đều có chút men say, Ngao Át liền nhân cơ hội hỏi câu Kha Nhạc Nhi sự.

Hắn vốn là muốn nhìn xem việc này hay không còn có đến tiếp sau, như có đến tiếp sau, liền sớm cho kịp ngăn lại.

Không nghĩ tới Biện Trang nhẹ nhàng thờ dài, nói mình đã quên hết Kha Nhạc Nhi, trong lòng có tân mộng...

Sau đó, Ngao Át mắng hắn thay đổi thất thường, Biện Trang nói mình bất quá là tùy tâm mà động, vi tình mà sinh, hai người cãi cọ vài câu, liền xô cái bàn, động chân hỏa, vung tay.

Lý Trường Thọ có chút khó hiểu địa nhìn Ngao Át, Biện Trang thay đổi thất thường, này không phải chuyện tốt ư?

Ngao Át kia thanh tú khuôn mặt thượng mang theo vài phần xấu hổ, "Huynh trưởng, ta trước có chút uống rượu uống hồ đồ rồi, dù sao... Tư tư cùng Kha Nhạc Nhi là bạn tốt..."

"Ai, " Biện Trang lắc đầu, "Thôi, ta trở về chăm sóc kia chút tiên đậu ."

Biện Trang đối Lý Trường Thọ chấp tay cáo từ, Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, Ngao Át thoáng có chút muốn nói lại thôi, phải là muốn bồi lễ.

Biện Trang đối Ngao Át cũng chấp tay, nhưng cũng không nhiều lời thoai, cúi đầu đi hướng xa xa kia bả cắt thành hai đoạn cái cốc.

"Người như thế nào bả ta cái cốc đều làm phá hủy, này mặt trên tốt xấu cũng có một chút Thiên Đạo lực..."

Ai... Người nhượng ta lấy tay lay nha."

Lý Trường Thọ vừa định nói, mình có lẽ năng dụng công đức hỗ trợ tu bổ, chợt nghe Đại Pháp Sư tại trong viện nói:

"Tiểu Kim, đi bả góc sáng sửa ném kia bả cái cào tổng xuất đi, cấp kia tiểu thiên tướng quản lý đậu điền dưng."

"Ai!"

Nhất danh đồng tử đáp ứng một tiếng, rất nhanh liền ôm nhất bả ba thước dài màu bạc cái cào chạy xuất lai, tả hữu nhìn nhìn, chạy tới nhét vào Biện Trang trong tay.

"Này là Huyền Đô sư huynh đưa cho ngươi, cầm đi dùng đi."

Biện Trang tinh thần chấn động, tự nhiên biết 'Huyền Đô sư huynh' là người phương nào, vội vàng tiếp nhận cái cào, đổi Đâu Suất Cung thật sâu địa làm cái đạo vái chào.

Phát đạt !

Tùy theo, hắn đem kia ba thước dài ngân bá cầm trong tay, thoáng luyện hóa, kia cái cào tự hành hóa thành lục thước dài ngắn, vừa vặn tiện tay.

Biện Trang vui vô cùng, "Đa tạ Đại Pháp Sư ban thưởng bảo! Mặt tướng cái này đi quản lý cây đậu!"

Nói xong đem này ngân bá khiêng , sai bước địa đi ở vân trên đường, hừ nổi lên Thiên Nhai Các truyền thống cười nhỏ.

Lý Trường Thọ thấy thế thoáng lắc đầu.

Đây là cơ duyên đi...

Biện Trang người này phẩm tính tạm thời bất luận, vận khí nhưng thật ra thập phần không sai, xuất thân cầu nhà giàu, lại tại Thiên Đình khởi bước giai đoạn, tiến nhập Thiên Đình làm cái tạm thời không có phẩm giai thiên tướng, hôm nay lại được Đâu Suất Cung trung bảo vật.

Đâu sợ chỉ là cuộc dùng cái cào, kia có khả năng cũng là Lão Quân luyện chế cái cào.

Xem này ngân bá, sinh có chín xỉ, xỉ mũi nhuệ khí khả vi bình nhận, thượng hạ trái rộng tinh tế vân văn, lại có mười phần linh tính, ẩn chứa nhất sợi Tiên Thiên khí, quả thật không phải nhất kiện phàm... Phàm...

Đợi lát nữa ?

Lý Trường Thọ nhìn chăm chăm này chỉ ngân bá, cẩn thận số một lần.

Chín xỉ ngân bá...

Cửu Xỉ Đình Ba! ?

Biện Trang, Thiên Nhai Các Thiếu chủ, Thiên Đình khởi bước giai đoạn tiến vào Thiên Đình, đến nay cũng có Thiên Tiên tu vi, thiên tướng, thay đổi thất thường, kiến nhất cái yêu nhất cái, sinh hoạt cá nhân không bị kiềm chế...

Này khó khăn bắt thành tựu là sau này Thiên Hà thủy quân thiên bồng Nguyên soái? !

Nhị, nhị sư huynh?

Lý Trường Thọ đột nhiên nở nụ cười tiếng, nhìn chăm chú vào Biện Trang rời khỏi bóng lưng, đáy lòng đạo hai tiếng thú vị.

Một bên, Ngao Ất có chút xấu hổ địa cọ cọ chớp mũi, cúi đầu chạy đi thu thập thấp bàn chén rượu, cảm thấy mình cô phụ huynh trưởng một phen tài bồi, nhưng lại tại chỗ đó não loạn khừu sự, đáy lòng xấu hổ không chịu nổi.

Ngao Ất bên ngoài lại đợi nửa ngày, Lý Trường Thọ nhập Đâu Suất Cung trung, bồi Đại Pháp Sư đi hậu viện, cùng Đại Pháp Sư giải thích hai người đánh nhau tiền căn hậu quả.

Đại Pháp Sư cũng là vui, nở nụ cười hảo một trận, mới nói: "Trường Thọ, chúng ta Nhân Giáo từ đa người, này thú vị sự quả thật nhất kiện tiếp nhất kiện.

Mà lại đi bận rộn đi, người này hóa thân khả muốn lưu lại Thiên Đình?"

"Đệ tử có loại này tính toán."

"Ân, sau này như có việc gấp, trực tiếp lai Đâu Suất Cung trước, ta đều có cảm ứng."

"Đệ tử đa tạ Đại Pháp Sư bảo hộ!"

Đại Pháp Sư nhẹ nhàng xua tay, ngôn nói: "Người Kim Tiên kiếp khả nhanh?"

"Cần phải nhanh, đệ tử lại chuẩn bị chuẩn bị, liền khả ném thử đi trích này trường sinh đạo quả."

"Cần nhớ được, minh bản tâm, được chính quả."

Lý Trường Thọ cúi đầu xưng là, liền cáo lui rời Đâu Suất Cung.

Mang theo Ngao Ất, Lý Trường Thọ tiến đến mình tại Thiên Đình 'Hải Thần phủ đệ' .

Là quyền thần phổ phối, hấn chỗ ngồi này Hải Thần phủ tọa lạc tại thứ bảy nặng thiên, Lý Trường Thọ cố ý chọn lựa một chỗ yên lặng nơi, quanh mình đều là trống trải hoang vu tiên sơn biển mây.

Lúc này, phủ đệ đã tu sửa hoàn thành, tam nghìn thiên binh đã tại chung quanh trấn thủ.

Thiên Đình tiên thần làm việc, so long cung còn là kém chút chú trọng, trừ hộ vệ ở ngoài, cũng không trang bị gì thị nữ.

Khụ, này không trọng yếu.

Lý Trường Thọ nhượng Ngao Át cầm chút lễ vật, khao này tam nghìn binh mã, theo sau liền nhượng khối này giấy đạo nhân tại chỗ đó dừng lại, nhượng phủ đệ đại môn thường khai, tùy thời đợi chờ Ngọc Đế Bệ Hạ triệu kiến.

Ngao Át cũng lại ở chỗ này ở lại một đoạn thời gian, tại Thiên Đình đa xoát một ít tồn tại cảm, rồi sau đó lại hồi long cung phục mệnh.

Bên này tại Thiên Đình mới vừa an ổn, Lý Trường Thọ nguyên nhân bị mạnh mẽ quán chú đại lượng luyện đan cảm ngộ, lúc này đầu hôn não cũng trướng, đã nghĩ hảo hảo nghỉ ngơi mấy ngày.

Hấn cố ý thông tri Linh Nga cùng Hùng Linh Ly, nhượng các nàng mấy ngày gần đây xem trọng đan phòng quanh mình đại trận, đừng cho người lằm xông;

Lại tại trận pháp bên ngoài quái thượng liễu 'Phía trước có ác thú thường lui tới' bài tử, mở ra trùng trùng khốn trận, sát trận, ngay tại dưới đất mật thất trung ngồi xuống đất mà nằm, chuẩn bị thiên ngủ mấy ngày...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ mơ mơ màng màng mới vừa ngủ, liền cảm nhận được một cỗ cuộn cuộn thiên uy đột nhiên xuất hiện tại Độ Tiên Môn trên không, một cái giạt mình bính .

Kim Tiên kiếp! ?

Vội vàng nội thị tự thân, phát hiện mình nguyên thần an ổn, đạo cảnh vững chắc, đạo cơ viên mãn chỉ kém một tia, cũng không phải mình dẫn động.

Kia...

Phú Quý thượng nhân, muốn độ kiếp ?

-----oO-----

Độ đồ ngọc mười lăm chương còn là nguyên lai phối phương, còn là quen thuộc hương vị

Đến rồi!

Tôi khả năng tham chiếu độ kiếp bản mẫu, thế nhưng trả lại cho hắn một chút tiểu kinh hỉ, vào lúc này liền đã độ kiếp!

Này so Lý Trường Thọ dự liệu, còn muốn sớm vài thập niên!

Cũng bởi vậy, Lý Trường Thọ đáy lòng có chút lo lắng.

Tại Lý Trường Thọ quan sát trung, Vong Tình thượng nhân đạo cơ còn có khả năng lên không gian, nhưng Vong Tình thượng nhân lựa chọn lúc này độ kiếp, phải là có chính hắn suy tính...

Đi.

Độ kiếp vô việc nhỏ, ai cũng không dám lỗ mãng.

Vong Tình thượng nhân lựa chọn hôm nay độ kiếp, tổng sẽ không là 'Sớm muộn đều muốn làm, sớm làm sớm an tâm' loại này hoang đường lý do.

Kiếp vân sinh ở tứ phương Thiên Địa, hiệp cuộn cuộn thiên uy hội tụ mà đến.

Không trung chợt âm trầm, giống như muốn hạ nhất tràng nê vũ, phạm vi ngàn dặm nội sinh linh kinh cụ, trong thiên địa một mảnh xơ xác tiêu điều khí tức!

Lý Trường Thọ đứng ở Tiểu Quỳnh Phong không trung, cùng môn nội chúng luyện khí sĩ một loại, ngắm nhìn Phá Thiên Phong phương hướng...

Nơi đó, nhất đạo thân ảnh chậm rãi lên không, hai tán đầu bạc phát phối, khoanh tay ngạo nghễ mà đứng, trực diện thiên kiếp.

Nhưng tùy theo, Vong Tình thượng nhân thân ảnh hướng tới sơn môn ngoài núi hoang bay nhanh;

Phía trên kiếp vân như bóng với hình, giống như bị đất tuyền đại số hiệu điều, đi theo này đạo thân hình 'Chậm rãi' di động.

Loại này kiếp vân quy mô...

Có nhất nói nhất, bất tính đại.

Đội Vong Tình thượng nhân bay đi, hộ sơn đại trận hoàn toàn mở ra, do ti bạc tron thêm dây rất nhiều;

Trước hết theo sau , là môn nội hai vị Kim Tiên —— chương môn không lo đạo nhân, cùng Đạo Tàng điện trông cửa cụ ông, trong thiên địa bất đa kỳ lân bộ tộc, Tử Cữu sư thúc âm áp lão tiên bối, kỳ linh trường lão.

Bọn họ một tả một hữu từ phía sau xa xa theo đi lên, vì sắp độ Kim Tiên kiếp Vong Tình thượng nhân hộ pháp.

Kim Tiên kiếp không thể so Thành Tiên kiếp, nếu là có một chút quấy nhiễu, rất dễ dàng công thiệt thời nhất hội.

Vong Tình thượng nhân độ kiếp nơi sớm đã tuyển hảo, cũng trước thời hạn làm một ít phòng hộ bố trí.

Vì sao phải ra ngoài độ kiếp?

Đạo lý rất đơn giản, nếu là tại môn nội độ kiếp, nhất là chúng môn nhân đệ tử, chỉ sợ sẽ bị thiên uy kinh xuất đạo tâm ma chướng;

Nhị là, hộ sơn đại trận tám phần có thể trực tiếp chuẩn bị trùng kiến, sẽ cho Độ Tiên Môn tạo thành đại lượng tài tổn hại.

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua các nơi, giờ phút này năng nghe được các nơi nghị luận nhao nhao.

"Chúng ta Độ Tiên Môn muốn đa một vị Kim Tiên ?"

"Đây là Kim Tiên kiếp ư? Chỉ là loại này thiên uy, khiến cho lòng người kinh không thôi a..."

"Chống đỡ, chống đỡ được đi qua ư?"

"Kia chính là Vong Tình thượng nhân! Chính là thiên kiếp tự không nói chơi!"

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, truyền thanh dặn dò sư phụ sư muội vài câu, nhượng bọn họ tại Tiểu Quỳnh Phong thượng bất muốn lộn xộn;

Theo sau tuyển một khối giấy đạo nhân, lập tức liền muốn cưỡi mây theo sau.

Mới vừa hướng ra phía ngoài phi, Lý Trường Thọ lại kiến đan đỉnh phong thượng bay ra nhất đạo thân ảnh, vội vàng truyền thanh kêu gọi.

"Trường lão, còn thỉnh mang đệ tử cùng đi!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão lập tức đi vòng vèo, tạo nên Lý Trường Thọ.

Lão gia tử cũng không hỏi Lý Trường Thọ vì sao phải đi qua, chỉ là nói: "Kim Tiên kiếp thiên uy quá nặng, ngươi hơi sau như chống đỡ không được, liền lập tức lui về lại."

"Là, đệ tử hiểu được."

Lập tức, Vạn Lâm Quân trưởng lão cười mây mang theo Lý Trường Thọ xuất sơn môn, truy hướng trước phương.

Không chỉ Vạn Lâm Quân trưởng lão, còn có bảy tám vị Thái Thượng trưởng lão, trưởng lão cùng nhau ra ngoài, dĩ độ kiếp núi hoang vi tâm, tại phạm vi ba trăm lý trong phạm vi tản ra, cùng nhau vi Vong Tinh thượng nhân thủ quan.

Giang Lâm Nhi cũng vội vàng chạy đến chỗ đó, nàng kiên Lý Trường Thọ đi theo Vạn Lâm Quân trưởng lão bên cạnh, theo bản năng liền tiếp cận lại đây.

"Ngươi chạy ra tới làm cái gì?" Giang Lâm Nhi trừng mắt Lý Trường Thọ.

"Đệ tử lại đây trước thời hạn cảm thụ hạ trường sinh kiếp, " Lý Trường Thọ cười nói, "Dĩ tăng cường tự thân hướng đạo chi tâm."

"Ngươi nhưng thật ra lo lắng đủ xa, " Giang Lâm Nhi nhẹ giọng đạo câu, còn muốn khuyên nhiều, lại nghĩ vậy tiểu đồ tôn trọng không giống tầm thường chỗ, liền đem bên miệng mà nói nuốt trở vào.

Theo sau nàng liền xa xa nhìn chăm chú vào không trung đứng thẳng Vong Tinh thượng nhân, một lòng phiêu phiêu lắc lắc, lâm vào nóng ruột nóng gan.

Giờ phút này, kiếp vận bao phủ phạm vi nghìn dặm, tại cái này trong phạm vi sinh linh tất cả đều xa xa tránh lui;

Thiên Địa một mảnh hôn mê, nhưng tại hôn mê bên trong, lại đột nhiên có một đạo đạo lôi đình lóng lánh!

Giờ phút này ở vào kiếp vận hạ, cũng nhìn không tới phía trên dị tượng, nhưng khoảng cách độ kiếp nơi mấy trăm dặm, này thiên uy vẫn nhượng Thiên Tiên trong lòng run sợ...

Giang Lâm Nhi rất nhanh liền đã sắc mặt tái nhợt, nhưng cắn răng chống đỡ;

Lý Trường Thọ mắt nhìn tự gia sư tổ, cố gắng... Tại cái trán bài trừ một chút mờ hôi, yên lặng địa cảm xuất nhất chỉ ngọc phù, bắt đầu một bên quan sát, một bên cẩn thận địa làm đặt bút viết nhớ.

Hào trí nhớ chung quy không bằng nát vụn bút đầu.

Ầm vang long!

Sấm rền cuộn cuộn, dường như có một tòa thật lớn xe đặt tại tầng mây trung bay nhanh, viễn cổ thượng cổ tiên vương hoàn hồn, chính tuần tra Thiên Địa!

"Phú Quý ..."

Giang Lâm Nhi thấp giọng thì thào .

Vạn Lâm Quân trưởng lão có chút hồ nghi địa nhìn Giang Lâm Nhi liếc mắt một cái, Lý Trường Thọ ở bên truyền thanh giải thích vài câu, Vạn trưởng lão mặt lộ vẻ giạt mình.

Lập tức, Vạn Lâm Quân trưởng lão liền tràn tiên thức, đem đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở tương phản phương hướng, tận tâm vì Vong Tình thượng nhân hộ pháp.

Không bao lâu, Tử tị chín tiên nhất tề đăng tràng;

Bọn họ cũng chạy tới Lý Trường Thọ cùng Giang Lâm Nhi sở tại, đình thiên uy, nhìn chăm chú vào nhà mình sư tôn...

"Bất muốn sảo nhiều sư phụ, " rượu lả lướt dẫn dò đạo, "Chớ có ảnh hưởng đến sư phụ tâm tình, chúng ta ngay tại chỗ đó nhìn liền là."

Tám vị sư đệ sư muội tất cả đều xưng thiện.

Nhưng thật ra, Tử Ô, Tử Cửu đồng thời quay đầu nhìn về phía tránh ở Vạn Lâm Quân trưởng lão phía sau, chính cầm ngọc phù ngồi ở vân thượng Lý Trường Thọ...

"Trường Thọ, người chạy tới làm cái gì?" Tử Ô vội nói, "Hơi Hậu Thiên kiếp hạ xuống, chớ có hướng bị thương người!"

"Không sao, " Vạn Lâm Quân trưởng lão nhàn nhạt địa mở miệng, Tử Ô theo bản năng rụt hạ vốn liền không lâu cổ, cũng không dám lại mở miệng nói chuyện.

Tử Cửu chấp tay sau lưng tại vân thượng tha nửa vòng, tự Lý Trường Thọ đầu vai lộ ra bán cái đầu, nhất sợi mái tóc thùy ở tại Lý Trường Thọ cổ trước...

"Nhượng bản sư thúc nhìn xem, người tại viết gì?"

"Một ít về Kim Tiên kiếp ghi chép, " Lý Trường Thọ cười nói, "Môn nội thiếu phương diện này ghi lại, nếu là năng sửa sang lại , có lẽ năng vi sau lại giả làm tham chiếu."

Tử Cửu nháy mắt mấy cái, thuận thế an vị ở tại Lý Trường Thọ bên cạnh, "Khó được người còn có này phần tâm."

Lý Trường Thọ cười mà không nói, tiếp tục tại ngọc phù nội viết viết họa họa.

Đâu sợ một bên Tử Cừu 'Khinh sam lung tuyết trắng, ngạo hàn ánh sương y', lúc này cũng không có gì tâm tình thương thức, cẩn thận thể hội Kim Tiên kiếp tiến đến thời Thiên Địa dị tượng.

Đại kiếp nạn cũng có đại đạo, trong này ẩn chứa chân ý.

Lúc này Lý Trường Thọ cũng không - cảm giác gì mệt mỏi rồi, tất cả nhân thân thanh khí sáng, không dám buông tha nửa phần chi tiết.

Đội đã lâu cuối cùng đẳng cho tới hôm nay, trông mong đã lâu cuối cùng trông mong đến rồi Phú Quý thành Kim Tiên!

Cùng lúc đó;

Đông thẳng Thần Châu tây bắc, nào đó phiến không chớp mắt dãy núi trung.

Nhất chỉ mới vừa ngưng tụ thành yêu đan hắc báo, đứng ở một chỗ trên vách núi, ngấm nhìn phía đông nam hướng kia âm u không trung.

"Tê —————"

Dĩ nhiên là Kim Tiên kiếp, còn là Kim Tiên kiếp trung bài danh thứ mười bảy vị bát hoang bát khó khăn tâm sát kiếp!"

Này hắc báo trừng mắt nhìn.

'Ân? Bồn đại gia như thế nào sẽ biết này chút?

Bất quá, loại này Kim Tiên kiếp uy lực cũng không nhỏ rồi, độ kiếp người phải rất khó độ qua.

Ách, bồn đại gia đến cùng vì cái gì sẽ biết này chút?"

Này chỉ hắc báo tinh lại một trận khó hiểu...

...

Độ kiếp nơi, kiếp vân ngưng tụ một lát sau.

Kiếp vân bên trong xuất hiện một đạo thật lớn vòng xoáy, phủ kín nghìn dặm kiếp vân nhanh chóng co rút lại, diện tích giảm bớt một phần ba.

Lại một lát sau, kiếp vân chính phía dưới vòng xoáy trung xuất hiện rậm rạp lời ban, nồng đậm thiên kiếp lực hiện ra, trong thiên địa một mảnh tĩnh mịch.

Phong dùng ngữ tịch, mấy ngàn lý nội linh khí hội tụ ở này, nhưng giống như cục diện đáng buồn.

Không hề dấu hiệu, một đạo trạm lam sắc lôi trụ ngang nhiên hạ xuống, đem Vong Tình thượng nhân thân hình trực tiếp nuốt hết!

Lý Trường Thọ đề bút viết nhanh, quanh mình mọi người một đám trùng lớn hai mắt, muốn nhìn thanh kia lôi trụ trung thân hình như thế nào...

Chốc lát, lôi trụ tiêu tán;

Vong Tình thượng nhân còn là đứng ở không trung, tóc dài có chút cháy đen, thân thượng áo dài cũng nhiều mấy chỗ phá động, nhưng tự thân cũng không thương thế, tiên lực cũng không hao tổn nhiều lắm.

Vong Tình thượng nhân dưới chân, kia tọa núi hoang đã bị tiêu diệt đỉnh núi, đỉnh núi có một cổ luồng nham thạch nóng chảy chảy xuôi mà hạ, giống như đại địa tại đổ máu một loại.

Lý Trường Thọ dùng bút lẳng lẳng đợi một trận, rất nhanh liền dụng tâm niệm đề bút, tại ngọc phù nội viết xuống nhất điều:

'Đạo thứ nhất lôi kiếp sau, cho độ kiếp giả so với thời gian dài khôi phục tự thân.'

Bút pháp mới vừa dừng, lôi trụ tái hiện, lần này biến thành thâm lam, mà lại lôi trụ thể tích giảm nhỏ một phần ba, nhưng uy lực tăng lên giải quyết xong xa không ngừng tam thành!

Vong Tình thượng nhân như bàn thạch một loại, đem lôi trụ từ giữa giữa 'Đánh tan', nhưng tự thân cũng bị lôi trụ chậm rãi áp chế.

Một bên Tử Cửu ngừng thở, theo bản năng nâng tay kéo lại Lý Trường Thọ ồng tay áo...

"Trước năm đạo phải vô sự, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo câu, Tử Cửu chậm rãi gạt đầu, mắt trung tràn đầy thân thiết.

Đối với bọn họ loại này luyện khí sĩ mà nói, từ nhỏ rời nhà, đi theo sư phụ tu hành, thầy trò cảm tình nhất thâm hậu.

Lý Trường Thọ nhạy cảm phát hiện, đạo thứ hai lôi kiếp sau đó, khoảng cách hơi chút dài một ít, đạo thứ ba lôi kiếp mới hạ xuống...

Mà đạo thứ ba lôi kiếp sau đó, khoảng cách lại hơi chút dài chút, đạo thứ tư lôi kiếp mới ngưng tụ, đập lạc.

Lý Trường Thọ đem này chút chi tiết đều nhớ , hơi chút quên đi hạ khoảng cách thời gian, tựa hồ là án mỗi lần thêm hai thành tại tăng lên.

Nhưng thứ năm đạo thiên kiếp nhất quá, đang ở không trung lẳng lặng đứng thẳng, chuẩn bị độ thứ sáu đạo thiên kiếp Vong Tình thượng nhân, đột nhiên cả người run rẩy, nhú mày văng lên nhất khẩu máu tươi.

"Su!"

Rượu lộc thất thanh hô lên nửa câu, bị một bên rượu tê lập tức giữ chặt.

Lý Trường Thọ nhú mày cảm ứng, rất nhanh liền đã nhận ra Vong Tình thượng nhân thân chu xoay quanh nhất từng đợt từng đợt màu xám sương khói, thấp giọng nói:

"Là tâm kiếp."

Tửu Cửu vội hỏi: "Tâm kiếp là cái gì?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão ở bên lạnh nhạt nói: "Đối đạo tâm lịch lãm, như đạo tâm bất viên mãn, rất khó chống đỡ quá."

Hoàn hảo, Vong Tình thượng nhân cùng Giang Lâm Nhi kết thành đạo lữ sau đó, đạo tâm đã không còn rồi nhiều lắm khuyết điểm.

Giờ phút này Vong Tình thượng nhân mặc dù bị tâm kiếp gây thương tích, nhưng nhanh chóng khôi phục lại đây, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào không trung kiếp vân!

Hắn một tiếng hét dài, cả người khí tức lại phồng lên!

Thứ sáu đạo thiên kiếp lên tiếng trả lời mà roi, đem Vong Tình thượng nhân hét dài tiếng cắt đứt, càng là đem Vong Tình thượng nhân trực tiếp áp xuống phía dưới phương kia chỉ còn bán khúc núi hoang.

Núi hoang phía trên, không hiểu xuất hiện nhất đám đám bảy màu sắc sỡ ngọn lửa;

Mà bạn này đạo lôi quang, vô số mắt thường có thể thấy được gió mạnh ngưng tụ thành lưỡi dao, đối Vong Tình thượng nhân bắn nhanh mà đi.

Lôi, phong, tâm, hỏa!

Kim Tiên kiếp cuối cùng hỏa lực toàn bộ khai hỏa, kia núi hoang khoảng cách tạc toái, Vong Tình thượng nhân bị nhấn tại núi hoang hài cốt thượng, bị thiên kiếp lực tả hữu bọc đánh, điên cuồng ma sát!

Lý Trường Thọ: ...

Cho nên nói, đối mặt thiên kiếp, còn là trước cảm tạ hạ Thiên Đạo lão gia, cự tuyệt hết thầy thét dài, cười to, miệng phun thom đấng hành vi.

Thứ sáu đạo thiên kiếp giăng co nửa nén hương thời gian...

Không sai, lôi trụ phát ra, gió mạnh chém giết, thiên hỏa đoán nấu chảy, suốt giăng co nửa nén hương thời gian.

Mà thứ sáu đạo thiên kiếp sau khi kết thúc, kia tâm ma còn tại tàn sát bừa bãi, liên tục công kích độ kiếp giả đạo tâm...

Nói, Vong Tình thượng nhân Kim Tiên kiếp có vài đạo?

Lý Trường Thọ thoáng suy tính hạ, chắc là tám đạo, nếu là có chín đạo, Vong Tình thượng nhân hôm nay sợ là thật sự chống đỡ bất quá đi.

Liên từ thứ sáu đạo thiên kiếp sau khi kết thúc, Vong Tình thượng nhân đứng lên tốc độ, toàn thân thương thế, cùng với tự thân khí tức dao động trình độ lai xem...

Thứ tám đạo cũng rất huyền.

Lý Trường Thọ mắt nhìn, mình mang tại giấy đạo nhân thân thượng một quả cửu chuyển kim đan;

Hắn đến nay đã được Lão Quân truyền đan đạo, cửu chuyển kim đan mặc dù lúc này không thể luyện chế, nhưng sau này không nhất định làm không được.

Như hơi sau Vong Tình thượng nhân chống đỡ bất quá đi, hắn cũng sẽ đem này miếng kim đan cầm xuất lai.

Thiệt thòi là thiệt thòi điếm...

Hơi gót Đại Pháp Sư tổ tổ khổ, nói mình vi Nhân Giáo năng đa nhất danh Kim Tiên cảnh tiểu cao thủ, không tiếc cầm xuất bảo mệnh cửu chuyển kim đan, đại khái dẫn năng hồi vốn.

Thuận tiện, còn có thể bán một cái nhân tình cấp Vong Tình thượng nhân, phát triển trở thành dự khuyết pháp...

Cái này không trọng yếu!

Thứ bảy đạo lôi kiếp hạ xuống sau, Lý Trường Thọ đã là đứng dậy, thoáng có chút do dự.

Lúc này Vong Tình thượng nhân đã muốn thành tro bụi đáng người, có không độ qua cuối cùng một đạo lôi kiếp, chỉ là tam thất số, tam sinh bảy chết;

Như có một quả cửu chuyển kim đan tương trợ, đại khái năng đề cao lục thành xác suất, đây là cửu chuyển kim đan nghịch thiên chỗ.

Như vô cửu chuyển kim đan, hoàn toàn chính là bác mệnh.

Mà mình độ kiếp, chỉ có thể dùng nhất khối cửu chuyển kim đan, này bảo đan được lực hội liên tục phát ra, trong thời gian ngắn dùng hai khối không có gì ý nghĩa.

Một khác khối vốn là muốn cấp Linh Nga lưu trữ, nhưng Linh Nga hiện tại Thành Tiên kiếp đều còn muốn ít nhất nhị ba mươi năm, Kim Tiên kiếp...

Khó khăn.

Lý Trường Thọ chế trụ kia bình sứ, lập tức liền muốn xuất thủ;

Chính lúc này, Vong Tình thượng nhân bên kia lại đột nhiên nâng tay, cầm xuất hai quả tản ra sáng mờ đan dược nhất khẩu nuốt đi xuống, tự thân thương thể nhanh chóng bị áp chế, khí tức kể tiếp kéo lên!

Lý Trường Thọ: ...

Được, lại tinh lược .

Mỗi cái năng đi đến Kim Tiên kiếp trước mặt luyện khí sĩ, lại như thế nào không có độ kiếp con bài chưa lật?

Thứ tám đạo thiên kiếp là nhất khối lôi cầu, nó nội bao vây lấy trước đây bảy đạo thiên kiếp tổng thiên kiếp lực, hóa thành gió mạnh, thiên hỏa, huyền băng, lôi đình, đem Vong Tình thượng nhân bao bọc trong đó, qua lại gây sức ép...

Giang Lâm Nhi cùng Vong Tình thượng nhân chín đệ tử, thập trái tim nhắc tới giọng hát tiêm thượng.

Nhưng Lý Trường Thọ đã là thấy được lần này độ kiếp kết quả, bắt đầu cúi đầu viết viết họa họa, làm tổng kết quy nạp.

Tổng thể mà nói, lần này độ kiếp tương đối thường quy, tại Kim Tiên kiếp trung phải sẽ không bài danh quá dựa trước; nếu là năng độ qua đi, thành tựu Kim Tiên đạo quả, trên thực lực hạn cũng tương đối so với thấp.

Dự đánh giá hạ mình độ kiếp thời tình hình...

Đại khái dẫn, tại đạo thứ tư thiên kiếp bắt đầu, liền sẽ xuất hiện phong, hỏa hình thức thiên kiếp;

Phải chính là chín đạo lôi kiếp, hoặc không ngừng chín đạo lôi kiếp.

Chín tuy là số cực kỳ, nhưng trường sinh vốn là siêu thoát sinh linh sinh tử ước thúc, cố, có khả năng sẽ xuất hiện đệ thập, đệ thập nhất đạo kiếp lỗi...

Xem ra, còn cần lại trăm tam đến bốn lần đạo cảnh, đem đệ tam đệ tứ bộ độ kiếp phương án nhanh chóng chuẩn bị thích đáng.

"Ân?"

Chính chuyên tâm tổng kết độ kiếp sự Lý Trường Thọ, giờ phút này đột nhiên thần niệm có một ít chút xôn xao.

Phân nhất sợi tâm thần tại xôn xao ngọn nguồn —— nơi nào đó không chớp mắt Hải Thần miếu, thần niệm buông xuống tại chỗ đó thần tượng thượng, Lý Trường Thọ nhìn về phía cửa miếu chỗ.

Nơi đó, nhất danh thân cảm y thanh niên mỉm cười mà đứng, mặc dù mi thanh mục tú, khuôn mặt anh tuấn, nhưng hấn bên miệng tươi cười, nhưng tóm lại là có chút...

Tà mị quyến cuồng.

Kim Thiên Tử?

Lý Trường Thọ đáy lòng không hiểu nhất lạc, hấn mới vừa bất ngờ phát hiện nhị sư huynh, hiện tại 'Sư phụ' lại tới cửa !

Hấn nhất cái Hải Thần, chẳng lẽ cùng Tây Du kiếp nạn hữu duyên?

Ách, chớ không phải là, mình cũng là Tây Du trung nào đó nào đó thần tiên đi...

-----oOo-----

Đệ đồ ngốc mười sáu chương chiêu thức hiện trường dạy học

Kim Thiên Tử lúc này tới tìm, tự nhiên không có khả năng là vi chúc mừng Vong Tình thượng nhân thuận lợi độ kiếp.

'Hấn phải, là tới đàm như thế nào phân long đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng nhin không được đích nói vài câu.

Đồng dạng là Hồng Mông hung thú, làm thú vật chênh lệch như thế nào liền lớn như vậy?

Tượng đã muốn gửi dựa vào chính mình Văn Tịnh đạo nhân, trước đây tại Tây Phương Giáo tình cảnh đã muốn rất xấu hổ, ở vào bị Tây Phương Giáo tùy thời vứt bỏ bên cạnh;

Nàng căn bản không dám tại Hồng Hoang trung quang minh chính đại đi lại, chỉ có thể tránh ở âm u bên trong ong ong.

Mà cái này Kim Thiên Tử, lúc này nghênh ngang xuất hiện tại Nam Thiêm Bộ Châu, hoàn toàn không có cảm ky, còn kém hô to một câu:

【tiểu Hải Thần, ta là lai đàm phán !】

Hiển nhiên, Kim Thiên Tử đã hoàn thành từ tắt đèn chuyên cảnh minh, bị Tây Phương Giáo tẩy trắng căn cước.

Cũng coi như hung thú người thắng.

Lý Trường Thọ này sợi thần niệm tại thần tượng trung lẳng lẳng địa ở lại , nhìn cửa miếu trạm kế tiếp kia đạo thân ảnh, nhìn đối phương kia phúc tự tin tràn đầy mỉm cười...

Đại khái, này vị Đường Tăng kiếp trước thân cảm thấy, thân là tứ hải loạn cục sau lưng 'Trì đao giả', bọn họ lẫn nhau phải có này phần ăn ý, là thời điểm tiến hành nhất tràng 'Trì đao giả' nói chuyện với nhau.

Đáng tiếc...

Lý Trường Thọ hôm nay nhất định nhượng Kim Thiên Tử thất vọng rồi.

Căn cứ đã sớm định ra **【đổi Tây Phương cơ bản nguyên tắc】**, đâu sợ Kim Thiên Tử tại hấn phơi nắng trong thần miếu bính địch nhiệt vũ hô quan nhân, hấn cũng sẽ không phản ứng nửa câu, lại càng không hội triển lộ nửa điểm tung tích.

Tóm lại, ngăn chặn cùng Tây Phương Giáo có bất luận hình thức trực tiếp trao đổi!

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khẽ tiếng, đại bán tâm thần trở lại Độ Tiên Môn ngoài, Vong Tình thượng nhân độ kiếp nơi, nhìn kia bắt đầu tiêu tán lời câu...

Nhất khúc người tàn tật dạng 'Cháy sém' từ không trung cháy xuống, đập ở tại phía dưới nham thạch nóng chảy trong hồ, lẳng lẳng địa trôi nổi nó thượng.

Nhưng lúc này, ở đây người chỉ có vui sướng, không có lo lắng.

Bởi vì kia khúc cháy sém, ẩn chứa một cỗ văn hoa sinh cơ!

Kim Tiên kiếp đã qua.

Không trung bên trong kiếp vãn lặng yên tiêu tán, hóa thành một cỗ luồng nồng đậm linh khí, hướng tới phía dưới tuôn đi.

Mà ở kia khúc người tàn tật hình 'Cháy sém' thượng, tam đóa huyền diệu hoa chậm rãi tại cái trán, ngực, bụng hiển hóa, lại chậm rãi du động, hội tụ ở trên đỉnh, nhanh chóng nở rộ.

Nhất đóa tàng bản mạng;

Nhất đóa uân đạo sinh;

Nhất đóa mơ hồ không rõ, biểu thị biến cùng khả năng.

Kia khúc 'Cháy sém' lại chậm rãi trôi nổi, trống rỗng ngồi xếp bằng, hiện trường thốn da, lộ ra Vong Tình thượng nhân hình dáng.

Nhất chùm thanh quang tự thiên ngoại hạ xuống, bao bọc tại Vong Tình thượng nhân thân thượng, nhất đóa khánh vân bay tới, không trung xuất hiện trông dị tượng, vang lên để nghe Thiên Đạo màu linh...

"Sự phụ quá ! Sự phụ quá !"

Giờ phút này, Tử Ô cuối cùng dám mở miệng hô to.

Tử tự chín tiên nhất tề hoan hô nhảy nhót, kích động không thôi!

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân, tức thì bị hưng phấn quá ... Tử Cửu cầm lấy cánh tay một trận lay động, thiếu chút nữa không bả hấn từ vân thượng trực tiếp ném xuống...

Khụ, một chút va chạm, không thắng văn chương.

Giang Lâm Nhi bàn tay mềm lau ánh mắt, ho khan vài tiếng, cảm xuất làm sư nương chính là bình tĩnh, ở bên lặng lẽ đứng, tận hiển đoan trang thông dong;

Chỉ là, bởi vì quá mức thiếu nữ đáng người, nàng tóm lại là thiếu một ít uy nghiêm cùng uy hiếp lực.

Từ hôm nay trở đi, Độ Tiên Môn lại đa nhất danh Kim Tiên, môn nhân đệ tử hệ số an toàn lại đi trên nhất cái bậc thang.

Đang lúc đại gia hoan hô ăn mừng, Lý Trường Thọ nhưng phân chút lực chú ý, âm thầm quan sát đến Vạn Lâm Quân trưởng lão khuôn mặt...

Vạn trưởng lão lúc này mặc dù 'Cười lạnh' liên tục, nhưng mặt mày giữa, tóm lại là có vài phần hướng tới, đáy mắt cũng lơ đãng toát ra vài phần mất mát.

Không bao lâu, Vong Tinh thượng nhân thay đổi một thân dài y, cả người tản ra nhàn nhạt mùi thơm ngát, thân chu phát phối một ít đóa hoa, hương Tử tị chín tiên chổ bay tới.

Chưởng môn Quý Vô Ưu cùng kỳ linh trưởng lão, mang theo các vị trưởng lão lại đây chúc mừng, môn nội cũng có không ít tiên nhân bay ra tới đón tiếp...

Độ Tiên Môn các nơi tiếng hoan hô năm đạo, môn nhân đệ tử đại chịu ủng hộ;

Không ít thế hệ trước Thiên Tiên cảm khái mọc lan tràn, Vong Tinh thượng nhân vài vị sư huynh đệ cũng là đạo tâm chân động, kích động không thôi.

Đang lúc môn nội một mảnh vui mừng, Lý Trường Thọ nhưng lặng yên trở về Tiểu Quỳnh Phong thượng, cùng sư phụ, sư muội nói Vong Tinh thượng nhân thuận lợi độ kiếp sự.

Nguyên nhân sư tổ Giang Lâm Nhi quan hệ, sư phụ cùng sư muội cũng cần tiên đến ăn mừng, Lý Trường Thọ vừa trở về, tất nhiên là không cần lại đi một chuyến...

Đang lúc Lý Trường Thọ nghĩ tranh thủ thời gian mấy ngày, ký thác tâm thần giấy đạo nhân bán nằm ở ghế xích đu thượng, tiếp tục sửa sang lại Lão Quân xuất truyền lại đan đạo, đáy lòng lại nghe được một tiếng có chút mơ hồ không rõ tiếng nói...

"Hải Thần, sao không phái hóa thân đến đây nhất kiến?"

Này Kim Thiên Tử, kiên nhẫn tựa hồ có chút bất túc.

Lúc này mới nhất hai cái thời thần, liền đã là án không chịu nổi, xâm nhập kia chổ Hải Thần miếu nhỏ...

Lý Trường Thọ mượn thần tượng liếc này Lục Sí Kim Thiên liếc mắt một cái, theo sau liền tự mình sửa sang lại tự thân đan đạo, hoàn toàn bất phản ứng đối phương.

Kim Thiên Tử lúc này đã tại thần tượng trước, lại nói:

"Dĩ Hải Thần mưu lược, ứng biết bản đạo bởi vì chuyện gì mà đến, vì sao tị mà không thấy?"

Này nho nhỏ Hải Thần miếu im ắng địa, chỉ có nhất danh ông từ tránh ở cái bàn dưới, không ngừng lạnh run, đáy lòng trống rỗng.

Lại chốc lát...

Kim Thiên Tử ý cười dần dần thu liễm, lãnh đạm nói: "Chẳng lẽ, Hải Thần quả thật bắt đem chúng ta đặt ở đáy mắt?"

Lý Trường Thọ âm thầm nhíu mày.

Cái này Kim Thiên Tử thật cũng tính tâm tư tế nhị, mượn Tây Phương Giáo thể tạo áp lực, lại cố ý chỉ là nói 'Chúng ta', mà không hề không đề cập tới 'Tây Phương' hai chữ.

Trách không được có thể được Tây Phương cao tăng coi trọng.

Nhưng hắn còn là phốt lờ, lẳng lặng địa xem Kim Thiên Tử làm đơn độc, thậm chí còn dưới đáy lòng tưởng tượng hạ, người này mặc vào áo cà sa, đội tăng mũ bộ dáng...

Chắc, quả thật rất xuất sắc, có điểm tiêu hoại, không phụ 'Ngự đệ ca ca' danh.

Lý Trường Thọ trước cảm xuất trước làm 《Kim Tiên kiếp quan sát bút ký》, cẩn thận sửa sang lại một lần, tiến thêm một bước hoàn thiện mình độ kiếp phương án.

Lại cảm xuất thập đa chỉ trắng tinh ngọc phù, bắt đầu đem mình được tới đan đạo cảm ngộ, án mình lý giải, sửa sang lại thành 'Đan kinh'.

Tại cái này trong quá trình, Lý Trường Thọ đáy lòng, cái kia mơ hồ tiếng nói, mỗi cách một trận liền vang lên một lần...

"Hải Thần chẳng lẽ là sợ?"

"Hải Thần, như người lo lắng, ta khả án người quy củ, trước lập chút lời thề, như thế nào?"

"Hừ!"

Hôm nay ta nhưng thật ra muốn nhìn, người như thế nào có thể không kiên ta!"

Bất quá nhất cái thời thần, Kim Thiên Tử trực tiếp ngồi ở Lý Trường Thọ cùng Ngao Át thân tượng trước, một bức bất đạt mục đích thề không bỏ qua tư thế.

Lý Trường Thọ đối này chỉ có thể thoáng lắc đầu, tiếp tục cúi đầu bận rộn mình ...

Vong Tình thượng nhân độ kiếp tu thành Kim Tiên, nhưng thật ra nhượng hắn cũng có chút đạo tâm xao động;

Theo Lý Trường Thọ, Vong Tình thượng nhân tổng thể bất quá chỉ có lục bảy thành nắm chắc, mấy lần hiểm chết còn sinh, cuối cùng miễn cưỡng chống đỡ đi qua .

Này là đánh bạc mệnh đánh bạc thắng, vạn nhất thua ?

Chỉ sợ lúc này Giang Lâm Nhi đã thủ quá, Tử tự chín tiên gào khóc, vương Phú Quý tên này, quang vinh đăng Độ Tiên Môn 'Đi về cõi tiên' bảng.

Đem mình nên làm, có thể làm , lớn nhất trình độ làm tốt rồi, lại toàn lực ứng phó đối mặt Kim Tiên kiếp.

Như vậy, đâu sợ mình chống đỡ bất quá đi, cũng sẽ không có gì tiếc nuối đi.

Ồn một tay, bắt cấp.

...

Độ Tiên Môn này nửa tháng thập phần náo nhiệt.

Chương môn tự mình hạ lệnh, bắt bế quan môn nhân đệ tử đi Phá Thiên Phong thượng chúc mừng, Bách Phạm Điện trước cái khởi tiên yển, tu thành Kim Tiên Vong Tinh thượng nhân mấy ngày liền giảng đạo.

Lý Trường Thọ cũng tranh thủ thời gian nửa tháng, sửa sang lại xuất mười hai phân đan kinh, ba mươi dư phương thuốc dân gian, này bất quá là Lão Quân truyền lại thụ đan đạo nhất tiểu bộ phận.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ cũng bị sáo nửa tháng.

Kim Thiên Tử an vị tại Nam Hải kia tọa miếu nhỏ trung, mỗi cách nửa canh giờ mở miệng hô một câu 'Hải Thần, gì không được tương kiến' .

Lý Trường Thọ đơn giản, trực tiếp bả người này cho rằng 'Đồng hồ báo thức', nhắc nhở mình tuế nguyệt vội vàng.

Hắn lúc này sở sửa sang lại xuất này chút phương thuốc dân gian, đều là tự giác năng dùng tới .

Trong đó có mấy người phương thuốc dân gian, còn là cố ý vi Vạn Lâm Quân trường lão tìm ra , chỉ đợi mình tu thành Kim Tiên, làm một ít Thiên Địa linh dược, liền khả ném thử khai lô luyện chế.

"Giáo Chủ ca ca! Giáo Chủ ca ca!"

Thiên Đình Hải Thần phủ trung, Ngao Át vội vã tìm được rồi Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, nói mình vừa mới 'Kinh người phát hiện' !

"Giáo Chủ ca ca, có cái thanh niên đạo giả ngồi ở một chỗ miếu nhỏ trung, mỗi cách nửa canh giờ liền hô ca ca đi theo hắn gặp mặt, không biết là người ra sao cũng."

Lý Trường Thọ: ...

"Quả thật?"

Ngao Át trừng mắt nhìn, tràn đầy nghiêm túc địa trả lời: "Quả thật!"

"Ân, hẳn nửa tháng trước ngay tại kia rồi, " Lý Trường Thọ lắc đầu, ngôn đạo, "Người này là Tây Phương người, từng tại người đại hôn thời, tự Đông Hải hiền lộ quá hành tung."

Ngao Át bất giác trừng mắt nhìn, thoáng có chút xấu hổ.

Lý Trường Thọ ngâm khẽ vài tiếng, đầy lòng ý niệm trong đầu khinh chuyên, phân tích việc này lợi và hại, rất nhanh liền có quyết định.

"Ngao Át, người không bằng hiện tại phải đi thỉnh vài vị Long tộc cao thủ, tốt nhất là có thể được người phụ vương hoàn toàn tín nhiệm người, tra xét này chỗ miếu nhỏ.

Nếu là có thể không bị hắn phát hiện, ta liền thử bộ hắn lời nói, xem có không lộ ra phía tây kế tiếp sẽ có gì động tác;

Nếu là kinh ngạc hắn, nhượng hắn rời khỏi, kia đối chúng ta cũng không có gì tổn thất."

"Là, ắt hiện tại phải đi cấp phụ vương truyền tin!"

Ngao Át vội vàng đáp ứng một tiếng, vội vàng rời khỏi Lý Trường Thọ sở tại chính phòng.

Lúc này ở trong mắt Long tộc, Ngao Át cái này Nhị Thái Tử điện hạ cùng chính hắn một Hải Thần đã là quá phận thân cận, rất dễ dàng nhượng Long tộc cảm thấy, là mình lừa dối Ngao Át...

Tuy rằng không thể không thừa nhận, cũng quả thật tồn tại một ít lừa dối thành phần tại.

Cố, chỉ là nhượng Ngao Át ở bên 'Làm chứng' đã bắt quá ổn thỏa, phải muốn đa mấy cái 'Chứng nhân', mới càng có sức thuyết phục.

Lại sau nửa canh giờ, Ngao Át tới rồi bẩm báo, nói là đã an bài thỏa đáng.

Đông Hải long cung hai vị lão long xuất thủ, mượn Ngao Át thần tượng, đem miếu nhỏ trung tình hình triển lộ ở tại Đông Hải Long Vương cùng các Long tộc trọng thần trước mặt.

Vẫn chưa bị Kim Thiên phát hiện.

Lý Trường Thọ một khối lão thần tiên giấy dai đạo nhân, cũng từ An Thủy Thành tiến đến kia chỗ miếu nhỏ, ngay trước mặt Long tộc, từ nhỏ miếu hậu viện chui ra.

Ngồi ở thân tượng trước Kim Thiên Tử trước mắt sáng ngời, cười lạnh nửa tiếng, lạnh nhạt nói: "Hải Thần quả nhiên là bận rộn người bận rộn, nhượng bản đạo hảo đấng."

Bung phát trần chạy vào Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, "Đạo hữu người nào? Vì sao sảo nhiễu ta tu hành?"

"A?" Kim Thiên Tử đứng dậy, kia trương thanh tú khuôn mặt thương mang theo vài phần giật mình, "Nguyên lai Hải Thần là tại tu hành, kia nhưng thật ra bản đạo quấy rầy."

Lý Trường Thọ dĩ lui vi tiến, cười nói: "Nhu đạo hữu vô sự, liền mời trở về đi."

"Hải Thần cũng biết ta từ đâu mà đến?"

'Đông thổ đại đường' này bốn chữ, thiếu chút nữa liền thốt ra!

Lý Trường Thọ thoáng lắc đầu, ngôn nói: "Không biết."

"Bản đạo hôm nay là phụng mệnh đến đây, cùng Hải Thần thương lượng một chuyện, " Kim Thiên lộ ra vài phần mỉm cười, nâng tay cầm xuất nhất chỉ tử kim bảo châu.

Bảo châu hào quang chợt lóe, đã đem hai người thân hình bao phủ tại một tầng kết giới bên trong.

Lý Trường Thọ thấy thế, chủ động lui về phía sau hai bước, xuất kết giới.

Kim Thiên Tử nhíu mày nói: "Đạo hữu này ra sao ý? Người ta thương lượng sự tình quan hệ trọng đại, chi bằng phòng bị tai vách mạch rừng."

"Đạo hữu còn là mời trở về đi, " Lý Trường Thọ vẻ mặt chính sắc, "Chúng ta Nhân Giáo làm việc luôn luôn quang minh lỗi lạc, loại này che che lấp lấp, bất hợp ta to lớn đạo."

Kim Thiên Tử nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, mà Lý Trường Thọ ánh mắt thân ngay thẳng trừ, không hề nửa điểm 'Nguỵ ngùng' .

Này là nhất tràng, về da mặt độ sức.

Hôm nay Kim Thiên Tử, còn có vài phần mặt không đi ngạo khí, rất nhanh liền bại hạ trận lai...

"Cũng được, " Kim Thiên Tử lạnh nhạt đạo, "Này đã phi gì bí ẩn, khắp nơi cũng đều đã là trong lòng biết rõ ràng.

Hải Thần, chúng ta khoái nhân khoái ngữ.

Bần đạo đến đây nơi này, nhất là vi bồi cái lễ, trước đây chúng ta đã có mạo phạm, không biết Hải Thần cân cước như thế thâm hậu.

Nhị là tới thương lượng Long tộc sự."

Lý Trường Thọ đột nhiên nói: "Các người Tây Phương quy củ, chẳng lẽ chính là không tay lai bồi lễ?"

Kim Thiên Tử không ngờ Lý Trường Thọ đột nhiên nói cái này, nhất thời bị nhiễu loạn tiết tấu.

Thọ chiêu thức hiện trường dạy học —— 【 mang thiên về điểm, nghe nhìn lẫn lộn 】.

"Tự nhiên không phải, " Kim Thiên Tử cười nói, "Hôm nay người ta chỉ muốn thương nghị xuất cái kết quả, ngày mai liền sẽ có một phần hậu lễ đưa lên."

Lý Trường Thọ cười khẽ vài tiếng, "Kia dựa theo đạo hữu ý tứ, nếu là người ta hôm nay thương nghị bất xuất kết quả, kia bồi lễ cũng theo đó quên đi?"

"Cũng không phải như thế, chúng ta cũng không nguyện cùng đạo hữu vi địch..."

"Cũng được, nói chuyện thứ hai đi, người muốn cùng ta như thế nào thương nghị, lại thương nghị chuyện gì?"

Kim Thiên Tử vẫn chưa phát hiện, hẳn đã là tại bất tri bất giác trung, mất đi nói chuyện quyền chủ động.

【 chiếm cứ chủ động, tìm tòi trước khi hành động 】

Này Kim Thiên Tử cười nói: "Long tộc có tứ hải long cung, chúng ta lấy nó tây, nam, đạo hữu lấy nó đông, bắc, như thế nào?"

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là nhất lạc, này Kim Thiên Tử nhưng lại trực tiếp đem loại này thoại nói ra.

Vậy trực tiếp quá độ đến đệ ba bước —— 【 giả ngây giả dại, trộm hoán lập trường, dĩ lui vi tiến 】.

Lý Trường Thọ nói: "Đạo hữu tựa hồ lầm rồi, ta muốn long cung làm chi?"

Kim Thiên Tử trầm ngâm hai tiếng, thanh âm hơi thấp chút.

Hắn nói: "Bần đạo theo như lời, tự không phải chỉ Hải Thần, mà là đang nói đạo hữu sau lưng Thiên Đình.

Nhân Giáo nghĩ hưng thịnh Thiên Đình, chúng ta cũng muốn hưng thịnh Tây Châu, Long tộc cúi xuống lão rồi, lại không cam lòng cô đơn, nó nội tình vô cùng thâm hậu, người ta hai nhà, tự khả hóa mà phân thực."

"Đủ rồi!"

Lý Trường Thọ đột nhiên hét lớn một tiếng, mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, mắng: "Đạo hữu, người đến cùng là người phương nào? Vì sao tại chỗ đó anh anh cuồng ngôn!"

"Ta là..."

"Tây Phương người?" Lý Trường Thọ hừ lạnh một tiếng, "Đã biết người hội loại này nói!

Đạo hữu, người loại này giá họa xiếc, dùng thật sự quá nông cạn chút!

Tây Phương cùng ta Đạo Môn tam giáo đều là đại giáo, có siêu nhiên tồn tại, đâu sợ Tây Phương xuất thủ tính kế, cũng đều là cách không so chiêu, để ý các vị Giáo Chủ đa mặt!

Lại như thế nào phải người, lai cùng ta trực tiếp nói việc này? Còn nói cái gì hóa mà phân thực?

Ta khuyên đạo hữu lương thiện, chớ có khơi mào ta Đạo Môn cùng Tây Phương tranh chấp!"

Kim Thiên Tử nhanh chóng phản ứng, định tiếng nói: "Hải Thần, ta cần gì phải dĩ việc này lừa bịp?"

"Thế đạo gian nguy, linh tâm khó lường! Thế gian sự, ai có thể nói được chuẩn?"

Lý Trường Thọ lắc đầu, "Đạo hữu như không thể nhượng ta tin tưởng, đạo hữu quả thật là Tây Phương người, mà lại năng đại diện toàn quyền Tây Phương, vậy chớ có trách ta hôm nay thất lễ .

Không tiễn!"

Kim Thiên Tử hoàn toàn mộng tại kia, nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ này lão thần tiên khuôn mặt, thấp giọng nói: "Kia y Hải Thần kiến, ta nên như thế nào chứng minh?"

"Rất đơn giản, nhượng Thiên Đạo lai nghiệm chứng, lập đại đạo lời thề, chứng minh mình có thể thay biểu Tây Phương liền khả."

"Bất quá nhất lời thề, Hải Thần mà lại đẳng."

Thiên Đạo tại thượng, như ta Kim Thiên hôm nay phi chịu Tây Phương Giáo Phó Giáo Chủ ủy thác, đến đây chỗ đó cùng Hải Thần thương lượng Long tộc sự!

Như ta Kim Thiên lời nói có nửa câu giả dối, tự gặp Thiên Đạo hàng thần lời khiển trách!"

Kim Thiên Tử ngôn ngữ hạ xuống, đáy lòng thoáng cảm thấy, có chút không thích hợp...

Mà không trung đã muốn truyền đến sấm rền tiếng động, Thiên Đạo lực lai đi vội vàng, nhận này phân lời thể.

Lý Trường Thọ lúc này chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, đáy lòng vì Kim Thiên Tử điểm cái tán: "Người quả nhiên là Tây Phương Giáo người."

Kim Thiên Tử cười nói: "Đạo hữu đến nay nếu tin, chúng ta cũng nên hào hào nói chuyện rồi, đạo hữu hẳn đáng nói nói mình điều kiện."

"Ta không có điều kiện, " Lý Trường Thọ cười nói, "Việc này không cần nói chuyện với nhau, ta cùng với đạo hữu hoàn toàn bất đồng."

Ta can thiệp Long tộc sự, nguyên nhân gây ra kỳ thật chỉ là Hải Thần giáo có Long tộc một phần hương khói công đức, mà ta là Hải Thần giáo Giáo Chủ.

Đạo hữu, mời trở về đi."

Kim Thiên Tử nhất thời ngẩn ra, bị lắc lư có chút thất lung đau.

-----oO-----

Đệ đồ ngọc mười bảy chương đưa sư bá. . . Ra đi

Đông Hải Thủy Tinh Cung trung;

Mấy đầu nho nhã hiền hoà lão long, đã là bị Hải Thần miếu trung này đoạn đối thoại, khí đến miệng phun thom, không ngừng chửi ầm lên!

Mà Đông Hải Long Vương lẳng lẳng ngồi ở kia, long mắt bên trong hiem thấy lộ ra lợi hại nhãn thần.

Long vương gia cũng là động ba phần cơn tức.

Bất quá, nhượng này chút lão long nhóm như thể táo bạo người khởi xướng Kim Thiên Tử, cũng không biết lúc này mình đều ta đã làm gì...

Càng diêu là, chỉ cần lúc này xem trận này 'Hiện trường trực tiếp' Long tộc trọng thần trung, không có Tây Phương Giáo xếp vào quân cờ, Tây Phương Giáo đến mặt sau cũng sẽ không biết được việc này...

Thần không biết quý không hay, Kim Thiên Tử đã đem Long tộc hoàn toàn đẩy hướng về phía Thiên Đình.

—— đã muốn bị thẩm thấu đại bán Tây Hải long cung bất tính tại này nhóm.

Hải Thần miếu trung, Lý Trường Thọ đảo qua phát trần, nói xong câu kia 'Mời trở về đi', liền tự hành xoay người đi hướng sau điện, cho Kim Thiên Tử nhất cái tiêu sái mà đi bóng lưng.

Kim Thiên Tử sợ run hạ, theo bản năng toàn quyền, ánh mắt giống như hai thanh lưỡi dao sắc bén, giống như phải Lý Trường Thọ hóa thân âm thủng...

Này là, mấy cái ý tứ?

Cầm hấn đương ngốc tử đùa giỡn một chút ư?

【 người chỉ cần chứng minh mình là Tây Phương Giáo người, ta liền cùng người trao đổi. 】

Hấn lập thể .

【 tốt lắm, người thành công chứng minh rồi mình là Tây Phương Giáo người, nhưng việc này không được đàm. 】

Nhân Giáo đây đều là chút gì đã con đường!

"Hải Thần! Còn xin dừng bước!"

Kim Thiên Tử cắn răng hô một câu.

"Trở về đi, người trẻ tuổi."

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, thân chu đa một tầng mây tầng vụ, thân hình ngay tại này vân vụ trung biến mất không thấy.

Tuy rằng thoát nhìn rất mơ hồ, thực tế bất quá là một chút đơn giản tạo vụ pháp thuật, cùng thô độn kết hợp ứng dụng.

Đội vân vụ tiêu tán, Lý Trường Thọ khí tức đã là hoàn toàn biến mất không thấy;

Có chút lắc lư thân Kim Thiên Tử, cũng chỉ có thể đại khái bắt đến, Hải Thần khối này hóa thân phải đi An Thủy Thành Hải Thần đại miếu.

Người trẻ tuổi?

"Hừ! Cáo từ!"

Kim Thiên Tử hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi, chạy thối điếm sắc mặt âm trầm như nước.

Nếu không Phó Giáo Chủ báo cho quá, cái này Nam Hải Hải Thần là Nhân Giáo đệ số 3 nhân vật, động chính là lạc Thái Thanh Thánh Nhân da mặt, tất nhiên hội rước lấy Nhân Giáo lửa giận...

Hắn hôm nay phi đập này miếu đổ nát!

Rời khỏi này chỗ hẻo lánh Hải Thần miếu thời, Kim Thiên Tử tổng cảm thấy mình trung cái này Hải Thần mưu kế...

Nhưng nhất thời bán hội, lại nói không nên lời, mình đến cùng làm sao xuất bại lộ.

Lý Trường Thọ thần niệm phụ thuộc vào mình thần tượng thượng, nhìn chăm chú vào Kim Thiên Tử cực nhanh biến mất tại chân trời bóng lưng, đáy lòng nở nụ cười vài tiếng.

'Này vị Kim Thiên Tử, là cái Tây Phương Giáo đại hưng chuẩn bị nhân tài.'

Vừa rời trận này diễn kịch, hắn chiêu thức kỳ thật chỉ là phát huy nhất bỏ bỏ công hiệu.

Sở dĩ bày biện ra hiệu quả như thế ưu tú, hoàn toàn là nguyên nhân Kim Thiên Tử không coi ai ra gì, đánh tâm nhãn lý xem nhẹ Long tộc.

Cũng không phải là ta chiêu thức thâm, quả thật địch nhân táng quân đội bạn!

Lý Trường Thọ sáng sớm liền hiểu được loại này đạo lý...

Long tộc lại nói như thế nào, cũng từng là viễn cổ bá chủ, chiếm cứ quá Hồng Hoang vô tận đại địa dài dòng tuế nguyệt, dĩ này được hùng hậu tích lũy.

Long tộc cùng phượng tộc, kỳ lân tộc chết đập đến cùng, cho tới hôm nay thượng cổ đã qua, long long nhóm vẫn như cũ năng tại ngũ bộ châu nơi có nhỏ nhoi, này chính là bọn họ bản thân thực lực căn cứ chính xác minh.

Đều nói Long tộc cô đơn rồi, nhưng Long tộc thiếu chỉ là công đức, khí vận;

Nghĩ lại lại nghĩ, Long tộc tại lưng đeo nghiệp chương, khuyết thiếu khí vận điều kiện tiên quyết hạ, đến nay vẫn như cũ là Hồng Hoang không thể bỏ qua nhất cổ thế lực, bất càn năng chứng minh Long tộc mạnh mẽ?

Lần này 'Hiện trường trực tiếp Tây Phương âm mưu', chính là Long tộc cao thủ xuất thủ, đã lừa gạt Kim Thiên Tử hiểu biết.

Việc này cũng phải dẫn nghĩ đến giới, coi khinh đối thủ chung quy là muốn vì thế trả giá giá phải trả.

Phân long mà thực...

Đông tây nam bắc tất cả lấy thứ hai...

Loại này thoạt đều trực tiếp đương khẩu hiệu hô, phỏng chừng Long tộc bên kia, phải mau khí tặc .

Nhưng đối Lý Trường Thọ mà nói, này Kim Thiên Tử quả thực chính là tại thần trợ công!

Long tộc thượng thiên sự, nháy mắt hướng trước hoàn thành nhất đi nhanh.

Thiên Đình Hải Thần phủ, Ngao Át lại tới rồi chủ phòng, này tiểu long cũng là sắc mặt xanh mét, bị khí đến cơ hồ cắn khớp hàm.

"Giáo Chủ ca ca!"

"Ân?"

Lý Trường Thọ lẳng lẳng địa nhìn Ngao Át, cái sau muốn nói gì, nhưng vài lần đều dừng lại, cuối cùng chỉ là suy sụp thở dài.

Ngao Át nói: "Bên kia có Thánh Nhân, thủy chung vi dao thốt."

Nói xong, Ngao Át chậm rãi ngồi ở một bên chiếc ghế trung, rất nhanh liền nhắm mắt thở dài, thiếu niên khuôn mặt thượng tràn ngập bất đắc dĩ.

"Nhượng Long tộc mau chóng cùng Thiên Đình làm sâu sắc liên hệ đi, " Lý Trường Thọ như thế đạo câu, Ngao Át gật đầu đáp lên tiếng, theo sau một con rồng nhất người vẫn chưa lại mở miệng nhiều lời.

Ngao Át hiện tại cần người cổ vũ, an ủi, cũng không cần bị quán thâu gì đạo lý lớn.

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng chỉ có thể than nhẹ.

Trên đời khó được lưỡng toàn pháp, không phụ thậm không phụ... Khụ, không phụ Ngọc Đế không phụ ắt!

Nửa ngày sau, Ngao Át tự Thông Minh Điện cáo thỉnh, dĩ 【đại Hải Thần đi Đông Hải tuần tra】 danh nghĩa, rời khỏi Thiên Đình, trở về Đông Hải long cung.

Lại nửa ngày qua đi, Ngao Ất cùng Lý Trường Thọ dụng thần niệm trao đổi, nói Long tộc tại việc này thượng phản ứng.

Phần nộ khẳng định là rất phần nộ;

Nhưng phần nộ nhưng làm không được gì, chỉ có thể là vô năng cuồng nộ.

Tây Phương Giáo có hai vị Thánh Nhân lão gia tọa trấn, bọn họ Long tộc trừ phi là muốn bị giết tộc rồi, nổi điên tấn công Linh Sơn, mới có thể xuất này nhất khẩu ác khí.

—— bị Thánh Nhân tính kế thời hơi chút giây dựa, cùng chủ động đánh tới cửa lạc Thánh Nhân da mặt, hoàn toàn không phải nhất cái khái niệm.

Cho tới bây giờ, Lý Trường Thọ lo lắng nhất 'Thánh Nhân kết cục' còn chưa phát sinh, sự tình sẽ không đến không thể vẫn hồi nông nổi.

"Ca ca, ta phụ vương nhưng thật ra rất bình tĩnh.

Vài vị trưởng lão năng nhìn ra có chút khó thở, lời kéo ta hết lần này đến lần khác dặn dò, nhưng ta nhất định phải cùng ca ca thân thiện hữu hảo quan hệ."

"Ngao Ất, hiện tại Long tộc đúng là gian nan thời kì, người không bằng liền mang theo đệ muội, hồi long cung dài trụ một đoạn thời gian, ngày thường đa đi bá kiến người phụ vương cùng mẫu hậu."

Lý Trường Thọ dặn dò nói: "Mọi việc đa nghe, đa xem, không được nhiều lời.

Người phụ vương chỉ cần không mở miệng, người thì không cần đa quản bất luận sự."

Ngao Ất trầm ngâm vài tiếng, sắc mặt có chút khó xử, thấp giọng nói:

"Ca ca, mẫu hậu thác ta hỏi han, chúng ta Long tộc nên như thế nào làm, mới có thể tại Thiên Đình được một ít bài vị..."

"Việc này cần Ngọc Đế Bệ Hạ gật đầu, " Lý Trường Thọ sớm biết Long tộc sẽ có như thế nhất vấn, nhân tiện nói, "Ta đã nhiều ngày tìm cơ hội đi bá kiến Ngọc Đế Bệ Hạ, thử hỏi han việc này.

Nếu là Ngọc Đế Bệ Hạ đáp ứng rồi, chỉ cần ban thưởng hạ một ít cấp thấp bài vị, Long tộc tình trạng cũng có thể hoà dịu rất nhiều."

Ngao Ất nghe vậy nhất thời vui vẻ, vội nói: "Đa tạ ca ca!"

"Ân, đi nghỉ tạm đi, không cần quá đa vướng bận, có tin tức ta sẽ lập tức thông tri người."

Lý Trường Thọ ôn tiếng dặn dò vài câu, Ngao Át làm cái đạo vái chào, vội vàng cáo từ mà đi.

Vốn, Lý Trường Thọ còn muốn thì thảo vài câu, mình gần đây luyện trận bảo tài lại không đủ dùng...

Nhưng cân nhắc đến vậy thời Ngao Át tâm tình, cũng không không biết xấu hổ đánh loại này gió thu.

Làm người như thế nào cũng muốn giảng điểm lương tâm!

Lý Trường Thọ cũng không đa chậm trễ, tại Thiên Đình hóa thân lập tức tiến đến Lãng Tiêu bảo điện.

Đội thiên tướng thông truyền, Ngọc Đế triệu kiến, Lý Trường Thọ cúi đầu đi vào, cùng Ngọc Đế Bệ Hạ trình lên đã sớm định tốt tấu biểu, vì Long tộc thỉnh hạ một đám cấp thấp bài vị.

Thiên Đình năng ảnh hưởng đến Thiên Đạo vận chuyển, chỉ là kia mấy trăm cái chính thần bài vị.

Tượng Lý Trường Thọ lần này sở thỉnh này chút cấp thấp bài vị, mặc dù không thể nói muốn bao nhiêu có bao nhiêu, nhưng Ngọc Đế theo tay vung lên, liền tốp hơn mười người...

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, lại gián ngôn Ngọc Đế không thể một lần cấp nhiều lắm.

Thế là, Ngọc Đế tốp hạ mười sáu danh tuần hải hộ pháp chi thần chức, phụ thuộc ở Hải Thần bài vị, do Lý Trường Thọ tự hành an bài phân phối.

Này ý chỉ hơi sau hội tiến vào Thông Minh Điện trung, án nước chảy còn muốn ngưng tụ đại khái mười năm tả hữu.

Đến lúc đó Lý Trường Thọ muốn đi long cung tự mình chọn lựa, tuyền ra mười sáu vị Thiên Đình tiểu thần...

Như thế, Long tộc sự, đại cục đã định!

Kế tiếp chỉ cần theo kế hoạch đi bước một chạy, cuối cùng đem tứ hải Long Vương cũng phong nhập Thiên Đình, liền khả đại công cáo thành...

"Trường Canh ái khanh."

Áo trắng Ngọc Đế ngồi ở kia trên đài cao, cười nói: "Việc này lại có loại này khả quan tiền triển, chính là lại xuất hiện gì chuyện cơ?"

"Thần không dám lừa gạt Bệ Hạ."

Lý Trường Thọ liền đem Hải Thần miếu trung kia một màn, kể lại nói cho Ngọc Đế nghe.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ vẫn chưa đề cập 'Kim Thiên' họ tên, tránh cho liên lụy đến gì Kỳ Kỳ là lạ nhân quả trung...

Ngọc Đế sau khi nghe xong vỗ tay cười to.

"Ha ha ha! Trường Canh, ngươi này con đường, cũng không tránh khỏi quá... Quá ngoài dự đoán mọi người!"

Lý Trường Thọ hí mắt cười, ôn tiếng nói: "Thần này chỉ là một ít đấng bất được mặt bàn tiểu thuật, cộng thêm bất muốn da mặt thôi."

Này vị áo trắng thanh niên đứng dậy, tự trên đài cao chậm rãi đi xuống, cười nói:

"Nhuộm ta hảo hảo ngẫm lại, lần này nên như thế nào phong thưởng ái khanh!"

Lý Trường Thọ vội nói:

"Bệ Hạ, ban cho không bằng tạm gác lại việc này cáo một đoạn lạc, đến nay còn cần đi bước một chậm rãi đầy mạnh.

Đội thần hết toàn bộ công, lại đến thỉnh Bệ Hạ ban cho cũng không muộn."

"Thiện, " Ngọc Đế mỉm cười gật đầu, đứng ở ngọc án trước, nhìn này trông trái Lãng Tiêu bảo điện.

"Trường Canh a, ta phải đợi khi nào, chỗ đó mới có thể thần tướng tiên quan hội tụ nhất đường..."

"Bệ Hạ, việc này cấp bất được."

"Quả thật cấp bất được, " Ngọc Đế cười khẽ tiếng, "Có Trường Canh ngươi tới tương trợ, ta không lo rồi."

Lý Trường Thọ: ...

Thật có lỗi, thần thăm nghĩ đương cái công đức người sống tạm bợ.

Lời này tự nhiên không thể nói ra khẩu, không chỉ có như thế, Lý Trường Thọ còn muốn làm ra 【 có nho nhỏ tâm tình dao động, nhưng cố gắng bảo trì bình tĩnh 】 bộ dáng.

Lý Trường Thọ cân nhắc ngôn ngữ, cười nói:

"Thần chỉ là án Bộ Hạ ý tưởng, binh Bộ Hạ mệnh lệnh, đi hành đỏi Thiên Đình hữu ích sự, không dám kể công, cũng không dám tự cho mình rất cao."

Ngọc Đế bất giác nhất lạc, "Ngươi nha... Đúng rồi Trường Canh, có một chuyện, ta còn muốn hỏi ngươi một tiếng."

"Thần nghe."

"Cái kia tại Đâu Suất Cung phụ cận chủng đậu thiên tướng, tựa hồ tên là Biện Trang, chính là gần đây được Đại Pháp Sư ban cho?"

Ngọc Đế nhú mày nói: "Này chút thời gian, ta hóa thân, nhưng thật ra vài lần nghe người ta nói quá việc này."

Lý Trường Thọ cười nói: "Cái này, cũng coi như xác thực có việc này."

"A?"

Ngọc Đế trước mắt sáng ngời, cười nói: "Đã là Đại Pháp Sư cảm thấy không sai tuấn mới, ta đương thiên dùng ."

Lý Trường Thọ giải thích nói: "Việc này do Bộ Hạ ngài lai quyết đoán, thần không dám nhiều lời."

Ngày ấy chỉ là Biện Trang cái cuộc phá hủy, Đại Pháp Sư nhượng đồng tử cho hắn nhất bả đinh ba, đồng thời không có gì đại sự."

Ngọc Đế chậm rãi gật đầu, chính là đã có tính toán.

Vô luận kia Biện Trang, là gặp may mắn được nhất kiện pháp bảo, còn là thật sự bị Đại Pháp Sư xem trọng, này đều không trọng yếu...

Quan trọng là ..., Ngọc Đế muốn dùng việc này làm văn, làm ra bản thân biểu thị, mượn này biểu đạt đỏi Đâu Suất Cung Lão Quân kính trọng.

Không có biện pháp, Ngọc Đế hiện tại, cũng cần ôm Thái Thanh Thánh Nhân bấp ùi.

Lý Trường Thọ đỏi này cũng là trong lòng biết rõ ràng, thoạt điểm đến tức dùng, bắt đa quả, cũng bắt phá.

Biện Trang cái này tương lai 'Nhị sư huynh', cần phải rất nhanh liền nghênh đón nhất sóng tấn thẳng.

Này thiên bồng Nguyên soái chức, nói không chừng, chính là nguyên nhân kia đình ba mà đến.

...

Lý Trường Thọ rất nhanh cáo từ rời Lăng Tiêu điện, khối này giầy đạo nhân quay lại mình tiên phủ bên trong, vẫn như cũ vẫn duy trì tùy thời nghe tuyên trạng thái.

Long tộc sự, có thể tạm thời phóng nhất thả.

Tuy rằng mặt sau đại khái dẫn còn là sẽ xuất hiện gì chuyện xấu, nhưng lúc này khả đem đại bộ phận tinh lực rút ra, cường điệu chuẩn bị mình Kim Tiên kiếp.

Vong Tình thượng nhân này nhất độ kiếp, Lý Trường Thọ hoặc nhiều hoặc ít, tâm cũng có chút táo ...

Kia chút tự Lão Quân chỗ được tới phương thuốc dân gian trung, Lý Trường Thọ vi Vạn Lâm Quân trưởng lão tuyển hảo một loại 'Khai ngộ minh tâm đan' ;

Nhưng này đan dược, cần đẳng mình độ qua Kim Tiên kiếp, thành tựu trường sinh đạo quả, mới có năng lực đi luyện chế.

Chỉ cần bảo đảm ngũ phẩm phẩm giai, liền có hi vọng giúp Vạn Lâm Quân trưởng lão đột phá bình cảnh; có không đến Kim Tiên kiếp trước, liền xem lão gia tử tự thân tạo hóa .

Bánh ít đi, bánh quy lại, uống nước nhớ nguồn.

Vạn trưởng lão năm đó truyền xuống độc kinh, mình đến nay giúp Vạn trưởng lão đột phá cảnh giới, vốn là là hoàn lại nhân quả, phải .

Hơn nữa, một vị sở trường về độc đạo trưởng lão tấn thăng Kim Tiên...

Ngẫm lại liền đặc biệt mang cảm!

Kế tiếp, Lý Trường Thọ bắt đầu kiếm linh dược, hóa thân đi khắp đông thảng Thần Châu, không tiếc số tiền lớn thu mua.

—— hấn chuẩn bị lại đa luyện chế lưỡng chủng, mình độ kiếp thời khả năng hội dùng tới linh đan.

Sự tình quan mạng nhỏ, không chấp nhận được nửa phần sai lầm.

Lý Trường Thọ lần này luyện đan, cũng là khó được hết sức chăm chú, sợ lãng phí này chút giá trị sang quý hi hữu tiên thảo.

Nhân tiện nhắc tới, Vong Tinh thượng nhân độ kiếp thành tựu trường sinh đạo quả sau, liền mang theo Giang Lâm Nhi sư tổ cùng nhau bế quan, phỏng chừng là muốn bế quan rất dài một đoạn thời gian.

Trừ bỏ củng cố cảnh giới, Vong Tinh thượng nhân cũng có vi Giang Lâm Nhi tăng tiến tu vi ý tưởng.

Nhất người trường sinh, nhất người còn muốn tính toán mình thọ nguyên đại nạn, này là đạo lữ quan hệ trung cực kỳ bất đắc dĩ, cũng tương đối xấu hổ sự.

Giang Lâm Nhi lâm bế quan trước, còn cố ý tìm đến Lý Trường Thọ cùng Linh Nga, đem kia cây nhỏ linh đầu thai chuyển thể sự, ủy thác cho Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ cân nhắc đáp ứng ...

Địa phủ hiện tại cũng coi như có người quen, đi qua chạy đi cửa sau cần phải không khó.

Ân, Vu tộc hỉ huyết thực, mình Tiểu Quỳnh Phong linh thú vòng, cùng với hồ nước linh cá nuôi dưỡng tràng, lần này phỏng chừng có thể lập công .

Cái này cây nhỏ linh, trước sau tại Tiểu Quỳnh Phong thượng tiêu dao thập đa niên, so nó thọ nguyên mong muốn, sống hơi chút dài một ít.

Đội Lý Trường Thọ chuẩn bị tốt các loại độ kiếp thời muốn dùng linh đan, cùng với dành trước linh đan cùng dành trước dành trước, này cây nhỏ linh khiêu hảo thời gian, hấp hối, tại cây nhỏ linh trung...

Đi.

Lúc đó, Lý Trường Thọ, Linh Nga, Hùng Linh Ly, Tửu Cửu, ở một bên lẳng lặng chờ.

Đội cây linh linh thể tiêu tán, Lý Trường Thọ xuất thủ, dùng nhất chỉ đặc chế nhiếp hồn pháp khí, đem cây linh vốn là có chút không trọn vẹn hồn phách thu hồi.

Hoàn hảo, này thập đa niên tại Tiểu Quỳnh Phong trung nuông chiều từ bé, thịt cá, chân linh đã khôi phục viên mãn, có thể trực tiếp chuyển thể đầu thai .

Lý Trường Thọ vẫn chưa chậm trễ, lập tức liền muốn đi địa phủ nhất hành.

Mà lần này, Tửu Cửu xưng phong nhận việc theo đi lên, Lý Trường Thọ khuyên nàng tại sơn nội tu hành, bên ngoài quá nguy hiểm;

Nhưng Tửu Cửu tự kiểm chế Chân Tiên cảnh đỉnh cao tu vi, lại sử xuất phải giết kỹ —— lã chã mà khóc.

Lý Trường Thọ chỉ có thể bại hạ trận lai, nhượng giấy đạo nhân đa dẫn theo một ít khăn cấp chuẩn bị, gia tăng rồi vài lần dự bị người giấy số lượng, lại vận dụng mấy cái tiểu con bài chưa lật khó...

Nửa ngày sau, ngồi sư thúc hồ lô lớn, hai người cùng nhau chạy tới Đông Hải trụ trời.

Nguyên nhân Tử sư thúc cố ý đi về phía trước, dự tính đến địa phủ thời gian, còn muốn trì cái nhất hai ngày...

-----oOo-----

Đệ đồ ngóc thập bát chương đầu thai khách quý thông đạo

"Thì ra là có chuyện như vậy..."

Đông Hải kia cuộn cuộn yên ba thượng, Lý Trường Thọ cùng Tử Cửu kể lại giải thích một lần có quan hệ cây linh sự.

Tử Cửu nhìn Lý Trường Thọ trong tay trang có hồn phách pháp khí, cái miệng nhỏ nhắn nhất biến, thờ dài: "Giang vũ sư tử cũng là rất nhập nhô, nói đến đây còn là Tề Nguyên sư huynh có chút hành động theo cảm tình."

Việc này, đương uống cạn một chén lớn!"

Tử Cửu tùy tay nắm lên eo nhỏ nhắn bên cạnh treo hồ lô, ngửa đầu thâm thì quán hai khẩu, lại có chút thỏa mãn địa phát ra một tiếng "Cáp" âm cuối...

"Cách!"

Lý Trường Thọ ở phía sau ngồi, cũng là xem nhất lạc.

Nghĩ uống rượu liền uống thôi, còn muốn cấp mình tìm cái lý do.

Nguyên nhân Tiểu sư thúc tọa tư thế có chút tùy ý, Lý Trường Thọ cũng không tiện nhìn chăm chăm xem, chỉ là ngẫu nhiên... Khụ, hấn liền ngắm nhìn trời xanh mây trắng!

Lý Trường Thọ nói: "Vong Tình sư bá tổ đến nay tu thành Kim Tiên, sau này liền năng trường sinh bất lão."

"Trường sinh bất lão có gì hảo," Tử Cửu bĩu môi giác, "Luyện khí sĩ một đám đều tại theo đuổi cái này, cũng không nghĩ nghĩ, trường sinh bất lão... Vạn nhất, vạn nhất..."

Ồi chao? Câu nói kia nói như thế nào lai?

Dù sao đối ta mà nói, vạn nhất ngày nào đó rượu uống hết, nhưng còn muốn một mạch trường sinh, đó là đa đại thống khổ dày vò."

Lý Trường Thọ cười nói: "Sư thúc là muốn nói mẫn tâm tuyệt tính đi."

"Đúng, đúng, " Tửu Cửu nhất thời cấp Lý Trường Thọ dựng thẳng cái ngón cái, "Còn là tiểu Trường Thọ hiểu đồ vật đa ơ!"

"Sư thúc, mọi việc đều có tính hai mặt mẫn tâm tuyệt tính cũng là một loại tu đạo trạng thái."

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói:

"Cảnh giới càng cao, cùng đại đạo cách cũng lại càng gần.

Tích có Đạo Môn tổ cùng Thiên Đạo tương hợp, vi liên là bước trên tu hành này một đường chung điểm.

Bất quá sư thúc người loại này nói cũng là đúng vậy , như trường sinh sau đó không còn rồi tính tình, yêu thích, thậm chí mất đi đối đạo theo đuổi, kia quả nhiên là không công trường sinh ."

"Trường Thọ, người thì bất đồng thôi."

Tửu Cửu về phía sau xô dịch thân mình, từ hồ lô trước bộ trượt , rơi vào hồ lô eo nhỏ vị trí;

Nàng hai tay về phía sau đập, lại nhếch lên chân bắt chéo, nhất ngửa đầu, vừa vặn cùng hồ lô phân sau bộ ngồi Lý Trường Thọ đối diện.

Tửu Cửu đột nhiên cười hắc hắc, Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, không biết sư thúc lại làm sao vậy.

"Tiểu Trường Thọ a, người là bản sư thúc kiến quá nhân trung, tuyệt đối có thú cũng tối hảo ngoạn đích nhất cái!"

Lý Trường Thọ: ...

Này là khích lệ đi? Đây là khích lệ đi!

Nếu là mắng mình là khiến so, phải chỉ dùng để cái khác tìm từ đi?

Lý Trường Thọ cười mà không nói, cầm xuất nhất phần mình gần nhất sửa sang lại xuất đan kinh, đạo câu: "Làm phiền sư thúc bả không hảo phương hướng tiến đến địa phủ, đệ tử trước tu hành ."

"Thật sự là, mới vừa khoa người, mất mặt!"

Tửu Cửu hừ một tiếng, thật cũng không nói thêm cái gì, dù sao cũng là nàng chủ động nói ra cùng nhau tiến đến địa phủ.

Nàng là vi xuất lai đi dạo ư?

Còn không phải lo lắng tiểu Trường Thọ tu vi mới vừa Nguyên Tiên, địa phủ như vậy hung ác địa phương, há có thể là hắn tùy tiện xông loạn.

Tửu Cửu sư thúc lại uống rồi điếm tiểu rượu, lái hồ lô siêu tốc, nhanh như điện chớp thẳng đến địa phủ.

Thế là, mấy ngày sau...

...

"Ngu, kia Hải Thần thật có người nói như vậy mơ hồ?"

Âm ti mặt đông, hai tòa đặt song song núi cao đỉnh chớp, vách núi đen bên cạnh cái nổi lên đồng lửa, hai cái dài không sai biệt nhiều trảng hán, mặc âm kếm 'Quan phục', tại chỗ đó ngồi xỏm nói chuyện phiếm.

"Mã, ta lừa người làm gì? Mới có lợi ư?"

Ai nhượng người trước đoạn thời gian không nên học Nhân tộc luyện khí sĩ bẻ quan tu hành, người dùng bẻ quan ư? Người là vu a hỗn đản!

Người muốn bắt bẻ quan, lúc ấy theo ta cùng đi, mình có thể gặp được!

Kia trường hợp, cừ thật, người ta tập nập, tinh kỳ pháp phối, chiêm trông 喧 thiên, đại năng một mảnh a!"

Nhất vu thuận miệng mắng, nhất vu cười mĩa hai tiếng, liền nói tiếc nuối.

Kia 'Mã' đột nhiên trước mắt sáng ngời, thật dài cảm, đối dưới chân núi cách đó không xa đường nhỏ nâng nâng.

"Ôi chào? Đó là chúng ta Vu tộc huyết mạch ư?"

Ngu người xem bên kia, kia chỉ hồ lô lớn thượng, phía trước ngời Nhân tộc thiếu nữ, là Vu Nhân ư?"

"Phải là chúng ta Vu tộc hậu duệ đi, bắt quá nàng huyết mạch cường hóa thân hình, như thế nào đều cường hóa đến cơ ngực lên rồi?"

Này như thế nào lấy chồng đánh nhau?"

"Xông lên đi xô bái."

Này hai người hóa liếc nhau, theo sau liền là một trận nhún vai lặng lẽ cười.

Nhưng cười cười, kia 'Ngu' đột nhiên tinh thần chấn động, lại thấy được hồ lô lớn sau chéch ngồi tên còn lại, vội vàng hô:

"Mặt sau cái kia nam nhân, nhìn đến không? Đó chính là Hải Thần thân mật ! Chúng ta sở dĩ năng nói với Hải Thần thượng thoại, toàn bộ bằng hắc dẫn tiến!"

"Hải Thần công mẫu ?"

"Công !"

"Nương nương tại thượng, này chút Nhân tộc quả thật thối nát... Hắc hắc hắc, bắt quá ta hỉ hoan."

"Phi, ta nói sai rồi, cái kia là Hải Thần bạn tốt! Không phải thân mật !"

'Ngu' lập tức đứng dậy, lấy ra mình khăn trùm đầu, đay gai luôn cấp mình mang thượng.

"Mau đi xuống chuẩn bị tiếp đãi rồi, đây chính là chúng ta giúp đỡ mặt đất kia chút gia hòa cơ hội tốt!"

Này hai gã thượng cổ chi chiến lưu quá huyết chiến vụ bận rộn một trận, trực tiếp hóa thành địa phủ Câu Hồn sứ giả Ngu Đầu Mã Diện.

Ngu Đầu Mã Diện tại vách núi đen thượng đẳng một trận, đợi kia hồ lô lớn bay đến 'Một tia thiên' trước, bị địa phủ âm kềm ngăn lại;

Ngu Đầu một tiếng kêu, hai đạo thân ảnh tự vách núi đen biên nhảy xuống!

Phía dưới, Tử Cửu thu hồi bảo bối hồ lô, cùng sau lưng Lý Trường Thọ;

Lý Trường Thọ chính cảm xuất nhất chỉ bảo nang, mỉm cười đưa cho chỗ đó âm kềm tướng lãnh.

Hôm nay âm kềm tướng lãnh cũng như là muốn ăn không phẩn chán, bài tiết không khoái, tất cả người hắc nghiêm mặt, đem bảo nang cầm trong tay, phiêu nhãn Tử Cửu, hừ nói:

"Tiên âm ti quy củ điếm, nơi này cũng không phải là các ngươi Nhân tộc Chân Tiên có thể giương oai chỗ ngồi!"

Tửu Cửu ở bên lật mắt tròn trắng, thật cũng không nói cái gì.

Cũng đúng lúc này, hai đạo bóng đen từ trên cao đập lạc, một tia bầu trời phương các nơi cấm chế nhất tề lóe ra hào quang, nhưng vẫn chưa trở ngại này hai đạo thân ảnh...

"Dừng tay!"

"Hắc! Để làm chi ngươi!"

Chợt nghe hai tiếng hô quát, nhất chỉ chân to từ bên bay tới, đem kia âm kém tướng lãnh trực tiếp đoán phi, kia chỉ bảo nang quăng hai trượng cao, bị Nguru Đầu vững vàng địa cầm trụ.

Nguru Đầu trừng mắt bị đoán phi trăm trượng kia âm kém tướng lãnh, mắng:

"Mù ngươi nhân! Đây là chúng ta địa phủ khách quý! Ồ!"

Một bên Mã Diện lập tức hướng trước, đối Lý Trường Thọ cùng Tửu Cửu làm cái tượng khuông tượng dạng địa đạo vái chào, kia trương bất ngờ nhượng người cảm giác có chút anh tuấn Mã Diện thượng, mang theo ôn hòa tươi cười.

"Hai vị, dưới tay nhiều người có mạo phạm, đắc tội, đắc tội... Hí ."

Tửu Cửu lúc này đã là đứng ở Lý Trường Thọ trước người, đem Lý Trường Thọ hộ ở sau người, còn truyền thanh đạo câu: "Cẩn thận chút, cái này địa phủ không khỏi cũng quá quý dị chút."

Lý Trường Thọ: ...

Cũng không có thể phủ định toàn bộ, tối không bình thường liền trước mắt này hai người khăn trùm đầu nam.

Lập tức, Nguru Đầu hắc hắc cười tiếp cận đi lên;

Kia Mã Diện có chút rụt rè địa đứng ở một bên, trong tay đa nhất bả thạch chế lược, tại lẳng lẳng chải vuốt sợi hấn kia nhất luôn màu r ám nắng tông phát.

Nguru Đầu lập tức không nhìn Tửu Cửu, đối Lý Trường Thọ cười nói:

"Trường Thọ, lại gặp mặt rồi!

Lần này lai địa phủ, chính là Hải Thần có gì chỉ thị ư?"

"Sự thúc, để cho ta tới đi."

Lý Trường Thọ tại Tử Cửu bên tai nói câu, theo sau đi hướng đến đây, cùng Ngưu Đầu chấp tay làm đạo vái chào.

Lập tức, vài tiếng hàn huyên, Lý Trường Thọ nói ý đồ đến, nói mình là tới đưa thân hữu đầu thai chuyển thế.

Ngưu Đầu cười nói: "Này dễ làm, vừa vặn chúng ta huynh đệ hai cái cũng không vội, đưa hồn phách đầu thai, lại là chúng ta làm Câu Hồn sứ giả bản chức, liền bồi đạo hữu chạy này một chuyến!

Thỉnh! Bên này thỉnh! Đến địa phủ không cần câu thúc, đều là người trong nhà, liền theo tới nhà mình giống nhau!"

"Làm phiền Ngưu Đầu tiên bối rồi, " Lý Trường Thọ mỉm cười đáp ứng .

Tử Cửu đã là nhịn không được một tay phù ngạch, có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Ngưu Đầu đưa tới một trận thoải mái sướng mũi thuyền ngưu xe, kêu Lý Trường Thọ cùng Tử Cửu ngồi đi lên, mình cùng Mã Diện ở bên tiếp khách;

Bọn họ lại điểm một đội âm kếm ở bên hộ tổng, không nhanh không chậm địa hướng âm ti mà đi...

Này người kéo xe lão ngưu cũng cũng không phải phổ thông linh thú, lái mây đen mà chạy, phi nhưng thật ra không chậm.

Theo Lý Trường Thọ, này đối địa phủ Câu Hồn sứ giả cũng là có chút thú vị.

Tại tính cách thượng, Ngưu Đầu thô cuồng, Mã Diện tế nhị.

Đầu ngưu ngồi trên ngưu xe, liền trực tiếp ngồi xếp bằng, cùng Lý Trường Thọ tùy tiện loạn侃.

Mã Diện còn lại là dọn chỉ ghế, ngồi ngay ngắn tại ngưu xe phía sau, cũng vì Tử Cửu cái này mặc váy ngắn nữ luyện khí sĩ, chuẩn bị khoát lên trên đùi thảm.

Đội Ngưu Đầu từ cùng, Mã Diện liền bắt đầu chậm rãi mà nói, cùng Lý Trường Thọ tán gẫu nhân sinh, tán gẫu nghệ thuật, nói một câu u Minh Giới tốt non sông, tránh cho không khí lâm vào xấu hổ.

Trón sau lưng Lý Trường Thọ ngồi Tử Cửu, nhịn không được truyền thanh nói thầm :

"Tiểu Trường Thọ, bọn họ chính là người nói địa phủ người quen?"

Lý Trường Thọ nhớ tới kia ngũ trăm tên nữ quý, truyền thanh trả lời:

"Giao tình miễn cưỡng xem như không sai, bọn họ có việc có cầu ở ta một cái khác bằng hữu, cho nên có chút lầy lòng chúng ta.

Kỳ thật, này hai vị là đi theo đại đức hậu thổ Vu tộc chiến vu, bản thân thực lực cao cường, có Thiên Đạo thần chức, cũng đáng được nhất giao."

Nghe nói này chút, Tử Cửu biểu tình nhất thời... Một lời khó nói hết.

Lý Trường Thọ rất nhanh liền phát hiện, Ngưu Đầu Mã Diện khả năng thần chức không cao, nhưng bọn hắn tại Vu tộc trong tộc địa vị, phải không phải là nhỏ...

Do bọn họ hai người tự mình tiếp khách, này một đường thông suốt.

Tiến vào kia to lớn âm trầm âm ti thời, chúng âm kém đối bọn họ hành lễ rất nhiều, nhịn không được trộm đánh giá;

Đến đây âm ti làm việc Nhân tộc, Yêu tộc, cũng là tất cả đều tò mò quan sát này nhất hành;

Mà âm ti trung bản thân số lượng phần đông quý tu, âm tu, lúc này cũng là mặt lộ vẻ kính sợ.

Có đôi khi, phong cách, chỉ cần một chiếc ngưu xe.

Ngưu xe nhẹ lay động chậm lắc lư giữa, trực tiếp đến âm ti cấm địa —— trong thành trung ương khu vực.

Quá vài toà đại trận, mới thấy vậy địa hình dáng.

Không trung huyền phù thập tọa hùng vĩ đại điện, đại điện giữa, do mấy trọng đường kính tối đen xiềng xích liên tiếp, cấu thành nào đó trận thế.

Này thập tọa đại điện hạ, âm ti ở giữa, là một tòa hơn mười dặm đường kính, sâu không thấy đáy viên hãm hại;

Lại có một tòa tiên đảo huyền phù tại viên hãm hại phía trên, nó thượng dựng thẳng một mặt bị sáng mờ bao bọc thật lớn vòng tròn.

Hố sâu cái đáy tràn đầy huyết vụ, tựa hồ phía dưới còn có vô tận vực sâu, nó nội không ngừng truyền ra vô số hỗn phách thảm hào tiếng...

Này liền là Diêm La điện, luân hồi địa, thập bát tầng luyện ngục.

Diêm La điện các nơi bay múa phần đông thân ảnh, chúng âm kém phi hạ bay lên, đem nhất chỉ chi âm hồn đưa đến nên đi nơi...

Lý Trường Thọ bọn họ đi trước phía trên Diêm La trong điện, không đi chính đường, trực tiếp tránh ở góc...

Chuyển thế luân hồi cũng muốn phân bước đi, có Ngưu Đầu Mã Điện tại chỗ đó, này chút bước đi tự nhiên năng tĩnh lược liền tĩnh lược.

Mã Điện trực tiếp thỉnh một vị phán quan đến đây;

Này phán quan tại địa phủ âm ty bài vị, so Ngưu Đầu Mã Điện cao một ít, nhưng thấy đến Ngưu Đầu Mã Điện sau, lại có chút cung kính.

Lý Trường Thọ cẩn thận phân biệt, cái này phán quan lần trước còn đi qua Hải Thần giáo đại điện...

Ngưu Đầu xoa xoa bàn tay to, cười vấn: "Trường Thọ a, ta sư bá?"

"Tại chỗ đó," Lý Trường Thọ cầm xuất kia bình sứ, đem cây linh hồn phách phóng ra, cây nhỏ linh hồn phách tại Lý Trường Thọ lòng bàn tay cuộn mình thành nhất đoàn.

Kia phán quan cầm xuất một cây dao khắc dấu, một quyển sách cổ —— này là Thiên Đạo chí bảo người thư sinh chết bộ cùng phán quan bút hình chiếu, chỉ có thể tại Diêm La trong điện, do lớn nhỏ phán quan lai dùng.

Tại Lý Trường Thọ lý giải trung, sinh tử bộ cùng phán quan bút, kỳ thật là một bộ 'Hệ thống', mà phi đơn giản hai dạng bảo vật.

Này vị phán quan dùng dao khắc dấu tại cây nhỏ linh hồn phách thượng một chút, sinh tử bộ thượng hiện ra nhất cứng cõi chữ viết.

Theo sau, phán quan kiên nhẫn địa giải thích nói:

"Này một đời nhưng thật ra không có tội nghiệt, thượng một đời cũng từng tích đức làm việc thiện, công đức lỗi nặng nghiệp chướng, hạ một đời phải nhập nhân đạo, bất quá mệnh đề có chút nhập nhô.

Nơi này, cần sửa sửa ư?"

Lý Trường Thọ vội nói: "Nếu thuận tiện mà nói."

"Hảo, ta đây hết sức giúp nàng điều chỉnh hạ mệnh cách."

Phán quan cân nhắc một hai, đề bút viết hai câu.

Tuy rằng không thể sửa đổi sinh tử bộ thượng đã có chữ viết, nhưng có thể ở phía sau viết xuống một câu 'Phùng hung liền hóa cát, con đường phía trước quý nhân ngộ', cái này tương đương với sửa lại mệnh.

Ngưu Đầu vấn: "Ồ trong này còn có thể làm cái gì? Đều cấp ta sư bá cáo thượng!"

"Còn có thể xác định sinh ra ở nơi nào nhà người, " phán quan cười nói, "Tuy rằng hội hao phí một ít công đức, nhưng tất cả mọi người không phải ngoại nhân, người này cũng cũng không phải ác đồ, hơi làm sửa chữa cũng là có thể ."

"Làm!" Ngưu Đầu đại vung tay lên, kia phán quan nhất thời hạ bút.

Tuy rằng án quy củ, Lý Trường Thọ cùng Tử Cữu không thể quan khán sinh tử bộ, nhưng bọn hắn cũng có thể ngẫu nhiên ở bên cạnh miết liếc mắt một cái, không cần thận nhìn đến...

Rất nhanh, sư bá đầu thai phần món ăn liền trang bị hoàn thành.

Phán quan còn giải thích nói: "Sinh tử bộ đại để chỉ là đối phạm nhân có tác dụng, phạm là bắt đầu tu hành, bước trên tiên lộ, sinh tử bộ đối nó mệnh cách ước thúc sẽ suy yếu đại bán."

Lý Trường Thọ tạ ơn quá kia phán quan, đưa lên mình chuẩn bị một phần hậu lễ; kia phán quan nhìn nhìn Ngưu Đầu cùng Mã Điện, còn là cười thu .

Xác định hôn phách hạ một đời, giành được luân hồi danh ngạch, Ngưu Đầu Mã Điện liền mang theo Lý Trường Thọ cùng Tử Cữu xuất Diêm La điện.

Bọn họ từ bên nhất điều đường nhỏ đi vòng quanh, đi lên kia tọa hồ sâu thượng tiên đảo.

Này tiên đảo rất có chú trọng, vừa mới đi lên chỗ đó, trước mắt quang ảnh chuyển động, Càn Khôn hỗn loạn điên đảo, quanh mình cảnh sắc nhất thời nổi lên biến hóa...

Chỗ đó nhưng lại tàng một chỗ tiểu nghìn thế giới!

Một tòa thật lớn bảy màu vòng tròn, dựng thẳng ở tại này phiến nhỏ hẹp Thiên Địa tới cuối...

Không ít âm kém tại các nơi bận rộn, áp giải nhất chỉ chỉ hình người hôn phách, đi hướng vọng hương đài, xem bãi tam sinh thạch, trở lên nề hà kiêu, âm nhất khẩu Mạnh bà thang, đưa vào luân hồi bên trong.

Này là chạy trình tự luân hồi.

Cũng có không đếm được chân linh phiêu phù ở các nơi, như hạ đê huỳnh hỏa trùng, thường thường liền hội đã bị lục đạo luân hồi bàn đất, hướng lục đạo luân hồi bàn thổi đi...

Này là chân linh chuyển sang kiếp khác, cùng hồn phách chuyển sang kiếp khác có khá lớn khác nhau.

Ngưu Đầu cùng Mã Diện mang theo hai người trực tiếp chen ngang, lập tức đến vọng hương trước đài, một đám quý kém vội vàng nhường đường.

Kia chút hồn phách phần lớn hỗn loạn, cũng không có gì phát biểu ý kiến cơ hội.

Vọng hương trên đài bay ra nhất chùm thiển màu vàng quang mang, đem cây linh hồn phách bao bọc.

Cây linh thân hình chậm rãi tiêu tán, hóa thành chân linh ban sơ hình thái, lại ngưng tụ thành nhất danh mặc quần lưới xinh đẹp nữ tử...

Nàng hai mắt bên trong tràn đầy mờ mịt, mắt nhìn vọng hương đài, nhìn đến chỉ là nhất khối sắp chết héo, niên hạn đã đến lão cây.

Rồi sau đó, này nữ tử bị nhất chùm quang dấy, bay đến một bên tam sinh thạch thượng, tại tam sinh thạch thượng lẳng lẳng đứng một trận, thấy được kiếp trước, cùng kiếp trước kiếp trước...

Không bao lâu, nữ tử nhãn trung rung rung, quay đầu nhìn về phía Lý Trường Thọ cùng Tử Cửu, trong miệng khinh gọi :

"Đa tạ các người... Cảm ơn..."

Cửu sư muội, còn có Trường Thọ... Cảm ơn các người..."

Nàng chắc là tại cây linh này một đời, thấy được Lý Trường Thọ thân ảnh, biết được Lý Trường Thọ họ tên.

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, Tử Cửu đối hoàn giang vũ nhếch miệng cười, nhưng trộm lau hạ khóe mắt.

Phong tiền ánh mắt rồi, mới không phải lệ điếm thấp.

Ngưu Đầu Mã Diện cùng nhau hướng trước, trong miệng kêu một tiếng: "Thời điếm không còn sớm rồi, đi sớm sớm chuyển sang kiếp khác, chớ có cô phụ người thân hữu một phen hảo ý."

Hoàn giang vũ lại đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, bị Ngưu Đầu Mã Diện một tả một hữu hộ tống, đưa lên nề hà kiêu.

Đi qua nề hà kiêu, đến Mạnh Bà trước, Mạnh Bà tùy tay múc một chén nước canh.

Ngưu Đầu hướng trước nói thắm hai câu, Mạnh Bà tay run lên, trong tay nước canh sái xuất đại bán, trở xuống thùng gỗ bên trong, chỉ nhường hoàn giang vũ uống rồi non nửa...

Đương hoàn giang vũ thân ảnh, bị lực đạo luân hồi bàn bắn ra quang mang bao bọc trụ, nhanh chóng biến mất không thấy, Lý Trường Thọ đáy lòng cuối cùng buông xuống nhất kiện tâm sự.

Kế tiếp, phải đi hoàn giang vũ sư bá chuyển thế chỗ, an bài nhất chỉ giấy đạo nhân bảo hộ...

Ân?

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, đã thấy Tử Cửu chính nghiêng đầu, khinh khê tựa vào mình kiên bên cạnh, miệng phát ra một tiếng tràn đầy cảm khái than nhẹ.

-----oOo-----

Đệ đồ ngọc thập chín chương Kim Tiên kiếp đảo thời trước!

"Đừng đa nghĩ a, bản sư thúc vừa rồi chỉ là không cẩn thận nhu nhược một chút hạ, cho người mượn bả vai dựa nhất dựa!"

Tử Cửu nâng tay tại Lý Trường Thọ đầu vai vỗ vỗ, "Cấp người quét sạch sẽ!"

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, Tử Cửu thoáng có chút chột dạ địa rụt co rút lại cổ, lại nghĩ tới mình là sư thúc bối phận đại, khẽ hừ một tiếng, toàn bộ đương vừa rồi vô sự phát sinh.

Quý biết nói sao phải dựa vào lên rồi!

Đưa hoàn giang vũ sư bá vào luân hồi nơi, Lý Trường Thọ cùng Tử Cửu cũng không tại địa phủ đa lưu.

Trước khi chia tay, Lý Trường Thọ đem mình lai thời chuẩn bị kia phần 'Hậu lễ', cầm xuất lai đưa cho Ngưu Đầu Mã Diện.

Đó là một trăm điều lễ vị linh cá, cùng với sáu mươi sáu chỉ dưỡng phi đội làm thịt linh thú.

Ngưu Đầu Mã Diện vốn là kiên quyết từ chối bất chịu, nhưng Lý Trường Thọ này phần tạ ơn lễ, liền như nhất chỉ linh miêu chui vào hai người đáy lòng, tại kia không ngừng cong lai cong đi...

Bọn họ, thật sự tham .

Trừ người tu hành ở ngoài, âm u nội vô vật còn sống, bọn họ cũng cực nhỏ có thể đi bên ngoài đi lại, quả nhiên là bao nhiêu niên không (chưa) ăn thượng nhất khẩu nóng hôi thịt.

Vu tộc cũng là tốt rồi cái này.

Có cái thuyết pháp, là Vu tộc Yêu tộc năm đó đại chiến, ban sơ cũng không phải là bởi vì Yêu tộc muốn thống trị đại địa, hoặc là Vu tộc muốn chiếm lấy không trung.

Mà là... Ăn xuất tới...

Rất nhiều cừu thị Vu tộc đại yêu đòi trước, vốn là là bị Vu tộc đi săn đối tượng.

—— chỉ có thể nói Hồng Hoang quá kỳ diệu, sinh vật liên không đáng tin.

Đưa Lý Trường Thọ cùng Tử Cữu rời khỏi, Ngưu Đầu Mã Diện lén lút địa về tới mình trách nhiệm điểm —— kia tọa núi cao phía trên.

Hai người cầm xuất mình giữ nhà bản lĩnh, bố trí một tầng ngăn cách ngoại bộ tra xét kết giới, lại cái nấu cơm đồng, dâng lên đại hỏa, cầm xuất hai chỉ pháp khí linh thú bóng, nhìn mặt trên viết kia hai hàng chữ:

【 nghi dùng phạm hỏa thiêu nướng dùng ăn, nó thịt chất ngon, nướng chí ngoài da hơi hơi cháy đen cảm, nó nội thịt chất tốt nhất 】

Mở ra linh thú bóng, hai chỉ lợn sữa lớn nhỏ linh thú rơi trên mặt đất, bị dây thừng bó nổi lên đủ chi...

Ngưu Đầu Mã Diện lập tức bận rộn , không bao lâu đã đem linh thú xử lý sạch sẽ, đặt ở hỏa thượng chậm rãi đốt nướng.

"Đây là cái gì?"

Ngưu Đầu nhìn linh thú bóng sa sút hạ hai chỉ hương túi, cầm lấy lai mắt nhìn, nó thượng còn dán nhãn...

【 bí chế phối liệu, vi cay 】

【 bí chế phối liệu, tư hương 】

"Nhân tộc, như vậy chú trọng ư? Không phải nướng chín liền ăn?"

"Làm một chút làm một chút, hôm nay chúng ta cũng người nhất bả!"

Một lát sau, hai cái ngòi xỏm tại đồng lửa bên cạnh Vu tộc cao thủ, trong miệng nhất tề phát ra nhất một trận "Hương", "Hương" tiếng gọi âm ỉ.

Một lúc lâu sau, hai người cuối cùng ăn đến miệng...

Ngưu Đầu trước kéo xuống nhất tiêu khối thịt ném nhất khẩu, nhắm lại hai mắt, tinh tế nhấm nuốt.

Hắn đột nhiên xoay người quỳ ngòi dưới đất, nắm tay mãnh liệt lực đập địa, đập được phía dưới sơn thể hào quang lóe ra, tầng tầng cảm chế đều bị kích phát ra rồi.

Kia Mã Diện nhưng mảy, thấy thể có chút hồ nghi địa, kéo xuống nhất tiêu khối sau đủ thịt, đưa đến trong miệng, chậm rãi nhấm nuốt.

Trong nháy mắt, hắn trên đầu kia nhất luôn tông mao dựng thẳng, cả người như là quá điện một loại, lão mã mắt to trung để lại hai hàng nước mắt...

"Ngưu, này thật đẹp vị !

A, ta cả người gân cốt như là thư giãn mở, đối với người nhưng lại động cảm thấy thẹn ý niệm trong đầu, không nghĩ đem như vậy mỹ vị đồ vật chia xẻ cho chúng ta tộc nhân."

"Mã, ta hận! Ta hận a!

Nhiều như vậy niên đều chưa đi để ý Nhân tộc ăn cơm phương pháp, bỏ lỡ nhiều như vậy niên!"

Mã Diện hai tay run rẩy kéo xuống đệ nhị khối trước đủ thịt, nhấm nuốt qua đi, nhẹ giọng tán thưởng:

"Tâm cơ thâm trầm Nhân tộc, bọn họ là muốn dùng loại này biện pháp cười nhạo năm đó đại địa đứng đầu ư?"

A... Không được, một lần không thể cắn nhiều như vậy.

Cái này Nhân tộc Thiên Tiên lưu lại loại này điều liêu, thật sự là quá lợi hại !"

"Ách, Thiên Tiên? Hắn không phải Nguyên Tiên ư? Ta cũng không nhìn kỹ.

Mã, người kia chỉ nuốt trôi ư?"

"Tự nhiên nuốt trôi, hấn ần tàng rồi cảnh giới... Hiện tại không phải nói cái này thời điểm!"

Ngưu, chúng ta cần đưa hấn lưu lại đồ vật chia đều."

"Không có khả năng , trừ phi người đánh thắng được ta, " Ngưu Đầu quyết đoán lắc đầu, "Người có biết ta bình thường thích nhất chiếm người tiện nghi, lần này khẳng định không thể nhượng bộ."

"Ăn xong rồi luyện luyện?"

"Chậm phẩm, chậm phẩm... A, này chết tiệt hương vị!"

Không bao lâu, này một tia thiên hùng quan bên cạnh một tòa núi lớn bắt đầu không ngừng lay động, nó thượng cảm chế ánh sáng thiểm lại thiểm, hai cỗ cường hấn huyết khí kinh nhiếp nghìn dặm u hồn!

Đi ngang qua chỗ đó mấy danh nhân tộc luyện khí sĩ, thấy thế bất giác một trận nhú mày, giao qua đường phí sau đó, lại có chút lo lắng địa không dám hướng trước.

Này... Dựa bắt dựa bài bản?

"Mau đi qua, yên tâm chính là, hai vị đại nhân tại hoạt động gân cốt, thương tổn không đến các người!"

...

Cùng lúc đó, âm ti đông mấy vạn lý.

Cáo biệt 'Ồ hí' khăn trùm đầu khách, hướng u Minh Giới biên giới bay đi hồ lô lớn thượng, Lý Trường Thọ khoe miệng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, phẩm đọc trong tay đan kinh.

Bởi vì lo lắng Tử Cửu sư thúc nhân thân an toàn, hấn đại bán tâm thần đều ở chỗ này thủ .

Dù sao Tiểu sư thúc thuộc về quý hiếm bảo hộ kia nhất loại nữ tử, đương nhiên không thể ra gì sai lầm.

Tử Cửu vấn: "Trường Thọ, chúng ta hiện tại muốn trực tiếp trở về ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Khó được xuất lai một chuyến, chúng ta đi hoàn giang vũ sư bá muốn đầu thai kia hộ nhà người nhìn xem, lại hỏi sơn cũng không muộn."

"Được rồi, " Tử Cửu nhếch miệng cười, vui vẻ địa đáp ứng tiếng.

Nhưng mà, bay một trận, Tử Cửu lại trầm ngâm hai tiếng, hỏi câu: "Cái này, kia hộ nhà người ở đâu?"

Lý Trường Thọ: ...

Cảm tình ngài cũng là 'Xem qua liền quên', 'Nghĩ lại sẽ không'.

"Trước xuất u Minh Giới, trực tiếp đi Nam Thiệm Bộ Châu, đến lúc đó sẽ tìm tìm đi, ta nhớ kỹ đại khái vị trí, phải sẽ không tìm lầm."

Tử Cửu nhú mày, tán thưởng: "Chậc, đi theo tiểu Trường Thọ xuất lai, bản sư thúc quả nhiên không cần đa lo lắng gì, vậy đều giao cho người ác!"

Lý Trường Thọ cười mà không nói, tiếp tục phẩm đọc đan kinh, đáy lòng hết lần này đến lần khác tính toán, còn có bao nhiêu có thể chuẩn bị độ kiếp tiểu đồ chơi.

Một đường hướng đông, trở ra u Minh Giới, lấy con đường Nam Châu hành.

Tử Cửu lái hồ lô lớn tổng cộng bay hai nhật, đến Nam Thiệm Bộ Châu phía Đông lâm hải một tòa Đại Thành phụ cận.

Hoàn giang vũ đầu thai kia hộ nhà người, chính là này trong thành phòng giữ tướng quân.

Tiên thức đảo qua, trong thành phen hoa thịnh cảnh ánh vào đạo tâm bên trong.

Lý Trường Thọ đáy lòng, đột nhiên lại nổi lên một chút cảm ngộ, tựa hồ có cái thanh âm nói cho mình, có thể thừa dịp cơ hội này, tại thể tục đi một chút nhìn xem, bỏ toàn bộ mình chỉ kém một tia viên mãn đạo tâm.

Lúc này độ kiếp nắm chắc chỉ có chín thành bảy, chuẩn bị đồ vật lại đa, cũng một mạch không đạt được lý tưởng trạng thái chín thành bát, chính là tại đạo trong lòng còn có một tia bất viên mãn.

Lý Trường Thọ nói: "Sư thúc, chúng ta tại thể tục trung đi một chút đi."

"Hành, " Tử Cửu lưng khởi tru tà Như Ý Kiếm, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau lạc ở ngoài thành một chỗ rừng hoa đào trung, từng người thu liễm khí tức, hướng Đại Thành mà đi.

Lúc này Tử Cửu trên mặt đất hành tẩu, Lý Trường Thọ mới chú ý tới, nàng trên chân giẫm lên, còn là cặp kia thoải mái nhu giầy rơm.

Lý Trường Thọ đổi mặc quần áo cách ăn mặc, theo đuổi chỉ là phổ thông làm sạch.

Tử Cửu đối này nhưng thật ra hoàn toàn không thêm đề ý, cũng liền ít nhiều tiên nhân đều có tiên linh thể, tự thân vô cầu.

Vào trong thành, Tử Cửu tràn đầy tâm kỳ địa đánh giá các nơi, mà phạm nhân nhóm cũng đều tâm kỳ địa đánh giá cái này thiếu nữ...

Cay sao đại...

Như thế nào sinh ...

Nàng trên lưng hồ lô!

Tử Cửu tu hành nghìn đa niên, tiến vào thế tục số lần chính là ít ỏi, chỉ là ở trong núi hống .

Hôm nay đến thế tục bên trong, nàng rất nhanh đã bị thế tục náo nhiệt hấp dẫn, đông nhìn xem, tây tiếp cận tiếp cận, quan sát một ít kỳ quái phạm nhân, cũng sẽ tại ven đường khát cái trước mặt nghỉ chân, cầm xuất hai viên linh đan đậu.

Sau đó bị khát cái mắng câu: "Dùng gì đều hướng ta bát bên trong! Sao địa, ngươi còn muốn hạ độc a!"

Tử Cửu xì một tiếng khinh miệt, nhưng thật ra không cùng phạm nhân so đo, mại nhẹ nhàng nện bước, tìm kiếm tối phần hoa nơi.

Nàng hội mua nhất chỉ màu sắc rực rỡ mặt nạ đội, lại lặng lẽ đứng đến Lý Trường Thọ bên cạnh, đột nhiên 'Oa' một tiếng xuất hiện;

Cũng sẽ tại kia hương vị ngọt ngào mút quả trước mặt nghỉ chân dừng bước, nhin không được tay nhỏ bé mặt mặt khoe miệng, vẫn có thể hay không dùng ngọc thạch hoá nó hai xuyên.

Lý Trường Thọ liền ở một bên mỉm cười nhìn, ánh mắt mang theo vài phần bình yên, này tràn đầy ...

Lão phụ thân mang tiểu nữ nhi đi dạo phố đã thị cảm.

Tử Cửu tại phố thượng chơi nháo một trận, rước lấy không ít ánh mắt nhìn chăm chú, chính là hồn nhiên bất giác;

Nàng lại ngửi được một bên truyền đến đồ ăn mùi, lôi kéo Lý Trường Thọ chạy tới cách đó không xa tử lâu.

Nhưng rất nhanh, Tử Cửu nhân khi cao hứng mà đi, mất hứng mà về.

Ăn quen sơn trung dưỡng linh thú, này chút phàm trần tục vị, quả thật có chút không thú vị.

Lúc này Tử Cửu cũng chú ý tới, Lý Trường Thọ tựa hồ trạng thái có chút không đúng.

Ánh mắt do dự đồng tử vô định, tự thân đạo vận như ẩn hiện...

Này, rõ ràng là có sở cảm ngộ dấu hiệu.

Tử Cửu ngày thường tuy rằng hi hoan hồ nháo, nhưng loại này thời khắc cũng là có chút đứng đắn;

Đầu tiên là bắt dấu vết địa lui về phía sau nửa bước, cùng sau lưng Lý Trường Thọ, lại cảm xuất nhất bả liên vô ngăn nhận đề ở trong tay, thả ra nhất sợi tiên nhân uy áp uy hiếp quanh mình phàm nhân, vì Lý Trường Thọ hộ pháp.

Lý Trường Thọ lúc này, đáy lòng bị nhất từng đợt từng đợt đạo vận sở nhồi...

【ta đạo, quả nhiên là ta sở hướng tới đạo ư?】

Hắn hỏi mình như vậy một vấn đề, ngay tại này Đại Thành trung bước chậm mà chạy, suy tư về, hiểu ra, nghe, nhìn, nhớ lại ...

"Hang ổ bánh ngô, nhất văn tiền bốn!"

"Đồ ăn, bán vải ! Bán vải, đều là đồ ăn!"

"Mẫu thân, ta nghĩ ăn nướng quả dưa!"

Bất tri bất giác đi tới một chỗ chợ, Lý Trường Thọ dưới chân tùy ý mại động, nước chảy bèo trôi, tìm mình cơ duyên.

Hắn không nghĩ tới gì điển cố, lúc này cũng không nhiều lắm kiêng kị, duy nhất nghĩ, chính là ổn thỏa khởi kiến, có cảm ngộ, tìm được phương hướng liền áp nhất áp.

Tử Cửu lẳng lặng theo một trận, rất nhanh liền phát hiện một chút vấn đề nhỏ...

Trước mắt cái này tiêu sư diệt thân thượng đạo vận, mình như thế nào, hoàn toàn xem không rõ ?

Cái quỷ gì?

Tử Cửu nháy mắt mấy cái, này còn là lần đầu tiên cảm nhận được Lý Trường Thọ đạo vận, mà này luồng đạo vận tối nghĩa khó hiểu, cùng năng sở tu đạo mặc dù đồng nguyên, chính là không chút nào gần.

Nhất cây khai nghìn hoa, tâm nhị tất cả bất đồng.

Nhưng tiểu Trường Thọ đạo vận, nàng cái này sư thúc nhưng lại tìm hiểu không ra, cái này rất thuyết minh vấn đề !

'Sao lại thế này? Tiểu Trường Thọ hoại rớt?'

Từ Cửu khoe miệng nhất phiết, không hiểu nổi lên vài phần tranh cường háo thắng ý niệm trong đầu, càng là mình cảm ngộ không ra, càng là bắt đầu dụng tâm cảm ngộ.

Thế là...

Nàng cũng ngộ đến .

Lý Trường Thọ đi tới đi tới, đã là đại khái hiểu được mình đạo tâm đặc khiếm khuyết ở nơi nào, từ ngộ đạo trung thoát khỏi xuất lai.

【ta tự phạm trần lai, đặc đạo tìm trường sinh. 】

Mình chính là nhất cái tục người, không cần áp chế mình đáy lòng niệm tưởng, không cần cảm thấy 'Việc này cùng tu hành vô ích', liền áp lực mình thiên tính.

Ân... Ôn tự đã muốn viết vào hấn tính tình bên trong, còn ở vào tương đối hạt nhân vị trí.

Đời trước thường nghe người ta nói, có người địa [đậu đậu [www. doudoux.com](http://www.doudoux.com)] thuận tiện là giang hồ;

Mà mình đến nay sở muốn hiểu được đạo lý, kỳ thật chính là —— phạm là sinh linh, đều có 'Nhân tính', có nhân tính nơi liền là tại phạm trần bên trong.

Đạo phi bản ta, tính vi nguồn gốc.

Cuối cùng này một tia đạo vận, hôm nay liền bỏ thượng .

Lý Trường Thọ đáy lòng bình yên cười, giống như đã muốn thấy được chợt lóe đại môn ngay tại mình trước mặt.

Chỉ cần hướng trước bước ra nửa bước, đẩy ra này phiền môn, có thể đến nhất cái hoàn toàn mới sinh mệnh cảnh giới...

Trường sinh, xúc tu khả cập.

Độ kiếp, đã tiên nhập dự khởi động giai đoạn.

Lý Trường Thọ thu liễm tâm tình, từ cảm ngộ trung quay lại lại đây, chuẩn bị hồi sơn sau đó mà bắt đầu tay độ kiếp trước cuối cùng chuẩn bị.

Chính lúc này, sau lưng có nhát sợi đạo vận bắt đầu khởi động;

Hồi đầu mắt nhìn Tử Cửu, phát hiện Tiểu sư thúc thân chu đạo vận vờn quanh, trong cơ thể tiên lực bắt đầu khởi động, mắt to trung mang theo một chút nghi hoặc...

Như thế nào sư thúc cũng muốn đột phá cảnh giới ?

【phạm trần ngộ đạo】 đại pháp, như vậy có tác dụng?

Lý Trường Thọ bầm ngón tay suy tính, lập tức hiểu được, là mình vừa rồi cảm ngộ đạo tâm thời không cẩn thận toát ra đạo vận, ảnh hưởng đến Tử Cửu sư thúc.

Tử Cửu sư thúc vốn đã là Chân Tiên cảnh đỉnh cao, đến nay hướng trước bước ra một bước, rất khả năng liền trực tiếp bước vào Thiên Tiên cảnh.

Lần này sư thúc đột phá, đồng dạng không thể đại ý.

Lý Trường Thọ tiên thức tra xét trong thành các nơi, nhanh chóng tập trung một chỗ tướng quân phủ, thấy được vị kia bụng hơi gồ lên, bị thị nữ nâng tại trong viện tản bộ trẻ tuổi phu nhân.

Lý Trường Thọ trong tay áo nhảy ra hai chỉ giấy đạo nhân, tại hán bên chân trực tiếp chìm vào dưới đất, biến mất không thấy.

Tùy theo, Lý Trường Thọ thân chu xuất hiện một tầng vân vụ, đem lâm vào cảm ngộ trung Tử Cửu dùng tiên lực bao bọc, thi triển thổ độn mang rời chỗ đó, gần đây tiến đến Đông Hải.

Chỗ đó trọc khí hỗn tạp, như ở trong này đột phá, rất dễ dàng bản Tiểu sư thúc vô cầu thân thể thần tiên.

Này cũng coi như không lòng dạ nào cảm liễu liễu thành ám đi.

Tại Đông Hải tìm được một chỗ tiểu đảo, Lý Trường Thọ bố trí hai tầng trận pháp, tại Tiểu sư thúc bên tai nhẹ giọng nói:

"Sư thúc người tại chỗ đó bé quan, ta ở một bên thủ ."

"A, " Tử Cửu đáp lên tiếng, rất nhanh liền nhắm mắt ngưng thần, tại trong trận ngòi xuống, đáy lòng không hiểu địa an ổn.

Lý Trường Thọ nhất tâm nhị dụng, tại chỗ đó dùng giấy đạo nhân vi Tiểu sư thúc hộ pháp, bản thể nhưng tại đan nhà tôi mật thất trung, bắt đầu kiểm tra mình sở chuẩn bị **【độ】** chữ bảo nang.

Nhất chỉ chỉ bảo nang theo thứ tự tại lòng bàn tay lòi ra, biến mất, bên trong chuẩn bị pháp bảo, pháp khí, đan dược, mini trận pháp đẳng độ kiếp nhu yếu phẩm, tất cả đều đầy đủ.

Đội Tử Cửu sư thúc hoàn thành đột phá, mình vừa vặn có thể thỉnh Đại Pháp Sư nhích người hạ phạm, vì mình độ kiếp hộ pháp.

Cái này xem như hẳn một mạch vi Nhân Giáo làm việc được đến 'Ưu tú công nhân phúc lợi', so Vong Tình thượng nhân độ kiếp thời hộ pháp đoàn đội, thoáng sa hoa ...

Một chút.

-----oOo-----

Đệ nhị bách sáu mươi chương tinh tuyển độ kiếp nơi (nhị)

'Cũng không biết sư bá chuyên thể thân như thế nào.'

Tiểu Quỳnh Phong, bên hồ nhà cỏ, thay một thân trắng thuần luyện công phục Linh Nga, tại bờ đoàn thượng mở nhãn, thoáng có chút ở lại sững sờ.

Sư huynh cùng sư thúc đi về phía trước địa phủ đã qua hơn tháng, đến nay không có gì tin tức.

Linh Nga tự nhiên bắt lo lắng sư huynh cùng sư thúc hội đột nhiên bỏ trốn gì gì đó, dù sao đi ra ngoài, chỉ là sư huynh giấy đạo nhân, lúc này sư huynh bản thể phải chính là tại đan phòng đâu nào góc sáng sủa trốn tránh.

Bất, không đúng...

Nếu là từ 'Ta đều năng nghĩ đến, sư huynh như thế nào như thế' góc độ cân nhắc, có khả năng sư huynh bản thể cũng không tại đan phòng!

Hết thầy, đều là biểu hiện giả dối cùng mê hoặc!

"Hừ hừ," Linh Nga khước miệng nhẹ nhàng giơ lên, không hiểu có chút tiêu đắc ý.

Cũng nhưng vào lúc này, nhất sợi truyền thanh vào nàng trong tai.

"Lại đan phòng, có mấy việc ta dặn dò ngươi một phen."

"A, hảo, " Linh Nga nháy mắt khi thể yếu đi, nhỏ giọng nói: "Su huynh, ta cái này đi qua, này là tu hành mới vừa kết thúc... Nói."

"Ân, " Lý Trường Thọ ứng tiếng, kia nhất sợi tiên thức tùy theo biên mất không thấy.

Linh Nga nhẹ nhàng thở ra, từ bỏ đoàn thượng đứng dậy, cho dù là rộng thùng thình luyện công phục, cũng che lấp không được nàng tiêm mỹ dáng người.

Nàng đi trước trang điểm trước đài nhìn mình cách ăn mặc, lại đem trước gương, cái bọc kia có su huynh giấy đạo nhân bảo nang dùng cây lược gỗ ngăn chặn;

Lúc này mới đi bình phong sau đó, thay nhất kiện ngày thường hỉ hoan váy dài, cười mây tiến đến đan phòng.

Nhất nhìn thấy su huynh, Linh Nga liền cảm giác, su huynh hôm nay có chút bất quá đúng kình...

Nàng vội hỏi: "Su huynh, có phải hay không cửu su thúc gặp được phiền toái?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đồng thời không có, không cần lo lắng.

Su thúc cùng ta kia cái hóa thân đã tại trở về trên đường, sau nửa canh giờ sẽ đến sơn môn.

Su thúc sắp đột phá Thiên Tiên, cho nên bên ngoài chậm trễ một đoạn thời gian, 睨 giang vũ sư bá chuyển thể thân cũng đã an bài hảo .

Lần này su thúc đột phá còn chưa hoàn toàn kết thúc, hồi sơn sau đó cũng sẽ bế quan củng cố cảnh giới, người kế tiếp trong khoảng thời gian này, cũng khả an tâm tu hành ."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng vấn: "Su huynh... Làm sao vậy ư?"

Lý Trường Thọ nhìn trước mắt cái này thiếu nữ, thấy được nàng một đôi thu mâu trung bất an cùng không yên, ôn tiếng nói:

"Có chuyện ta muốn mạo hiểm đi làm, làm thành xác suất tại chín thành đã ngoài, người không cần vì thế lo lắng.

Chỉ là ôn thỏa khởi kiến, ta đem một việc công đạo cấp người, miễn cho ta chậm trễ trở về nhật trình..."

Linh Nga thoáng cắn cắn môi, đáy mắt lo lắng càng đậm úc chút, "Su huynh, như có nguy hiểm, không đi làm không tốt ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Linh Nga ngươi cũng biết, chúng ta Nhân Giáo có nhất vị cao thủ là Huyền Đô Đại Pháp Sư?"

Linh Nga nháy mắt mấy cái, không biết sư huynh vì sao nói cái này, nhưng còn là nhanh chóng đáp:

"Cái này đương nhiên biết, này là chúng ta Nhân Giáo Thánh Nhân lão gia duy nhất đệ tử, càng là đến nay Thánh Nhân hạ có số cao thủ, cũng bị gọi Đạo Môn đại sư huynh..."

"Lần này, chính là ta cùng với Đại Pháp Sư cùng nhau hành động."

Lý Trường Thọ ngôn nói: "Tuy rằng sự tình còn là có nhất định tính nguy hiểm, nhưng có Đại Pháp Sư tại bên người, tính nguy hiểm đã muốn bất tính rất cao."

Hô ngươi lại đây dặn dò một phen, chỉ là xuất phát từ ổn thỏa cân nhắc, có lẽ ta lần này đi ra ngoài muốn tiêu phí chút thời gian, chỉ sợ cản không nổi ngươi độ kiếp thành tiên, ngươi không cần đa nghĩ."

Linh Nga nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, đáy mắt lo lắng thiếu đại bán...

Lý Trường Thọ những lời này, tự nhiên không có lừa nàng.

Chẳng qua, độ kiếp loại sự tình này chung quy còn là muốn dựa vào chính mình, đâu sợ Đại Pháp Sư cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng giúp mình khiêng thiên kiếp...

Ân, từ lẽ thường lai phán đoán, phải bất quá khả năng.

Hơn nữa Lý Trường Thọ lo lắng, mình thuận lợi độ kiếp sau đó, còn có thể có cùng loại phi thăng sự kiện phát sinh, như mình không thể đem trong nhà sự an bài thỏa đáng, đến lúc đó cũng không thể không phân tâm.

Lý Trường Thọ lật tay cầm xuất hai chỉ hộp gấm, nghiêm mặt nói:

"Này hai chỉ hộp, là vì ngươi độ kiếp chuẩn bị đồ vật, bên trong có hai chỉ bảo nang, bảo nang trung từng người có hơn mười chỉ bảo nang, cùng với một phần kể lại sử dụng thuyết minh."

Ngươi bước vào về đạo cảnh thứ bảy giai sau, như ta còn chưa năng trở về, liền tự hành mở ra này hai chỉ hộp, chuẩn bị tốt độ kiếp sự."

Hơn mười chỉ...

Linh Nga tiếp nhận này hai chỉ hộp gấm, nhin không được nghĩ phi nhủ hai câu.

Sư huynh là án nàng mỗi một đạo thiên kiếp đều là Tử Tiêu Thần Lô, giúp nàng chuẩn bị độ kiếp vật ư?

Nhìn hộp gắm thượng, dùng tiên lực khắc thượng 'Bình' cùng 'An' hai chữ, Linh Nga đáy lòng vui vẻ rất nhiều cũng thập phần ấm áp, đem hai chỉ hộp gắm ôm vào trong ngực, nhỏ giọng nói:

"Cảm ơn sư huynh."

"Ân, " Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, "Nhớ được, việc này vạn không thể khinh mạn."

Linh Nga khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn ngập ngưng trọng, lại gật đầu đáp ứng vài tiếng.

Đợi Linh Nga trở về bên hồ nhà cỏ, Lý Trường Thọ lại hô lai Hùng Linh Ly, đem linh thú vòng, linh thụ cùng tiên đậu gieo trồng căn cứ, tạm thời phó thác cho nàng.

Lý Trường Thọ độ kiếp, cảm ngộ thời, nghĩ toàn tâm chăm chú, tự không thể có sở phân thân.

Theo sau, đợi giấy đạo nhân cùng Tử Cửu về tới môn nội, hấn đưa Tử Cửu hồi Phá Thiên Phong bế quan thời, giấy đạo nhân thuận tiện đi bãi phỏng Tử Ô sư bá...

Từ Phá Thiên Phong trở về, Lý Trường Thọ đã đem giấy đạo nhân thu hồi, bản thể đi bãi kiến sư phụ, lại đi Vạn Lâm Quân lão gia tử bên kia ngồi một trận.

Đáy lòng lại vô dư thừa vương bận.

Lý Trường Thọ trò cũ nặng thi, bản thể thi triển biến hóa thuật, chui vào một khối giấy đạo nhân sau lưng không cách, lại nhượng này giấy đạo nhân bị một khác cái giấy đạo nhân cầm lấy, để vào trong tay áo...

Nếu là tại cùng Đại Pháp Sư hội hợp trước liền gặp được cường địch, mình có khá lớn xác suất thoát thân.

Theo sau, Lý Trường Thọ lặng yên đi dưới đất, kinh kia tọa đơn hướng địa mạch chuyển dịch tiểu trận rời khỏi Độ Tiên Môn, tiến đến mình trước đây tuyển tốt độ kiếp nơi.

Độ Thành Tiên kiếp thời, Lý Trường Thọ đem độ kiếp nơi, đặt ở thế tục bên cạnh.

Nó chính yếu suy tính, chính là nếu độ kiếp trước sau gặp địch nhân nhiều tập, có thể trực tiếp trốn hồng trần thế tục, hơn nữa thế tục bên cạnh, luyện khí sĩ tương đối ít.

Mà đến nay muốn độ Kim Tiên kiếp, có Đại Pháp Sư hỗ trợ hộ pháp, ngoại bộ an toàn lữ thừa so với cao; mà lại Kim Tiên kiếp uy năng khó lường, không thể lại đi thế tục bên cạnh, miễn cho lan đến phạm nhân, tăng thêm nghiệp chướng.

Cho nên, hẳn tại Đông Thắng Thần Châu trung, tìm cái tương đối hẻo lánh nơi.

Chỗ đó ở vào Độ Tiên Môn tây bắc phương hướng lục ngàn dặm, tương đối cần cỗi, bất sinh linh mạch, cố phạm vi ngàn dặm nội bất tồn tiên môn, chỉ có nhất tảng lớn liên miên núi hoang, một ít tiểu yêu tại chỗ đó chiếm cứ.

Tuyệt hảo độ kiếp tràng.

Mười năm trước, Lý Trường Thọ liền an bài giấy đạo nhân tại chỗ đó bắt đầu âm thầm bố trí, cũng đem chỗ đó Yêu tộc tra xét rõ ràng.

Cách mình sở tuyển độ kiếp núi hoang gần nhất, chính là mấy trăm dặm ngoài nhất hang ổ hắc báo, mạnh nhất nhất vẫn còn không năng biến hóa, đối mình mà nói không có nửa điểm ảnh hưởng...

Đội bản thể đến chỗ đó, Lý Trường Thọ bắt đầu độ kiếp, trước cuối cùng an bài cùng chuẩn bị.

Hắn đi trước chỗ ngôi này núi hoang cách vách phong đầu, tại một mảnh rừng rậm trung, đào ra mình hao phí chúng Đa Bảo tài, luyện chế thành nhất chỉ pháp gia lồng chim.

Tăng lớn thêm thô bản!

Đem này chỉ mười triệu cao lồng chim dọn đi này phong đỉnh núi, sử cùng đất mạch tương liên.

Như mình độ kiếp thời sắp để ngăn không được, đại khái dẫn có thể bằng vào cái này đồ vật, suy yếu một kích lôi kiếp uy lực.

Chỉ là, Kim Tiên kiếp cũng không phải chỉ có lôi kiếp, thiên kiếp diễn biến Ngũ Hành, thứ này năng phát huy tác dụng cũng có hạn...

Theo sau Lý Trường Thọ đem một ít giấy đạo nhân tràn đi, né tránh thiên kiếp phạm vi, tại dự tính độ kiếp nơi bên cạnh tĩnh đợi.

Này là lần này độ kiếp, Lý Trường Thọ nhất trọng trọng yếu con bài chưa lật —— giấy đạo nhân bài tiên lục nạp điện bảo!

Độ kiếp thời, đối tiên lục hợp lý vận dụng, là tăng lên độ kiếp xác xuất thành công mấu chốt.

Rất nhiều luyện khí sĩ nhin không quá thiên kiếp, chính là nguyên nhân phía trước vài đạo thiên kiếp hao phí nhiều lắm pháp lực, tiên lực, mặt sau nghênh đón chân chính khảo nghiệm thời, đã là vô lực hồi thiên.

Vi bảo trì tiên lực tràn đầy, luyện khí sĩ bình thường hội lựa chọn, dùng mau tốc khôi phục tiên lực, pháp lực linh đan, cấp mình không ngừng 'Hồi khí' .

Loại này linh đan, Lý Trường Thọ tự nhiên chuẩn bị rồi, mà lại chuẩn bị bất đồng chủng loại, độ kiếp thời khả phối hợp sử dụng, mau tốc bỏ khuyết tự thân tiêu hao.

Tại ăn đan dược cơ sở thượng, thừa dịp thiên kiếp khoảng cách, lại có giấy đạo nhân vi bản thể rót vào đồng nguyên đồng căn tiên lực, tần lớn nhất khả năng, bảo đảm mình sẽ không gặp được tiên lực không đủ dùng trạng huống...

Đầy đủ đào móc cắt giấy thành người cửa này thần thông tiềm lực.

Lý Trường Thọ lại bố trí một ít mang theo tiên đậu giấy đạo nhân, tại các nơi chôn xuống một ít gây ra thức mini trận pháp...

Có xét thấy, lần trước độ kiếp làm hai lần.

Lý Trường Thọ sớm đã an bài giấy đạo nhân, tại tam nghìn dặm ngoài đệ nhị độ kiếp tràng, cùng với lục nghìn dặm ngoài đệ tam độ kiếp tràng, làm hơi lần ở chỗ đó quy cách bố trí.

Nếu lần này năng bình an độ kiếp, phải cảm tạ Tiểu Quỳnh Phong thượng linh thụ nhóm vô tư phụng hiến!

Đương nhiên, cũng muốn cảm tạ long cung lão thiết cung cấp tài lực ủng hộ...

Vi ứng đối mình Kim Tiên kiếp, Lý Trường Thọ quả nhiên là hợp lại thượng vốn ban đầu.

Người nếu không có, lưu trữ bảo tài lại có gì dùng?

Theo sau, Lý Trường Thọ liền bắt đầu lấy xuống, bản thể thượng một mạch đội kia chút tiểu đồ chơi, tạm thời hoạch rút thân trên có khắc họa Vu tộc bí lực.

Tại Thánh Nhân lão gia ra tay giúp mình che lấp cân cước sau, mình này chút 'Phòng suy diễn' bảo vật, kỳ thật đã muốn mất đi ý nghĩa.

Nhưng Lý Trường Thọ không có bởi vì Thánh Nhân bảo hộ, liền tự giác vô tư; vạn nhất ngày nào đó Thánh Nhân lão gia thủ đoạn mất đi hiệu lực, mình còn có thể có cái khẩn cấp...

Sinh mệnh, còn là nắm chắc tại mình trong tay tương đối ổn thỏa.

Có lần trước giáo huấn, tại độ kiếp trước, mấy thứ này còn là triết hạ lai tương đối hảo, miễn cho lại làm xuất lần trước loại kia ô long, Thiên Đạo lão gia tiết kiệm năng lượng hình thức tùy tiện hàng cái tiên kiếp, thiếu chút nữa nhượng hẳn cất phi tiên.

Ách, nghĩ lại mà kinh, nghĩ lại mà kinh.

Lý Trường Thọ bận rộn nửa ngày, tất cả hạng chuẩn bị công tác an bài ổn thỏa.

Nhưng đến ước định thời thần, Đại Pháp Sư vẫn như cũ không có hiện thân...

Đại Pháp Sư lại đi đâu ?

Trước bất cấp đi thúc giục, Kim Tiên kiếp cũng cũng không phải lửa sém lông mày, Lý Trường Thọ cấp mình để lại nhất định giảm xóc không gian.

Trước sau tính tính toán, mình đã muốn tự trăm đạo cảnh tám lần, trăm đạo cảnh phương pháp cơ hồ hoàn toàn mất đi tác dụng, nhưng cũng không phải không có tác dụng.

Như mình thiên kiếp đến rồi, Đại Pháp Sư còn chưa lai, vậy thứ chín lần trăm đạo cảnh.

Như vậy năng kéo dài vừa đến hai cái thời thần, mình tại Thiên Đình hóa thân cũng có thể tiến đến Đâu Suất Cung trung cầu viện...

Như thế, vạn sự đã chuẩn bị, tại tuyển đẳng nhất cái Đại Pháp Sư.

Lý Trường Thọ khinh thờ nhẹ ra khẩu khí, cầm xuất mình trước đây chuẩn bị tốt thiên kiếp cảm tạ từ, bắt đầu từng câu từng chữ thâm duyệt.

...

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không phải có ý muộn;

Tại cùng Lý Trường Thọ ước định thời thần trước, Đại Pháp Sư liền đã ly khai Đâu Suất Cung;

Nhưng Đại Pháp Sư rời khỏi Thiên Đình thời, đột nhiên nghĩ tới gì, dưới chân một quải, liền đi trước Đông Hải nơi...

Lý Trường Thọ độ kiếp, Huyền Đô Đại Pháp Sư kỳ thật có chút coi trọng.

Cần phải nói, tại thượng cổ sau đó, Huyền Đô Đại Pháp Sư cực kỳ để ý một việc, liền là Lý Trường Thọ Kim Tiên kiếp.

Này quan hệ đến hấn có không trước thời hạn tại Đâu Suất Cung về hưu, cùng với sau này bị lão sư sai phái tần suất...

Hơn nữa, theo Đại Pháp Sư, Lý Trường Thọ cái này tiểu bối thập phần thảo hỉ, đâu sợ không có này chút cân nhắc nhân tố, mình cũng vui vẻ ở trợ hấn giúp một tay.

Cho nên, Huyền Đô Đại Pháp Sư đi tìm Lý Trường Thọ trước, thôi đi Đông Hải, đến kia Tam Tiên Đảo thượng, chờ đợi chốc lát, lại gặp được vị kia Vân Tiêu sư muội...

Nào đó nghe lên hai người tổ nhanh chóng thượng tốp.

Vân Tiêu ra ngoài cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư tương kiến thời, đáy lòng nhẹ nhàng thờ dài.

Tự lần trước bị này vị Huyền Đô sư huynh tính kế, nhiều mình tâm tình, này đoạn thời gian, tâm trung luôn sẽ có chút ý niệm trong đầu nảy sinh.

Vân Tiêu cũng biết, này là mình tu đạo lâu lắm, đột nhiên đạo tâm có sở nhiễu loạn sở chí, chỉ cần bế quan vạn năm liền khả đem này phần nhiễu loạn áp chế.

Lần này Huyền Đô Đại Pháp Sư đến đây, Vân Tiêu bản không muốn lại tương kiến, nhưng lược làm cân nhắc, còn là đi ra khỏi phòng ám...

"Huyền Đô sư huynh, chính là lại có gì chuyện quan trọng?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư nghiêm mặt nói: "Lần này nghĩ thỉnh Vân Tiêu sư muội xuất thủ, mượn sư muội Hỗn Nguyên Kim Đầu dùng một chút."

Vân Tiêu tiên tử có chút kinh ngạc, khẽ cười nói: "Huyền Đô sư huynh có Đại sư bá chúng Đa Bảo vật hộ thân, như thế nào còn muốn dùng thượng ta này Hỗn Nguyên Kim Đầu?"

Đại Pháp Sư nói: "Nếu là cùng người đầu pháp, lão sư mấy kiện chí bảo, ta tuy chỉ năng mượn bộ phận uy năng, nhưng cũng đủ ứng phó các loại cục diện."

Nhưng lần này, là muốn hộ nhất người, phi sư muội kim đầu không thể."

Nghe Đại Pháp Sư lời này, Vân Tiêu cũng là càng tốt kỳ chút.

"Sư huynh có không nói kể lại chút? Kia Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Tháp, vốn là đều là phòng hộ chí bảo, xa tại ta này kim đầu phía trên."

Huyền Đô Đại Pháp Sư trầm ngâm vài tiếng, lại nói:

"Thực bất giấu diếm, lần này là muốn nhượng sư muội cùng ta cùng nhau, trợ nhất danh đệ tử độ kiếp."

Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Tháp tuy mạnh, nếu là dùng chúng nó uy năng, chỉ là ngành kháng hoặc là đánh tan thiên kiếp.

Thiên kiếp đã là Thiên Đạo đối độ kiếp giả lịch lãm, cũng là cấp độ kiếp giả cơ duyên, nếu là dùng loại này chí bảo bảo vệ cho người này đồng thời, cũng chậm trễ hấn tu hành.

Nhưng sư muội Hồn Nguyên Kim Đầu bất đồng.

Kim đầu nghịch chuyển, khả đem thu vào trong đó sinh linh luyện hóa;

Kim đầu thuận chuyển, khả vi thu vào trong đó sinh linh chữa thương bổ nguyên.

Mà lại kim đầu ngăn cách Thiên Địa, đoạn tuyệt Ngũ Hành, cũng bám trụ thiên kiếp đánh xuống thời cơ.

Như thế, ta mới nghĩ đến thỉnh sư muội xuất thủ, tùy ta cùng nhau chạy này một chuyến."

Nói trung, Huyền Đô Đại Pháp Sư cầm xuất hai chỉ bình ngọc, cười nói: "Phương diện này là Lão Quân luyện chế cứu chuyển kim đan cùng cứu chuyển ngọc minh đan, xem như lần này thỉnh sư muội xuất thủ tạ ơn lễ."

Vân Tiêu ngâm khẽ vài tiếng, ánh mắt chưa rơi vào kia đan dược thượng, chỉ là nói:

"Sư huynh, cũng không phải là ta không muốn tương trợ, người tu hành độ kiếp còn là bất muốn nhiều hơn can thiệp hảo.

Thuận theo tự nhiên, vô vi mà vi, bất đúng là Thái Thanh chi lý ư?"

"Thuận theo tự nhiên, mà phi thuận theo thiên mệnh;

Thái Thanh vô vi, cũng phi sự sự vô vi."

Đại Pháp Sư cười nói: "Cái này đệ tử, đối ta Nhân Giáo mà nói có chút trọng yếu, như lão sư bất tán thành ta loại này làm, sớm đã tại ta đến Tam Tiên Đảo trước liền đã nhắc nhở."

Vân Tiêu thoáng nhíu mày, đầu sợ Đại Pháp Sư lời nói trung dọn xuất Thánh Nhân lão gia, nàng cũng không muốn đa tăng nhân quả.

Nhưng...

Huyền Đô Đại Pháp Sư ném ra mình đòn sát thủ: "Độ kiếp giả chính là Hải Thần."

"Kia, sư huynh mà lại đặng.

Ta đi dặn dò ta kia hai cái muội tử vài câu, sẽ theo sư huynh cùng nhau tiến đến, lần này cũng nên còn thượng Hải Thần đạo hữu nhân tình nhân quả."

-----oOo-----